

Bibliotheca medica. Siue, Catalogus illorum, : qui ex professo artem medicam in hunc vsqu`e annum scriptis illustrarunt, Nempe quid scripserint, ubi, qua forma?, quo?ve tempore scripta excusa, aut manuscripta habeantur. Admiscentur obiter nonnulla scitu non indigna.

<https://hdl.handle.net/1874/436755>

922 2

BIBLIOTHECA MEDICA.

Siue
CATALOGVS ILLORUM,
qui ex professo ARTEM MEDICAM
in hunc vsque annum scri-
ptis illustrarunt:

Nempe
*QV*ID SCRIPSERINT, VBI
qua forma, quove tempore SCRIPTA
excusa, aut MANUSCRIPTA
habeantur.

Admiscentur obiter nonnulla scitu
non indigna.

Collegit in vsum Medicorum & auxit

PASCHALIS GALLVS
Picto Villefanensis.

Quid adiectum sit, versa pagina
docet.

BASILEÆ
Per CONRADVM VVALDKIRCH.
C I O I O X C.

IN HAC BIBLIOTHECA
Medica etiam continetur

CATALOGVS ILLORVM QVI
Speciatim & ex professo hucusq;
scripserunt :

In Medicina aliquid sermone Gallico.
In Medicina aliquid idiomate Germanico.
In Hippocratem.
In Aphorismos Hippocratis.
In Galenum.
In Auicennam.
In Dioscoridem.
de Re Chirurgica.
de Re Anatomica.
de Re Herbaria.
Pharmacopœas.
Practicas medendi vulgò dictas.
Consilia Medica.
de Peste.
de Lue Venerea.

S P E.

SPECTABILI DOMI-
NO DE CANO MEDICO,
rotique gratioso Medicorum Basi-
liensium Colle-
gio.

PASCHALIS GALLVS
S. D.

MEMORIAE prodiderunt ve-
teres Philosophi, Viri Clarissimi,
hominē potissimum in hanc sub-
lunaris mundi scenam à Natura
ad hoc esse productum, ut primò quidem mi-
raretur, postea verò non modò seipsum, sed
caelestia aeternaq; omnia attentè contem-
plaretur. Quis enim, nisi cæcus, oculos ad
caelestis harmonia contemplationē sibi à na-
tura esse concessos cum Platone non agno-
scat? Praclarum quidem, licet haud vsque-
quaque sanum, priscorum illorum de homi-
nis sine iudicium, quod eos ideò pronuncia-
se ducendum, quoniam eum magna rerum

PRÆFATIO.

cognoscendarū cōtentione, mētisq; assidua ā-
 gitatione ferri liquido animaduertēret, nec
 paruos diuinitatis igniculos in eo cōspicerēt,
 sic. n. ipse ingeniorum fons Aristoteles, πρῶ-
 τος ἀνθρώπων τῶν εἰδένων ὁρῶντων Φύσει sa-
 pientissimo suo testimonio comprobauit, imò
 naturalis ipsa hominis σὺνθεσις, sensuumq;
 omnium diuina cōformatio non aliū finem,
 vel eodē Philosopho iudice, quā cognitionē
 præ se ferunt & ostendunt. Annon qui sen-
 sus tollunt, inquit Tullius, & nihil percipi
 posse dicunt, ij, remotis sensibus ne id ipsum
 quidem expedire possunt, quod differūt? Sic
 igitur Natura sue vel à prima origine con-
 sciens homo, latētis in se lucis radios miran-
 dum in modum effundit, primosq; atatis sue
 annos cum medijs & ultimis in feruido re-
 rum percipiendarū studio ita nectit, ut adu-
 nam scientiā comparatus & editus iure cē-
 seatur. Ex hoc, inquam, congenite cælestis
 nature interiore sinu omnis Artiū inuentio
 deprompta, inde numerosa serie propaga-
 ta, demumq; ut cernis, latissimè apud omnes
 mortales diffusa est. Vt aut Artes ille genus,
 sic finē maximè inter se diuersum inde sorti-
 te sunt, quòd eandem omnibus hominib. na-
 tura

PRÆFATIO.

*tur a sortem non obtigisse eo modo credi par
sit, quo probè Persius:*

Velle suum cuiq; est, nec voto viuitur vno.
Mercibus hic Italis mutat sub Sole recenti
Rugosum piper, & pallentis grana cumini,
Hic fatur irriguo mauult turgescere somno
Hic campo indulget, hūc alea docoquit.—

*Qui verò naturæ suæ (quod isti propemodū
faciunt) non obliti, altius mentis oculos eri-
gunt, sublimiaq; ipsa & immortalia spirant,
longè alias ingenij vires exerunt, immorta-
litas, quam dixi, spe allecti. Hoc autè est præ-
clarū illud literarum studiū, quod amplecti
naturæ suæ verè propriū agnoscunt. In hoc
quanto impetu incubuerint, quamq; meri-
tas inde laudes homines sint adepti, non a-
liunde quàm ex ipsorum monumētis, & ho-
diernis Musarum cultorib. fides accersatur.
Quis enim tot lucubrationū à maiorib. no-
stris relictas veluti tabulas cum admiratio-
ne non conspiciat, & latentis in illis artificij
cognitione non rapiatur? Vtrumq; sanè illi
mihi seriò exequi videntur, qui non modò
illis literarum fontib. mentem irrigare con-
tendunt, sed ad eas aditum modis quibus-
cunq; peruium aliis relinquere conantur.
Quorum cum multitudo magna sit, haud*

PRÆFATIO.

nam postrema sede illos quispiam colloca-
 bit, qui certa serie literatorum vigilias (ut
 non minus in illis quàm aliis rebus necessa-
 rius delectus haberetur) complecti laboriosè
 enixi sunt. Sic enim plerosque veteres non
 ignobiles factitasse compertum habemus, &
 hoc renascentiũ Musarum seculo in eandem
 palastram multos descendisse in recenti e-
 tiamnũ est memoria. Etenim (ut de quibus-
 dam aliis nihil dicam) non sine incredibili
 fructu summorũ illorum Germania luminũ,
 & omni virtutũ genere insignium virorum
 CONRADI GESNERI, CONRADI LY-
 COSTHENIS, IOSIAE SIMLERI, &
 IOANNIS IACOBI FRISII fruimur la-
 boribus, quos in unũ colligendis & recẽsen-
 dis Autorũ lucubrationib. indefesso & planè
 admirãdo studio impenderũt. His certe cum
 multis aliis, tum hoc in primis nomine gra-
 ta mēte tota posteritas multũ se debere agno-
 scet. Ego verò ut illorũ memoriã obseruan-
 ter colui & veneror, sic eorundẽ laborib. vti
 mihi perincundũ & vtile fuisse libenter a-
 gnosco & prædico: imò cũ me Medicina stu-
 dio, annuẽte Deo, addixissem, nõ abs re Me-
 dicorũ maximè Historia cognoscenda studiũ
 me ce-

PRÆFATIO.

me cepit, adeoq; illustriores obseruare & quæ de illis, ab his, quos iam dixi, & aliis notata cõperiebam in priuatũ vsum recondere aggressus sum, tandẽ verò fructũ exinde qualemcũq; percipiẽs, vlteriũs dum pergo, rem etiã aliis cõmunicare haud inutilem & ingratã fore animaduerti. Ex Bibliotheca igitur siue scriptorum omnis generis Catalogo, primũ quidẽ à numquã satis laudato GESNERO collecto & copiosè edito, ab aliis verò quos iã memoravi summis viris in Epitomẽ redactõ, & ad annum 1583. Tiguri postremò adauctõ, Medicos oẽs in vnũ collegi (omissis tamẽ aliis q̃ Medicis illorum lucubrationib. quas ex Tigurina illa planè utili & necessaria Bibliotheca petẽdas relinquimus) & nõ ea, fateor, diligẽtia qua tanti illi viri, sed tamen non parũ locupletauimus, atq; aliquot Collectanea subiunximus, ad eò vt nostros hos qualescunq; labores gratis hominib. gratos fore nõ dubitemus, præsertim cum vobis (viri doctissimi) eos nõ displicuisse comperitum habeamus, quò sanè factũ, vt sub nominis vestri splendore eos in apertum dare voluerimus, ea insuper occasione impulsì, quòd id quidquid est ab illustris vestre generis hominibus totum ferè sit profectum.

PREFATIO.

Dein, quibusnā vel melius vel iustius Theatrum hoc nostrū Medicorum vouerē, quā illis qui regum instar in eo inter ceteros eminent? Non alius certē studiorum Medicorū primitias nostras debemus, quā iis quos in Medicina primos praeceptores felici s̄ydere habere contigit. Alter enim ferē effluxit annus, quo te, Spectabilis D. Decane D. CASPAR BAVHINE, Anatomica & Botanica dextrē demonstrantem videre & audire concessum est. Non paruam etiam felicitatis meae partem esse duco, quod Medicorū praestantissime D. FELIX PLATERE tam feliciter & neruose morborū agmina propulsandi rationē, instar optimi Ducis, nobis premonstrasti. Quam subtiliter quoq; Physicorū dogmata excutias, doctissime D. HENRICE PANTALEON res ipsa testatur. Quanta deniq; cum admiratione acutissime D. IOAN. NICOLAE STVPANE abstrusa illa Theoricae Medicinae theoremata te enodantē quotidie audiamus, nostrum est gloriari & gratulari. Vobis, inquam, omnibus optima ratione Bibliothecam hanc Medicam inscribere volui, & debui, ut aliquod saltem meae erga vos obseruantiae & gratitudinis

rudinis monimentum relinquerem, eosque
pro patronis assumerem, quorum nomen &
famam plurimum ubiq; valere certò per-
suasum habui. Ecquid enim optimos defen-
sores non deligeremus, cum in tanta viuen-
di licentia vnus insanorum furus compe-
scendis nõ sufficiat? Obiuciant sanè illi etatè
nullo rerũ usu delibutã, industriam nullã,
argumentũ leue, & si quid amplius cõmini-
scantur, proferãt. Sat mihi multis placuisse,
laboris non parum impendisse, neminẽ istud
suscepisse, & publica vtilitati iamiam pro-
desse voluisse, imò in id nos incumbere, vt
alterius & solidioris argumenti commen-
tationem in medium fortasse breui, si vita
superfit, proferamus. Hæc igitur (præstan-
tes viri) eo animo quo offeruntur recipite,
vestriq; discipuli memoriam longã (obse-
cro) conseruate. Basilea. Martij die 10.
quo ante biennium non sine vestro & om-
nium luctu, vir incomparabilis, & præcla-
rissimus Collega vester THEODORVS
ZVINGERVVS è viuis excessit.

M. D. X C.

);(§

ENVMERATIO AV-
THORVM OMNIUM QVI IN
 HAC BIBLIOTHECA MEDICA LATINA
 inueniuntur, ita tamen vt inuerso ordine ha-
 beantur. quibus bina vel trina insunt nomina,
 vt facilior sit inuestigatio dubitanti de præno-
 mine; quorum verò vnicum solùm, illos etiam
 posuimus, vt vna quasi tabula omnium Medi-
 corum nomina continerentur, proinde ne mi-
 rere, si quando hic ter aut quater idem nomen
 alternatim occurrat, tot enim sunt di-
 uersi scriptores, quos hic
 1224. reperies,

A

A Bbas Hali.	<i>nymus.</i>
Abderites Demo-	Achillinus Alexander.
critus.	Actorienes.
Abenbicar.	Acor.
Abhenquesit, vel Albens	Actuarius.
guesit.	Adeldardus.
Albenguesit.	Aeneas.
Abensinas.	Aegidius.
Abrahamus.	Aegimius.
Abrahamus filius Isaac.	Aegineta Paulus.
Abynzoar Abhomeron.	Aesculapius.
Acakia Martinus.	Agapius.
Accorombonus Hieros	Agathinus.
	Agricola Georgius.

Agathus Angelus Petrus.	Almenar Ioannes.
Aiala Gabriel.	Alpagus Andreas.
Alardus.	Alpagus Paulus.
Alaxinus Iacobus.	ab Altomari Anton, D ^o
Albanus Bartholomæus.	natus.
Albathenius.	Alfabaranus.
Alberius Claudius.	Alys Apollonius.
Albertus Ioannes.	Ammonius.
Albertus Salomon.	Amphites.
Albicus.	Amidenus Actius.
Albosi ^{us} Ioannes.	Anacreon.
Albricius.	Andernacus Guinterius
Albubetri.	Ioannes.
Albus Petrus.	Andreas.
Alcanamosadi.	Andromachus.
Alchindus.	Angelinus.
Alhomianes.	Angelutius Theodorus.
Alckindus.	Anorea Ioannes.
Alcmæon.	Antonius Ioannes.
Aldrouandus Vlysses.	Apheronymus Remigi ^o .
Alemannus.	Aphroda.
Alexander.	de Apono Petrus.
Alexander.	Apollonius.
Alexander.	Apollodorus.
Alexandrinus Francis ^{us} .	Apollodorus.
Alexandrinus Ioannes.	Apollonius.
Alexandrinus Iulius.	Apollonius.

<i>Apollonius.</i>	<i>Astarius Blasius.</i>
<i>Apulcius Lucius.</i>	<i>Athenæus.</i>
<i>Aqueus Stephanus.</i>	<i>Athonius.</i>
<i>Aquilanus Sebastianus.</i>	<i>Atrocianus Ioannes.</i>
<i>Arantius Cæsar Iulius.</i>	<i>Attaleus Athenæus.</i>
<i>Arcæus Franciscus.</i>	<i>Attalus.</i>
<i>Archanus.</i>	<i>Aubertus Iacobus.</i>
<i>Archidemus.</i>	<i>Auenzoar Abimeron.</i>
<i>Archigenes.</i>	<i>Auerroes.</i>
<i>Archiones.</i>	<i>Augerius Horatius.</i>
<i>Arculanus Ioannes.</i>	<i>de Augustis Quiricus.</i>
<i>Ardernus Ioannes.</i>	<i>Auicenna.</i>
<i>de Arduinis Sanctes.</i>	<i>Aurelianus Cælius.</i>
<i>Arctæus.</i>	<i>Austrius Sebastianus.</i>
<i>Aretius Benedictus.</i>	<i>Azarius.</i>
<i>Argenterius Bartholo-</i>	<i>Azyratus.</i>
<i>mæus.</i>	B
<i>Argenterius Ioannes.</i>	<i>Bacchanellus Ioannes.</i>
<i>Aristæus.</i>	<i>Bacchius.</i>
<i>Aristogiton.</i>	<i>Baccius Andreas.</i>
<i>Aristoteles.</i>	<i>Bachæus.</i>
<i>Arlandus Stephanus.</i>	<i>Bacho Rogerius.</i>
<i>Arlunus.</i>	<i>à Baersdorp Cornelius.</i>
<i>Arlunus Petrus Ioannes.</i>	<i>de Baldach Canamusalus.</i>
<i>Arrianus Cælius Lucius.</i>	<i>Baldungius Hieronymus.</i>
<i>Asclepiades.</i>	<i>Baldinus.</i>
<i>Asfalia.</i>	<i>Balamius Ferdinandus.</i>
<i>Asidius.</i>	<i>Ballista Christophorus.</i>
	<i>Banelz</i>

Banellus Iacobus Petrus.	Beniuenius Antonius.
Baptista Ioannes.	Berengarius.
Barbarus.	Berengarius Iacobus.
Barbarus Hermolaus.	Bergarutius Proffer.
Barlandus Hubertus.	Bergensis Gerardus.
Bartholomæus.	Bernerius Syluester.
Bartholomæus.	Bertapalia Leonardus.
Barthalius Dominicus.	Bertinus Georgius.
de Barziliis Christoph.	Bertolinus Laurentius.
Basilius Ioannes.	Bertrandus Bernardus.
Bassus.	Bertrutius.
Baueria Antonius.	Bertusius Alphonfus.
de Baueriis Bauerius.	Bessonius Iacobus.
Bauerius Ioannes.	de Bethatz Ioannes.
Baubinus Gaspar.	Betus.
Baubinus Ioannes.	Biesius Nicolaus.
Baxon.	Blanchellus Menghus.
Bebelius Henricus.	Blemidas Nicephorus.
Beinmiram Isaac.	Blond. Angelus Michael.
Beier Venceslaus.	Bobius Franciscus.
Belfortis Albertus.	Bocaudius Ioannes.
Bellegardus Paulus.	Bodenstein Adamus.
Bellingeslay Guilelmus.	Boderius.
Bellisarius Ludouicus.	Boderius Thomas.
Bellus Lucianus.	Bokelius Ioannes.
Bellucensis Vincentius.	Bolderius Gerardus.
Bendinellus Matthæus.	Bologninus Niger.
Benedictus Alexander.	Bologninus Angelus.

de Bon Ioannes.
de Bona Victor.
Bonafides Franciscus.
Bonacossus Hercules.
Bonellus.
Bonominus.
Bonsettus.
Bonus.
Boorde Andreas.
de Borma Ioannes.
Boscho.
Botallus Leonardus.
Botoner Guilhelmus.
Bottonus Albertinus.
Bouffuetus Franciscus.
Braccius Ioannes.
Brancholeo Fr. Ioannes.
Brascescus Ioannes.
Brassauolus Musa Anton.
Brentius Andreas.
Brighus Timotheus.
Brixiensis Guilhelmus.
Brouhuifius Daniel.
Brudus.
Bruele Gualtherus.
de Brugis Bartholomæus.
Brunfelsius Ottho.
Bulcasis.

Burgauer Dominicus.
Burlcus.
Buschius Sebaldus.
Busennius Antonius.
Butinus Ioannes.
Bututus Gerardus.
Buzius Dominicus.
Byngezla Buhahyla.
Bythinus Iolas.

C

Caballus Franciscus.
Cesalpinus Andreas.
Caius Anglus.
Calanus Prosper.
Calceolarius Franciscus.
Calid.
Calid.
Callimachus.
Callistus.
Caluus Fabius Marcus.
Calzauelia Vincentius.
Camerarius Ioachimus.
Camerarius Ioachimus F.
Capegius Symphorianus.
Campefius Claudius.
Campolongus Aemilius.
Camutius Andreas.
Cananus Baptista Ioan.
Canap.

Canappe Ioannes.	Chrysippus.
Candidus.	Clementinus Clement.
de Capella Michael.	Cleopatra.
Capphon.	Cleophrantus.
Cardanus Hieronymus.	Clitophrantus.
Cardanus Baptista Ioan.	à Cluolo Bartholomæus.
Carpus Iacobus.	Clusius Carolus.
Carystius Diocles.	Cognatus Gilbertus.
Carystius Diphilus.	Cognatus Marsilius.
Casius.	Coiter Volcherus.
Casius.	Collenutius Pandulphus.
de Castello Thura.	Collimitius Georgius.
Castellus Dominicus.	Columbus Michael.
Castellus Hieronymus.	Columbus Realdus.
Castor Antonius.	Confalonerius Baptista
Castus.	Ioannes.
de Cauliaco Guido.	Confortus Hieronymus.
Celsus Cornelius.	Contradus Ludouicus.
Celsus Cornel. Aurelius.	Constantinus.
Cermisonus Antonius.	Constantinus Monachus.
Ceruianus Clodius. C.	Constantinus Robertus.
Cetannius Valerius.	de Cötecillis Angel ^o Ioan.
Chalmeteus Antonius.	Cophon.
Charensius Ludonicus.	Copus Guilelmus.
Charisius Iudas R.	Coquillatus Sebastianus.
Charito.	Cordeus Mauricius.
Charixenus.	Cornarius Ianus.
Christianus Andreas.	Cordus Enricus.

Cordus Valerius.
Cornax Matthias.
Cornelius.
Cornetanus Iacobus.
Cornicius Iacobus.
à Costa Christophorus.
Costæus Ioannes.
Courtin Germanus.
Coyttarus Ioannes.
Crassus Hieronymus.
Crassus Paulus Iunius.
Crateuas.
Crato.
Crato Ioannes.
Cremonensis Gerardus.
Cremonensis Ottho.
Crescentius Petrus.
Crispus.
Crispus Petrus.
Crito.
à Cruce Andreas.
à Cruce Andreas Ioannes.
Cruserius Hermannus.
Culmanus Ioannes.
Cuneien filius Isaac.
Cunetius Richardus.
Curio Iacobus.
Curio Ioannes.

Curtius Mattheus.
Cusumanus Petrus.
D
Dalechampius Iacobus.
Dalion.
Dalton Guilelmus.
Damasceus Ioannes.
Damianus Tertius.
Damion.
Damocrates.
Daniel Henricus.
Dantzius Ioannes.
Dantinus.
Dardanus Georgius.
Dardaris.
Delphinus Iulius.
Demetrius Græcus.
Demetr. Pepagomenus.
Democides.
Democrides.
Democritus Bolus.
Demophon.
Demoxenes.
Dessennius Bernardus.
Dexippus.
Diagoras.
Dieuches.
Dimocles.

Diogenes.
Dion.
Dionysus.
Dioscorides Pedacius.
Diphilus.
Diuersus Salius Petrus.
Diurius Ioannes.
Dodoneus Rembertus.
Doletus Petrus.
Donatius Baptist. Ioānes.
Donatus Bernardinus.
Donatus Bernardus.
Donatus Marcellus.
de Dondis Iacobus.
Donzellinus Hieronym.
Dorn Gerardus.
Dorotheus.
Dorstenius Theodericus.
Dortmannus Nicolaus.
Dresserus Matthæus.
Droelius Petrus.
Droetus.
Drusianus.
Dryander Ioannes.
Ducretus Tuffanus.
Dugo Ioannes.
Dunus Thaddæus.
Duratius Francisc. Ioānes.

Duretus Ludouicus.
Dusus Acemilius.
Dutemplæus Stephan.
E
Ebenesis.
Eboracensis Robertus.
Egnatius Baptist. Ioānes.
Elimithar Elluchasem.
Elisius Ioannes.
Emericus Franciscus.
Emericus Franciscus.
Encelius Christophorus.
Eobanus Hesus.
Ephistus.
Ephodius.
Epicureus Antonius.
Epicharmus.
Episcopus Ioannes.
Eporto Leonis Abraha.
Erasistratus. (mus.
Erasmus Desid.
Erastus Thomas.
Erotianus.
Erotes.
de Esculo Saladinus.
Euax.
Euchopædius.
Eudemus.

Euelpides.	Ferrius Alphonsus.
Euelpistus.	Fiera Baptista.
de Euesham Hugo.	Fichardus Ioannes.
Euerartus Aegidius.	Ficinus.
Euonymus.	Ficinus Marsilius.
Eurython.	Fierius Ioannes.
Eustachius Bartholom.	Figulus Carolus.
Eustasius.	Flavius.
Eutecnius. F	Florus.
Fabricius Franciscus.	à Fonseca Rodericus.
Fasius Anutius.	Fontanonus Dionysius.
Falco.	Forestus Petrus.
Fallopilus Gabriel.	Forliuensis Iacobus.
Fanestris Gabuccinius H.	Forerus Conradus.
Farragus.	Fracastorius Hieronym.
Farresius.	Francancianus Antonius.
Fartolus Antonius.	Franciottus Georgius.
Fauentinus Antonius.	Frascatius Gabriel.
Fauentinus Leonellus.	à Freudenberg Io. Actho.
Felician ⁹ Bernard. Ioan.	Frideuallis Hugo.
Feldius.	Frisimelega.
Felix Cassius.	Fuchs Remaclus.
Ferdinandi Iacobus.	Fuchsius Leonardus.
Fernebam Nicolaus.	Fulginas Gentilis.
Fernelius Ioannes.	Fumanellus Antonius.
Ferrandus Ioannes.	à Furno Vitalis.
Ferrarius Omnibonus.	G
Ferrarius Augerius.	Gabriellus Gasspar.
	Gabris

Gabricinus Hieronymus.	Geminus Thomas.
Gabucinus Hieronymus.	Gemma Cornelius.
Gabelius Scuerinus.	Gemiscus Hieronymus.
Gadaldinus Augustinus.	Gengerus Iacobus.
Gaizo Antonius.	Gemiensis Simon.
Galaf Israelita.	Geocrinus Franciscus.
Galenus Claudius.	Geopretius Robertus.
Gallus Andreas.	Gerardus Theodericus.
Gallus Antonius.	Gerstorff Ioannes.
Gallus Aelius.	Geslerus Ioannes.
Galatheus Medicus.	Gesnerus Conradus.
Ganessetus Michael.	Gabaldus Hector.
de Garbo Dinus.	Gilbertus.
de Garbo Thomas.	Gilbertus, Anglus.
Gariopontus.	Gilgili.
Garlandius Ioannes.	Giptianus.
Gassarus P. Achilles.	Glaucias.
Gatinaria Marcus.	Glaucias.
Gatidene Ioannes.	Gnidius Chrysippus.
Gaudinus Alexis.	Gocurot Ioannes.
Gaupylus Iacobus.	Gordonius Bernardus.
Gauricius Lucas.	Gorraeus Ioannes.
Gaynerus Antonius.	Gorraeus Petrus.
Gaza Theodorus.	Gourmelæus Stephanus.
Gazius Antonius.	Goyneus Baptista Ioan.
Gabelius Ioannes.	de Gradis Antonius.
Geberus, siue Gebrus.	de Gradibus Matthæus.
Gelatinus.	Graphæus Beneuenutus.

Gratarolus Guilelmus.

Græcinus.

Gregorius Martinus.

Greuinus Iacobus.

Grillus Laurentius.

Grisant Guilelmus.

Grunbekius Iosephus.

Gualtherus.

Gualtherius.

Guido.

Guilandinus Melchior.

Guilelmus.

Guilmeau Iacobus.

Guilelmus Placentinus.

Gundelfinger Henricus.

Gybson Thomas.

de Gyra Angelus.

Gyrald. Gregorius Leo.

H

Haffurtus Ioannes.

Hack Vvendelinus.

Hali Iesu.

Hallerus Vvolffgangus.

Hāmoni⁹ Agricola Ioan.

Hamuel.

Harchius Ioannes.

Hassardus Petrus.

Haupafius Nicolaus.

Hedeneccius Erhardus.

Hegetor.

Helideus.

Heliodorus.

Henerus Renatus.

Heurnius Ioannes.

Henricus Martinus.

Heras Capadox.

Herophilus.

de Hertoghe Aegidius.

Hessus Paulus.

Hesychius.

Heyl Christophorus.

Hicesius.

Hicesius.

Hiel Laurentius.

Hieron.

Hierophilus Heraclides.

Hildegardis.

Hillus Albanus.

Hippocrates.

Hispanus Petrus.

Hollerius Blasius.

Hollerius Iacobus.

Holme Guilelmus.

Holtzachus Cosmas.

Honderlagius Georgius.

de Honestis Christoph.

de

de Honestis Georgius.

Honorius. H.

Horatianus Octavius.

Horman. Guilelmus.

Horstius Gisibertus.

Horstius Iacobus.

ab Horto Gartias.

Hostresham Nicolaus.

Houeus Nicolaus.

de Houffemaine Nicolaus.

Humain, aliàs, Humay.

Humelbergius Gabriel.

Huntingronēsis Hēricus.

I

Iacchius Leonardus.

Iacobus Ioannes.

Iabes.

Icacidas.

Iccus.

Icheus.

Ingarfias Philippus.

Ingrassia Philip. Ioānes.

Ioannicius.

Ioannes.

Ioannes.

Ioannes.

Ioannes Archimedicus.

Iob,

Ionas.

Ionicus.

Iordanus Ioannes.

Iordanus Thomas.

Iosina.

Ioubertus Laurentius.

Israelita.

Itrensis Ioannes.

Iudeus.

Iudianites.

Iulianus.

Iunius Adrianus.

Iunta Thomas.

Iustus. K

Kacebras.

Kamintus.

Karthan Ioannes.

Keller Samuel.

Kentmannus Ioannes.

Kheumius Ioannes.

Kiranis.

Klangus Ioannes.

Klumpius Antonius.

Kreichius Ioannes.

Kuesnerus Ioannes.

Kyberus David.

L

Lachi,

):():(3

Lacuna Andreas.	Locustus.
Lalemantius Ioannes.	Logadius.
Landulphus Cæsar.	Lombardus Bonus.
Lanfrancus.	Lommius Iodocus.
Langius Ioannes.	Longoburgēsis Brunus.
Landus Bassianus.	Lonicerus Adamus.
de Largalata.	Lonicerus Ioannes.
Largus Scribonius.	de Lomitz Simon.
de Laude Maffæus. Ber-	Lopius Gartias.
nardinus.	Lopleignius Theobaldus.
Laurentianus Laurētius.	Lucas Constantinus.
Legius Leonardus.	Lucillus.
Legleus Gilbertus.	Lucius Cyriacus.
Lemnius Andreas.	Ludouicus Antonius.
Lemnius Levinus.	Lullius Raymundus.
Leo Ambrosius.	Luisinus Aloisius.
Leo Dominicus.	Lusitanus Amatus.
Leon Carcanus Baptista	Lycus.
Ioannes.	Lysimachus.
Leonerus Philipp. Ioan.	M
Leonicenus Nicolaus.	Machellus Nicolaus.
Leonicus Nicolaus.	Macer Æmilius.
Leonidas.	Maggius Bartholomæus.
Liebautius Ioannes.	Magistrat Guilelmus.
Limanus Horatius.	Magnus, alias Magninus.
Limburgius Gilbertus.	Magnus Nicolaus.
Linacer Thomas.	Magnus Stephanus.
Lobelius Matthias.	Mahazer.

Maiolus Paulus.	Maymo.
Manardus Ioannes.	Mayrola Bartholomæus.
Manfredus Hieronymus.	Medius.
de Manliis Iacobus.	Meges.
Mantias.	Meichingerus. (thias.
Mantinus Iacobus.	Melanelius Theod. Mat-
Maranta Bartholomæus.	Melanchthon Philippus.
Marcellus Empiricus.	Meletius.
Marcellus.	Meletius.
Marchisius Franciscus.	Melichius Georgius.
Marchos.	Memmius Petrus.
Marcion.	Memphites Apollonius.
Marferde Ioannes.	Mena Ferdinandus.
Marinus.	Menabenus Apollonius.
Marius Sebastianus.	Menecrates.
Marquardus Ioannes.	Menetheus.
Martinus Dominicus.	Mercatus Ludouicus.
Martius Hieremias.	Mercurialis Hieronym.
Martinus Ioachimus.	Merenda Petrus Ioannes.
Mascolinus Andreas.	Merlinger Bartholomeus.
Massa Nicolaus.	Mesarugie.
Massarias Alexander.	Mesue Ioannes.
Massarius Dominicus.	de Meti Antonius.
Massarius Ioannes.	Metrodorus.
Masuu.	Michael.
Matthæus Ioannes.	Michonius Matthias.
Matth. Andreas Petrus.	Micreris.
Matthifius Henrius.	Micronius Martinus.

Miction.	Montuus Sebastianus.
Milichius Iacobus.	Morefcotus Alphonsus.
Mirtiganus.	Morienus.
Mithridates.	Morifotus Ioannes.
Mizaldus Antonius.	Morsianus Christiernus.
Mnestheus.	Moses Rabi.
Mnesicles.	Moschion.
Mnesitheus.	Muffetus Thomas.
Mobscates Salustius.	Mundella Aloisius.
Moibanus Ioannes.	Mundinus.
Moiolus Laurentius.	Mundinus.
Moises.	Mundinus.
Moises Rabbi.	Mundinus.
Mollerus Iustus.	Muscienus Theodorus.
Monardis Nicolaus.	Museia.
Monetarius Nicolaus.	Musinus Benedictus.
Monhemius Ioannes.	Mugairibe.
Montagnana Bartholo-	Mutonus Nicolaus.
meus.	Myction.
Montanus Baptista Ioan.	Myrepsus, vide Nicolaus
Montanus Comes.	Alexander.
Montanus Ioannes.	Myreris.
de Monte Catino Hugo-	Myrica Ioannes.
linus.	N
Motesaurus Dominicus.	Neuus Gaspar.
Motistianus Ant. Marcus.	Naruatius Mathias.
Montius Pamphilus.	Nathacius Reutha.
Montuus Hieronymus.	Nicander.

Nicco-

Niccolus.	Odonus Cæsar.
Nicesius Heraclides.	Olumnus.
Niceratus.	Olympias.
Niceta.	Onasim.
Nicolaus.	Ophilius.
Nicolaus Alexandrinus.	Ophion.
Nicomachus.	Optatus Cæsar.
Nicostratus.	Oribasius.
Niger Diodorus.	Orpheus.
de Nigris Sillanus.	Orosius Christophor ^o .
Niger Sextius.	Orus.
Niphus Augustinus.	P
Nizolius Marius.	P. B. H.
Nocitoficus Gerardus.	Pacinus Iacobus.
Nonus.	Paduanus Petrus.
Norton Thomas.	Palamedes Iulius.
à Nuenare Hermanus.	Palladius.
Numenius.	Pamphilus.
de Nursia Benedictus.	Pancharius.
Numius.	Pantaleon Henricus.
O	Pantheus Anto. Ioannes.
Obede.	Paparella Sebastianus.
Obserus.	Pantinus Guilclmus.
Obsopæus Ioannes.	Parauienus Paul. Petrus.
Occo Adolphus.	Paracelsus Theophrast.
Occo Adolphus.	à Parisiis Ioannes.
Oddus Marcus.	Pareus Ambrosius.
de Oddis Oddus.	Paternus Bernardinus.

Parthenius.	Philippus.
de Partibus Iacobus.	Philistion.
Paschalius Ioã. Michael.	Philologus Thomas.
Pasinus Ludouicus.	Philon.
Paulus.	Philonides.
Paulus Francisc. Petrus.	Philoponus Ioannes.
Paynel Thomas.	Philotheus.
Paz Bustaniãte Benedict.	Philotimus.
Peletarius Iacobus.	Philoxenus.
Pelsters Ioannes.	Philumenus.
Pena Petrus.	Picolhominius Archang.
Pereda Paulus Petrus.	Pictorius Georgius.
Perrotus Nicolaus.	de Pindemontib. Alcard.
Perumia Paulus Ioannes.	Pinder Vdalricus.
Petrcius Nicolaus.	Pintor Petrus.
Petronius.	Pinus Mattheus Petrus.
Petrus Cornelius.	Piso Nicolaus.
Paucerus Gasspar.	Pistorius Ioannes.
Phaier Thomas.	Pistorius Simon.
Phanias.	Placotomus Ioannes.
Phanostriatus Demetri ^o .	Plancius Guilelmus.
Phædro Georgius.	Planerus Andreas.
Philagrius.	Planerius Ioannes.
Philalethes Alexander.	Planudes Maximus.
Philalethes Demosthen.	Platearius Ioannes.
Philarchus.	Platerus Felix.
Philelphus Franciscus.	Plinius Caius.
Phileta.	Polichius Martinus.
	Policola.

Policola Zeno Antonius.

Poll Nicolaus.

Polmarius Iulius.

Poltus Ioannes.

Polydamus Valentinus.

Ponticus Heraclides.

Porallius Claudius.

du Port Franciscus.

Porphyrogeneta.

Portius Simon.

Posidonius.

Pratensis Iason.

Præpositus Nicolaus.

Priscianus Theodorus.

Promotus Aelius.

Protospatari^o Theophil.

Pfellus. M.

Pfellus Michael.

Putcanus Guilclmus.

Puteus Franciscus.

Pylando Georgius.

Q

Quercetanus Eustathi^o.

Quercetanus Iosephus.

à Quercu Leodegarius.

Quiccelbergius Samuel.

Quinquaborreus Ioann.

Quintianus Ioannes.

R

Rachan.

Ramuffus.

Rænerius Ioannes.

Ranutius.

Ranzouius Henricus.

Rases.

Recorde Robertus.

è Regio Iacobus.

de Regio Nicolaus.

Renuccius.

Reusnerus Hieronymus.

Rheticus Ioach. Georg.

Rhodion Eucharius.

Rhodium Nicolaus.

Riccus Augustinus.

Richardus.

Richardus.

Riffus Hermenius Gual-
therus.

Rincius Cæsar.

Riolanus Ioannes.

Riplay Georgius.

Riquinus Simon.

Ritius Hieronymus.

Riucrius Stephanus.

Rochæus Nicolaus.

Rodericus Ioannes.

Rondeletius Guilelmus.	S
Rodoban Hali.	Salemua.
Roganus Leo.	Salernus.
Rogerius.	Salicetus Guilelmus.
Ronffeus Balduinus.	Salicetus Ioannes.
Rorarius Nicolaus.	Salmuth Georgius.
Rosarius Baptista Ioan.	Saluianus Salustius.
Rosinus.	Sambucus Ioannes.
Rostinus Bartholomæus.	de S. Amando.
Rostinus Ludouicus.	Sanctus Marianus.
Rostinus Petrus.	de S. Paulo Ioannes
Rota Franciscus Ioānes.	de S. Sophia Gelatius.
Rota Franciscus.	Saporta Antonius.
Rota Martianus Iulius.	Saracenus Anton. Ianus.
Rouillius Guilelmus.	Saracenus Philibertus.
Rouschius.	Sardiagus.
Rouffetus Franciscus.	Sardus Baptista.
Rubeus Hieronymus.	Sauonarola Michael Io.
Rudiemus.	de Saxonia Henricus.
Rueff Iacobus.	Scaliger Cesar Iulius.
Ruellius Ioannes.	Scardonius Leonardus.
Rufus.	Scarrerius Petrus.
Rufus Ephesius.	Schedelius Hartmannus.
Ruffus Ioannes.	Schegkius Iacobus.
Rulandus Martinus.	Schellinus Conradus.
Rumbaum Christophor.	Schenckius Ioannes.
Rungius Ioannes.	Schuenckfeld Gaspar.
de Rupe sciffa Ioannes.	Schillerus Ioachimus.

Schlus

Schlusingerus Eberhard.	Siccus Anton. Ioannes.
Schnelbergius Tarquinus.	Siderocrates Samuel.
Scholl Iacobus.	Sileber Bartholomæus.
Scholtzius Laurentius.	Simonius Simon.
Schratëbergius Ascani ⁹ .	Simplex Dionysius.
Schræterus Ioannes.	Siphnius Diphilus.
Schroterus Frideric ⁹ Io.	Sirasi.
Scribonius Adolph. Guil.	Snebergerus Antonius.
Scropha Sebastianus.	Socius Nobilis.
Scutellarius Iacobus.	Socrates.
Sedites Marcellus.	Sohalta.
Seidelius Bruno.	Solanus Narcissus.
Seilerus Germanus.	de Soldeuilla Philippus.
Seitz Alexander.	Soldus Iacobus.
Senensis Hugo.	Solenander Reinerus.
de Senis Franciscus.	Solensis Aratus.
Septalius Ludouicus.	Solerius Hugo.
Serapionis filius Ioānes.	de Solo Gerardus.
Serapio Ioannes.	Solon.
Serenus Quintus.	Sommericus Fabianus.
Sermoneta Ioannes.	de Sonfheim.
Sestius, vel Sextius.	de Sophia Ioannes.
Sethi.	de S. Sophia Marsilius.
Sethi Symeon.	Soranus.
Seuerimus.	Soranus.
Seuerimus Danus.	Soranus. ¹
Seyton Guilelmus.	Sosimenes.
	Sostratus.

Soter Christianus.	Sylvianus Bartholomæus.
Stainpers Martinus.	Syluaticus Mattheus.
Stapedius Henricus.	Syluius Iacobus.
Steinheyll Henricus.	Syluius Ioannes.
Stephanus.	T
Stephanus.	Tabari.
Stephanus Carolus.	Tacuinus.
Stephanus Ioannes.	Tagaultius Ioannes.
Stephanus Magister.	Talhuser Vvolffgangus.
Stœcklin Conradus.	Talpa Petrus.
Strabus.	Tamarus Ioannes.
Strategus Petrus.	Tarentinus Heraclides.
Strato.	Taurellus Nicolaus.
Struppius Ioachimus.	Taurisanus Bernardin.
Struthius Iosephus.	Taurisanus.
Stupanus Antonius	Taxeoti.
Stupanus Nicolaus Ioã.	Tenota Antonius Ioath.
Sturmius Reginaldus.	Thaddæus Florentinus.
Suardus Paulus.	Thalius Ioannes.
Suardus Baptista Ioãnes.	Thasius Aristogenes.
Suauius Leo.	Themison.
de Sueuia Berchtoldus.	Theodorus.
Sulaimen ben Isaac.	Theodorus.
Surianus Hieronymus.	Theodosius.
Susius Baptista Ioannes.	Theodosius Baptista Ioã.
Sybillinus Petrus.	Theon.
Sylburgius Fridericus.	Theophanes.
Syluaticus Baptista Ioan.	Theophilus.
	Theophi-

Theophilus.	Trincauellius Vistoy.
Theophrastus.	Trismegistus Mercurius.
Theophrastus Aureolus.	Trisinus Aloisius.
Thessalus.	Tronus Martyr Petrus.
Thessalus.	Trotula.
Thomaius Camillus.	Tryphon.
Thomæus.	Tucca Paulus.
Thraheron Bartholom.	in Turba Baleus.
Thrasyas.	de Turce Franciscus.
Thruerus Hieremias.	Turnerus Guilelmus.
Thurinus Andreas.	Turrifanus.
Thyricus Thomas.	de Tusignano Petrus.
Timarchus.	
Timaristus.	V
Timæus.	Vacadel Comradus.
Tleptolemus.	Vacca Antonius.
Toletanus Marcus.	Vadianus Ioachimus.
Toletus Petrus.	Valentius Lucas.
Tollatus Ioannes.	Valerianus Plinius.
de Toranta Valefcus.	Valetius Antonius.
Torinus Albanus.	Valla Georgius.
de Topelstem Henricus.	Valla Petrus Ioannes.
de Tornamira Ioannes.	Valla Petrus.
è Touar Simon.	Vallertola Franciscus.
Tragus Hieronymus.	Vallesius Franciscus.
Trallianus Alexander.	Valuerda Ioannes.
Trapolinus Petrus.	Varignana Guilelmus.
Trianus Alexander.	Vassæus Ioannes.
Triessenbach Ioannes.	Vassæus Ludouicus.

Vdo.	Vllerdenus Dāniel.
Vveckerus Iaco. Ioannes.	Vlmus Francisc. Ioānes.
à Vega Christophorus.	Vlfenius Theodericus.
à Vega Rodericus Tho.	Vlstadius Philippus.
Velsius Iustus.	Vochs Ioannes.
Venuustus Marias Anton.	ab Vrbe Veteri Barthol.
de Verona Matthæus.	Vrso.
Vergilius Marcellus.	Vrsinus Ioannes.
Vesalius Andreas.	Vvincklerus Nicolaus.
Vesalius Franciscus.	Vvinterger Vvolfgang'.
Veteris Ioannes.	Vvolphius Gaspar.
Vicecomes Matthæus.	X
Victorius Benedictus.	Xenocrates.
Victorius Franciscus.	Z
Victimerus.	Zaccharias Ioannes.
Vvidman Ioannes.	Zadith.
Vidus Vvidius.	Zangmeisterus Paulus.
Viemon.	Zangmeister Paulus Ioā.
Vvierus Ioannes.	Zecchius Ioannes.
de Vigo Ioannes.	Zeno Cyprius.
Vvilichius Iodocus.	Zeno Heropilius.
Villafranca Blasius.	Zerbus Gabriel.
de Villanoua Arnoldus.	Zimalia Ludouicus.
Villanouanus Michael.	Zimeon.
Villanus Paulus Petrus.	Zoar.
de Villa Reginaldus.	Zuingerus Theodorus.
Vinditianus.	

I

SERIES LITERARIA

ILLORVM, QUI EX PRO-

FESSO ARTEM MEDICAM

Scriptis hucusque il-
lustrarunt.

¶
A

 EBENBICAR de simplicibus me-
dicamentis opus Arabicè condi-
tum, in signe & magnum, dupli-
ciq; exemplari scriptum vsque
ad dimidium extitit apud Gui-
lhelmum Postellum, in quo ordine Alphabeti-
co expressa sunt simplicia medicamēta quā-
plurima, & remedia innumera & rarissima:
Alterum volumen (inquit Postellus) fuit vsui
Iacobitæ cuidam qui Græca nomina sua lin-
gua adscripsit. Deprehendimus autem per
collationem, nullam esse lacunam in D osco-
ridis, Galeni, aut Oribasij eiusdem argumenti
libris, quæ ex hoc codice suppleri non possit:
Citatur sæpe ab Andrea Bellunense **EBENBI-
TAR** nomine.

ABENSINAE Medici compendium Arabi-

A

cè scriptum habuit Guilielmus Postellus.

ABHENQVEFIT, vel ALBENQVEFIT
quædam de Balneis scripsit, quæ impressa sunt
Venetiis cum aliorum de iisdem scriptis, apud
heredes Iuntæ. 1553. folio.

ABHOMERON ABYNZOAR scripsit opus
in re Medica libris 3. impressum Venetiis La-
tinè. 1496.

ABIMERON AVENZOAR, citatur à Cam-
pegio de elyfteribus. 62.

ABRAHAMVS IVDÆVS, & Simon Ian-
uensis, Ioan. Serapionis Commentaria de fa-
cultatibus simplicium medicamentorum La-
tinè reddiderunt. excusa Venetiis fol. apud
Iuntas 1550.

ABRAHAMI FILII ISAACI liber Medicus
Hebraicè scriptus extat.

ABRAHAMVS E PORTO LEONIS Man-
tuanus Medicus, edidit Dialogos 3. de Auro,
in quib. non solùm de Auri in re Medica facul-
tate, verùm de specifica eius & cæterarum re-
rum formâ, ac duplici potestate, qua mixtim
in omnibus operatur, copiosè disputatur. 4.
Venetiis 1586.

ACHILLES P. GASSERVS Lin-
dauiensis, Medicus & Mathematicus Reipu-
blicæ Augustanæ conscripsit Methodum no-
uam Aphorismorum Hippocratis libris quin-
que collectam, Sangalli 1584.

ACTORIENES Chymicæ scriptor, citatur ab
Hortulano

Hortulano Philosopho.

ACTOR quidam Chymicus scriptor, citatur in libro senioris.

ACTVARIJ IOANNIS ZACHARIAE filij scripta in re Medica Græcè omnia in bibliothecis, præsertim Italiae, instructioribus habentur. Auicennæ de vrinis librum ex Arabico Græcum fecit. Extat eiusdem & aliud de Vrinis volumen in septem libros diuisum, quod Ambrosius Leo Nolanus latinum fecit. Item liber de composit. Medicamentorum, translatus à Ioanne Ruellio. Eiusdem methodi medendi libri sex, quibus omnia quæ ad Medicinam faciendam pertinent, ferè complectitur, impressi sunt Venetiis, Cornelio Henrico Mathisio Brugenfi interprete, 1554. in 4. Eiusdem de Actionibus & Affectibus spiritus Animalis libri 2. De Vrinis libri septem, Methodi medendi libri sex, editi sunt Parisiis à Morelio in 8. ab Henrico Stephano cum aliis Medicis authoribus fol. 1567. & Lugduni à Ioanne Tornæsio 16. 1556. de Compositione medicamentorum liber à quibusdam seorsim editus, est liber quintus methodi medendi. Commentarij eiusdem in Hippocratis Aphorismos extant apud Felicem Paciotum Vrbinatem. ferunt etiam Dominicum Montesaurum Medicum habere duo exemplaria M. S. Græca de Vrinis, quorum vnum copiosius sit vulgaribus exemplaribus. Afferuantur etiam

in Bibl. R. Galliaë Epitomes Medicinæ libri 6.
de efficacia animalis spiritus: quæ duo quo-
que opera impressa sunt: de Diæta liber. Ci-
tatur præterea eiusdem liber 2. Regalium ser-
monum, à Giberto Longolio in dialogo de a-
uibus. Medendi rationem scripsit omnium
corporis affectuum, à capite ad calcem, & a-
lia nonnulla. fragmenta quædam de ratione
medendi omnium corporis affectuum à capi-
te vsque ad calcem in folio M. S. in Bibl. Imp.
Viennæ. eius libros de Urinis in elegantem
Epitomen contraxit Con. Gesnerus 8. Tiguri
1541.

ADAMVS à BODENSTEIN filius
D. Andreae Caroloftadij Theologi, Medicus
Basiliensis, scripsit epistolam ad amplissimos
& generosos dominos Fuggeros, in qua argu-
menta Alchymiam infirmantia & confirman-
tia adducuntur, quibus & eam artem esse cer-
tissimam demonstratur, lapisque verè in-
uentus ostenditur. Idem multos libros Theo-
phraſti Paracelsi Germanicè & Latinè in pu-
blicum edidit, & in illos præfatus est. scripsit
etiam præſeruatium podagræ. De Herbis 12.
signis Zodiaci dicatis: Isagogen in Arnoldi de
Villa noua Rosarium Chymicum paraphra-
ſtice traditam.

ADAMI LONICERI Ioannis F. Na-
turalis Hiſtoriæ opus, in quo tractat de na-
tura & viribus omnis generis ſtirpium & ani-
mantium:

mātium : item gemmarū, metallorum, succorum, adeoque de vera cognitione, delectu & usu omnium simplicium medicamentorum, quorum & Medicis & Officinis vsus esse debet, ynā cum eorundem ad viuum effigiatis imaginibus. Accesserunt quædam de stillatiorum liquorum ratione, eiusque artis & instrumentorum usu, atque de peculiaribus simplicium medicamentorum facultatibus. Christ. Egenolph. excud. Francf. 1551. in fol. Onomasticon continens varias plantarum nomenclaturas. Eiusdem institutio pro obstetricibus. 4. Francfurti. idem de peste 8. Francfurti Germ. 1572.

ADEL DARDVS Anglus scripsit in re Medica multos libros. Cl. 1130.

ADOLPHI OCCONIS nomen habere tres Augustanę vrbs apud Vindelicos Medici clarissimi, pater, filius, nepos. Adolphus Occo secūdus huius nominis primū in Germania edidit Nicolaum Alexandrinum Ingolstadij 1541.

ADOLPHVS OCCO Medicus Augustanus tertius huius nominis scripsit Conclusiones 31. ad quęstionem num lues quę pestis dicitur necessariō habeat adiunctam febrem pestilentem, vel putridam vel hecticam, ita vt vel contenta cordis vel ipsius substantia putreat necessariō. Item Consilium contra pestem cum aliis Augustanę Reipublicę Medicis iuratis. Pharmacopœam pro Rep. Augustana, cui

accessere simplicia omnia Officinis nostris vsitata, & annotationes in eadem & composita. Augustæ 1573. fol.

ADRIANVS IVNIVS Hornanus, Medicus, Casij Iatrosophistæ medicas quæstiones ex Græcis Latinas fecit, Parisiis anno 1541. apud Christ. Vvechelum.

ÆGIDIUS monachus Benedictinus, natione Græcus, scripsit carminibus, de pulsibus lib. I. de Urinis librū I. qui ambo cum expositione Gentilis de Fulgineo, impressi sunt primū Lugduni 1505. in 8. dein Basileæ apud Thomam Vvolffium 1529. vixit circa annum Dom. 700.

ÆGIDII EVERARTI Antuerpiani Commentariolus de Herba Panacea, quam alij Tabacum, alij perum, aut Nicotianam vocant. Antuerpiæ apud Ioan. Bellerum 16. 1587.

ÆGIDII DE HERTOGHE Medici, Epistola de gestatione fœtus mortui per tredecim annos, ad Matthiam Cornacem.

ÆGIMII de Palpitationibus siue de Pulsibus liber à Galeno libro quarto de differentiis pulsuum.

ÆLII GALLI medicamenta quædam composita referuntur à Galeno, libro secundo de Antidotis.

ÆLIVS PROMOTVS Alexandrinus, Græcus Medicinæ scriptor extat in Italia.

ÆMILIVS CAMPOLONGVS Patauinus
hoc

hoc tempore professor Cl. scripsit de Variolis, & Arthritide. 4. Venetiis apud Paulum Metietum 1586. chartis 17.

ÆMILII DVSI Physici ac Medici Brauidensis de tuenda sanitate liber 8. Taurini 1582.

ÆMILIVS MACER quidam scripsit de virtutibus herbarum carmine hexametro, cuius opusculum extat cum Ioannis Atroeciani annotationibus Basileæ impressum, & postea Francfurti aliis Iani Cornarij scholiis illustratum. sed alius videtur, ait Gesnerus, ab *Æmilio Macro* Veronense poeta, de quo scribit *Ovidius*, & *Volaterranus* lib. 17.

ÆNEAE cuiusdã ad capitis dolorem pharmacæ Galen. lib. 2. de Comp. Med. secundum locos, recenset.

ÆSCVLAPII de Morborum, infirmitatum, corporisq̃ue accidentium origine, causis, descriptionibus & cura, liber impressus est Argentorati à Schotto an. D. 1544. cum *Trotula* & *Hildegardi*, chartis 20.

ÆTHONIS IOANNIS à Freudenberg de abusu & impostura medicantium libellus, perquam utilis iucundusq̃; omnibus quibus cum Medicis erit negotium, impressus est Marpurgi à Ceruicornio, anno 1538. octernionibus 3.

ARTIVS AMIDENVVS Medicus, scripsit Sermones seu libros 17. in quibus cuncta quæ ad curandi artem pertinent, congesta sunt, ex

omnibus qui vsque ad eius tempora scripserant, diligentissimè excerpta, quorum 8. tantum Græcè ex Aldi officina, Latinè vero omnes Basileæ à Frobenio impressi sunt 1535. partim à Ioanne Montano, partim à Iano Cornario translati. Deinde iterum 1542. omnes à Iano Cornario de integro versi & denuo editi 1549. & anno 1567. apud Henricum Stephanum cum aliis Medicis fol. Aetij libri de Oculorum affectibus, de intemperie & infirmitate hepatis, & de his qui sanguinem ex ventre reuomunt, Græcè extant in Bibliotheca Regis Galliarum.

AGAPIVS ALEXANDRINVS, Medicus insignis, qui Bizantij eius facultatis ludum aperuit, scripsit Commentarios in Medicinam Suidas.

AGATHINVS citatur à Galen. lib. 4. de diff. pulsuum cap. II.

ALARDVS AMSTELRODAMVS Hippocratis epistolam ad Damagetum paraphrasticè conuertit in Latinum, adiuncto etiam textu Græco. Opusculum excus. Salingiaci apud Soterem 1520.

ALBANVS HILLVS Britannus, Medicus nobilissimus optimus, atque in omni genere literarum maximè versatus, multa in Galenum que ad Anatomem pertinent conscripsit, vt refert Balsianus Landus.

ALBANVS TORINVS Medicus Vitodurenfis, Pauli Æginetæ Enchiridion Medicinæ è Græcè

ꝛ Græco Latinum primus reddidit, cum annotationibus per quas translationis suę rationem reddit: idque in Epistola Apologetica ad Ioan. Guint. Andernacū. interpretat⁹ est quoque Philareti librum de Pulsibus, & Theophili de Vrinis, impressit Henr. Petri Basil. 1533. item Polybi antiquiss. Med. de semine humano lib. 1. exc. Basil. 1544. apud Ioan. Oporin. item Dioclis Caristij de tuenda sanitate ad Antigonom Regem libellum aureum. Ioannis Damasceni Med. de exquisita febrium curatione compēdiosum diegema & Aphorismos eiusdem ex barbara translat. elegantiore paraphrasi illustravit. exc. Basil. 1542. apud Robert. Vvinter. Alexandri Tralliani libros interpretatus est. Paulō ante mortem Latinitate donavit Philothei Medici cōmentarios Græcos in Aphorismos Hipp. obiit Basileæ 1550.

ALBATEIVS Medicus, Galeni libros in Arabicum sermonē vertit, teste Ioan. Serapione, qui eodem ferē tempore vixit, nempe MLXX. scripsit quoque de simplicibus, Volaterranus lib. 21. Urb. cōment. idem videtur Albategni, ait Gesnerus.

ALBENQVEFIT Philosophi liber de facultatibus medicinarum & ciborum, à Gerardo Cremonense ex Arabico sermone in Latinum tr. excusufus Argentiaæ 1531.

ALBERTVS BELFORTIS Rhætici⁹, Medicus excellens in suis scriptis promisit librū de abolenda morbi Gallici nomenclatura, affe-

etusque (iuxta Galeni censuram) explicatio-
ne & curatione, addita quoque recentiorum
ad hoc propositum Empirice. Ad hæc Episto-
larum volumen, Limacis encomium, Empi-
riam suam.

ALB. BOTTONI Medici professoris Pata-
uini liber de morbis muliebribus editus Pata-
uij, & Basileæ cum cæteris eiusdem argumen-
ti. 4. apud Conr. Vvaldkirch. 1586.

ALBICVS Bohemiæ R. Physicus, post
Archiepiscopus Pragensis, scripsit practicam
medendi & regimen pestilentiae: item regi-
men sanitatis. Lipsiæ impress. 1484. per Mar-
cum Brand.

ALBRICIVS Londinensis, scripsit de ra-
tione veneni, & in re Medica plura alia. vixit
an. D. 1090.

ALVBETRI F. ZACHARIAE F. Arasi ope-
ra parua imp. Lugduni in. 16. an. D. 1510. est au-
tem cognomen Rasis Medici, vt audio, inquit
Gesnerus.

ALCANAMOSADI Philosophi de Baldach
Armenici liber de passionibus oculorum, com-
pilatus ex diversis voluminib. Philosophorū
de Baldach à David Armenico, & translatus
ex Arabico in Latinū ab Alcanamosadi, quan-
do se transtulit ad partes Lombardiæ, conti-
net experta & remedia varia.

ALCHINDI cuiusdam liber de Composi-
tarum medicinarum gradibus exc. fuit cum
aliis

aliis eiusdem argumēti Patavij, & apud Ioan. Marefchallum. 8. 1584.

ALCMAEONIS quædam aut verba, aut placita in Medicina, apud Stobæum in serm. de morbo & sanitate citantur.

ALCARDVS de Pindemontibus Veronenfis Physicus, scripsit libellum ad Hermolaum Barbarum de fontibus seu balneo Calderij, de modo bibendi aquam, de diætâ sumentium balnea, de somno meridiano, de modo succurrendi accidentibus superuenientibus. Venetiis apud Iuntas cum lib. variorum auctorum de Balneis.

ALEMANNVS de flatibus in Hippocratem & de aere, aquis & locis.

ALEXANDER ACHILLINVS Bononienfis accurat⁹ Auerrois interpres, scripsit de subiecto Medicinæ Venetiis cum aliis ipsius operibus philosophicis apud Hier. Scotû 1568 & Annotationes Anatomicas Bononiæ p Hier. de Benedictis 1524. obiit nondum expleto anno 50. 4. Non. Augusti.

ALEXANDER APHRODISAEVS sub Severo & Antonino, primus omnium Aristotelem commentariis enarravit: inter cætera edidit opusculum de febribus ad Apollonium à Georgio Vallâ translatum quod exiuit Basileæ 1542.

ALEXANDER BENEDICTVS Veronenfis scripsit de morbis medicandis à capite ad calcem libros 30. Aphorismorum lib. 1. de pe-

ste, eius causis & materia auxiliorum lib. 1. Anatomies lib. 5. quos Henricus Petrus excudit Basileæ fol. 1572.

ALEXANDRI MASSARIAE practicæ Medicinæ Patauij professoris libri 2. de peste. 4. Venetiis 1580. Eiusdem disputationes duæ, altera de scopis mittendi sanguinem, cum generaliter tum specialiter in febribus: altera de purgatione in principio morborum. 4. Venetiis 1588. floret Patauij.

ALEXANDER PHILALETHES citatur à Galeno lib. 4. de diff. pulsuum. Hic post Zeuxidem in Caria maximam Medicorum scholam construxit Strabonis ætate. Strabo 13. in fine.

ALEXANDRI Medici Græci Practica impressa videtur in Italia: cum expositione interlineari Iacobi de partibus.

ALEXANDER SEITZ scripsit de thermis Badensibus in Heluetia.

ALEXANDER TRIANVS Petronius Citacastellanus scripsit in Medicina Aphorismos 149. Venetiis apud Bernardum Venetum 1535.

ALEXANDRI TRALLIANI Iatrosophistæ libri medicinales 12. Græcè impressi sunt Parisiis à Roberto Stephano fol. 1548. chartis 76. cum Rhazæ libro Græco de pestilentia, & Iacobi Gauphysti in vtrumq; annotationibus. Iidem Latine versi, Basileæ apud Henr. Petrum Albano Torino interprete. Eisdem è Græco vertit & in multis locis restituit atque emendavit

dauit Ioan. Guint. Andernacus, excudit Remigius Guido Argétinæ, 1540. & Henr. Stephanus cum aliis autoribus Medicis fol. 1567.

ALEXANDRI MEDICI de cognitione pulsuum in febricitantibus, liber Græcus M. S. in Bibl. R. Gallia.

ALEXIDIS GAVDINI & L. Iouberti Disputatio de iteranda sæpius phlebotomia in eodem morbo, habetur in operibus L. Iouberti 1582. Lugduni in folio excusis.

ALFONSVS BERTVSIVS Fanensis, scripsit Methodum generalem & compendiariã ex Hipp. Galeni & Auicênæ placitis de promptam ac in ordinem redactam, ad omnes morbos recta ratione curandos summè vtilem ac necessariam. Lugduni Gabriel Coterius 1558.

ALFONSI FERRI Neapolit. Medici, Pauli III. Pp. Chirurghi primarij de Ligni Sancti multiplici medicina, & vini exhibitione libri 4. impressi Paris. forma Enchiridij an. 1539. Eiusdè de sclopetorum siue archibusorũ vulneribus libri 3. Corollarium de sclopeti ac similibus tormentorum puluere. de Caruncula quæ ceruici vesicæ innascitur opusculum chirurgis vtile Matthias Bonhomme exc. Lugduni 1553. quaternionibus 15. & dimidio.

ALHOMIANES Chymista citatur in libro senioris filij Hamuel.

ALOTSI LUISINI Vtinensis quæstiones de Balneis insertæ sunt Ludouici Pasini libro de thermis Patauinis à Iuntis impresso. Eius-

dem libri de compescendis animi affectibus p
Philosophiam & Medicinam, Basil. 8. Aphorismi Hippocratis Latino car. hexametro redditi. Venetiis apud Iuntas. 1552.

ALOISIUS MVNDELLA Brixiensis, vir doctissimus scripsit epistolas medicinales 23. variarum quaestionum & locorum insuper Galeni difficultium expositionem continentes. Annotationes in examen simplicium ab Antonio Musa Brassauola conscriptum Michael Isingr. excudit Basileæ 1543. Item Theatrum Galeni, hoc est, vniuersæ medicinae à Galeno diffusè sparsimque traditæ promptuarium, quo vel indicis loco in omnes Galeni libros vel locorum communium instar in re medica lector vtetur. editum Basileæ per Euseb. Episcopium fol. 1568. chartis 287. & Coloniae apud Ioann. Gymnicum fol. 1587.

ALOISIUS TRISSINVS Vincentinus Medic. scripsit problematum medicinalium ex sententia Galeni libros 6. euulgatos Basil. ab Isingrino 1546. in 8. Docuit Ferrariae & iuuenis adhuc obiit annos circiter 25. natus.

ALPHONSI MORESCOTI compendium totius Medicinæ editum Francfurti apud Christ. Coruinum 12. 1583. & 12. 1588. chartis 19. cum Petri Gorræi formulis remediorum.

ALSAHARANVS Arabs scripsit de Theorica & practica medendi, eius verba citat Christophorus Orose. castigator Aetij interpretum in

tum in castigationibus libri 4. cap. 27. ita ut appareat istum autorem extare.

AMATI LUSITANI Medic. Cl. Curatio-
num medicin. centuriam primam multiplici
variaque rerum cognitione refertam, (cui præ-
fixa est eiusdem authoris commētatio, in qua
docetur quomodo se Medicus habere debeat
in introitu ad ægrotantem, simulque de crisi
& diebus decretoriis, iis qui artem medicam
exercent, & quotidie pro salute ægrorum in
collegium descendunt, longè vtilissima) Flo-
rentiæ excudit Torrentinus an. Dom. 1551.
octern. 26. Eiusdem Curat. medic. centuria 2.
in qua methodus & canon propinandi deco-
ctum radicis Cynarum, Iulio III. Pp. com-
positus, vberius describitur quàm in prima
habetur cent. Venet. excudit Vincentius Val-
grisius 1552. oct. 16. Idem Amatus Lusita-
nus, nomine Ioann. Roderici Castelli, Albi,
Lusitani edidit exegemata in 2. libros priores
Dioscoridis excus. Antwerp. 1536. deinde sub
suo nomine euulgavit eruditissimas enarrat.
in Dioscor. totum, in quibus passim Simplicia
Græcè, Latine, Hispanicè, Germanitè & Gal-
licè proponuntur, Venet excudit Valgrisius
1553. quo tempore autor Rhacusi Medicinam
faciebat. præter duas dictas cent. edidit alias
5. quæ Venetiis & Lugduni extant. Sunt et-
iam eius comment. in Dioscor. Argentiniæ à
Rihelio excusa & Lugd. apud Matthiam Bon-
hôme 1558. cum annot. Roberti Constātini, &
simpliciu picturis ex Fuchsiō & Jac. Dalecāpio.

AMBROSIVS LEO Nolanus scripsit opus quæstionum, cum aliis plerisque in rebus cognoscendis, tum maximè in Philosophia & Medicina Venet. 1523. Actuarij Ioannis Zachariæ F. de Vrinis lib. 7. ex Græcis fecit Latinos. Basileæ apud Cratandrum 1528.

AMBROSIVS PAREVS Chirurg⁹ ordinarius Regis, scripsit methodum vulnera & fracturas capitis humani curâdi, cum descriptionibus instrumentorum ad hanc curam necessariis. Eius opera cum figuris Anatomicis & variis instrumentorum formis in 26. libros diuisa Gallicè à docto viro, plerisque in locis recognita, & Latinitate donata, studio & diligentia Iacobi Guilelmeau Regij Parisiensis Chirurgi in fol. Parisiis 1582. apud Gabrielem Buon. Eiusdem de generatione hominis liber prodiit cum aliis eiusdem argumenti. 4. Basileæ 1586.

AMMONIVS Medicus, Chirurgus, laudatur à Celso.

AMPHITIS medicinalium libri 4. in Lamine animæ adducuntur.

ANACREONTIS Rhizotomica in cōment. Nicandri citantur: alius videtur ab Anacreonte Teio Poeta Lyrico.

ANDREAS ALPAGVS Bellunenſis Medicus & Philoſ. multis annis in Cyprio, Syria, Ægypto & aliis ad Orientem regionibus peregrinatus, Ioan. Serapionis practicâ medicinalem, ex Arabica in Latinam linguam tr. Venetiis apud

ius apud Iuntas 1550. fol. cum commentariis Serapionis de simplicibus medicamentis. idē tr. historiam Arabicam de vitis Philosophorū & Medicorum Arabum & Græcorum, vt ipse de se scribit in præfatione in glossas Auicennæ: idem partim tr. partim emendauit ex Arabico; Auicennæ & aliorum libros aliquot, nempe de venenis, de correctione eorum, quæ accidunt in regimine sanitatis, de medicinis Principum non horribilibus, de lapidibus pretiosis. vide in Auicenna.

ANDREAE BACCII Elpidiani, de thermis libri 7. in quo opere de vniuersa aquarum natura agitur, de quæ differentiis omnibus ac mitionibus, cum terris, cum ignibus, cum metallis: de lacubus, fontibus, fluminibus, de balneis totius orbis & de methodo medendi per balnea, de quæ lauationum simul atque exercitationum institutis, in admirandis Romanorum thermis. Veneris apud Valgrisiū 1571. fol. & 1588. idem quoque quædam scripsit de Balneis Transcheri oppidi Bergomatī, quæ seorsim cum aliorū scriptis de eisdem balneis sunt exc. 4. Bergomi 1583.

ANDREAS BOORDE Anglus, ex Carthusiano monacho Medicus factus scripsit prognostica quædam: de iudiciis vrinarum. Obiit Vvintoniæ 1548.

ANDREAS BRENTIVS Patauinus, Hippocratis librum de natura hominis Latinum fecit: & eiusdem de insomniis librum cum

præfat ad Sixtum P. M. in qua multa de infō
mniis differit. Venetiis 1497.

ANDREAS CAMVTIVS Medicus in Gal-
lia Cisalpina edidit propositiones quasdam in
Philosophia & Medicina.

ANDREAS CHRISTIANVS Ripensis, vi-
de VICTOR TRINCAVELLIVS.

ANDREAS à CRUCE quædam Chirurgi-
ca scripsit.

ANDREAS GALLVS Tridentinus scripsit
Fasces de peste, peripneumonia pestilentiali
cum sputo sanguinis, ac de quibusdam sym-
ptomatis: in fasciculos quinque distributos.
Brixia. eiusdem Commentarij ad Serenissi-
mum Regem Maximilianum de tremore cor-
dis M. S. & in 2. tomos distincti in Bibliotheca
Imper.

ANDREAS à LACVNA Hispanus Secobiē-
sis philiatros, scripsit de ratione noscendæ,
præcauendæ atque propulsandæ febris pesti-
lentialis opusculum excus. Argent. apud Ri-
hellum 1542. item Anatomicam methodum,
siue de sectione humani corporis contempla-
tionem Parisiis 1535. Galeni opera omnia (ex-
ceptis iis quæ scripta sunt in Hippocr. à Gale-
no) doctissime diligentissimeque in Epito-
men rededit, Venet. primum, dein Basileæ
per Isingrinium excusam in fol. adiectis eor-
dem autore Galeni vita, & de ponderibus ac
mensuris libellis. eadem epitome excusa est
Lugduni

Lugduni in 16. præterea edidit epitomen omnium rerum & sententiarum quæ annotata dignæ in commentariis Galeni in Hippocrat. extant, in elenchum alphabeticum digestam: cui accedere nonnulla Galeni enantiomata per eundem collecta. Guilielmus Rouillius excudit Lugduni. 8. 1554. item annotationes doctas & elegantes in Dioscoridem à Rouillio eodem anno excusas in 16. Dioscoridem conuertit in Hispanicam linguam & scholia addidit. obiit 1560.

ANDREAE LEMNII Medici, epistola in qua urinæ studium & ex ea morborum prævidentiam, ut quæ sit aptior seruandæ sanitati, commendat.

ANDREAS MACCOLINVS Faneſtris, Medicus, edidit præceptoris sui Grabriel Fallopij tractatum pulcherrimum de medicatis aquis, atque de fossilibus, cui duas epistolas addidit, in quarum altera ad lectorem, & huius libri inter reliqua utilitas, & docendi modus, ac totius rei quæ in hoc opere continetur summa breuitate explicatur. Venetiis apud Ludouicum Auantium 1564. 4. chartis 52. & nuper cum reliquis Fallopij operibus Venetiis, & Francofurti apud heredes Andreæ Vucheli, Ioannem Aubrium & Claudium Marneum.

ANDREAS Medicus quidam, qui de Plantis scripsit, citatur à Diosc. & Galeno. à Plinio per sepe citat Andreas Medic. & in scholiis

Nicandri eius liber *υάπλυσ.* idem videtur esse, ait Gesner. cuius libri de serpentibus, de quibusdam falsò creditis citantur ab Athenæo. Hic ab Eratosthene cognominatus est *Βιβλίον 21500*, quòd quosdam suos libros clam transcripsisset. Etymologus. citatur in quæstionibus Calsij & Carystius nominatur.

ANDREAE PLANERI Medici professoris Tubingensis, methodus inuestigandi locos affectos. 4. Tubingæ 1579. eiusdem de methodo medendi liber vnus. Basileæ apud Sebastian. Henricpetri 1583. eiusdem liber secundus. 8. ibidem 1584.

ANDREAS THVRINVS Pisciensis Medicus Apostolicus, scripsit epist. contra Matthæum Curtium Ticinensem Medicum, de vena in curatione pleuritidis incidenda, vbi impugnat hanc Curtij conclusionem: in omni pleuritide in principio, corpore existente pleno, fieri debet phlebotomia ex basilica lateris dolentis. Parisiis apud Ascensium, & rursus ad Paulum III. de curatione pleuritidis perfectionem, quod opus Lugduni impressum est 1537. Item responsiones contra Matthæum Curtium de loco incidendæ venæ in morbo costali. Bononiæ 1543. Idem scripsit de bonitate aquarum fontanæ & cisternæ quæ pluuialis est: præfert autem fontanam in hominum potu. Bononiæ 1543. Extat eiusdem de embrocha noua, siue Duccia artificiali, qua ad varios morbos curandos vtuntur recentiores Medici

Medici Florentini, dissertatio. Eiusdem opera edita sunt Romæ 1545. fol. chartis 80. sunt autem hæc: Diuersorum doctorum virorum epistolæ hos Thurini libros approbantium: & operis dedicatio ad Paulum III. P. M. in qua singulorum ratio redditur per authorem. Epistola ad Matthæum Curtium de loco incidendæ venæ in pleuritide. Liber de eodem contra aduersarium & Briffot & Manardum. Responsiones ad libellum Matthæi Curtij de eodem. de noua embrocha contra Medicos Florentinos, credentes se irrigationibus quibusdam artificialibus, naturales & sponte natas aquas imitari. de causis dierum Criticorum contra Hieronymum Fracastorium, qui non in naturam, sed humorem melancholicum dierum istorum causam libro edito retulit. De bonitate aquarum fontium & cisternæ: præfert autem fontanam, vt & Simon Portius in epistola his libris præfixa. An in fluxu muliebri & sanguinis aquosi tenuis superflui menstrualis, competant verè prouocantia vrinam. An in omni febre putrida competat phlebotomia, contra vulgus Medicorum in omni febre siue frigida siue calida venam incidentiū. Epistola ad Clementem VII. de cœna & prandio, Dino Florentino authore. Andreæ Thurini disceptatiuncula Medica aduersus opinionem Matthæi Curtij de cœna & prandio. Parisiis.

ANDREAS VESALIUS Bruxellêsis, Medi-

cus Cæsareus Anatomicorum princeps scripsit paraphrasin in librum 9. Rasis ad regem Almansorem, de affectuum singularum corporis partium curatione. Basileæ apud Robert. Vvinter 1537. Item epistolam qua docet venam axillarem dextri cubiti in dolore laterali secandam. ibidem 1539. præterea scripsit de humani corporis fabrica lib. 7. cum elegantissimis figuris, Basileæ in officina Ioann. Oporini 1543. folio, & anno 1555. ab autore recognitos ibidem chartis 223. Epitomen suorum de humani corporis fabrica librorum ab eodem excusam Latinè & Germanicè in folio cum figuris. Epistolam qua docet rationem propinandi radicis Chynæ decocti. Basileæ ibidem 1546. & Lugduni 1547. in 16. tractantur in ea epistola anatomica multa, et si titulus non promittat. emendauit etiam translationem Anatomicorum aliquot Galeni librorum, qui cum cæteris Galeni operibus excusi sunt Venetiis & Basileæ. eiusdem libri 7. Anatomici excusi sunt quoque Venetiis apud Franciscum Francisciũ in folio 1568. & Lugduni in 16. sine figuris. Chirurgia magna eiusdem à Prospero Borgarutio recognita, emendata ac in lucem edita est 1569. eius Anatomia Germanicè cum figuris in folio Norimbergæ 1551. morbo repentino obiit cum Palæstinam inuisere vellet, circa Zazynghum insulam, annos natus 50. anno Domini 1564. mense Octobri.

ANDROMACHI Medici Neronis scripta Galenus in libris de compositione medic. & aliis locis citat. & aliquando paginas integras ex eius libris describit. inter cæteros autem nominat librum de medicamentis compositis ad affectus extrinsecos. apud Aetium cyphoides medicamen quoq; ad hunc autorem refertur.

ANGELINVS quidam scripsit in Medicina volumen aureum, teste Champegio.

ANGELVS BOLOGNINVS Chirurgiam ex Auicenna publicè docuit Bononiæ, & libros 2. scripsit de cura vlcera exteriorum, & de vnguentis cõmunibus in solutione continui. Basileæ 1566. & Tiguri apud Gesneros fratres in opere Chirurgico. idem scripsit de lue venerea.

ANGELVS de GYRA scripsit de gradibus Medicinæ.

ANTONIVS BAVERIA, scripsit consilia medicinalia, ex quibus quædam de thermis, Iuntæ impresserunt 1553. cum lib. diuerforum autorum de Balneis.

ANTONIVS BENIVENIVS, de abditis nonnullis ac mirandis morborum & sanationum causis scripsit librum. Basileæ apud Cratandrum an. D. 1529. vñ cum Scribonij Largi compositionib. medicis. Liber de abditis &c. est excusus quoque Florentiæ 1507.

ANTONIVS BYSENNIVS Bredanus commentarios scripsit in Galenum de inæquali intemperie. Antuerpiæ 1553.

ANTONIVS CASTOR Medicus, citatur à Plinio, qui in 21.22.23.24.25.26. & 27. Naturalis historiæ multa ex eo descripsit.

ANTONIVS CERMISONVS, Medicus, præceptor Sannonarolæ, scripsit Consiliorum lib. 1. & de Urinis.

ANTONII CHALMETEI Vergesfacis Chirurgicum Enchiridion, externorum morborum remedia tum vniuersalia tum particularia breuissimè complectens. Eiusdem morbi venerei curandi methodus probatissima.

ANTONIVS EPICVREVS citatur à Galeno in lib. de dignotione, & cura propriorum affectuum.

ANTONIVS FAVENTINVS Medicus, Aphorismos Hipp. carmine reddidit.

ANTONII FORNENISII Perrotini M. Allobrogis de peste curâda liber, Basileæ. 4. 1583.

ANTONIVS FARTOLVS Ioseriësis, Galeni cõmentarios tr. de dissectione venarũ, artierum & neruorũ, stylo satis elegati. Basil. 1529.

ANTONII FRANCIANIANI Bononiæ professoris, Tractat⁹ de lue venerea, impressus Venet. cum Gab. Fallopij tractatu de eod. morbo.

ANTONIVS FVMANELLVS Veronësis M. scripsit omnium febrium & dignoscendarũ & curandarum absolutã methodum. item Consilium Chirurgicum, de caluariæ fractura, pectoris atq; pulmonis vulnere, ac inflammatione, historiã & curandi rationem p̄ vrinæ reddendę difficultate & angustia. Itē, an mineralis
aqua

aqua urinæ conueniat difficultati, in quibus omnibus totius artis medicæ vniuersalia ad particularem exercitationem, summo candidatorum vsu deducuntur. præterea de balnei ferrati facultatibus, ferrique natura, de balneis aquæ simplicis, omnia cum præfat. Hieron. Gemusæi, impressa Basileæ in officin. Iohannis Oporini 1542. Eiusdem liber de balneorum aquæ ferratæ facultatibus, præsertim Calderianæ, ab authore emendatus quibusdam etiam adiectis impressus est Venet. apud Iuntas 1553. cum aliorum scriptis de balneis. Eiusdem de compositione medicamentorum generis cuiusq; ad morbos diuersos liber. Item de pestis curatione liber. Venetiis apud Hieron. Scotum. 1548. Eiusdē varia opera ad profligandos morbos conducentia edita sunt Tiguri fol. apud Gesneros fratres 1557. nempe eadem quæ Parisiis à Morellio: sunt autem hæc de vita & moribus Galeni, de senum regimine siue salubri victu, de balneis, de vino, de Rosarum facultatibus, de compositione medicamentorum, de febribus curandis, de pestis curatione, de lepra & elephant. de rheumate, de capitis vstione, de caluariæ fractura, vitiiisque pectoris & pulmonis, de ventriculi affectibus, de recrementis, de sanguinis reiectione, pulsus intermissione, sonitu & grauedine in impectore, de vitiiis in pene & vesica, de remouenda sterilitate, de totius corporis viriū imbecillitate, de calculo & variis eius generis morbis.

ANTONIUS GAIZO scripsit de somno & eius necessitate, libellum chartarum ferè 4. impressum cum libro Constantini Africani.

ANTONII GALATHEI M. Itali doctè quædam & eleganter scripsisse fertur, quæ an publicata sint ignoratur.

ANTONII GALLI de ligno sancto nõ permiscendo, item in imperitos fucatosque Medicos libri simul excusi Parisiis apud Cholinæum 1540. Idè promiserat libros de Anima, dialogos de risu, ac plerosque alios, de re septuagintaria: quæ vide an sint edita.

ANTONIUS GAZIVS Patauinus, Medicus, scripsit librum de Sanitate tuenda, quem Coronam floridam vocauit. Liber constat capitibus trecentis, exc. Lugduni 1514. Item libellum, Quo medicamentorum genere purgationes fieri debeant. Henric. Petri Basil. in fol. cum aliis quibusdã 1541. floruit ann. 1504. Eius *Ærarium sanitatis*, Item de *Vino & Ceruicia* tractatio Antuerpiæ exc. 1546.

ANTONIUS GAYNERVS, Papiensis, M. scripsit de ægitudine stomachi lib. 1. de febr. lib. 1. de ægitudinib. in generali lib. 1. de pleurisi lib. 1. de passionibus calculi lib. 1. in tertium Auicennæ lib. 1. de ægitudinibus capitis, de peste, de venenis, de matricis ægitudinibus, de balneis, de ægitud. iuncturarũ, Antidotarium, impressa Lugduni cum additionibus Ioan. Falconis. Eiusdè de balneis Aquæ ciuitatis antiquissimæ liber, excus. Venetiis apud

publuntas, cum aliorum scriptis de balneis.
Claruit 1440.

ANTONIUS de GRADIS vel GARALDIS,
seripfit tractatum de febribus. Item in nonum
Almanforis, Consilia medica, de Balneis Pata-
uinis libri ū impressum Venet. cum aliis auth.
de Balneis.

ANTONIUS KLVMPIVS Physicus Vber-
lingensis, de peste Britannica libellum scripsit
se fertur.

ANTONII LYDOVICI Medici Vlyssipo-
nensis quædam opera in Medicina extant, im-
pressa Vlyssiponæ 1540. Item eiusdem libri 5.
de occultis proprietatib. Problematum lib. 5.
idem scripsit eleganter de pudore.

ANTONII MARIAE VENVSTI Tergestino-
rū Medici, Consilia medica: in quib. vera quæ-
dam consultandi methodus proponitur, mul-
ti morbi cum suis causis & signis consideran-
tur, multæ & arduæ quæstiones medicæ per-
tractantur. Venetiis 1571.

ANTONII de METI Perioche septem Ga-
leni lib. methodi in 16.

ANTONIUS MIZALDVS edidit Æsculapij
& Vranix Medicum simul & Astronomicum
ex colloquio coniugium, Lugduni exc. Ioan.
Tornæsius 1550. Planetologiam rebus Astro-
nomicis, Medicis & Philosophicis refertam,
Lugduni exc. Matthias Bonhomme 1552. Me-
morabilium naturæ arcanorū syluulam, Lu-
tetix apud Iacob Kerner 1554. Hortū auxilia-
rē Lutetix 1565. in 8. De naturæ arcanis lib. 4.

ibidem 1558. in 16. Annot. in 3. Galen. librum de diebus Decretoriis. Aphorismorum Hippocratis sectiones 7. in totidem classes iuxta communes Medicinæ locos digessit, & annotationibus breuibus illustrauit. Scholia in Galen. librum de infirmorum decubitu ex astrologica sententia: cui Hipp. liber eiusdem planè methodi socius alter additur: & tertius insuper Mercurij Trismegisti. Seleniacum seu medicum de Luna opusculum, centum morborum ac remediorum Aphorismis concinnatum. Conciliatio Medic. & Astrol. in controuersia dierum Decretoriorum. Rerum agrifecreta pauperibus æquè ac diuitibus iucunda ac utilia, Lutetiæ 1560. in 8. Historia hortensium quatuor opusculis contexta, & nunc primum illustrata. 8. Colon. 1576. Eiusdem centuriæ 9. memorabilium in Aphorismos arcanorum omnis generis locupletes perpulchrè digestæ. accessit appendix nonnullorum secretorum experimentorum antidotorumque contra varios morbos, item Harmonia cœlestium corporum & humanorum dialogis II. Astronomicè & Medicè demonstrata. Francfurti apud Ioan. Vvechelum 1589. in 16.

ANTONIVS MUSA, qui tempore Augusti Cæsaris claruit, scripsit de herbæ Betonice remediis 47. ad M. Agrippam libellum, restitutum per Gabr. Humelbergium, & commentariis illustratum Froschouerus Tiguri exc. cum L. Apulei lib. de Medicam. Herbarū. Eius.

Eiusdem de bona valetudine conseruanda instructio ad Mœcenatem suum, Norimbergæ 1538. cum aliis quibusdam.

ANTONIUS MUSA BRASSAVOLVS Ferrariensis scripsit Examen omnium simplicium medicamentorum Romæ 1536. dein Lugdun. Item in octo lib. Aphoris. Hipp. & Galeni expositionem, commentaria & annotationes. Opus excus. Basileæ in officin. Froben. fol. 1542. scripsit idê de syrupis librum, Lugduni 1540. per dialogum inter ipsum Antonium & pharmacopolam senem. scripsit præterea de coena & prandio, de temperie Ferrariensis aëris, Commentaria in Prognostica, in libros de ratione Victus in morbis acutis, in lib. Epidemiorum, de simplicibus medicam. de pilulis, de medicamentis catharticis, de Electuariis non soluentibus, de collyriis, pulueribus, oleis, ceratis vnguentis, emplastris, trochiscis, linctibus vel eclegmatibus, aquis, infusionibus, de decoctionibus. De propriis medicamētis humores educentibus tam simplicibus quàm compositis & de eorundem præbendorum modo ac dosi. liber impressus Tiguri apud Gesneros fratres 8. 1555. chartis 37. Index copiosissimus in Galeni opera ex secunda Iuntarum editione, Venetiis 1551. Examen eius omnium electuuariorum, puluerum, & confectionum catharticarum Vincent. Valgrifius exc. Venetiis 1548. octer. 9. Examen omnium trochiscorū, vnguentorum, ceratorum, emplastrorum, ca-

taplasmatum, collyriorum, quorum Ferrariae vsus est, impressum est Venet. apud Iuntas 1551. & Lugduni in 16. apud Seb. Honoratum. Eiusdem quoque examen omnium Looch, puluerum, aquarum, decoctionum, oleorum, quorum apud Ferrarienses vsus est: vbi de lue Venerea etiam diligentissimè copioseque tractatur, Venetijs exc. Iuntæ 1553. octern. 37. & dimidio.

ANTONII RABERII tabulæ in Galeni libros de Sanitate tuenda excusæ sunt Basil. à Ioan. Oporino.

ANTONIUS SAPORTA, Decanus Vniuersitatis Monspeliensis, vir doctissimus, multa scripsit quæ nondum extant. De Cura tumorum præter naturam, de cura vlcèrum & vulnerum, & alia.

ANTONIUS SNEBERGERVS Tigurinus, Medicus, scripsit catalogum Plantarum Latino Germanico Polonicum. De Remedijs particularibus contra pestem. Eiusdem medicamentorum facilè parabilium aduersus omnis generis articulorum dolores enumeratio; item de multiplici Salis vsu liber. (prodiit hic separatim Cracouiæ 1562.) addita est Nuptialis narratio prima, cum Fernelij consilio pro Epileptico. 8. Francfurti apud Andream Vvechelum 1581. chartis 18. Claruit in Polonia Cracouiæ circa annum 1570.

ANTONIUS STVPANVS Rhæticus auxit Dispensatorium medicamentorum compositorum

torum Nicolai Lugduni 1543. 16. apud Frellosios, Obiit peste Basileæ 1551.

ANTONIUS VACCA scripsit in Auicennâ teste M. Gatinaria.

ANTONIUS VALETIVS M. Iacobi Holzerij de morbis internis libros 2. de febribus, de peste, de remediis *κατὰ τὴν* in Galen. libros, & c. edidit, cum suis in eisdem libros exercitationibus: Parisiis 1571. Lugduni 1578. in 8. Francfurti apud Ioan. Vvechel. in 16. 1589.

ANTONIUS ZENO Policola, Venetus, scripsit librum de Natura humana, & de Embryo ad Senatam populumque Venetum, Venetiis 1491. Item lib. 7. planetarum nominibus inscriptos, de reliquis humanæ vitæ ætatibus.

ANTILLI multa fragmenta passim in libris Æginetæ proferuntur, nempe de insolatione, operimento arenæ, aliisque fomentis, quomodo incidenda vena, de incisionis magnitudine, de figura diuisionis, de cucurbitulis, de purgatione, chirurgia euersionû genarum, de dysenteria. Eius fragmenta aliquot leguntur apud Ioan. Stobæum Sermon. 99. de Sanitate inscripto: videlicet de discrimine aeris secundum diei partes, de differentiis in ipso aere, de differentiis quæ habentur in singulis anni partibus, de locis & differentia aeris secundum ipsos, de quatuor auxiliorum generibus, de aeris differentiis, & rursus de iisdem iuxta partes mensium.

ANVTIVS FOESIVS Mediomatricus M. fecit Pharmacopœam omnium medicamentorum quæ hodie Officinis in vsu sunt, excusam in 8. Eiusdem Oeconomia Hippocratis, Alphabeti serie distincta, excusa est Francfurti apud heredes Andreae Vvecheli fol. 1588.

APHRODAM Medicum Galenus citat, in lib. secundo de Antidotis.

APOLLODORVS Citiensis Medicus, à Plinio, Dioscoride, Galeno & aliis citatur.

APOLLODORVS Tarentinus M. citatur à Plinio, Galen. Diosc. Alexandro.

APOLLONII Antiocheni M. duo hoc nomine faère, pater & filius, hos Galen. Empiricos nominat. Cels⁹ inter Chirurgoſ nominat.

APOLLONIVS Erdfordensis M. nonnulla scripsisse fertur.

APOLLONIVS Herophili sectator in primo parabiliū pharmacorum citatur à Galeno in lib. de comp. secundum loc. Volaterranus ait hunc de vnguentis scripsisse.

APOLLONIVS MEMPHITES citatur ab Aetio. Idem Apollonij collyrium ad carbunculos recenset nõ addito Memphitis nomine. videndum an sit Apollonius Herophili. Ex scholiis in Nicandri Theriaca apparet hunc aliquid de plantis scripsisse.

APOLLONII MENABENI Medici Insularis tractatus de Alce animali, & eius in Medicina vsu. 8. Coloniae apud Maternum Cholinum 1581. chartis 6.

APOLLONIVS ALYS allegatur apud Galenum in 2. lib. de Antidotis.

APOLLONIVS Pergamenus nominatur apud M. Varronem lib. i. c. i. inter Plantarū & Agriculturæ scriptores. ex eo multa transcripta Plin. vt ipse in autorum catalogo fatetur.

APOLLONIVS Pitaneus M. citatur à Plinio 29. & 30. Nat. hist.

APPION GRAMMATICVS Polyhistor appellatus apud Gellium, & à Plinio Cymbalum mundi, scripsit de Metallica medicina. ex hoc multa transcripta Plinius.

ARATVS SOLENSIS è Cilicia scripsit in Medicina quæ ad compositionē Theriacorum pertinent, & Anatomem ad Pausaniam Macedonem. floruit Olympiade 124.

ARCHANVS quidam Chymicæ autor citatur ab Hortulano Philosopho.

ARCHANGELI PICCOLHOMINII Ferrariensis, Anatomicæ prælectiones explicantes mirificam corporis humani fabricam, & quæ animæ vires, quibus corporis partibus, tanquam instrumentis, ad suas obeundas actiones vtatur. fol. Romæ 1586. ex Officina Barthol. Bonfadini, ternionibus 35. cum duetno. ne. pollicetur in præfat. Prælectiones practicas.

ARCHIDEMI Medici scripta citatur apud Plinium, in lib. 12. 13. 29. & 35.

ARCHIGENES Philippi, Apameus, Syriæ M. qui Romæ sub Traiano vixit, scripsit multa tum Medica tum Physica, cuius scripta hæc

apud Galenum, Aetium & alios citantur.

ARCHIGENIS & Philagrij de renum calculo fragmentum extat in Bibl. R. Galliaë.

ARETAEI Cappadocis M. de acutorum ac diuturnorum morborum causis ac signis lib. 4. & de curatione eorundem lib. totidem excusi sunt Parisiis Græcè apud Turnebū 1554. octern. 13. & apud Henricum Stephanum Latine cum aliis fol. 1567. Idem libri Iunio Paulo Crasso interp. exc. sunt Parisiis apud Guil. Morellū, & Iacob. Puteanū, additis etiā iis Aretæi capitib. quæ Crassus nō vertit, in 16. cū Rufi scriptis. Eiusdem libri M. S. extant Augustæ Vindelicorum, & in Bibl. Reginaë Gallorum.

ARISTAEVS in Turba, citatur ab Hortulano inter Chymicos auctores.

ARISTOGENES THASIUS, M. scripsit ad Antigonū Macedoniaë Regē lib. in Medicina cōplures. Suidas. Huius scripta citantur apud Plin. qui in 33. 34. & 3. Nat. hist. libris, multa ex eius lucubrationibus mutuatus est.

ARISTOGITON Medicus citatur apud Plinium in lib. 26. vbi mentionem facit Anonymi herbæ Seythicaë, quæ ab eo celebratur.

ARISTOTELIS Stagiritæ Philosophi extat libri de plantis & passim in quibusdam suis operibus ea habet, quibus Physiologiam suam Medici illustrent maximè.

ARLONVS quidam, de faciliiori alimento & balneis scripsit librum impressum Basil. apud Ilngrinum.

ARNOLDVS de VILLA NOVA, natione Gal-
lus, Prouincialis, vel vt alij volunt, Catalanus;
seripfit Speculum Medicinæ, de humido radi-
eali, de intentionibus diuersis Medicorum, de
regimine sanitatis opus, quod Magninus Me-
diolanensis sibi vendicauit: de regimine sani-
tatis regis Arragoniæ, de conseruanda iuueni-
tute, & retardanda senectute: de consideratio-
nibus operis medicinæ; de phlebotomia: pa-
rabolas meditationis, quæ alio nomine à Me-
dicis appellantur Regulæ seu Canones gene-
rales curationis morborû: de tabulis generali-
bus, quæ Medicum informant specialiter, cum
ignoratur ægritudo: de Aphorismis, de parte
operatiua, de regimine castra sequentium, de
regimine sanitatis Salernitanæ (hic liber sepa-
ratim prodiit vt alibi, sic Franc. apud heredes
Christiani Egenolphi 1573. & Lugdû. 16. apud
Ioan. Lertout 1577.) Breviariû practicæ, cû ca-
pitulo generali de Vrinis, & tractatu de omni-
bus febribus, Practicam summariam seu Regi-
men ad instantiam Papæ Clem. de modo præ-
parandi cibos & potus infirmorum in ægri-
tudine acuta, compendium regiminis acuto-
rum, regimen quartanæ, de curâ febris hec-
ticæ, regimen podagræ: de sterilitate tam ex par-
te viri, quàm mulieris: de conceptione, de si-
gnis leproforû, de bonitate memoriæ, de amo-
re erotico, de maleficiis, de cautelis Medico-
rum, de venenis, de arte cognoscendi venena;
de dosibus Theriacalibus, de Medicinariis

graduationibus Aphorismos, de ornatu mulierum, de simplicibus medicamentis, de decoratione, commentarium super suis parabolis, de coitu, de conferentibus & nocentibus principalibus membris nostri corporis, de vinis, de aquis laxatiuis librum, de antidotis, repetitionē super canone Vita breuis, tabulam super eodē, expositionem super Aphorismo, In morbis minū periclitantur, & super Comment. Galen. in eundē. Comment. super textu Galen. de mala cōplexione diuersa, super eodem quæstiones: de febribus regulas generales. Epistolam super Alchimia ad Regem Neapolitanum, Rosarium philosophorum. quidā ei adscripserunt tractatum de quercu & partibus eius, scilicet folio, visco, cupulis, glandibus & gallis. Vertit Hipp. librum de lege, ex Græco in Latinum, quæ versio habetur in Articella medicorum barbarorum. Quod autem non omnia præscripta opera sint Arnoldi, patet in tractatu de Bonitate memoriæ. Herbarium quoque constat non esse Arnoldi, quia citatur in eo. Hęc impressa sunt vno libro Lugduni 1504. & opera ipsius Medica prodierunt Basileę ex officina Conradi Vvaldkirchij folio 1585. cum annotationibus Nicolai Taurelli. Edidit quoq; Antidotū contra venenum effusum per fratrem Martinum, &c. Lectura eius super primā fen. primi, cū multis quæstionib⁹, extat apud Matthæum Dresserū. Eius tractat. de præparatione & vsu vinorū, Germanicē in
 4. Vien-

4. Viennæ 1532. fertur Genuæ sepultus.

ASCANII SCHRATENBERGII de indicationibus curatiuis lib. 10. lōgè vtilis omnibus qui artem Medicam profiteri volunt. Brixia apud Vincent. Sabiensem in 8. 1569.

ASFALIA Chymis scriptor, citatur à seniore Hamuelis filio.

ASCLEPIADES Prussiensis, Medicus, hic, Plinio teste, ætate Pompei Magni Rhetoricæ magister nec satis in ea arte quæstuosus, ad Medicinam se conuertit, & ad Mithridatem volumina quædam scripsit, cum sollicitatus ex vrbe Roma præcepta pro se mitteret. Scripsit etiam de musto dando volumen ab eo cognominatum, de quo postea innumeri differuere, vt idem testatur lib. 23. cap. 1. Huius scriptis in pluribus libris Plinius vsus est. A Galeno etiã eius scripta in lib. 2. de Antidotis, & in libris de composit. medic. frequenter allegantur: & libri nominantur de Alopecia, Exteriorum quintus, Internorum secundus. Memorat autem Galenus duos Asclepiadas, qui post Antonium Musam scripserunt de Pharmacis, & eos post Andromachum natos ait. Idem Asclepiadis Pharmacionis scripta citat. Idem τὰν τριῶν τῶν Ασκληπιάδων commemorat, libri, vt videtur nomen, scripti de medicamentis simplicibus. Aetius quoque adducit Asclepiadis epithemata ad capitis dolores, Collyria, Remedia ad aphthas, Cataplasmatum librum, Epulotica vlcera vteri.

ASSIDVVS quidam Chymix scriptor citatur ab Hortulano.

ATHENAEVS ATTALEVS Medicus insignis, vt eo nemo inter recentiores Medicos, omnem adeo medicinæ rationē memoriæ prodidisse melius à Galeno referatur. sæpe enim illius meminit, præcipuè tamen lib. 2. de Causis sympt. & lib. de Elementis.

ATHENAEI paraphrasin in Alexipharmaca Nicandri Græcam Venetiis habuit Dieg. Hurtadus.

ATHONIVS Chymix scriptor citatur ab Hortulano, quandoque simpliciter, quandoque Anthonius in Turba.

ATTALVM Medicū Galen. citat in opere de composit. secundū genera. item Plin. lib. 33.

AVERROES Cordubensis Medicus, Commentator dictus, scripsit opus Medicum Colliget dictū, quod extat Venet. excusum 1469. ex castigatione Hieron. Suriani. Commentatus est quoque in Cantica Auicennæ.

AVGERII FERRERII, Tolosatis Medici, de pudenda graui lue Hispanica lib. 2. Castigationes practicæ eiusdem, & vera medendi Methodus duobus lib. cōprehensa 8. Lugduni 1574. scripsit idē de diebus decretoriis secundū Pythagoricā obseruationē. Lugduni 1541. in 16. vide an vocetur AVGVSTINVS FERRERIVS.

AVGVSTINVS GADALDINVS Mutinensis in Galeni opera latina præfatus est, ac plurimos libros Galeni à diuersis interpr. Latine factos

factos cum Græcis collatos recognouit in Iun-
tarum editione, Venet. 1551. in fol. quosdam e-
tiam ipse transtulit, vt sunt, Fragmentum exi-
guum ac mendosum quod Galeno adscribitur,
cui titul. est, Sermo aduersus Empiricos
Medicos, Græcè adhuc non impressum. De
Musculorum dissectione liber in Græcis & La-
tinis codicibus hætenus desideratus, de Ner-
uorum dissectione liber integer, qui antehac
mutilus habebatur, de Vocalium instrumen-
torum dissectione fragmentum, in Græcis co-
dicibus hætenus desideratum. Fragmentum
ex Comment. quos Galen. inscripserat, de iis
quæ Medicè dicta sunt in Platonis Timæo, nu-
per inuentū. de marasmo seu marcore liber. de
Typis, de dignotione ex insomniis. de ponde-
rib. & mēsuris, liber falsò Galen. adscriptus. itē
Oribasij lib. de Cucurbitulis, scarificatione, hi-
rudinib. deriuatione & reuulsione. de vinis ex
Galen. est autē caput 6. lib. 5. Collectionū Me-
dicinaliū Oribasij. dein etiam tr. ex Oribasio
quæcūq; de aquis & balneis in eius lib. extāt,
atq; ea luntæ impress. Venet. 1553. in opere de
balneis. tr. etiā lib. 1. Therapeuticorū ad Glau-
conem cum Stephani Atheniensis Philosophi
explanat. Recognouit etiā in Galen. operū edi-
tione secūda, lib. primę & tertię classis: & præ-
ter hos artē Medicā Leonicensio interp. de dif-
ferent. & causis morborū & symptomatum li-
bros. de simpl. medic. facult. lib. de cōposit. me-
dic. s. l. lib. de cōposit. Medic. secundū genera.

de curandi ratione per sanguinis missionem.
de medēdi method. de arte Curatiua ad Glau
conem. Cōment. in lib. Hipp. de victus ratione
in morbis acutis. Cōment. in Aphorif. Hippoc.

AVGVSTINVS NIPHVS Philotheus Sues
fanus, scripsit de lue Venerea Neapoli 1534. de
diebus Criticis seu decretoriis lib. Venet. 1519.

AVGVSTINVS RICCVS Med. Lucēsis, tr.
multos Galeni libros, omnes verò ad antiqua
exemplaria Græca contulit, & annot. adiecit,
quæ exc. sunt Venet. 8. in Officin. Ioan. Farrei.

AVICENNA Hispalensis, Medicus Arabs
insignis, scripsit librum in quo omnem medi
cinam cōplecti voluit. de viribus Cordis lib. 1.
de Theriaca lib. 1. Canticorū lib. 1. de Alchimia
ad Assen philosophum lib. 1. Auicennæ lib. de
Vrinis, Actuarius in Græcū sermonē tr. Huius
opera Medica Venetiis & Lugduni seorsim &
vnà cū Cōmentariis Gētilis, & Iacobi de par
tib. Auicennæ opera medicinalia, h. e. Canon,
liber de medicinis cordialib. & Cātica exc. sūt
Venet. apud Iuntas 1544. in magno fol. cū ca
stigationib. Andreae Alpagi Philosophi ac Me
dici Cl. & eiusdē nominū Arabicorū interpr.
Eiusdē libellus de remouēdis nocumētis quæ
accidunt in regimine sanitatis: & tractatus de
syrupo acetoso, vnà cū Syraci Medici exposi
tione in 2. & 3. partē quartæ fen primi Cano
nis Auic. & Ebenesi super 5. Canonū exc. sunt
ibid. in magno folio. 1547. adiecto etiā libello
de pōderibus & mēsuris authoris innominati.

Auicen

Auicennæ opus de re medica in quinque voluminibus (præter finem tertij) quorum primum ante annos quingentos scriptū fuit, extitit apud Guil. Postellum Arabicè. Tractatus Auicennæ de tinctura metallorum Franc. impressus est apud Cyriacum Iacobum in 4. 1550. cum aliis Chymicis. Auicennæ libri tertij sen secundæ quæ est de ægritudine. neruorū, ex Hebraica Latina facta, interprete Ioan. Quinquaborreo, Parisiis apud Martinum Iuuenem. 8. 1570. Eiusdem libri tertij sen primæ tractatus quartus, in quo scribitur de ægritudinibus capitis, & noxa multa illarum in functionibus sensus & partis rectoricis. ab eodem Quinquaborreo conuersus, & ad fidem Hebraici codicis correctus. Parisiis 1572. 8. Eiusdem libri Chymici vnâ cum Gebri libris eiusdem argumenti à Petro Perna excusi sunt Basileæ 1572. in 8. & omnia ipsius Opera apud Heruagium Basileæ folio. Claruit. 1149.

AVRELIJ CORNELII CELSI Medicinæ libri. 8. excusi Venet. ab Aldo 1528. ex emendat. Baptistæ Egnatij vnâ cum opusculo Q. Sereni de Medicina, & Lugduni à Gryphio, ab Henrico item Stephano fol. cum aliis veteribus. item Salingiaci per Ioan. Soterem excastigat. Ioann. Cæsarij. & Basileæ apud Oporinum 1552. folio cum Guil. Pantini comment. adiecto indice chartis 153. Rursus Lugduni apud Guil. Rouillium 1566. ex emendat. Rob. Constantini. Eiusdem epistolæ duæ de re

medica, vna ad Iunium Callistum quæ aliàs Scribonio Largo tribuitur, altera ad Pullium, in principio operis Marcellij de medicamentis leguntur, sed absq; prænomine Aurelij.

AVREOLVS THEOPHRASTVS, vide THEOPHRASTVS PARACELSVS.

AZARII practica in Medicina, impressa in Italia, fortè Azaraphij legendam, huius enim practica Paulo Ritio interpr. vel correctore edita est.

AZYRATVS Chymicæ scriptor citatur ab Hortulano, & alibi Achiratus, nescio an idem autor, ait Gesnerus.

A. CAESALPINI Aretini libri 16. de Plantis in 4. Florêtix apud Georg. Marefcottû 1583.

B

BACHASEVS Chymicus scriptor, citatur ab Hortulano.

BACCII BALDINI in librum Hippocratis de aere, aquis & locis commentaria. Eiusdem tractatus de Cucumeribus. 4. Florentiæ 1586.

BACCHIVS glossographus Hippocratis Erotiano teste. Bacchij Auscultationes & Compendium pulsuum citat Galen. lib. 4. de diff. pulsuum cap. 10.

BALDVINI-RONSSEI Gandensis, Medici Reip. Gandanæ, libellus de magnis Hippocratis lienibus, Pliniique Stomacace ac Sceletyrbe, seu vulgò Scorbuto dicto. Antuerpiæ. & 8. Vvittebergæ 1585.

BALAEVS

BALAEVS in Turba, Chymista, citatur ab Hortulano.

BAPTISTA FIAERA Mantuanus scripsit commentar. in artem Medicinalem definitiuam Galeni, Quæstionem de attractione medicinarum solutiuarum, Solutionem argumentorum ad 4. conclusiones Martiani. Extant eiusdem quæstio de virtute mouente pulsum, quæstio de phlegmatico & bilioso febricitantibus æqualiter, de pestilentia.

BAPTISTA SARDVS scripsit quædam in pandectas Medicinæ.

BARBARI liber Medicinæ scriptus alicubi extat.

BARTHOLOMAEI cuiusdam practica extat, de experimentis ad omne genus morborum, in qua aliqua superstitiosa habêtur, multa tamen quoque bona insunt, Gesnerus.

BARTHOLOMAEVS ALBANVS scripsit parté eorum quæ extant de Balneis Transcheri oppidi Bergomatis. 4. Bergomi 15 82.

BARTHOLOMAEVS ARGENTERIVS, Italus, ex Galeni libris in Medicinæ studiosorum gratiâ multa collegit, partim excusa Florentiæ, partim edenda.

BARTHOLOMAEVS de BRVGIS, Gallus Flamingus, edidit in Aphorismos Hippocratis lib. 1. in lib. progn. lib. 1. de regimine acutorum morborum lib. 1. Symph. Campegius.

BARTHOLOMAEVS à CLIVOLO Medicus Taurinêsis, scripsit de Balneorû naturalium

viribus lib. 4. quorum primus balneorum A-
quensium historiam complectitur, secundus
eorundem rectum usum : tertius & quartus
totius orbis balneorum vires complectuntur.
Impressi sunt hi libri Venetiis apud Iuntas cū
variorū autorum scriptis de Balneis 1553. &
Lugduni seorsim apud Matthiā Bonhomme
1552. 4. chartis 22. & dimidia. Libro 3. de Bal-
neis promittit libros demonstrationum in me-
thodum medendi.

BARTHOLOMAEI EVSTACHII Medici,
de renum structura, officio, & administratio-
ne, de Auditus organis, ossium examē, de mō-
tu capitis, de vena azygos, & de alia quæ in
brachij flexu comunē profundam producit.
de Dentibus & alia Venetiis edita 1564. in 4.

BARTHOLOMAEI MAGGII de vulnerū
sclopetorum & bombardarum curatione tra-
ctatus, Bononiæ 1552. in 4. chartis 34. & dimi-
dia cum indice apud Bartholomeum Bonar-
dum. & Tiguri apud Gesneros fratres cum a-
liis Chirurgis 1555. in folio.

BARTHOLOMAEI cuiusdam magistri in
practica, in traductiones & experimenta Me-
dicorum, &c. liber M. S. Latinè & Germanicè
multa superstitiosa & magica continens, Ges-
nerus.

BARTHOLOMAEVS MARANTA Venu-
sinus Medicus, condidit methodi cognoscen-
dorum simplicium medic. lib. 3. in 4. Venetiis
ex officina Erasimiana 1559. chartis 24. cum
dimidia.

dimidia. Commentarios quoque in Dioscoridem promisit. Epistola de Aqua ferrata prodiit Venetiis 1562.

BARTHOLOMAEI MAYROLAE Medici Papiensis, compendiosa methodus in acutis morbis curandis.

BARTHOLOMAEVS MERLINGER, quondam Medicus Augustanus, scripsit de Infantiuum valetudine tuenda & curandis morbis librum quem Egenolphus excud. Francfurti 1531. cum Alberto de Secretis mulierum.

BARTHOLOMAEI MONTAGNANAЕ, siue de monte Gnana, Medici & Chirurgi opera, impressa Venetiis apud Oct. Scotum 1497. Consilia diuersa numero 303. tractatus tres de balneis Patauinis, de compositione & dosi medicamentorum, Antidotarium. Eius libri de Balneis impressi sunt apud Iuntas Venetiis in opere de Balneis. & de composit. medic. apud Ioan. Marechallum cum aliis eiusdem argumenti. 8. 1584.

BARTHOLOMAEI & PETRI Rostinorum Medicorum, sententiae omnes & verba quae in Aphorismis Hipp. continetur, accuratè in nouum & alphabeticum ordinem digesta, vt quaeuis in ipsis commemorata facilius & celerius quam antea inueniri possint.

BARTHOLOMAEI SILEBER, praeservatio à lue venerea, Viennae.

BARTHOLOMAEVS SYLVANIUS Salonenfis Medici. tr. Galeni librum de const. artis

medicæ, item Definit. Medicas, quas etiam ex veterū codicum collatione plurimis locis auxit. De atra bile. De substantia facultatum naturalium fragmentum. Quod animi mores corporis temperaturam sequatur. De plenitudine librum. Recognouit etiam quædam ab aliis translata in Galenō, in editione Iutarū 1551. Venetiis.

BARTHOLOMÆVS TRÄHERON Anglus tr. in Anglicum sermonem Chirurgiæ Ioannis de Vigo lib. 9. Claruit 1556.

BARTHOLOMÆI ab VRBE VETERI Censura in Antidotarium Mesue.

BASSIANI LANDI, Placentini, excel. reſ. med. professoris Patauij, Iatrologia (quam adhuc iuuenis scripsit) siue Dialogi 2. ad Herculem Estensem secundum Ferratiæ Ducem, quibus continetur methodus ad cognoscendos & curandos morbos. Basileæ in officina Ioan. Oporini 1543. de Humana Historia lib. 2. vel de singularum hominis partiū cognitione. Basileæ ibidem 1542. eiusdem præfatio in Aphorismos Hippocratis, libellus de vacuatione. Patauij apud Simonem Galignanū 1552. octern. circiter 12. prætereà fertur scripsisse Commentarios in artem paruam Galeni, de origine & causa pestis Patauinæ anni 1555. confossus fuit noctu à sicariis.

BASSVS GRAECVS aliquot de Medicina libros scripsit. Volaterranus lib. 14.

BAVERIVS de BAVERIIS, scripsit Conſilia

lia Medicinalia, ex quibus quædam de Balneis, Iuntæ impresserunt 1553. cum aliorum scriptis de Balneis.

BAXON CHYMICVS citatur ab Hortulano.

BENEDICTVS ARETIVS Ecclesiastes Bernensis olim, descripsit Støkhørni & Nefsi montes. Argentinæ cum operibus Cordi. & edidit incerti autoris librū de gradibus & compositionibus, opus Physicum & Medicum.

BENEDICTVS BVSTAMANTE PAZ Hispanus, Salmanticensis Doctor, Philosophus & Medicus, scripsit methodum in septē libros Aphorism. Hippocratis. Parisiis apud Martinum Iuuenem 1550. in 16.

BENEDICT. MVSINVS, Ant. Gayneri^o, S. Pisaurensis, &c. omnes ferè sub Eugenio III. & Francisco Sfortia commentarios & practicas (vt vocant) rei medicæ reliquerunt.

BENEDICTVS de NVRSIA, scripsit de regimine sanitatis.

BENEDICTI TEXTORIS, Medici, de Cancro natura & curatione liber excus. Lugduni à Ioan. Tornæsio 1550. Eiusdem Stirpium differentia ex Diosc. secundū locos Communes, excusæ Parisiis in 16. & Argent. cum historia Stirpium Hieron. Tragi. Idem Rationē præcauendi à peste, eamq; curandi, ex sententia optimorum autorum conscripsit. Lugduni apud Ioan. Tornæsium 1551. in 8.

BENEDICTVS VICTORIVS, Fauentinus, Philos. & Medic. ac Theoricæ medicinæ pro-

fessor Bononiæ edidit in Medicina, de luis venereæ curatione libellum. Basileæ apud Bebelium cum aliquot aliis eiusdem argumenti. In Hippocratis prognostica commentarios. item Theoricam latitudinum medicinæ ad Galeni scopum in arte Medicinali. Florentiæ à Torrentino in folio. De lue Venerea liber cum adiuncto libro de curatione Pleuritidis per sanguinis missionem, ad Hipp. & Galeni scopum excusum sunt à Torrentino 1551. 8. eiusdem Exhortatio ad Medicum rectè sanctèq; medicari cupientem. Empirica medicatio singulorum morborum. item doctrinalis Empirica de Febris: simul hæc excusa sunt Venetiis 1550. 8. & Parisiis eodem anno in 16. Medicinalia consilia numero 42. exc. Venet. à Vincetio Valgriffio quaternion. circiter 80. 1551. Practica Empirica secundò edita apud Valgriffiũ 1554. in 8. cũ Camilli Thomai meth. rationali, &c. et Trotulæ curandarũ egritudinum muliebriũ libro. scripsit etiã breue compendiũ de Dosis. medicinarũ: q; extat cum aliis eiusdẽ argumẽti Patavij, & apud Ioan. Mareschallũ in 8. 1584. de morbis curãdis lib. 2. quorũ alter agit de morbis capitis curãdis &c. alter respiracioni seruiẽtiũ partiũ. Nescio an iidẽ cum Empir. practica:

BENEVENTI GRAPHEI de Ierusalem, Medici Salernitani ars probata de ægritudinibus oculorum, foliorum 5.

BERENGARIUS natione Cathalanus, scripsit in Auicennã quasdam quæstiones, & Hippocratem.

BER.

BERNARDINVS DONATVS Veronensis
tr. Galeni librum de cognoscendis curandisque
animi morbis.

BERNARDINI MAFFAEI de LAVDE, pro
blemata Chirurgica.

BERNARDINI PATERNI Salonensis li-
brum de humorum purgatione in morborum
iniciis tentanda, & epistolam eiusdem quod
coena vberior pradio esse debeat ex antiquorū
medicorum decretis, etlā in catharro, Romae
excuderūt Dorici fratres 1547. octern. 8. & di-
midio. & Bernard. Albinus Spirae Nemetū. 8.
1587. Eiusdē ac Iulij Delphini & Andreæ Cel-
lanouæ Medicorum Ticinensium, consilium
de Balneis Aquensibus. Iuntæ excud. Venet.
in opere de Balneis 1553. folio.

BERNARDINI TAVRISANI meditatio-
nes in Theriacam & Mithridaticam antidotū.
4. Venetiis 1576.

BERNARDVS BERTRANDVS Rheginus
Gallo-prouincialis Galeni librū de humori-
bus Latinitate donauit, & annotationes adie-
cit in margine: in fine libri tabellam quæ to-
tius rei summa capita cōplectitur. Argēt. 1558.

BERNARDI DESSENNII Cronenburgij,
Defensio medicinæ veteris et rationalis, ad-
uersus Georgij Phædronis, & sectæ Paracelsi-
cæ rationes. item purgantium medicamentorum,
& pillularum in minore pondere, particularis
diuisio. Coloniae 1573. item Dispensatorium.

BERNARDVS DONATVS Veronensis librū

primum Galeni de cognoscendis curandisque animi morbis, quas perturbationes Latini appellant, in Latinam linguam transtulit.

BERNARDI GORDONII, Galli, opera excusa Venet. 1498. sunt aut hæc: Practica dicta Liliū medicinæ. Tractatus de 10. ingeniis curandorum morborum, de Regimine acutarū egritudinū, tractatus de Prognosticis, tract. de Urinis, tract. de cautelis vrinarū, libell⁹ de pulsibus Eiusdem tract. de conseruatione vitæ humanæ, a die natiuitatis vsque ad vltimā horam mortis, edit⁹ opera Ioach. Baudisij Lipsiæ 1570. Eius practicę de nouo accesserūt libri de phlebotomia, de conseruatione vitæ humanæ, de floribus Diætarum. 8. Lugduni 1580.

BERCHTOLDI de SVEVIA practica medicinalis in fol. M. S. Bibl. Imp.

BERTRVTII Bononiensis methodus cognoscendorum morborū tam particulariū quā vniuersalium. Moguntiæ 1534. cum artificiali medicatione Christoph. Heyl &c. fortè est Alphonsi Bertutij Fanensis, fertur aut hulus Bertrutij Pillularium, Collectorium medicinæ.

BETVS Bononiensis scripsit de causa continente, & quædam in Auicennam.

BLASII ASTARII, Papiensis Medici, opusculum de curandis febribus, ad Aben Hali super primam quarti traditum. Lugduni 1532. & Basileæ apud Henric. Petrum cum Clementij Clementini operibus.

BLASIVS HOLLERIVS, Vinariensis Medicus,

dictus, scripsit annotationes in Hippocratis iusiurandum impressas ab Oporino Basileæ octernione vno, & in librum de Natura Humana ibidem 8. Eiusdem morborum curandorum brevis institutio, Medicis & Chirurgis utilis iuxta Galeni potissimum sententiam excusa Basileæ à Brylingero 1556.

BLASII VILLAFRANCAE Hispani methodus refrigerandi ex vocato sale nitro vinum & aqua, &c. Cui accedunt varia rerum naturalium problemata excusa Venet. circa ann. D. 1553.

BODERIVS de ratione & vsu dierum Criticorum. Parisiis 1555.

BOLVS DEMOCRITVS Philosophus scripsit Artem medicam, quae naturalia adiuumenta continet. Suidas.

BONELLVS in Turba, inter Chymicos citatur ab Hortulano.

BONSETTVS de rat. medendi. Videndum an sit Ferdinandi Ponzetti q. de venenis scripsit.

BONOMINVS Bergomensis Medicus scripsit de venenis lib. 1. & alia. Claruit 1301. vel vt alij 1350.

BONVS quidam, qui coetaneus Lulli fuit, scripsit de Alchymia.

BONI LOMBARDI Ferrariensis Physici, inductio in diuinam artem Chymiae. Basileæ 1572. apud P. Pernam.

BOSCHO Alexandrinus in Antidotarium Mesae & aliorum. in fol.

BRYDI LVSITANI Medici de rat. victus

in febribus secundum Hippocratem in genere & figillatim lib. 3. exc. sunt Venet. 1554. octern. 21. & longè quàm antea castigatiorēs Tiguri apud Gesneros fratres. 8. 1554. cum aliis in Enchiridio rei med. item Coloniae apud Petrum Horst.

BRVNONIS SEIDELII Querfurdensis de vſitato vrinarum apud Medicos iudicio liber Erfordiae 1571. Idem Fallopij de Vlceribus librum emendatiorem edidit. 4. Erfurdiae 1557. vide, Laurent. Ioubertus.

BRVNI LONGOEVRGENSIS Chirurgia magna & parua opuscula impressa cū Chirurgicis libris Guidonis de Gaul. & aliorū, Venetiis 1499. claruit 1608.

BVHAHYLYLA BYNGEZLA Arabs scripsit Tacuinus ægritudinū & morborum ferè omnium corporis humani cum cura eorundem, Argentinae apud Ioan. Schottum 1532. in folio chartis 37. floruit sub Carolo I.

BVLCAſIS liber de præparationibus medicamentorum, vide Albucasim supra.

BVRLEVS quidam scripsit super arte veteri Lulli Hispani. Venetiis.

C

CÆLII AVRELIANI Siccensis lib. de morbis acutis. Lutetiae apud Colinum. Eiusdem Chronion, hoc est, tardarum passionum libri 5. Basileae apud Henrici petri 1529.

CAESARIS LANDVLPHI, Medici, de curis febrium opusculum, impressum cum practica.

etica M. Gatinariæ Lugduni 1532. & Basil. cum Clementis operib. medicis apud Henr. Petri.

CAESARIS ODONI annotatiões in Theophrastum de Plantis, cum imaginib. Herbarū.

CAESARIS OPTATI Medici Neapolit. de Hæctica febre liber. de Crisi & diebus Criticis & eorum causis opus absolutum.

CAESAR RINCIVS vnà cum aliis quibusdam scripsit synoposin cōmentariorum de peste. 8. Norimbergæ 1583.

C. CLODIVS CERVIANVS Prouincialis, Elionoræ Galliarū Reginæ Medicus, scripsit commentarium de peste.

C. PLINIVS II. scripsit de historia mundi libros 37. qui varia doctrina referti, multa etiã sparsim de Medicina habent. Extant autem excusi Basileæ, Lugduni, Venetiis, Geneuæ, Francfurti, &c.

CALID filius ISID. aut SEID Chymista citatur à seniore filio Hamuel.

CALIDIS filij IAZICHI Iudæi liber secretorum Alchymiaë, impressus est Norimbergæ apud Petreium cum Gebri Arabis libris.

CALLIMACHVS & MNESTHEVS Medici apud Græcos de coronis priuatim scripsêre q̄ nocerent capiti. Plinius lib. 31. c. 3. CALLIMACHVM de Trifolio scribens Nicandri interpres in Theriacis citat.

CALLISTI monachi de pulsibus, de antidotis, de emplastris, de vnguentis, de oleis. in Bibliotheca R. Galliaë Græcæ.

CAMILLVS SQVARCIALVPVS Plumbē-
fis, Medicus, scripsit medicas definitiones in
morbis & actionib. Hippocratis Aphorif. no-
uos. Chirugiã, Antidotorũ castigationes, vel
Galenicæ officinæ restaurationē. De venenis.
Eiusdem Galeni Aphorifini grauissimi p clas-
ses digesti. de pharmacis opportunis. Harmonia
medica. Conuiuium Galenianum. Præsti-
diorum vires. Arabum & Barbarorum tutela.
de missione sanguinis contra Thadæum Du-
num. In Dioscoridem & And. Matthiolum. de
Hipp. Asclepiade, Archigene, Sorano, Galeno,
Aetio, Ægineta, Tralliano, Celso. Tabulæ du-
centæ Theoricæ, Practicæ, Physicæ, Chirugi-
cæ. Omnia hæc Latinè: nescio an omnia edi-
ta. Viuebat Basileæ 1545.

CAMILLVS THOMAIVS, Medicus Rauen-
nas, edidit rationalem methodum atq; com-
pendiosam, ad omnes ferè morbos curandos
internarum partium hominis. Parisiis 1550. in
16. apud Ioan. Foucherum. Item commenta-
rium de febrium dignotione & curatione Ve-
netiis 1555.

CANAMVS ALI de BALDACH philosophi
liber de curãdis oculorũ passionibus, insuper
rerum præparationibus quæ ad oculorũ me-
dicinas faciunt, & de medicaminibus ipsorum
rationabiliter terminandis, Venetiis 1499.
cũ Chirurgia Guidonis de Cauliaco & aliorũ.

CANDIDI de Genitura hominis liber, olim
Romæ impressus: an fortè Petri Candidi.

CAPPONIS modi medendi M. S. in bibl.
Imperat.

CAROLVS CLVSIVS Atrebas Rei Herbariæ hoc tempore peritissimus, Dialogos Garcie ab Horto proregis Indiæ medici de Aromatum & simplicium aliquot medicamentorum apud Indos nascentium historia Latinos fecit & in epitomen contraxit. 8. Antuerpiæ apud Christian. Plantinum 1574. Eiusdem aliquot Stirpium per Hispanias obseruatarum historialib. 2. expressa. 8. ibidem 1576. eiusdem notæ in Garciam & descriptiones quarundam plantarum exoticarum. 8. ibidem chartis 3. 1582. Nicolaum Monardum de simplicibus medicamentis occidentalibus tr. in Latinum & edidit 1574. Eiusdem itidem libellum de medicamentis noui orbis 1582. Christophori quoque à Costa de Medicamentis orientalibus librum tr. in epitomen contraxit & notis illustravit. 8. ibidem 1582. Præterea emisit Historiam 4. libris comprehensam Rariorum aliquot stirpium per Pannoniam, Austriam & vicinas quasdam prouincias obseruatarum 8. ibidem 1583. chartis 52. tr. insuper P. Belouij libellum de neglecta stirpium cultura è Gallico in Latinum. 8. ibidem 1589. chartis 5. cum dimidia. Dispensatorium quod Florentini conscripserunt, ex Italico Latinum fecit anno 1567. Lugduni. Vitam diurnam, ut alia subinde subministret, ipsi bene precantur Medicinæ studiosi.

CAROLVS FIGVLVS, scripsit methodum de Herbis.

CAROLVS STEPHANVS Medicus, edidit de re hortensi libellum, Gallica herbarū, florū ac fruticū qui in hortis haberi solent, nomina Latina efferre docentē in puerorū gratiā, Lugduni. item Seminariū siue plantariū earū arborum, &c. & Vinetū &c. Eiusdem de dissectione partiū corporis humani lib. 3. vnā cum figuris & incisionum declarationibus à Stephano Riuerio Chirurgo cōpositis Paris. 1545. apud Cholinē in magno folio chartis 53. Eiusdem de nutrimētis ad Bailliū lib. 3. excud. Parisiis Robertus Steph. 1550. octern. II. item perdidum rusticū, in quo cuiusuis soli culti vel inculti, plantarū vocabula ac descriptiones, earumq; conseruandarū atq; excolendarum instrumenta describuntur 1554. & Gallicè Parisiis 1570.

CASSII cuiusdam meminit Celsus lib. 4. cap. 14. qui inuentor extitit nobilis pharmaci, quod Colicum inscribitur.

CASSIVS FELIX quidā aliquoties citatur in pandectis Medicis Matthei Syluatici. manu illius scripta adhuc extare alicubi conicitur.

CASSII IATROSOPHISTAE problema medica triginta tria Græcè exc. Paris. 1541. eadem ab Hadriano Iunio cōuersa Vvechelus impressit eodem anno. vide in Gesio.

CASTVS quidam Chymicū autor ab Hortulano citatur.

CHARITONIS cuiusdam liber de Trochiscis & pulueribus Græcè M. S. in biblioth. Regis Galliæ.

CHARIXENI MEDICAMENTA ad inflammationes aurium cum exulceratione leguntur in opere Galeni de composit. medic. secundum locos.

CHRISTIANVS SOTER, Limothomæus, Galeni librum de dignotione & curatione affectuum in renibus Latinum reddidit.

CHRISTIERNVS MORSIANVS, Danus, fertur aliqua de plantis scripsisse, quæ vide an sint edita.

CHRISTOPHORI BALLISTAE, Parisiensis de re Medica libri 5. excusi. Concertatio in podagram versibus elegiacis. Tiguri.

CHRISTOPHORVS de **BARZIZIIS**, vel de **HONESTIS**, scripsit de cognitione & cura Februm. Basileæ apud Henricpetri. Eiusdem introductorium siue Ianua ad omne opus præcticum Medicinæ, excusum Augustæ Vindel. apud Sigis. Grym. 1518. fecit etiam expositionem in Antidotarium Mesuæ. vide an idem sit qui Christophorus de Bergamo, qui Introductorium Medicinæ, & declarationes de febribus humidis scripsit.

CHRISTOPHORI à COSTA Aromatum Orientalium Historia, opera C. Clusij Atrebatensis 8. Antuerpię 1582. chartis 5. cum dimidia excusa.

CHRISTOPHORVS ENCELIVS, Saluel.

denſis, ſcripſit de re Metallica, h. e. de origine, varietate, & natura corporum metallicorum, lapidum, gemmarum, atque aliarum quæ ex fodinis eruuntur rerum ad Medicinæ uſum deſeruientium lib. 3. exc. Francfurti apud Egenolphum in 8. Idem dicitur ſcripſiſſe de piſcibus & inſectis aquatilibus lib. 3. Commentaria in Dioſcoridem.

CHRISTOPHORVS HEYL, Vviſbadenſis Medicus ſcripſit artificialem medicationem quæ conſtat paraphraſi in Galen. lib. de Coſt. artis. Moguntia: 1534. cum Bertrutio de morbis noſcendis, &c. Idem tr. ex Galeno librū de renium affectuum dignotione & medela.

CHRISTOPHORI de HONESTIS Comētaria in Prognostica M. S. habuit Adolphus Occo vide Chriſtoph. de Barziziis.

CHRISTOPHORI OROSCII Caſtigatio- nes interpretum Aëtij Medici, item in Ægine- tæ interp. Baſil. apud Rob. Vvinter. Cl. 1486.

CHRISTOPH. de PERGAMO, vel Bergamo, Introductoriū Medicin. Eiufdē declarationes de febr. humid. Fortè Chriſtoph de Barziziis.

CHRISTOPHORVS RUMBAVM IAVRANVS Sileſius ſcripſit Exercitationes quaſdam de corporis humani partibus, quibus genera- tio, ſubſtantia, uſus, ſanitas, morbus, & cura- tio illarum exponitur. 8. Baſileæ Henricpetri 1586.

CHRISTOPHORI à VEGA Complutēſis, liber de arte medendi in hoc vniuerſam me-
dicinam

dicinam cōplectitur, Lugduni 1564. Commē-
taria in Hippocratis Prognostica. in librum de
differentiis febrium Galeni comment. item in
Aphorismos Hipp. Taurini in 8. 1569. & Lug-
duni 1570. Eiusdem item Commentarius de
Vrinis, transtulit etiam Prognostica Hip-
pocratis, & ad Galeni annotationes præter
suas expositiones adiecit. Hæc omnia prodie-
runt Lugduni apud Guil. Rouillium fol. 1586.
chartis 250.

CHRYSIPPVS GNIDIVS Medicus, nomi-
natur à Laertio, à quo Erasistratus testatur
multa se didicisse. Hic filium eiusdem nominis
habuit Ptolemæi Medicum, qui calumniam
passus, flagris cæsus ac supplicio affectus est.

CHRYSIPPVS, Medicus alius à superiore
Erasistrati discipulus, huius quoque Laertius
meminit. Plinius etiã 20. & 7. proximè sequen-
tibus libris Chrysippum Medicum citat, & e-
ius volumina referta herbarum mentione in-
quit, & lib. 20. eundem ait priuatim volumen
brassicæ dicasse per singula hominis membra
digestum.

CLAVDII ALBERII Triuncuriani Philoso-
phiæ profess. Lausan. de Concordia Medic. di-
sput. Exoterica Geneuæ Ioan. le Preux 1585.

CLAVDII CAMPESII interpretationes
Aphorismorum Hippocratis, & in eisdem an-
notationes, quibus illustrantur euidentissimè
Galeni errata. 8. Lugduni 1579.

CLAVDIVS GALENVS Pergamenus Me-

dicorum præstantissimus libros scripsit penè infinitos, quos ipse cōmemorat peculiari scripto de libris propriis edito: Cæterùm opera eius quæ extant Græcè, primùm impressa sunt Venetiis ab Aldi heredibus 1525. & postea Basileæ communi opera & impensa Cratandri, Heruagij & Bebelij 1538. Tomis quinque. Complura item Galeni, separatim Græcè impressa sunt, quæ recitare longum esset. Latine autem Galeni opera aliquoties edita sunt, sed hæ sunt celebriores editiones: Iuntarum Venetiis in folio. Victoris Trincauellij ibidem in 8. Ioan. Frellonij Lugduni, & Frobenianorum Basileæ: horum tertia & postrema editio absoluta est 1562. præfatus est in hac editione Conradus Gesnerus, & de Galeni vita eiusq; libris & interpretibus, elegantissima prolegomena præposuit: in præcedēte autem, hoc est, in secunda 1549. idem Gesnerus capitum sectionem ipse fecerat, & librorum argumentū instar epitomes vbique præfixerat. Habentur autem in tertia editione Frobeniana hi libri Galeni, in classes digesti, vt sequitur: ISAGOGICI LIBRI. Cl. Galeni Oratio, suasoria ad artes, à Ludouico Belisario Medico Mutinensi latinitate donata. Si quis optimus Medicus est, eūdem esse Philosophum liber eodem interpr. de Sophismatis in verbo contingētibus liber, ab Horatio Limano tr. Quòd Qualitates incorporeæ sint, eodem interprete diligentius emendatus. De propriis libris à Ioan. Fichardo

do Francofurtēse aliàs donatus latinitate, nuper verò recognitus. De ordine librorum suorum ab eodem olim Latinus factus, nuper recognitus. de Sectis ad eos qui introducuntur, à Ludouico Belifario tr. nuper recognitus. de Optima secta liber, Iunio Paulo Crasso Patauino interprete, ex tertia eiusdem recognitione. de Optimo docendi genere, Desid. Erasmo Roterodamo interprete. de Subfiguratione empirica incerto interp. Fragmentum quoddam exiguum quod Galeno ascribitur, cuius titulus est, Sermo aduersus Empiricos Medicos, Augustino Gadaldino Mutinensi Medico interprete. de Constitutione artis Medicæ liber à Bartholomæo Syluano tr. Definitiones Medicæ, qui liber ab eodem fuit traductus atque ex veterum Codicum collatione plurimis in locis auctus, denuò verò vetustis codicibus Græcis collatis, accuratiùs recognitus. Introductio seu Medicus, hic liber à Ioan. Andernaco Latinus olim factus est, nuper aut ex Græci exemplaris collatione plerisque in locis expurgatus. Quomodo morbum simulantē sint deprehendendi. Ioan. Fichardo interp. ab eodem recognitus. Ars Medicinalis, Nicolao Leoniceno interp. ad Græcorum veterum exemplarium fidem ab Augustino Gadaldino diligenter recognita. PRIMA CLASSIS. Cl. Galeni de Elementis secundum Hippocratem libri 2. Nicol. Leoniceno interp. aliquibus in locis emendati: de Temperamentis

libri 3. Thoma Linacro interp. In primū Hippocratis librum de Nat. humana Comment. à Nicolao Machello Mutinensi M. tr. & ab eodem recognitus. de Atra bile liber Bartholom. Syluano Salonensi interp. De Optima corporis constit. liber Ferdinando Balamio Siculo interp. ad Græcorum exempl. fidem castigatus. De bona habitudine liber eodem interprete. De ossibus liber eodē itidem interprete. De Musculorū dissectione, in impressis Græcis codicibus huc vsque desideratus ab August. Galdaldino tr. de Neruorum dissectione lib. integer eod. interp. Liber hic mutilus Græcè impressus est. De Venarum Arteriarumq; dissectione liber, ab Antonio Fortolo Loforienfi tr. & post Andream Vesalij & aliorum castigationem aliquot in locis castigatus. An sanguis in arteriis natura contineatur, liber à Iulio Martiano Rota tr. De Anatomicis administrationibus libri 9. à Ioan. Andernaco olim latinitate donati, & post diligentissimas Andream Vesalij & aliorum castigationes ad Græcorum exempl. fidem aliquibus in locis correcti. De Vocalium instrumentorum dissectione fragmentū ab Augustino Gadaldino translatum: Græcè desideratur in impressis codicibus. De Vuluæ dissectione liber à Ioan. Bernardo Feliciano tr. De Instrumento Odoratus liber, Ludouico Belisario Medico Mutinense interprete: De Vsu partium libri 17. Nicolao Rhegino Calabro interprete, denuo ab August.

August. Gadaldino plerisque in locis emen-
 datl. de utilitate Respirationis liber Iano Cor-
 nario interprete, de Causis Respirationis li-
 bellus, ex duobus fortasse, quos Galenus com-
 posuit excerptus, eodem Cornario interpre-
 te. De Usu Pulsuum Th. Linacro interpret. De
 Substantia facultatum Naturalium Augmen-
 tum, Bartholomæo Syluanio interpr. Breuis
 denotatio dogmatum Hippocratis ex sermo-
 ne 99. Ioan. Stobæi, Conrado Gesnero inter-
 prete. De Hippocratis & Platonis decretis li-
 bri 9. Ioan. Bernard Feliciano interp. Fragmē-
 tum ex 4. Commentariis, quos Galen. inscri-
 pserat, de iis quæ Medicè dicta sunt in Plato-
 nis Timæo, ab August. Gadaldino tr. Græcè
 in impressis codicib. desideratur. De Natural.
 facultatib. libri 3. Th. Linacro interp. De Motu
 Musculorum libri 2. Nicol. Leonicensio interp.
 De motu Thoracis & pulmonis. fragmentum
 fortassis corporis librorum quos Galenus de
 hac re composuit, quod in antiquis tantum-
 modo translationibus legitur: nam Græcè nō
 habetur. Quod animi mores corporis tempe-
 raturam sequantur liber Barth. Syluanio in-
 terp. De Fœtum formatione liber Ioan Ber-
 nardo Feliciano interp. An omnes particulæ
 animalis, quod in utero est, fiant simul, Nicol.
 Rhegino interp. Græcū exēplar non habetur.
 An animal sit id quod in utero est, Horatio Li-
 mano interprete. De Semine libri 2. à Ioanne
 Bernard. Feliciano tr, De Septimestri partu

eodem Ioan. Bernard. interp. SECUNDA
 CLASSIS. Hippocratis de Aere, Aquis & Lo-
 cis liber Ioan. Cornario interp. ad Græcorum
 exemplarium fidem ab Hieronymo Donzel-
 lino Brixienſe Medico ſumma diligentia re-
 cognitus. Galeni de alimētorum facultatibus
 libri 3. Martino Gregorio interp. ad exempla-
 rium Græcorum fidem denuo diligentius e-
 mendati. de ſuccorum bonitate & vitio liber
 à Iulio Alexandrino Tridentino tr. in librum
 de ſalubri diæta Commentarius, Hermannò
 Cruſerio Campenſi interpr. ad Græcorum e-
 xemplarium fidem recognitus. de attenuan-
 te diæta liber Martino Gregorio interprete. de
 Ptiffana liber ab Hieronymo Donzellino trās-
 latus. de parvæ pilæ exercitio liber Valerio
 Centanio Vincentino interp. De cognōſcēdis
 curandisque animi morbis quas perturbatio-
 nes Latini appellant liber, Bernardino Dona-
 to Veronenſi interprete. de cuiusque animi
 peccatorum notitia atque medela libellus à
 Junio Paulo Craſſo tr. & ab eodem denuo re-
 cognitus. de Conſuetudine liber Nicol. Rhe-
 gino interprete, nuper ex veteri exemplari
 Græco emendatus, & plurimum auctus. de
 Sanitate tuenda lib. 6. Th. Linacro interprete;
 ad antiquorum exemplarium græcorum fidē
 ab Hieron. Donzellino recogniti. Ars tuendæ
 ſanitatis, num ad Medicinalem artem ſpectet;
 an ad exercitacionē ad Thraſybulum liber, à
 Junio Paulo Craſſo tr. & ab eodem diligentif-
 ſimè

finē denuò recognitus. TERTIA CLASSIS:
 Galeni de differentiis & causis morborum &
 symptomatū libri sex, quorum duo priores à
 Nicol. Leonicensi, 4. posteriores à Th. Linacro
 olim sunt versi, & nuper ab August. Gadaldi-
 no ad Græcorum exemplarium fidem pleris-
 que in locis emendati. de differentiis Febrium
 libri duo, Nicol. Leonicensi interprete. de inæ-
 quali temperie liber, Th. Linacro interp. de
 Marasino siue inarcore liber, Augustino Ga-
 daldino interp. de Comate secundum Hippo-
 cratē commentariolas, per Dominicum Mon-
 tesaurum M. Veronensem ex Græco exem-
 plari & antiqua versione restitutus. de palpi-
 tatione, tremore, rigore, & conuulsione liber
 Ioan. Guint. Andernaco interp. aliquot in lo-
 cis castigatus. de difficultate Respirationis li-
 bri 3. Iano Cornario interp. ab Augustino Ga-
 daldino ex collatione Græcorum codicum
 plerisque in locis correcti. de plenitudine liber
 à Barthol. Syluano tr. & ad vetustissimi codi-
 cis Græci fidem, quibusdam in locis restitutus:
 de Tumoribus præter naturam liber ab Horã
 tio Limano conuersus. de Morborū tempo-
 ribus liber, Ioan. G. Andernaco interp. aliqui-
 bus in locis emendatus. de totius morbi tēpo-
 ribus liber, eodem interp. aliquot in locis cor-
 rectus. de Typis ab Augustin. Gadaldino anti-
 quorū exempl. Græcorū & veteris trāslationis
 ope tr. Ad eos qui de Typis scripserūt vel de cir-
 cuitibus liber, Ioan. G. Andernaco interp. de

Causis procatarteticis liber, Nicolao Rhegino Calabro interpr. Græcè desideratur. In primum Hippocratis de morbis vulgaribus lib. Commentarij 3. Hermanno Cruserio Campensi interp. plerisque in locis castigati. Principium à Nicolao Machello M. Mutinensi latinitate est donatū. in 3. Hipp. librū de morbis vulgarib. Cōment. 3. eod. Cruserio interp. pridē ad fidē antiquissimorū Codicū Græcorum diligētius recogniti. in 6. Hipp. lib. de Morbis vulgarib. Cōmentarij 6. Junio Paul. Crasso interp. ex tertia eiusdē recognitione. **QUARTA CLASSIS.** Galeni de locis affectis lib. 6. Guil. Copio Basiliense interp. nōnullis etiā in locis ab August. Gadaldino emēdati. in quorū quarto, c. 3. pag. 48. vbi sermo habetur de Angina ex luxatione vertebrarū colli, Annotat. quædā in verba Hipp. additæ sunt, excerptæ ex Cōmēt. Galeni in 2. Epidemiorū. de Pulsibus ad tyrones liber. de differētis pulsuū libri 4. de dignotione pulsuū libri 4. de Causis pulsuū libri 4. de præcognitione ex pulsib. libri 4. Omnes hi de pulsib. libri ab Herm. Cruserio tr. atq; nō paucis in locis nuper ad emēdatorū Græcorū codicū fidē sunt castigati. de Vrinis liber, Iosepho Struthio Polono interp. de Crisibus libri 3. cū optimis exempl. diligēter collati. de Diebus decretoriis libri 3. Ioan. G. Andernaco interp. non paucis in locis expurgati. in primum Prorrhethici librum Commentarij 3. Ioan. Vassæ Meldēsī interp. ad antiquorum exemplarium

rium Græcorum fidem diligentius recogniti.
 In Prognostica Hipp. Comment. 2. Laurentio
 Laurentiano Florentino interp. de præcogni-
 tione liber, à Iulio Martiano Rota tr. QVIN-
 TA CLASSIS. Galeni de simplicium medi-
 cam. facult. libri undecim, Theodorico Gerar-
 do Gaudano interprete, nuper ab Augustino
 Gadaldino ad Veterum Exemplarium Græ-
 corum fidem multis in locis repurgati. de sub-
 stitatis medicinis liber, Iulio Martiano Rota
 interp. de Purgatiuum medicam facultate, eod.
 Rota interp. de Theriaca ad Pisonē liber, eod.
 interp. de usu Theriacę ad Pamphilianū liber,
 eod. interp. de Antidot. lib. 2. eod. interp. de cō-
 posit. medicam. localiū libri 10. à Iano Corna-
 rio tr. & à Nicol. Machello ad veterum Græ-
 corum codicum fidem diligenter castigati. de
 cōposit. medicam. per genera libri 7. Ioan. G.
 Andernaco interp. ab Augustino Gadaldino
 aliquot in locis ad Græcorum exemplarium
 fidem emendati. de ponderibus & mensuris
 Galeno ascriptus liber, Augustino Gadaldino
 interprete. SEXTA CLASSIS. Galeni
 de hirudinibus, reuulsione, cucurbitula, cu-
 tis concisione, siue scarificatione, Ferdinando
 Balamio Siculo interprete. Oribasij de cucur-
 bitulis, scarificat. hirudinibus, deriuatione &
 reuulsione sermo in 7. & 8. medicinal. colle-
 ctionum ad Iulianum Imp. libro, Gadaldino
 interprete. de venę sectione aduersus Es-
 rasistratum liber, Ioanne Tectandro interp.

De Venæ sectione aduersus Erasistrateos qui Romę degebant, eodem interprete. de curandiratione per sanguinis missionē liber, Theodorico Gaudano interp. diligentius à Gadaldino cum emendatis Græcis codicibus collatus, & aliquot in locis emendatus. CLASSIS SEPTIMA. Galeni de medēdi Methodo libri 14. Th. Linacro interprete, denuo cum Græcis codicibus à Gadaldino diligenter collati. De arte curatiua ad Glauconē libri 2. Nicol. Leonicensi interp. à Gadaldino ad fidem antiquorum Græcorum codicum aliquot in locis correcti. Quos purgare conueniat, quibus medicamentis, & quo tempore liber, Iulio Martiano Rota interp. In libros Hipp. de Victus ratione in morbis acutis Commētaria quatuor, Ioan. Vassæo interp. à Gadaldino cū antiquis Græcis codicibus diligētius collati, & plerisque in locis emendati. De remediis paratu facilibus liber ab Huberto Barlando Philiatro tr. De Medicinis facillè parabilibus ad Solonem spurius, à Paulo Cralso tr. liber tertius de Medicamentis facillè parandis spurius, eodem interprete. Documentum de puero Epileptico, Nicol. Leonicensi Thomæo interprete. In librum de natura humana Commentarius secundus, à Nicol. Macchello translatus. & ab eodem diligentius recognitus. De incantatione, adiuratione & suspensione liber, Galeno falso ascriptus, Græcè non habetur. De Oculis spurius, Demetrio Græco interprete, à variis mendis

mendis expurgatus, Græcum exemplar de-
 sideratur. de Renum affectuum dignotione,
 atque medela, Christ. Heyl interpr. (purius. In
 librū Hipp. de iis quę in Medicina fiunt Com-
 mentarij tres, Ioanne Bernardo Feliciano in-
 terp. In lib. Hipp. de articulis Cōment. 4. eod.
 Feliciano interp. de Fasciis Vido Vidio interp.
 Oribasius de laqueis ex Heracle, eodem Vido
 interpr. Oribasius ex Heliodoro de machina-
 mentis, eodem Vido Vidio interprete. LIBRI
 EXTRA ORDINEM CLASSIVM. Galeni
 Commentarij in Aphorismos Hippocr. Nico-
 lao Leonicensi interprete, ex pluriū antiquo-
 rum codicum collatione à Iulio Martiano Ro-
 ta, & Augustino Gadaldino recogniti. Aduer-
 sus Lycū, quā nihil in eo Aphorismo Hipp. pec-
 cārit, cuius initiū est, Qui crescunt, plurimū ha-
 bent caloris innati, Iulio Alexandrino interp.
 Contra ea quę à Iuliano in Hippocr. Aphorif-
 mos dicta sunt, Iulio Alexandrino interprete.
 Linguarum, hoc est, obsoletarum vocum Hip-
 pocratis explanatio, Mario Nizolio Bruxellen-
 si interprete. SPURII LIBRI: de historia
 Philosophica liber à Iulio Martiano Rota
 translatus. Prognostica de infirmorum decu-
 bitu ex scientia Mathematica, Iosepho Stru-
 thio interprete. De partibus artis Medicæ li-
 ber ex veteri Nicolai Rhegini translatione re-
 stitutus. De Dynamidiis liber sine principio,
 alter liber de dynamidiis magna ex parte ex
 Actio desumptus, plurimis in locis correctus.

de Spermate liber. de Natura & ordine cuiuslibet corporis. de Anatomia parua. de Anatomia viuorum. de Anatomia oculorum, Nicolao Rhegino Calabro interprete. de Compagine membrorum siue de natura humana. de virtutibus nostrum corpus dispensantibus ex Galeni libris fragmentum. de voce & anhelitu. de vtilitate respirationis. Compendium pulsuum. de Motibus manifestis & obscuris liber, quem Ioannitius de Græca lingua in Arabicam tr. Marcus autem Toletanus de Arabica in Latinam. de dissolutione continua. de Aquis ex Galeno, & aliis præstantissimis Medicis capita sex Oribasij, Gadaldino interprete: Hic liber in prioribus editionibus de bonitate aquæ inscriptus mutilus legebatur. de vinis ex Galeno eap. 6. libri quinti Collect. Medicin. Oribasij ad Iulianum Imperatorem, Gadaldino interprete. Prælagium experientia confirmatum, Georgio Valla interprete. de Vrinæ significatione ex Hippocrate, eodem Valla interpr. de Simplicibus medicamentis ad Paternianum. de virtute Centauræ, Nicol. Rhegino interp. de Catharticis. de Gynecæis, hoc est, passionibus mulierum, Nicolao Rhegino Calabro interp. liber Secretorum ad Monteum. de Medicinis expertis liber, cui titulus est, Medicinalis experimentatio. de Melancholia ex Galeno, Russo, & Possidonio caput nonum libri sexti Aetij
Iulio

Julio Martiano Rota interpr. de cura Icteri liber. de cura Lapidis liber. Quæsitæ in Hippocratem. CL. GALENI operum omnium propædiem edendorum specimen ex IOAN. LALLEMENTII recognitione & castigatione Græci codicis innumerabilibus 8. Genevæ. Eiusdem opera omnia sextò excusa sunt fol. Venetiis apud Iuntas.

CLAVDII PORALLII Lugdunensis in Hippocratis librum de vulneribus capitis Commentarius brevis. ex Iulij Cæsaris Arantij lectionibus collectus. 8. Genevæ 1579.

CLEMENTIS CLEMENTINI Amerini Medici opera. Henricpetri Basileæ excudit in folio.

CLEOPATRA fertur Græcè scripsisse libros de Vnguentis & Chymistica ratione. Albertus Magnus in mirabilibus Mundi citat librum Cleopatrarum. Eius Cosmeticorum fragmenta Græcè impressa sunt. Extat etiam libellus de morbis muliebribus, cum aliis eiusdem argumenti excusus Basileæ 4. 1585.

CLEOPHANTVS Medicus, ante Asclepiadem vini rationem illustrasse à Plinio scribitur. lib. 26. c. 3.

EX CLITOPHANTO Medico multa Plin. in Naturalis historiarum librum 20. & septem sequentes transcripsit.

COMES MONTANVS Vincentinus edidit quinque libros de Morbis, quorum viam

Anatomen scripsit Thomas Erastus 1581. cui respōdit postea Comes. 4. Venetiis 1584. chartis fortè 40.

CONRADVS FORERVS Vitoduranus, Medicus & verbi Minister, stirpium differentias, vt Benedictus Textor, digessit, non quidem è Dioscoridis solùm, sed etiam Plinij & Theophrasti editionibus. idem compendio in linguam Germanicam transl. Gesneri lib. 2. de Quadrupedibus, & librum de Aquatilibus.

CONRADVS GESNERVS Tigurinus, ex cuius incredibilibus & admirandis laboribus, vt multa alia præclara, sic huius Elenchi argumentum habemus. Medica scripsit hæc, partim edita, partim edenda per Cl. D. Casparum Vvolphium Medicam Tigurinũ: Medicaminum succedaneorum (quæ Græci Antiballomena vocant) Galeno adscriptorum tabulam transtulit adiectis etiam Græcis multo castigatioribus, & annotationibus in quosdam locos. Eadem ex Dioscoridis, Aetij & Pauli Æginetæ passim excerpta, & in vnum diligenter conscripta, subiecit. Chartæ sunt quinque cum dimidia. Basileæ 8. cum Actuarij opere de composit. medicam. apud Robertum Vvinter 1540. Enchiridion historiarũ plãtarũ ordine Alphabetico ex Dioscorid. sumptis descriptionib. & multis ex Theophr. & Plin. ac recentiorib. Græcis additis: facultatibus autem adlitis plerumque & breuiter ex Paulo Ægineta. in gratiã Medicinẽ cãdidatorũ
qui

qui cognitionis stirpium causa rusticari interdum solét. Rob. Vvinter excudit. 8. Basil. 1541. chartis 19. Huic similem alium librum de cæteris simplicibus medicamentis libellum scripsit: qui non est adhuc impressus. Compendium ex Actuarij Zaccharij libris de differentiis vrinarû, iudiciis & causis & præuidentis. Vniuersalis doctrina Galeni de compositione phar macorum secundùm locos affectos à capite ad calcem, particularibus medicamentis omissis. Symbola Galeni experimentorum ex libris eius collecta & aliorum quorundam, Hofce 3. libros Froschouerus vno volumine coniunxit & excudit. 8. 1541. chartis 24. Apparatus & delectus simplicium medicamentorû, ex Dioscoride & Mesue præcipuè alphabeti ordine, pharmacopolis maximè utilis liber. Continentur autem eodem volumine, vniuersalia Pauli Æginetæ præcepta de medicamentorum secundùm genera compositione: & eiusdem argumenti omnia quæ in Galeni libris de composit. medicamentorum *7a* præcepta extant: multis superflue dictis, & plerisque particularibus compositionibus remotis, &c. Frellonij fratres excudebant Lugduni 1542. in 8. chartis 18. & dimid. & Venetiis fratres, de Nicolinis in 16. Catalogus plantarum nomina Latinè, Græcè, Germanicè & Gallicè è regione proponens, secundùm ordinem Alphabeti, Latinis præuētibus, vnà cum vulgaribus pharmacopolarum no-

menclaturis, &c. His accedunt in calce operis Nomenclaturę stirpium secundum varias gentes, Dioscoridi adscriptę, in ordinem litterarũ digestę. Tiguri excud. Froshouerus. 4. 1542. chartis 21. Pauli Silenciarij hemiambia, de Thermis, & alia quędam ex Gręcis tr. De lacte & operibus lactariis libellus, philologus pariter ac medicus, cum epistola ad Iacob. Auierum Glaronensem de montiũ admiratione. Tiguri 1543. 8. chartis 6. & dimidia. Enumeratio medicamentorum purgantium, vomitorio- rum & aluum bonam facientium, ordine alphabeti excusa. 4. Basileę apud Froben. 1546. cum Antonij Musę libello de catapotis. Pandectę Medicinę quę locos communes vniuersę medicinę ex omnibus autoribus continent. Cl. Galeni librorũ editioni Latinę, quę publicata est Basileę in officina Froben. ex Iani Cornarij recognitione 1549. capitum distinctionem & argumenta in plerosq; libros, ab initiis singulorum adiecit: quę in multis (iis pręsertim qui rei medicę tyronibus præcipuẽ necessarij lectu sunt) ita copiosẽ ac methodicẽ tractantur, vt vel epitomes Aphoristicę instar haberi possint. in tertia etiam editione quę ibidem prodiit 1561. elegantissima Prolegomena de vita Galeni, & iis qui in eum aliquid laude dignum quouis modo scripserunt præfixit. Multa ad Medicinam attinentia in admirandis illis lucubrationibus de Animalibus passim ex variis autorib. inseruit, adco

adeò vt remedia omnia quæ à singulis animalibus petuntur, laboriosissimè collecta habeantur. Eiusdè Thesaur⁹ Euonymi philiatri de remedijs secretis (vocat autè secreta, in quib. pars purior & tenuior ab impuriore crassioreq; discernitur arte) liber physicus, medicus & partim etià chymicus & œconomicus, in vinorū diversi saporis apparatu Medicis & pharmacopolis omnib. præcipuè necessarius. Tiguri apud Andreà Gesn. F. in 8. chartis 39. 1558. Agit autè præcipuè de artificiosis aquarū & oleorū destillationibus siue extractionibus, ex herbis alijsq; simplicib. medicamentis; editus autè est denuò ab ipso recognitus, adscripto nomine q̄ antè suppresserat. Eiusdem Euonymi secunda pars à Casp. Vvolphio Tigurino Medico illustrata prodiit Tiguri 1569. & Lugduni apud Bartholomæum Vincentiū in 16. 1574. chartis 35. In Hieron. Tragi de stirpib. Commentarios Argentinæ excusos apud Rihelium 1552. præfationem adiecit quæ continet Catalogum rei Herbariæ scriptorū, qui ad illud vsq; tempus aliquid ediderunt, extantium & non extantiū &c. De Thermis & fontib. medicatis Heluetiæ & Germaniæ libros 2. excusos Venetijs apud Iuntas 1553. in folio, cum multis alijs qui Thermas Italiæ descripserunt, auxit & recognouit. Tabulas Collectionum Stirpium, quibus per singulos anni menses, quæ stirpes in singulis per Germaniam flores fructusque vt plurimum proferant, recensentur.

Argentinae apud Rihelium 1553. in 8. chartis 5.
 cum dimidia. eadem denuò editæ sunt per
 Casp. Vvolphium Tiguri in officina Froscho-
 veri 1587. 8. adiectis tabulis de stirpibus & ea-
 rum partibus ex Theophrasti præcipuè libris
 confectis per Gesnerum, chartis 19. idem præ-
 fatus est in Lexicon rei Herbariæ Davidis Ky-
 beri. De Medicinæ Chirurgicæ præstantia
 & antiquitate scripsit, vti & Enumerationem
 alphabeticam virorum illustrium, qui rem
 Chirurgicam vel scriptis vel artis vsu excolue-
 runt: quæ habentur in volumine variorum
 autorum Chirurgiæ, quod, ipsius ferè opera,
 Gesneri fratres excuderunt Tiguri in folio. De
 raris & admirandis herbis, quæ siue quòd no-
 ctu luceant, siue alias ob causas, LVNARIAE
 nominantur. Commentariolus: & obiter de
 aliis etiam rebus quæ in tenebris lucent. in-
 feruntur & novæ quædam Icones herbarum.
 Descriptio Montis Fracti siue Pilati vulgò di-
 cti iuxta Lucernam in Heluetia. Gesneri fra-
 tres excudebant Tiguri 1555. in 4. vnâ cum
 Ioan. du Choul G. F. Lugdunensis, Pilati mon-
 tis in Gallia descriptione: & Ioan. Rhellicani
 Idyllio, quo Stokhornum montem altissimû
 in Bernensium Heluetiorum agro versibus he-
 roicis describit. chartæ sunt omnium 12. cum
 dimid. Libelli 3. medicinales: Vnus de sanitate
 tuenda: alter, contra luxum conuiuiorum,
 Tertius contra notas Astrologicas Ephemerî-
 dum de secandis venis, sesquicharta excusi à
 Gesneris

Gesneris 1556. in 8. De Stirpibus aliquot nominibus vetustis ac nouis, vt sunt Maminas Moly, Oloconitis, Doronicura, Bulbocastanum, Granum Alzelin & Habbaziz &c. Epistolæ duæ: vna Melchioris Guilandini Borusfi: & altera Gesneri cum nouis Iconibus trib. chartæ sunt tres. exc. Basileæ apud Nicol. Episcopium 1557. in 8. & rursus cum epistola Andree Matthioli. Valerij Cordi Annotationes in Dioscoridem & alia quædam eiusdem, vt & librum de Hortis Germaniæ à se conscriptum Iosæ Rihelio Argentinæ excudenda suppeditauit 1562. folio, chartis 303. Casij Iatrosophistæ naturales & medicas quæstiones 84. circa hominis naturam & morbos transf. & easdem Græcè cum ipsius scholiis excudit Iacob. Gesnerus Tiguri 1562. 8. chartis 9. cum dimidia: vnâ cum Antonij Snebergeri Medici Catalogo medicamentorum simplicium pestilentia veneno aduersantium. Historiam stirpiû cum multis iconibus collegit: quæ nondum est edita. Remediorum item secundum genera & locos digestorum maximum numerum collectum habuit, nondum quoque editum. præfatus est in Enchiridium quoddam rei medicæ impressum Tiguri per Andream Gesnerum 1555. 8. chartis 59 Libellum de anima sententiosa breuitate, veluti per tabulas & Aphorism. vt plurimum conscriptum, & Philosophiæ ac Medicinæ studiosis accommodatum edidit Tiguri apud Iacob. Gesnerum 1563. 8. chartis 15.

De rerum fossilium, lapidum & Gemmarum maximè, figuris & similitudinibus librum euulgauit, qui non solum Medicis, sed omnium rerum naturæ ac philologiæ studiosis utilis & iucundus est. Tiguri apud Iac. Gesnerum cum aliis eiusdem argumenti, quib. corollaria subiunxit: 8. 1565. *Ευνόμια* Ped. Dioscoridis ad Andromachum Græcè & Latinè partim à Ioan. Moibano Medico Augustano, partim post huius mortem à se translata, adiectis ab utroq; interprete symphoniis Galeni aliorumq; Græcorum Medicorum, excudenda tradidit Iosif Rihelio Argent. 1565. chartis 62. Epistolarum medicinalium Gesneri libri 3 editi sunt per Casparum Vvolphium. Itemq; oxymellitis elleborati descriptio & vsus: vnà cum eiusdem de Aconiti primi assertionem ab eodem. 4. Tiguri apud Frosch. 1577. chartis 45. P. Gassati methodum nouam Aphorismorum Hipp. illustrauit: reliqua verò quæ vir summus. & Naturæ filius conscripsit, quotidie à Cl. Casp. Vvolphio expectamur. Obiit Tiguri 1565. ætatis 49. 13. Decemb.

CONRADVS SCHELLING quædam scripsit de lue Venerea.

CONRADVS STOEKLIN Medicus conscripsit libellum introductorium in artem parua Galeni, de principiis vniuersalibus totius Medicinæ tam theoreticæ quàm practicæ ex doctrina Avicennæ & aliorum Philosophorum.

CONRADI VACADEL de Vaaxden, physici, compendium Medicinæ practicæ tractat? fol. M. S. in bibl. Imperat.

CON-

CONSTANTINVS monachus, Cassinensis
 cœnobij, ordinis S. Benedicti natione Afer, me-
 dicinæ & philosophiæ peritus, & Græco, Lati-
 no & Arabico sermone instructus scripsit in
 Medicina multa opuscula. transtulit etiâ anti-
 quorū medicorū multa volumina de Græco &
 Arabico in Latinū, videlicet. diætæ vniuersales
 lib. 5. diætæ particulares lib. 3. de ponderibus
 medicinalibus lib. 1. de Vrinis lib. 1. de Morborū
 cognitione & curatione à capite ad pedes vsq;
 lib. 7. de Stomachi affectionibus naturalibus, &
 præter naturā lib. 1. de victus ratione variorū
 morborum libellum. de melancholia lib. 2. de
 Coitu lib. 1. quibus proficit aut obstat, quibus medi-
 caminibus & alimentis augeatur impediaturue.
 De animæ & spiritus discrimine. de passionibus
 mulierum & matricis lib. 1. Librū de Chirur-
 gia: & primū de phlebotomia, arteriarū inci-
 sione, scarificatione, ventosis h. e. cucurbitulis,
 ossiū restitutione & fractorū consolidatione,
 deinde de variis aliis Chirurgiæ operibus: Li-
 brum de gradibus Simpliciorū Medicamentorū p
 singula medicamenta. de Humana natura, de
 elephantia, de remediis ex animalibus & c. Scri-
 psit etiâ Viaticum Medicinæ lib. 1. pantechni.
 Aliquot Galeni in Hipp. libros tr. Isaaci Hebraei
 cum librū de Diætis Latinū fecit. Eius Opera
 Henric. Petri exc. Basil. 1536. Constantini Afri-
 cani de communibus medico cognitu necessariis
 locis (qui propriè Theorices sunt) lib. 10. cum
 Ant. Gaizonis de Somno: chartis 49. & dimi-
 dia exc. sunt Basil. apud Hen. Petri in fol. 1539.

CONSTANTINI Theriaca extare, eaq; in Italia alicubi excusa, ferunt.

CONSTANTINI LVCAE Alexand. Philofophi in Auicennæ caput de phlebotomia expositio. 4. Ticini 1584.

COPHONIS cuiusdam tractatus duo excusi cum operibus Ioann. Mesue de Arte mendi, & seorsim Haganoæ 1532.

CORNELIVS à BAERSDORP Gofensis, scripsit methodum vniuersæ artis medicæ formulis expressam ex Galeni traditionibus, qua scopi omnes curantib. necessarij demonstrantur, in partes quinque dissectam. Hubertus Crocus excud. Brugis 1538.

CORNELII CELSI libri 8. de Medicina in 16. excusi. & folio apud Heinricum Stephanum cum aliis autoribus 1567. cum eiusdem interpretatione aliquot locorum Hippocratis.

CORNELIVS GEMMA, Gemæ Frisij F. scripsit de Naturæ diuinis characteris, seu rarioris & admirandis spectaculis, causis, indiciis, proprietatibus rerum in partibus vniuersi libros 2. in his autem præter cætera medicè multade monstris, &c. tractantur. 8. apud Plantinum 1575.

CORNELII Mechelburgensis Medici, de morborum in pueris dignotione, & curatione liber, per SEBAST. AVSTRIVM expurgatus.

CORNELII PETRI Holandi, libellus de Herbis, Leidæ impressus.

COSMAS HOLTZACHIVS Basiliensis, scripsit

psit annotationes quasdam in Dioscoridem:
Lugduni apud Frelonium. floruit 1554.

CRA TE V A S. de Herbis Græcè scripsit, ora-
tione blandissima, herbarum effigies pingendo
subscriptis effectibus; Plinius, à quo pas-
sim citatur libr. 20. & septem seq. Citatur e-
tiam CRA TE V A S Rhizotomus à Dioscor.
Galeno & Nicædri scholiaste in Theriacis. Ex-
tat ad ipsum Hippocratis epistola; qua eum
laudat tanquam optimū rhizotomum, quod
& ipse exercitatus sit in hac arte & à maiori-
bus eam acceperit.

CRATONIS Thoræsis Medici Borussii Pra-
ctica de curatione omnium humani corporis
morborum, nondum impressa, extat Lipsiæ:
obiit 1457.

CRISPI medicamenta ad lichenas in fa-
cie, apud Galenum libro 4. de composit. se-
cundum locos.

CRITONIS qui in Imperatoriis ædibus est
medicatus, quæcumque pharmaca comptonie
speculationis Heraclides & Cleopatra & alij
post ipsos Medici scripserunt, ea omnia co-
ceruauit in 4. de Ornata libris. Galenus lib. 1.
cap. 3. de composit. secundum locos: Vbi e-
tiam singulorum librorum capita subiungit.
Alibi etiam multa Critonis remedia citat:
quod & Aetius facit. arbitratur Gesnerus hūc
eundem esse cuius Opsartytica ab Athenæo
citantur.

CYRIACVS LYCIVS de Variis Medicorū

sectis in Republ. vigentib. optimã doctrinã & Medicinã philosophicã edidit Ingolstadij 1583. ex officina Vvolfgangi Ederi. eiusdẽ de ligni Cõtonei natura, virib. & vsu, Ingolstadij 1580. Eiusdem itẽ de Lithosophistica, erronea quorundam de lapide philosophico nunc disceptantium doctrina, religioni Christianæ incommoda, obseruatio, atque de Lapide Christosophico summo Christianorum bono, admonitio, 4. ibidem 1582.

D

DALION HERBARIVS citatur à Plinio lib. 20. c. 17. & seq. tribus libris.

DAMION Medicus allegatur apud Pliniũ, qui in 20. & septẽ proximos naturalis historiæ libros, ex eius scriptis quædam transtulit.

DAMOCRATIS verba citatur aliquoties in Galeni libris de cõpos. medicam. tum iuxta locos, tũ iuxta genera, itẽ in 2. de Antidotis. scribitur aut Græcè aliàs p̄ aliàs per, quare vel Damocrates vel Democrates reddi potest. Damocrates trimetris iambicis Iberidem herbam celebrauit in libro qui Clinicus inscribitur, quos recitat Galenus libr. 10. de composit. medicament. secun. locos, in cura Ischiadicorum, alibi etiam versus ipsius de compositis medicamentis refert. Eiusdem librum qui inscribitur Philiatrus citat lib. 7. *νατὰ νόσον.*

DAMOXENI Medici cõpositiones aliquas
citat

citat Galenus in libro de composit. medicam.
secundùm genera.

DANIELIS BROVCHVISII Thesaurus Al-
chimix secretissimæ 4. Coloniae 1579.

DANIELIS VLIARDENI Bruxellani Epist.
ostendens Medicum non corpori solùm, sed etiã
animæ suppetias dare. Basil. 1544. apud Frob.

DANTINVS CHYMISTA citatur ab Hor-
tulano.

DARDARIS in Turba, ab Hortulano cita-
tur inter alios Chymicos scriptores.

DAVID KYBERVS Argentinensis, H. Tra-
gi de stirpium, maximè earum quæ in Germa-
nia nascuntur, vsitatis nomēclaturis, propriisq;
differentiis nec non temperaturis atq; faculta-
tibus, commentariorum lib. 3. Germanica lingua
scriptos trãstulit. Argentinæ cum figuris apud
Vvendel. Riheliũ 1552 in 4. char. 166. & dimid.
cum Bened. Textoris libello, de differ. planta-
rum. Concinnauit etiã ex variis & optimis, qui
de stirpiũ historia scripserũt, autorib⁹, rei Her-
bariæ Lexicon Trilingue. Argent. à Vwendel.
Rihelio 1553. octern. 35. & dimid. cum Tabulis
Collectionum Conradi Gesneri, ac eiusdem
præfatione & epitaphio in Dauidem Kyberũ
qui in ipsa editione anno 1553. peste sublatus
obiit. anno ætat. suæ 28.

DEMETRIVS GRAECVS, libellum Gale-
ni sparium de oculis transtulit.

DEMETRII PEPAGOMENI Medici, liber
de podagra & id genus morbis ad Imperat.

Michaelem Paleologū. Parisiis. 8. Græcè & Latinè apud Guil. Morellium. 1558.

DEMETRII PHANOSTRATI commentarios in Theriaca Nicædri citat Steph. in *νοσῶν*.

DEMOCIDES Medicus insignis, qui Poly-cratem Samiorum Tyrannum curavit, librū de Medicina scripsit. Suidas.

DEMOCLES Medicus citatur à Plinio, qui in lib. 12. Nat. Hist. quædam ex eo mutuat⁹ est.

DEMOCLIDES Medicus allegatur à Plinio 13. Nat. Hist. libro.

DEMOCRITVS ABDERITES ex Thracia Philosophus, aut vt alij, Milesius, scripsit quædam in Medicina.

DEMOPHON HIPPOCRATIVS citatur in Scholiis in Alexipharmaca Nicandri in remediis contra dorycnium.

DEMOSTHENES PHILALETHES scripsit lib. 3. de oculis, quos à multis commendari ait Galenus lib. 4. cap. 5. de Differentiis pulsuum. Citatur etiam sæpè à Syluatico Demosthenes Medicus.

DESIDERIVS ERASMVVS Roterodamus summum literarum decus habuit Declamationem de Laudibus Medicinæ. Galeni paraphrastæ Menodoti exhortationem ad artium studia tr. Eiusdem Galeni de optimo dicendi genere lib. transtulit.

DEXIPPVS COVS Medicus, discipulus Hippocratis, scripsit librum de Medicina item de Prognosticis. Suidas.

DIAGORAS Medicus citatur à Plinio, qui ex eo in 12. 23. 24. 25. 27. Nat. Hist. libris quædam transcripsit.

DIEUCHES multa obiter de usu remediorū scripsit in Therapeuticis suis voluminibus, Galenus. Dieuches Medicus citatur à Plinio, qui 20. 22. & quinq; seq. Nat. Hist. libros multa ex eo transcripsit: scripsit autem priuatim de Brassica, vt Plinius meminit.

DIMOCLES Medicus à Plinio citatur, qui in librum 12. Nat. Hist. quædam ex eo transtulit.

DINVS de GARBO, Florentinus, edidit commentarium in Galenum lib. 1. de malicia complexionis variæ. lib. 1. in Hipp. de Natura fœtus lib. 1. Diuersarum Quæstionum lib. 1. in Auicennâ lib. 1. Quæstiones nonnullas in Medicina: scripsit etiam de Chirurgia, de Generatione embrij, librum de ponderibus, & mensuris. Venetiis. Eiusdem de cœna & prandio epistola edita est Romæ cum operibus Andreæ Thurini anno 1545. floruit 1300.

DIOCLES CARYSTIVS rationalis sectæ Medicus, secundus ab Hippocrate ætate famaqs, vt scribit Plinius, citatur à Galeno. Plutarcho, Scholiaste Nicandri, Plinio. Eum Rhetorem quoq; fuisse Galenus tradit in principio libri de prænotione ex decubitu Cæterū hi libri Dioclis à Gal. citatur *ὕπερ* ad Plistar chū, nominat aut illic Empiricum, sed Athenæus lib. 3. Carystium Dioclem horum autorem fa-

cit: & Dioscorides lib. 6. de officin. med. de Curatione causæ passionis liber ad Archidamū. Præterea Galen. lib. 2. de Administ. Anat. Dioclem primum inter posteriores medicos anatomica scripsisse refert. Porro epistola quædam Dioclis ad Antigonum Regem præseruatiua cum Tralliano impressa est, Torino interprete. Eadem ab initio operis Marcelli Empirici Hippocrati Coo adscribitur ad Antiochum Regem. legitur etiam in fine l. lib. Pauli Aeginetæ & eius *ὕγιανὰ παραγγέλματα* ad Antigonum citantur ab Hierocle Hippiatro c. 98.

DIODORVS NIGER, & Petronius Medici, Asclepiadæ omnes, commentarios de vfitate materia medica scripserunt, &c. Dioscorides. Plinius libro 20. cap. 8. illius meminit & Diodori Empirica lib. 20. cap. 12. memorat.

EX DIOGENE quodam catharticum pituitæ Aetius recenset.

DIONIS Medici scripta citantur apud Plinium, qui illis in conscribendo naturalis Historiæ libro 4. v. fus est.

DIONYSII FONTANONI Medici Montis Pessulani libri quatuor de morborum internorum curatione. Lugduni apud Frello-nium 1550. in 8. eadem Practica excusa etiam est ab Antonio Vincentio Lugduni.

DIONYSII SIMPLICIS liber de compositione Humana, & alia opuscula Græcè habentur in Bibl. R. Galliæ.

DIONYSIVS SCRIPTOR *πρὶ φύτων* memoratur

moratur à M. Varrone libro 1. de Re rustica :
 & à Seruio in 1. Georg. Plinius Dionysium
 effigies herbarum pinxisse ait, atque effectus
 subscripsisse. Idem sæpè in plantarum men-
 tione Dionysij Medici autoritate vitur, li-
 bris 12. 13. 21. & septem deinceps, & SALVSTII
 DIONYSII Medici lib. 32. cap. 7. Dionysij *pi-
 satorum* Nicandri in Theriacis Scholiastes ad-
 ducit. & Dionysium Vticensem, cuius *pisato-
 rum* citantur à Stephano, eundem putat esse
 Gesnerus ac CASSIVM DIONYSIVM VTI-
 CENSEM Magonis interpretem : & hunc ac
 Dionysium de quo iam dictum. Sunt autem
 libri Cassij Dionysij impressi ab Anton. Vin-
 centio Lugduni.

DIOSCORIDES, vide PEDACIVS.

DIPHILI CARYSTII, Medici, vt videtur,
 sententiam de Cucumere citat statim ab ini-
 tiolibri 3. Athenæus.

DIPHILI LAODICENSIS liber de Nican-
 dri Theriacis, allegatur ab Athenæo.

DIPHILVS SIPHNIVS aliquoties allega-
 tur ab Athenæo : scripsit autem de alimentis
 quæ sanis & ægris offeruntur.

DOMINICI BARTALII Camporegianen-
 sis de Spiritibus libri 4. & de facultate vitali li-
 bri 3. 4. Venetiis 1584.

DOMINICI BVZII, Carnignolij, M. Pede-
 montani, quæ sita quatuor medicinalia, iuxta
 Hippocratis & Galeni sententiam examinata
 circa alui purgationem circa annum 14. à

morborum principio, in morbi augmento:
item an phlebotomia vtendum in quolibet
morbo magno. Venetiis Ioann. Gryphius ex-
cudit 1551. octern. 5.

DOMINICI BURGAVER M. quæstio vtrū
articularis morbus, podagra dictus, curabi-
lis sit.

DOMINICVS CASTELLVS tr. Gal. lib. de
adumbrata figura Empirici, impressum cum
operib. Galeni, Venet. in officinā Ioan. Farrei.

DOMINICI LEONIS Lunensis, methodus
curandi febres tumoresq; præter naturam, ex
Græcorum placitis deprompta. Bononiæ. 4.
1562. Eiusdē ars curandi humanos particula-
resq; morbos à vertice vsq; ad pedes, in tres se-
ctiones diuisa. Bononiæ fol. 1584. apud Ioan.
Rossium ternionibus 62.

DOMINIC. MARTINVS de Sospitello ad-
notamēta fecit adiecta pandectis Medicinæ.

DOMINICVS MONTESAVRVS, Veronē-
sis, Galeni cōmentariolum de Comate secun-
dum Hipp. sententiā ex Græco exēplari & an-
tiqua versione restituit, excusum Venet. apud
Iuntas cum reliquis Gal. operibus. transtulit
præterea Galeni librum, de Tremore, Palpita-
tione, Conuulsione & Rigore.

DOMINICVS MASSARIUS Vincentinus
scripsit libros tres de ponderibus & mensuris
Medicinalibus, qui, opera Conradi Gesneri
ab innumeris mendis repurgati, prodierunt
Figuri. 8. 1584.

DONATI ANTONII ab Altomari, Philosophi & Medici Neapolitani Methodus de alteratione, concoctione, digestionem, ac purgatione, ex Hippocratis & Galeni sententia, Venetiis excudit Ioan. Gryphius 1547. octer. 9. & dimidio. Ars Medica de ratione medendi Humani corporis morbis, Neapoli 1553. & Lugduni apud Ioan. Frellonium 1559. Eiusdem opuscula nonnulla in vnum collecta & recognita: quibus, vltimò accedit de sanitatis latitudine tractatus, &c. Venetiis apud Ioan. Antonium Salernitanum 1570. 4. Eiusdem de medendis febribus, Neapoli in 4.

DOROTHEVS de herbis quibusdam carmine scripsit, Plinius. meminit etiam Phlegon commentariorum Dorothei Medici.

D. DROETVS Medicus, consilium nouum de Pestilentia scripsit. 8. Argentorati 1576.

DRVSIANVS (alicubi perperam scribitur **CRVSIANVS**) natione Italus, Thadæi Medici quondam auditor, scripsit commentaria in Artem Galeni lib. I. Hunc quidam plus quàm Commentatorem vocarunt. Idem cum in Medicina facienda infeliciores esset, ingressus ordinem Chartusensium varios argumenti sacri tractatus scripsit. Claruit 1300.

E

EBENESIS & SIRASIS Philosophorum
Commentarij in Auicennam excusi sunt

Venetis apud Domitium de Tridino 1547. in folio, cum Autcennæ lib. de Remouendis nocuentis, quæ accidunt in regimine sanitatis.

EBERHARDI SCHLVSINGERI de Gafmandorf Franconiæ, Medicus Tigurinus edidit Isagogicum tractatû in Astrologiam, præsertim ad electiones maximè medicas.

ELLVCHASEM ELIMITHAR Medici de Balдах, filij Hadadum, filij Ducellani, Tacuini siue Tabulæ sanitatis tuendæ, iuxta ordinem sex rerum naturalium, cum correctionibus & facultatibus earum descriptæ, Argentinæ apud Ioan. Scotum 1531.

EPHISTVS CHYMICVS scriptor citatur ab Hortulano.

EPHODII cuiusdam herbarum vocabula ex omnibus Græcis collecta in Gallia, in Bibli. Regis habentur.

EPICHARMVS COVS, auditor Pythagoræ, Medicus insignis, scripsit de natura rerum, deq̃ue Medicina commentarios, qui extât Romæ in Vaticana. Volaterranus lib. 15.

ERASISTRATVS IULIATES ex Iulide Cææ insulæ vrbe: Appellatur itaque CEIVS, filius Cretoxenæ, Medij Medici & Cleombroti fororis. Hic Antiochum Regem ex amore nouercæ Stratonices ægrum sanauit. Manu enim cordi admota, ex palpitatione, quoties Stratonicem fortuito prætereuntem videret, amoremprehendit. Sepultus est iuxta Mycalen montem, è regione Sarni, scripsit medicos

eos libros 9. Suidas. Galenus librum scripsit contra huius sectatores Erasistrateos, in quo citat Erasistrati libros, de Febribus, de passionibus ventris, *περί παθήσεων* de Resolutionibus, de Podagra, *ὕγιεινῶν διαφόρων* diuisionum vel sectionum.

ERHARDVS HEDENECCIUS Villacensis Carinthiæ Medici edidit *μνημονίων* septem Hippocratis Aphorismorum sectionum tabulis comprehensum 4. Basileæ per Seb. Henricpetri 1585.

EROTIS Medici, liberti Iuliæ, muliebrum liber, qui etiam ad ornatum pertinentia quædam & alia varia continet. Hodie sub nomine TROTVLAE circumfertur.

EROTIANI liber de dictionibus Hippocratis Græcè extat in Bibl. R. Galliæ, & præterea impressus est ab Henrico Stephano in 8. cum dictionario Medico.

EVAX REX ARABVM, de Simplicium effectibus ad Neronem scripsit, Plinius: insinuat autem eum Græcè scripsisse. Extat hodie libellus Latinis carminibus exaratus qui in hunc regem autorem refertur. Euax rex Indiæ de virtutibus gemmarum scripsit ad Neronem, extat Ferrariæ. Item Euacis Arabum R. ad Tiberium Cæsarem de virtutibus lapidum pretiosorum liber. Viennæ M. S. in Bibliotheca Imperatoris.

EVCHARIVS RHODION, Medicus Francosurtensis, scripsit librum de partu homi-

nis, & obstetricatu, cum variis figuris nascentium ex utero partium: item Herbarium Germanicum.

EVCHOPOEDII Medici Collectanea dicuntur extitisse apud Benedictum Aretium.

EVDEMVVS Pharmacopola hac in arte facile princeps, & alter Chius Eudemus arte minime laudatus, Plinius lib. 9. cap. 18. Eudemus hic fortè ille est (ait Gesnerus) cuius in Plutarcho Aristophanes meminit tanquam Pharmacopolæ annulos vendentis contra venena & serpentum morsus. Galenus lib. 2. de Antidotis Eudemum citat, eiusq; antidotum theriacem vocatum, versu conditum adducit. Athenæus libro 9. Dipnosophistarum ex Eudemi Atheniensis de Oleribus libro verba quædam recitat: idem lib. 1. EVTHYDEMI cuiusdam qui de oleribus scripserit, meminit: Apuleius verò Eudemum de animalibus scripsisse refert.

EVELPIDES ætate Celsi insignis Chirurgus & Medicus ocularius, collyriorum quorundam author, quorum compositionem Celsus lib. 6. tradit.

EVELPISTVS à Celso lib. 7. numeratur inter insignes Chirurgiæ Professores Romæ, qui paulò ante ipsius tempora quibusdam in melius mutatis, aliquantum ei disciplinæ adiecerunt.

EVONYMI PHILIATRI Thesaurus Medicinæ: nomen est fictum. vide in Conrado Gesnero.

EVRICIVS CORDVS, Simesufius, Medicus, natione Germanus, scripsit Botanologicon, siue Colloquium de Herbis, excusam Colonia apud Ioannem Gymnicum 1534. & Parisiis aqud Guil. Morellium 1551. in 16. vnà cū Valerij Cordi in Dioscoridem annot. Theriaca & Alexipharmca Nicãdri poetę latinis verbis heroicis reddidit elegãter, Francof. apud Egenolphũ 1532. Eiusdẽ iudiciũ de Herbis & medicam. simplicib. exc. est Francof. 1549. cū Dioscoridis textu, & Gualterij Riuij scholiis.

EVRYTHON in Therapeuticis suis voluminibus passim quãdam ad plantas pertinentia affert. Galenus.

EVSTASII MATERENSIS carmina, de Balianis thermis, quibus quæq; morbis medeantur, excusa sunt Venet. cum diuersis scriptoribus de Balneis.

EVSTATHIVS QUERCETANVS Medicus scripsit Acroamaton in librum Hippocratis de Natura Hominis commentarium, & in Claudij Galeni libros tres de temperamentis scholia doctissima: Excusa sunt Basileæ apud Ioannem Oporinum 1549.

EVTECNII SOPHISTAE paraphrasis Græca in Alexipharmaca & Theriaca Nicandri. Venetiis seruat.

F

FABIANI SOMMERICI Medici, liber de Inuëtione, descriptione, temperie, viribus

& in primis vsu thermarum D. Caroli IV. Imperatoris. Lipsiæ typis Voegelianis 1571. 8.

FALCONI S Monspeliensis Medici libellus de Febribus manuscriptus alicubi extat.

FERRAGVS IVDÆVS, ex Arabica lingua in Latinam transtulit Tacuinosa ægritudinum & morborum humani corporis, Buhahylyhæ Byngezle Arabis. liber impressus est Argentorati apud Ioan. Schotum in folio chartis 37. vixit tempore Caroli Magni.

FARRESIUS in Aphorismos Hippocratis.

FELDI ALEXANDRINI verba de Splene, Constantinus Africanus citat lib. 5. c. 12. de cognitione & curatione morborum.

FELICIS PLATERI Basiliensis, Medici Antecessoris, & practicæ Medicinæ professoris eminentissimi & experientissimi de partium corporis humani structura & vsu libri 3. Tabulis explicati, & Iconibus illustrati fol. Basileæ per Ambrosium Frobenium 1583. ab eodem accuratissimam Methodum curandi particulares morbos, & elegantissimos tractatus de compositione medicamentorum, & de Febribus separatim, auidè expectamus. annum agit, hoc anno 1590. 54.

FERDINANDVS BALAMIVS Siculus ex Galeno tr. de optima corporis constitutione, de bona habitudine, de cibis boni & mali succi, & de ossibus libros.

FERDINANDI MENA, Methodus febrium
om.

omnium & earum symptomatum, curatoria
Accessit liber de Septimestri partu, & de pur-
gâtibz medicamentis. Antuerpię apud Plan-
tinum 1568. in 4.

FICINI MEDICI, patris Marsilij Fi-
cini liber de pestilentia Italicè, quem postea
HIERONYMVS RITIVS latinitate do-
navit.

FLAVIVS quidam de medela corporũ ver-
bis hexametris scripsit: huius, vt videtur, ali-
cubi meminit D. Hieronymus.

FLORVS CHYMIÆ scriptor, cuius memi-
nit Hortulanus Philosophus.

FRANCISCI ALEXANDRINI Vercellen-
sis, APOLLO omnem compositorum & sim-
plicium med. normam Pharmacopolis facil-
limè proponens, in 12. libros distinctus. Ve-
netiis folio 1588.

FRANCISCI ARCAEI Fraxilanensis, de
reſta curandorum vulnerum ratione, & aliis
eius artis præceptis lib. 2. Antuerpię 8. 1574.

FRANCISCVS BOBIVS Medicinæ Theo-
ricæ professor Ticini, quædam edidisse fertur
in Philosophia & Medicina.

FRANCISCVS BONAFIDES tractatum
edidit de Pleuritide curâda contra Curtium:
scripsit tres Tomos, nescio an excusos. Primus
continet septem volumina: Commentaria in
Aristotelis lib. de spiritibus & Plantis. Se-
cundò de nominibus ad historiam Plantarũ
pertinētibus. Tertiò de nexu vtriusq; mundi.

4. de Septimestri partu. 5. de disceptatione ōra inter Antonium Fumanellum & Bartholinæum Climænum Medicos Veronenses, de Vino inuicem disceptantes, cuius iudex fuit Fracastorius. 6. de Nomenclatura simplicium medicamentorum. 7. De ponderibus minoribus & grano. Secundus Tomus quatuor lib. habet. 1. de fine Artis Medicinalis. 2. de duplici ratione componendi Medicinas. 3. Expositio Canonum vniuersalium, cum modo curandi spasmus. 4. Modus intelligendi gradus Medicinarum, secundum Dioscoridem. Tertius Tomus, de Pleuritide, cum expositione Theorematum seu Canticorum Auicennæ, & an Medicina sit scientia an ars. de sex rebus non naturalibus. de practica Medicinæ.

FRANCISCI BOVSSVETI Surregiani de arte medendi lib. 12. carmine scripti. Lugduni apud Matthiam Bonhomme 1557.

FRANCISCI CABALLI Brixienfis de Animali pastillos theriacos & theriacam ingrediente. Venetiis.

FRANCISCI CALCEOLARII Pharmacopœi Veronensis, compendium Commentariorum Matthioli de Plantis: item opusculum de itinere quo itur Verona in Baldum montem plantarum fertilissimum. Venetiis apud Valgrisium 1571.

FRANCISCI EMERICI Oppauiani Med. liber de medicorum auxiliorum dextro vsu, ad veram Hippocratis & Galeni mentem ad
Febres

Febres putridas expositus. Oratio de re Medica, de notis vrinarum & pulsuum, de peste.

FRANCISCUS EMERICVS Viennensis Medicus, scripsit librum de medicorum auxili-
liorum dextro vsu, ad veram Hippocratis &
Galenii mentem. Petreius excudit Norimber-
gæ 1537. vide an idem cum priorè.

FRANCISCUS FABRICIVS Ruremunda-
nus, Medicus Aquensis, scripsit de Balneorum
naturalium quæ sunt Aquisgrani & Porceti
natura & facultatibus, & qua ratione illis v-
tèdum sit. liber Coloniae impressus apud Cas-
parum Genepæum 1546.

FRANCISCI GEOCRINI, Medici, Apologia
in Victorem Bonagentem, vbi de minuendis
humoribus in morborum initiis. Venet. 1547.

FRANCISCUS de TURCO de S. Victoria,
Medicus Anconæ in Italia, scripsit Prognosti-
con Medicinale secundum temporum consti-
tutiones, vbi Hippocratis aliorumque veterum
huius argumenti Aphorismos collegit & inter-
pretatus est. in Italia in 4.

FRANCISCUS MARCHISIVS, Ticini ali-
quândo scripsit, in primam & quartam fen pri-
mi libri Auicennæ.

FRANCISCUS PEDEMONTANVS, scripsit
quædam de balneis, quæ Iuntæ impresserunt
Venet. 1553. cū aliorum scriptis de Balneis. Eius-
dè additiones in Mesuen, excusæ sunt in fol.

FRANCISCUS PHILELPHVS, ex vetusto
Tolentini oppido natus, Eques auratus, &

Poeta Laureatus: transtulit Hippocratis librum de flatibus, & eiusdem de passionibus corporis. floruit 1481.

FRANCISCUS DU PORT Crespeiensis Valefius edidit versibus Heroicis de signis morborum libros 4. additis annotationibus quibus signi cuiusque natura traditur. 8. Parisiis apud Dionysium du Val. 1584. chartis 9. in præfatione testatur se Aphorismos Hippocratis versu item & expositione illustratos edidisse.

FRANCISCUS PVTEVS, Medicus Veronensis, scripsit Apologiam pro Galeno, contra Andream Vesalium.

FRANCISCUS ROTA de Medicaminibus.

FRANCISCI ROVSSETI Medici Galli *ὀρθομετρονία*, seu de partu Cæsareo liber, è Gallico Latinus factus à Casp. Bauhino Medico Basiliense, additis ab hoc propriis eiusdem argumenti obseruationibus & historiis. 4. Basileæ cum aliis autoribus eiusdem materiæ, & separatim postea ibidem 1588. 8.

FRANCISCI de SENIS consilium de Balneo Petrioli, ad Episcopum Papiensem, impressum est Venetiis apud Iuntas, cum variorum autorum scriptis de Balneis.

FRANCISCI VALLESI professoris Complutensis & Regis Hispaniæ Archiatri, Controuersiarum Medicarum & Philosophicarum libri 10. in folio in Hispania, & Francofurti apud heredes Andreæ Vvecheli 1582. chartis 116. præfixa est epist. Ioan. Cratonis, in qua multa de

ta de opere differit. Cōmentaria in libros Hippocr. de Morbis popularibus; Coloniae, ære Ioan. Ciotti anno 1587. in fol. Eiusdem Commentarij in Aphorismos Hippocratis, & librū de ratione Viētus in acutis, excusi primū in Hispania, dein Coloniae 1589. in folio. idem testatur in præfatione de Philosophia sacra, se multos Comment. in Hipp. & Galenum scripsisse. hos autē propediem Coloniae excusos, sumptibus Ioan. Baptistæ Ciotti, habebimus.

FRANCISCI VALLERIOLE, Medici doctissimi, Commētarij in 6. Galeni lib. de Morbis & symptomatis; excusi Lugduni apud Gryphium 1540. Et Venetiis apud Valgrisum 1548. Eiusdem Enarrationum medicinalium libri 6. capitibus distincti quibus varia habet: præcipuè autem Medicorum scripta exponit, & alia quædam ad rem Medicam utilissimè doctissimeque tradit. Item Responsonum lib. 1. in quo ea quæ à Medico quodam in Commentariis suis in Galeni libros de Morbis & symptomatis notata vel reprehensa erant, defendit atque explanat. Gryphius excudit Lugduni 1554. in folio cum indice, chartis 133. & Lugduni 8. apud Franciscum Fabrum 1589. chartis 70. Loci Medicinæ cōmunes trib. libris digesti: adiecta Appēdice ad operis perfectionem, Venetiis 8. & Lugduni 8. apud Franciscum Fabrum 1589. chartis 88. Oratio de arte Medica. Observationū medicinaliū lib. 6. in quib. grauiſſimorū morborū

causæ & symptomata, euentus atque etiam curationes miro ordine describuntur, Lugduni in folio 1573. & ibidem apud Antonium Candidum 8. 1588. chartis 37. Eiusdem commentarij in librum Galeni de constitutione artis Medicæ 8. Geneuæ 1577. apud Albertum Riuert chartis 38. Extant eiusdem animaduersiones in aliquot Paradoxa Laurentij Iouberti editæ eum responsionibus ipsius in Operibus eius 1582. in locis Communibus promiserat Methodum medèdi morbis particularib. nescio an extet. Magnam laudem pro merito tribuit Valleriolæ Gesnerus in præfat. operum Galeni.

FRANCISCVS VESALIVS, Andree fratris sui epistolam de Chynæ radicis decocto, & erroribus Galeni in Anatome, in publicum edidit, cum præfatione sua ad Cosmum Medicen Tuscorum ducem apud Oporinum Basileæ 1546.

FRANCISCVS VICTORIVS Bergomas, Philosophus & Medicus, multa in Philosophia & Medicina conscripsit vtraque lingua, quæ incendio perierunt: legas præfationem Aldi Manutij, quam Græcis Alexand. Aphrodisæi in Topica Aristotelis comment. præfixit.

FRIDERICVS SYLBVRGBIVS Vveteranus Hassus, vir singularis eruditionis, multorum Medicorum loca à Ioan. Gorraeo in suis definitionibus Medicinalibus citata restituit.

FRISI

FRISIMELEGA scripsit libellum de dosibus Medicamentorum.

G

GABRIELIS AIALAE Medici, popularia Epigrammata Medica. Carmen pro vera Medicina. de lue pestilenti, cum scholiis in eundem propriis.

GABRIEL FALLOPIVS Mutinensis, Medicus ac Philosophus egregius & rei Medicæ in Academia Patauina professor, edidit tractatum de medicatis aquis, atque de fossilibus. de simplicibus medicamentis purgantibus, de Asparagis, de compositione medicamentorū, Obseruationes Anatomicas, Institutiones Anatomicas, in librum Galeni de ossibus expositionem, Obseruationes de Venis, de Cauteriis, in Hippocratis librum de vulneribus capitis expositionem, de Tumoribus præter naturam, & de lue Venerea. quæ omnia separatim emissa sunt Venetiis à variis eius discipulis: & simul ibidem Venetiis apud Valgrisiū & Fracosurti apud Vvechelōs folio 1584. chartis 234. circūfertur sub ipsius nomine liber de arcanis quibusdā compositionibus, medicis, & quæ extra medicinam in vsu sunt, vt sunt varia vina, & Chymica multa, &c. Italicè primū editus, & postea Germanicè in 8. Augustæ Vindelicorū 1570: audio autem nō esse ipsius. Obiit Patauij 1562. Prælectiones G. Fallopij de

partibus similaribus ex variis ipsius lectionibus collegit & edidit Volcherus Coiter: Norimbergæ folio. 1575.

GABRIEL FRASCATI de aquis Returbij Ticinensibus Commentarij, mineras, facultates, & vsum earum explicantes. His in libris omnia quæ ad Thermarum Theoricam & Practicam faciunt, accuratè tractantur, in 4. Ticini 1580.

GABRIEL HVMEBERGIVS Rauenspurgenfis, Medicus, Antonij Musæ de herba Veronica, & L. Apulei de medicaminibus herbarum libros recognouit, & commentariolum adiecit, excusum Tiguri apud Froschouerum 4. 1531. Scholia in lib. Sexti Philosophi Platonici de Medicina animalium, bestiarum, pecorum & auium ibidem 4. 1539. Commentaria in Q. Sereni Samonici poetæ librum medicinale, excusa ibidem 1540.

GABRIEL ZERBVS, vel de Zerbis, Veronensis, scripsit Anatomem corporis humani, sermone barbaro, liber excusus est. Anatomem infantis. Marpurgi 1537.

GALAF, Israelita vel Iudæus Ilerdenfis, natione Cathalanus, vir in medicinis eruditus, scripsit in medicinis Antidotarium excellentiss.

GELATII cuiusdam liber, in quo ordine literarum omne genus simplicium Pharmacorum describit, & facultates recenset, stylo barbaro, & Arabicis plerumque nominibus.

GALEATII de S. SOPHIA opus Medicinæ practi-

practicæ in nonum tractatum libri Rasis ad Almanforem, de curatione morborum particularium impressum Haganoæ 1533. Adiectus est liber quidam introductorius ad Medicinâ per Georgium Kraut, de quo post: Eiusdem tractatus 38. de febribus, & earum symptomatibus, qui vice generalis Practicæ, omnium particularium morborum curationem communè complectentes esse possunt: impressi in foliis Venetiis per Georgium Arriabenum 1514.

GARTIAS ab HORTO, Proregis Indiæ Medicus, scripsit Lusitanica lingua per dialogos Historiam aromatum & simplicium aliquot medicamentorum apud Indos nascentium: quam deinde Carolus Clusius Latinam fecit, & in Epitomen contraxit. Antuerpiæ apud Plantinum 1574. chartis 14. cum dimidia.

GARTIÆ LOPII Lusitani Medici, Commentarij de varia rei Medicæ lectione.

GARIOPONTI Medici antiqui libri octo, de Morborum particularium à capite ad pedes, & febrium quoque causis, accidentibus & curationibus excusi Basileæ apud Henrici petri anno 1531. & 1536. & Lugduni apud Antonium Blanchardum anno 1516. 4. chartis 28. hoc titul. Passionarius Galeni de ægritudinibus à capite ad pedes in 5. libros diuisus: vnâ cū tractatu febrium earumq; symptomatibus. Rasis, vt ab anonymo quodâ in præfatione adducitur, testatur hunc librum Galeni esse, Garioponto autè ideò à quibusdam

ascriptum, quòd in ipsum additiones nonnullas scripserit.

GASPAR BAVHINVS, Basiliensis, Rei Anatomicæ & Herbariæ Basileæ hoc tempore professor doctissimus & diligentissimus, Tractatum elegatè edidit de Corporis humani partibus externis, 8. Basileæ apud Eusebium Episcopium 1588. Est autem primus liber accuratè illius vniuersalis Anatomix methòdo secandi, & noua institutæ, nec non ad tabulas Vesalij accommodatæ, variis denique, & hactenus à nomine descriptis, obseruationib. illustratæ, cuius Epitomen, quam paratâ iam eû habere omnes norût, propediem dabit. Idem Francisci Rousseti Medici Cl. *ὕπεροτομοτονία* seu tractatum de partu Cæsareo è Gallico Latinû fecit & edidit Basileæ 4. cum variis authoribus qui Gynæcea scripserunt, & ipsius opera & recognitione simul excusi sunt apud Thomam Guarinû & Conradum Vvaldkirchium 1586. & dein separatim 8. Basileæ typis Conradi Vvaldkirchij 1588. adiectis ab eodem variis historijs & obseruationibus partum illum confirmantibus. ab ipso etiâ diuturni laboris & industriæ Opus Botanicum propediem auidè expectant Medicinæ studiosi, in quo, præter cætera, Herbarû omnia **SYNONYMA** diligèter describètur. In gratiâ verò maximè Studiozorû Medicinæ operâ Basileæ dantiû, cõscripsit Herbarum **MONTIS MVTETAE** alumnarû, cum earundem **Synonymis**, descriptionem

libris

libris duobus expressam, cui acelsère & aliarum aliquot hætenus non descriptarum plantarum historiæ, in gratiam, vt dixi, iuuentutis Apollineæ, quæ amœnissimum & feracissimū illum montem, & ab vrbe Basilea medio tantum miliari distantem, conscendere frequenter consuevit. Tractat autem ibi breuiter præter alia, Controuersias de plantis & alia philologica in primis: quæ omnia, vt parata habet, sic eum breui daturum speramus: annum ætatis, hoc anno 1590. agit 29.

GASPAR GABRIELIVS Patauinus insignè opus edidit, in quæstionem de materiæ immutatione in principio morbi.

GASPARI NÆVII Chemnicij de missione sanguinis, disputatio. Lipsiæ.

GASPAR PEVCERVS Budissinensis magnū hoc tempore Germaniæ decus, edidit Vvitebergæ IOANNIS BAPTISTAE MONTANI libellum de gradibus & facultatibus medicamentorum: & vitas illustrium Medicorum conscripsit.

GASPAR SCHVVENCKFELT Gryphimontanus Silesius, collegit Thesaurum pharmaceuticum, Medicamentorum omnium ferè facultates & præparaciones continentem 8. Basileæ ex officina Frobeniana. 1586.

GASPARVS VVOLPIVS, Tigurinus, Medicus elegans, & in professione Conradi Gesneri successor dignissimus, in publicum edidit: Viaticū nouū de omniū fere particulariū

morborū cura auctoris incerti. Id tñ postea
 quidam Hollerij esse docuit, simul falso & in-
 humaniter Vvolphiū accusans quasi eius rei
 conscius sibi alienū laborem vendicare voluis-
 set: verū hic vicissim apologia publicata ca-
 lumnias hasce refutauit. Tiguri excud. Fro-
 schouerus in 8. Harmoniam Gynæceorum ex
 Cleopatrar, Prisciani, Moschionis & incerti cu-
 iusdam muliebrium libris concinnatam: su-
 perfluis ac repetitis omnibus recisis, Moschio-
 nis Medici Græci recentioris, de passionibus
 mulierum lib. Græcum, Gesneri opera emen-
 datum, edidit. Hæc aut excusa sunt Basileæ. 4-
 cum aliis autoribus eiusdem argumenti, a-
 pud Thom. Guarinum 1585. Librū de aquis, o-
 leis, salib. & lapide philosophorum, sub nomi-
 ne ficto Diodori Euchyontis de Polychymia,
 ex Germanico libro incerti auctoris tr. addita
 præfatione, de Chymicę artis præstantia & cō-
 mendatione. Edidit etiam Euonymi partē se-
 cundam Thesauri, à Gesnero concinnatam:
 addita est huic apologia de Viatici noui editio-
 ne ad titubantem Antonij Valetij linguā, Ti-
 guri apud Froschouerum in 8. Hyposche-
 sia seu pollicitationem Historiæ Stirpium
 Conradi Gesneri, impressam in 4. cum vita
 Gesneri. Epistolarum Medicinalium Conra-
 di Gesneri lib. 3. in 4. 1577. Eiusdem Gesneri
 Aconiti primi Dioscoridis Aseueratio: de O-
 xymelitis Elleberati vtriusq; descriptione &
 vsu libellum, Emendationes nouas, in Q. Se-
 reni

reni poetæ & medici librum , de morborum curatione, vnâ cum indice quintuplici Epithetorum & morborû aliarumq; rerum, quibus idem autor est vsus. Alphabetum Empiricum, siue Dioscoridis & Stephani Atheniensis de remediis expertis librum è Græco Latinû fecit 1581. Quin & in eundem authorê, qui Græcè M. S. ab eo asseruatur, annotationes scripsit, nondû editas. Editioni præterea parauit Dominici Vincetini Arcignanei , de ponderibus & mensuris medicinalibus libros 3. ex Græcis, Arabicis, & Latinis rei Medicæ scriptorib. diligentissimè conscriptos , non Medicis modò, sed omnibus literarum linguarumq; studiosis perutiles futuros: ante annos multos in Italia primùm editos , nunc autem à Gesnero emendatos, quibus adiuncti sunt alij libelli eiusdem argumenti, cum Vvolphij alphabetica enumeratione virorum illustriû, qui de ponderibus & mensurarum doctrina, vel integros libros, vel tractatus, vel etiam obiter tantùm in suis libris scripserunt. Aphorismorum Hippoc. methodus noua, partim Achillis P. Gasseri opera, partim Gesn. emendationib. illustrata, præfixa omniû Aphorism. tabula : edita est 1586. vna cum catalogo eorû omnium q; tum in Aphorismos, tum cæteros omnes Hipp. libros aliquid laude dignum scripserunt, Casp. Vvolphij opera collecto. Habet præterea alia, vt de experimentis paratu facilibus librû partim ex nonnullis impressis, partim nunquã prius impressis in vnâ methodum redactum,

PARTITIONES medicas maxima ex parte ab solutas, quæ paulatim, Deo dante, prodibūt: Conradi item Gesneri libellum de collectione Stirpium, &c. à se illustratum denuò edit. 8. Tiguri 1586. floret Tiguri vir doctissimus & humanissimus anno ætatis 57.

GEBERVVS, siue GEBRVVS Arabs scripsit in Chymia.

GENTILIS FVLGINAS, Medicus, scripsit in Auicennam commentariorum lib. 5. contra pestilentiam lib. 1. de febribus lib. 1. de Medicinæ ponderibus lib. 1. (hic extat cum aliis eiusdem argumenti scriptoribus apud Ioannem Mareschallum Francfurti 1584. in 8.) Eius commentarij in Auicennam duobus tomis impressi olim Papiæ, ex quibus 7. chartæ postremæ continent Receptas, hoc est, medicamenta composita Gentilis super prima quarti Auicennæ. libellus de diuisione librorum Cl. Galeni, eorumque ordine & numero impressus olim Venetiis cum Hali commentario in arte Galeni. Commentarij super tractatu pulsuû magistri Ægidij Venetiis. 1494. cum eiusdem Ægidij libello de vrinis per ipsummet exposito: & Basileæ 1529. Expositio super tractatibus Auicennæ de Lepra, & de dislocationibus ac fracturis. Vide suprâ in Dino de Garbo, vbi Florentinus patria dicitur: Tractatus de proportionibus medicinarum miscèdarum & de modo inuestigandi complexiones illarum, & ad sciendum conuenientem dosin cuiuslibet medicinæ

medicinæ solutiuæ. Impressus in Italia 1485. Symphorianus Campegius addit eum scripsisse consiliorum in omnes morbos lib. 1. Eius tractatus duo de Balneis, excusi sunt Venetiis apud Iuntas 1552. cum diuersorum autorum scriptis de Balneis. Claruit 1310.

GEORGIVS AGRICOLA Medicus, diligentissimus Naturæ scrutator, qui merito palmam refert inter eos qui de re Metallica scripserunt, in suis operibus Metallicis passim multa ad medicum usum spectantia inserit: scripsit etiam priuatim de peste. Florebat 1555.

GEORGIVS BERTINVS Campanus scripsit Medicinam viginti libris contentam, in qua mutuus Arabum & Græcorum consensus, legitima veteris Medicinæ aduersus Paracelsistas Defensio, vera Animaduersionū Argenterij in Hippocratem & Galenum Confutatio, dilucida controuersiarum & locorū difficultium Explicatio, atque accurata rerum notarum hœ seculo Observatio continetur. folio Basileæ apud Conradum Vvaldkirchium 1586. chartis 114. Eiusdem de consultationibus Medicorum, & Methodicæ febrium curationis commentariolus. 8. ibidem 1586. floret apud Merenses.

GEORGIVS COLLIMITIVS Tanestetterus Physicus, scripsit de applicatione Astrologiæ ad Medicinam, de quæ conuenientia eardem. de ratione dierum criticorum canones super eadem re Axiomata nouem, de diebus

criticis vestigandis ex figura cœli, & puncto temporis quo laborare cœpit infirmus. de Naturis & proprietatibus planetarum compendium. Item de administratione pharmacorũ & phlebotomia canones postremi, Iudicium tempestatum.

GEORGII DARDANI, Medici Placentini, tractatus quatuor de lue Venerea & ipsius curatione. Eiusdem annotationes centũ in simplicium materia. Papiæ apud Hieron. Bartholum 1568. 8.

GEORGII FRANCIOTTI, Medici Lucensis, tractatus de balneo Villensi, in agro Lucensi posito. Venetiis à Iuntis cum aliis eiusdem argumenti libris.

GEORGII HONDERLAGII Medici opusculum de medicina contra pestẽ, & aliis præseruatiuis pharmacis.

GEORGII de HONESTIS Florentini super antidotarium Mesuæ.

GEORGIUS IOACHIMVS Rheticus, Medicus & Mathematicus summus quædam in Medicina, & in Chymia scripsit: quæ nescio an excusa.

GEORGIUS KRAVT Medicus, Galeatii de S. Sophia Practicam correxit, & in lucem protulit, adiecto libro in artem paruam Galeni de principiis vniuersalibus totius Medicinæ, tam theoreticæ quàm practicæ, qui ex doctrina Auicennæ & aliorum congestus,
vt hæ-

vt habet in scriptio, in tabulas magna ex parte digestus est: chartis 18.

GEORGIVS MELICIVS Augustanus Pharmacopœus Venetus conscripsit rationem componendorum medicamentorum, quorum hodie vsus est, quem librum in Latinum sermonem trans. Samuel Keller Medicus Anhaltinus 4. Vvitebergæ apud Cratonianos 1586.

GEORGIIPHAEDRONIS Rodochei Medici, Chirurgia minor, hoc est, omnium vlcerum perfectæ curationis methodus 1562. Halopyrgicæ siue Iatrochemica pyltis epidemicæ curatio. Item Chirurgia: Basileæ cum libris Theophrasti de spiritibus planetarum 1571. in 4. contra hunc scripsit Bernhardus Dessennius.

GEORGIIPISTORII Villingani, apud Regiam curiam Ensisheimij superioris Altiatię archiatri, tuendæ sanitatis ratio, septem dialogis per sex rerum non naturalium ordinem conscripta, & denuò locupletata. 1549. Basileæ apud HenricPetri. Rei Medicæ compendium. de Cura omnium morborum. Sanitatis tuendæ modus. Regulæ generales omnium morborum. Medicinales Quæstiones. Scholia in Theoderici Vlsenij Frisij libellum de pharmaceuticæ ratione. de peste & papulis puerorum, &c. omnia hæc impressa Basileæ apud Henricpetri. de Dolore capitis præseruatiuum & curatiuum. Medicinæ simplices compositæ ad omnium partium corporis affectus.

De ratione mittendi sanguinē, & cucurbitularum usu. Commentaria in Q. Serenum. de apibus, cera & melle & quæ ex his conficiuntur. *ἰατρικὰ* quorundam animalium naturas & proprietates rem medicam concernentes continens.

GEORGIUS PYLANDO, Germanus, transtulit Hippocratis lib. 4. de morbis, quos Vvchelus excudit Parisiis. idem de morbis mulierum scripsit.

GEORGIUS RIPLAY Anglus quædã scripsit in Alchymia.

GEORGII SALMVTH, disputationes tres Monspeßuli in Gallia habitæ 1578. & 1579. Lipsiæ editæ 1580.

GEORGII VALLAE Placentini, de corporis commodis & incommodis libri 3. quorum primus totus de anima, secundus de corpore, tertius verò de vrinis ex Hippocrate, ac Paulo Ægineta, de quæ Galeni quæstionibus in Hippocratem.

GERARDI BERGENSIS Medici Antuerpiani, de præseruatione & curatione morbi articularis & calculi libellus. Antuerpiæ apud Plantinum. Eiusdem de pestis præseruatione.

GERARDI BOLDERII Medici liber de balneis Chalderianis in agro Veronenfi.

GERARDVS BVTVSVS Parisiensis Medicus, commetarios scripsit in Constantini Monachi viaticum.

GERARDVS CREMONENSIS, Medicus, scripsit

scripsit Introductorium medicinæ lib. I. Commentarium in viaticum Constantini monachi lib. I. transtulit canones medicinæ in Toletode Arabico in Latinum, quos princeps Aboali edidit. Ex Arabica lingua in Latinam vertit canones Auicennæ 5. quos habemus impressos. Rasis practicam & Antidotarium, ut vocant, & diuisiones. Librū Albengenesit de virtute medicinarum & ciborum. Commentarios quosdam in prognostica Hippocratis, qui cum Ioannicio olim excusi sunt cum veteri simul & noua textus prognosticorum translatione. Ars parua Galeni eodem interprete, ibidem habetur. Idem tr. Ioannis Serapionis practicam medicinam.

GERARDVS DORN Theophrasti Paracelsi libros aliquot transtulit, & ipse nonnullos conscripsit.

GERARDVS de SOLO, Gallus, Medicus scripsit in 9. ad Almanforem lib. I. de gradib. medicinæ lib. I. de febribus lib. I. Introductorium iuuenū, quæ extant excusa in Italia, excepto libro in 9. ad Almanforé, qui cum cōmentario eiusdē super primā fen primi canonis & partē secundi, item Summa de conferentibus & nocentibus: de Custodia sanitatis, Aggregationibus de crisi & criticis diebus, & de prognosticationibus: item super viaticum Constantini, manuscriptus extat apud Marcum Dreserum Germanum.

GERMANI COVRTIN, oratio cōtra Para-

cellum, extat Lutetię exc. in 4. chartis ferè 13.

GERMANVS|SEILERS, Augustæ Vindellicorū Medicus Cl. edidit vnà cum aliis reip. medicis libellum de peste.

GILBERTVS, natione Angl⁹, scripsit de morbis particularib. lib. 1. item librum qui inscribitur Thesaurus pauperum. Gilberti Anglici de Anglica, comment. in Secretariū practicæ Ioan. Iacobi, quæ apud quendam in Germania M. S. extant. Compendiū medicinæ Lugduni excusum.

GILBERTVM quendam, qui de mensuris & pōderibus scripserit, M. Fabius Caluus Hippocratis interpretis allegat.

GILBERTVS COGNATVS Nozoren⁹ scripsit Commentaria in Gal. exhortationem ad bonas artes: de optimo dicēdi genere: & qualem esse oporteat medicū. Insigniū Medicinæ sententiarū collectanea, item alia pleraque in Medicina. floruit in Burgundia 1560.

GILBERTVS LEGLEVS, scripsit de viribus aquarum & specierum lib. 1. Compendium Medicinæ lib. 7. de iudicio patientis lib. 1. Practicam Medicinæ lib. 1. de particularib. morbis lib. 1. Thesaurum pauperum lib. 1. In Prognostica Hippocratis lib. 1. in Aphorismos eiusdem lib. 1. claruit 12 10.

GILBERTI LIMBURGHII Medici, conciliatio Auicēnæ cum Hippocr. & Galeno impressa Lugduni à Gryphio 15 41.

GILGILIDIS cuiusdā liber inter alchymisticos

sticos nominatur, nō tamē impressus videtur.

GIPTIANVS citatur in Tacuinis Elluchasem Medici.

GIRARDI NOCITOSICI expositio super libro simplicium medicinarū Neapoli.

GISSIBERTI HORSTII Amsterodami, de turpeto & thapsia libellum, Romæ Antonius Baldus excudit 1544. quaternionibus 2.

GLAVCIAS glossographus Hippocratis, teste Erotiano: ab Athanæo verò citantur Glaucionis γλαύκιον.

GLAVCIAS Medicus aliquid scripsit de herbis, circa carduos diligentissimus, referente Plinio lib 20. cap. 23.

GRÆCINVS, qui Cornelium Celsum transcripsit, citatur à Plinio lib. 14. cap. 2. & lib. 15. & 16.

GVALTHERIVS de dosibus medicinarum.

GVALTHERI (vide cuius) Practica de qualibet ægritudine, quæ per vrinam manifestari potest: M. S. alicubi in Germania.

GVALTHERI BRVLE Praxis Medicinæ Theorica & Empirica familiarissima: in qua pulcherrima dilucidissimaq; ratione morborum internorum cognitio eorumque curatio traditur. fol. Antuerpiæ 1580.

GVALTHERVS HERMENIVS RIFFVS, Argentinenſis Germanico sermone multa edidit, præsertim in re medica, Anatomæ, Pharmaceuticæ, & Chirurgicæ: quæ partim

Argentinae, partim Francofurti. idem scripsit de obstetricatu, & accidentibus ante & post partum, & in partu, & morbis infantium. Item de ratione victus & cibus conuenientibus in diuersis morbis. de Thermis Ferinis & earum recto vsu. de Destillationibus, de Ele&tuariis, Confectionibus, Conseruis, &c. praeparandis, de Cura luis Venereae per Guaiacum. de Virtus ratione & curatione tempore pestis. Iatromathematicae, h. e. medicationis accommodatae ad astrologicam rationem Enchiridion. de Crisi de&que inuentione dierum Criticorum, indicationum, interc&dentium & vacuorum, cum canonibus. de Interpretatione somniorum. Fuchsij praxin in Germanicum transf. Dioscoridis libris a Ruellio translatis imagines crassiusculae factas, & breues explicationes adiecit. folio Francofurti apud Christian. Egenolphum 1543. Reformationem Apothecarum Germanica lingua edidit: horum multa Latine extant.

GVIDONIS Bergomatis de balneis Transcherij oppidi Bergomatis scripta, impressa cum aliorum auctorum scriptis de iisdem in 4. Bergomi 1582.

GVIDONIS de CAVLIACO Galli Chirurgiae tractatus 7. cum antidotario impressi Venetiis 1499. cum multis aliis libris Chirurgicis, & Lugduni 1572. in 8. & alibi. Eiusdem Lapidarius, de coniunctione animalium ad se inuicem: de Physiognomia: M. S. apud M. Dresse.

Dresserum. Eiusdem Formularium auxiliorū vulnerum & ulcerum, &c. item Consilia medica, M. S. habet Ioann. Schenckius Medicus Friburgi Brisgoiæ.

GVILELMVS quidam Theophrastum ante Gazam barbarè transtulit. vt ipse Gaza in præfatione scribit.

GVILELMVS ADOLPHVS SCRIBONIVS Ideam Medicinæ secundum Logicas leges informandæ & describendæ scripsit. 8. Lemgoiæ 1584.

GVILELMVS BILLINGESLAR, scripsit Epitomen Alchymiaë lib. 1. Claruit 1550.

GVILHELMVS BOTONER Anglus Equestris ordinis, scripsit Collectiones Medicinales. Claruit 1460.

GVILHELMVS BRIXIENSIS scripsit Practicam Medicinæ.

GVILHELMVS COPVS Basiliensis Medicus inter Galeni scripta transf. de locis affectis lib. 6. de morborum differentiis lib. 1. de morborum causis lib. 1. de symptomatum differentiis & causis lib. 3. qui omnes cum Latinis Galeni operibus variis in locis excusi sunt. Item Pauli Æginetæ præcepta, Hippocratis prognostica.

GVILHELMVS DALTON, Anglus, Doctor in Medicinis, scripsit quandam practicam lib. 1.

GVILH. GRATAROLVS, Bergomensis Medicus scripsit librum de memoria reparanda,

augenda seruandaque omnimoda remedia & præceptiones continentem. Item librum de prædictione morû naturarumque hominum facili, ex inspectione partium corporis. Ambo excusi Tiguri apud Andream Gesnerum octern. 10. & Basileæ à Nicolao Episcopo. prognostica naturalia de temporum mutatione perpetua, ordine litterarum Basileæ à Iacobo Parco excusa 1552. chartis 2. Adiecta sunt vndecim signa Terræ motus, &c. de Thermis Rhæticiis, & Vallis Trascherij agri Bergomatis librum, Venetiis apud Iuntas cum aliis similibus. Compendium de tuenda valerudine litteratorum, & eorum qui magistratu funguntur, illorum præcipuè qui in ætate consistentiæ vel ab ea parum absunt. de Vini natura, artificio & vsu, deque omni re potabili. de peste Theses. Hæc duo impressa sunt Basileæ. 8. apud Henric. Petri 1565. scripsit præterea præxin Medicam Correctiones & additiones in librum Italicum falso attributum Gab. Fallopio, cuius titulus est, Secreta Fallopij. Censuram in primum librum Alexij Pedemontij in quo medica tractat. Modum faciendi quintam essentiam simplicem. de Viribus vsu ac mistione aquæ ardentis. Ioannem de Rupecissa de extractione quintæ essentiæ omnium rerum, potissimum pro vsu medico auxit optimis rebus, eiusdem aut similis argumenti. Chemicorum præcipuorum volumen, cum præfationibus

nibus, prolegomenis, & obscurorum aliquot locorum declarationibus. Præterea aliorum opera partim dudum edita, partim nunquam edita correxit, vti sunt: Petri de Albano vel Apano libellus de Venenis, ad manuscriptum exemplar: cui adiecit insuper multa eius argumenti utilissima, nec antea in lucem edita. Chirurgicus libellus per iusta capita distinctus Gallica lingua scriptus. Scriptores qui consilia & curationes de sudore Anglico annotarunt, Theatrum Galenicum Aloisij Mundellæ, completum & in meliorem ordinem redactum. Thaddæi Florentini & Guillemi de Brixia consilia medica. Eiusdem proficiscientium seu magnis itineribus diuersas terras obeuntium medicina, Colonix Agrippinæ Petrus Horst anno 1571. Veræ Alchimix modus. in 4. obiit 1566.

GVILHELMVS GRISANT Anglus Medicus paucula medica scripsisse perhibetur Claruit 1350.

GVILHELMVS HOLME, Anglus Franciscanus, aliorum medicorum deflorator, scripsit de simplicibus medicinis librum 1. Claruit 1415.

GVILHELMVS HORMAN Sarisburiensis Anatomiam corporis humani lib. 2. scripsit obiit anno 1535.

GVILHELMVS MAGISTRAT. Isago-ge Therapeutica de pestis sæuitia, eiusque

curatione & præcautione Francfurti 1572.

GVILHELMI PANTINI Tiletani, Medici Brugensis, commentarij amplissimi in priores 2. Cornelij Celsi de re medica libros, & in reliquos annotationes breuiores quidem, sed quæ iusti commentarij vices, sicubi rei difficultas requirat, explere posse videantur. excus. Basileæ à Ioan. Oporino in folio.

GVILELMVS CIVIS Placentinus, scripsit de vniuersali medicina lib. 4. in Chirurgia lib. 1. & alia quædam. Extat eiusdem liber de scientia medicinali, pro perfectis præcipuè scriptus, qui Summa conseruationis & curationis appellatur, & vulgò GVILIELMINA: item Chirurgia impressa Venetiis 1502. apud Octavianum Scotum. GVILELMI PLACENTINI de SALICETO, Practica M. S. M. Dresserus.

GVILELMVS PLANCIVS Cenomanus Medicus doctissimus, Galeni commentarios in Aphorismos Hippocr. Latinitate donauit, & annotationibus illustrauit excusos Lugduni. Eiusdem studio Ioannis Fernelij, cuius, opinor, gener fuit, vniuersa Medicina postremùm climata, & liber Therapeutices 7. elegantissimis & doctissimis scholiis illustratus fuit, in folio & 8. Francfurti apud Vvechelum 1578.

GVILELMVS PVTEANVS, scripsit defensionem Ioannis Mesuæ Medici, Aloen aperire ora venarum, aduersum Ioannem Manardum

dum & Leonardum Fuchfium, & alios impressam. Lugduni anno 1537. Eiusdem libri 2. de medicamentorum purgantium facultatibus, quorum prior eam facultatem, quæ à substantiarum similitudine succos trahere & purgare Medicis multis dicitur, ab omnium purgantium consortio explodit: posterior autem omnium purgantium medicamenta, veram & germanam rationem certa methodo, atque ordine nosse demonstrat: Excusi sunt Lugduni apud Matthiam Bonhomme 1552. in 4. floruit Gratianopoli in Delphinatu.

GVILELMI RONDELETII Mospeliensis, & ibidem Professoris Regij, viri doctissimi & experientissimi, de cognoscendis morbis, de lue Venerea, de febribus, methodus curandorum omnium morborum, de compositione medicamentorum, pharmacopolarum officina, de fucis, omnia simul impressa Parisiis in 8. apud Carolum Maceum 1573. chartis 89. & dimidia: item Lugduni 8. apud Rouillium 1585. Eiusdem de ponderibus, siue iusta quantitate & proportione medicamentorum, Patavij excudit Hieron. de Gilbertis: & Lugduni 1560. Ioan. item Mareschallus cum aliis eiusdem argumèti scriptis 8. 1584. Vitam eius à Iouberto descriptam habes in ipsius operibus excusis Lugduni in folio 1582. vbi quoque Ioubertus librorum Rondeletij catalogum hunc adscripsit: Medicina practica: cui præter ea quæ dudum excusa sunt & publicata, sequen-

tia accesserunt, primum totius operis locum occupatura ex auctoris instituto: de impedimenti generationis. de affectibus gravidæ, parturientis, & puerperæ. de affectibus infantium & puerorū. de morbis hereditariis. quatuor hi tractatus amplissimi (verba sunt Iouber-ti) in multa capita diuisi, æquant ferè molem illius operis Practici, quod inscio autore dudum venit in lucem. Et ne quis D.Iouber-tum (huic enim hos & reliquos, de quib. mox, libros suos manuscriptos testamento reliquit Rondeletius) in simulet fraudis, quod tractatus hos non publicet, rogat ipse typographos totius Europæ omnes, vt heredibus Rondeletij satisfaciant, trecentos aureos illorum causa petentibus, & ab ornatissimo D. Francisco Villario Lugdunensis Senescalli suppræfecto seu locum tenente (cui opus commisit Iouber-tus custodiendum, ante annos duos cum hæc scriberet) qui numerarit, accipiat. atque sic fidem suam liberat, vt omni calumnia vacet. Intercessurum verò se pollicetur apud heredes, pro eo qui paulò minore pretio, quàm hæcenus petierint, volumen sibi comparare volet. Quæ sequuntur, omnia sunt imperfecta: inchoati videlicet tractatus, vel Commentarij, & minimè absoluti. COMMENTARIJ in aliquot Hippocratis Aphorismos, in Aristot. librū de mixtione & miscilibus. in aliquot capita libri primi Dioscoridis, in Galeni Artem parvam, de constit. artis. Introductorium Medicinæ.

dicinæ. de Temperamentis, de locis affectis, Quos quando & quibus purgare oporteat. de paratu facilibus. Anatome, Chirurgia, Dialectica, Agricultura. Apologia ad Gorrhæum. Apologia ad Cardanum. Commentarij in aliquot Dauidis Psalmos. atque hæc ex Iouerto transcribere placuit, vt omnes intelligant quale fuerit studium Rondelet. publicū bonū promouendi. Obiit verò magno cū omniū luctu Monspeffuli 30. Iulij 1566. ætatis suæ 58.

GVILHELMVS ROVILLIVS Typographus Lugdunensis diligentissimus, præfatus est in Historiam generalem plantarum in libros 18. per certas classes artificiosè digestam, à se excusam elegantissimè & magno sumptu: habet autem icones omnium simplicium accuratissimas, & descriptiones ex omnibus auctoribus copiosissimas: ferunt autem Iacobum Dalechampium (nullius enim nomen præponitur) præcipuum collectorem & auctorem esse. excusa est in magno folio anno 1587. chartis 510. pollicetur Appêdices si suppetat materia: vt vnā iam dedit quæ cum ipso opere prodiit.

GVILHELMVS SALICBTVS Medicus edidit tractatum de salute corporis. Lipsiæ 1495.

GVILHELMVS SEYTON Doctor Medicinæ scripsit de curatrice chirurgia lib. 1.

GVILHELMVS TVRNERVS Anglus, omnium bonarum literarum eruditione, Latinus, Græcus, Rhetor & Poeta clarissimus, scripsit de naturis herbarum lib. 1.

GVILHELMII VARIGNANAE secreta sublimia ad varios curandos morbos, additis nonnullis flosculis, impressa Lugduni 1526. Eiusdem opera medica de curandis morbis particularibus & vniuersalibus, febribus, apostematibus & vlceribus, de venenis, de faciei & totius corporis mundificatione: Henrici petri excud. 1545. in 8.

H

H. B. P. Medicus, scripsit annotationes breues in Dioscoridem (quod ad notitiam singulorum simplicium attinet) ex Matthioli commentario ferè translatas, cum translatione Ioan. Ruellij, adiectis etiam figuris. Balthasar Arnoletus excudit Lugduni in 8. 1552.

HALI Abbas, & Ioannis Serapionis compositio Pharmacorum Arabicè extiterunt apud Guilelmum Postellum.

HALI RODOHAM Ægyptij Cōmentarij in artem paruam Galeni, impressi Venetiis cum Ioannitio.

HAMVEL quidam Chymicus scriptor, commentator senioris, citatur ab Hortulano Philosopho.

HARTMANNI SCHEDELI consilium de peste & alia medicinalia.

HECTOR GIBALDVS Medicus, Gallus scripsit commentarios in Galeni libros de febribus, complectentes vniuersa ferè quæ ad
fabrum

februm cognitionem spectant.

HEGETOR Medicus, citatur à Galeno in lib. de dignosc. pulsibus.

HELIDIVS Medicus, professor Bononiæ doctissimus, composuit libros de medicamentis simplicibus & compositis humores euacuantibus.

HELIODORVS Atheniensis citatur à Galeno, qui, ea quæ de compositis venenis scripsit, reprehendit. scripsit etiam Heliodorus Medicus, Galeno ætate superior, de fasciis.

HELLIOBANI Hefsi Germani poetæ venustissimi, præcepta salubria carmine elegiacoscripta: siue liber de bona valetudine conseruanda, Francofurti, cum notis P. Hassardi 1568.8. chartis 8.

HENRICVS BEBELIVS Iustingensis, Germanus, scripsit de nominibus morborum corporis humani Græcis & Latinis.

HENRICVS DANIEL Dominicanus, Philosophus & Medicus, composuit opus quod vocat Manipulum florum lib. i. de Vrinarum iudiciis lib. i. floruit 1379.

HENRICVS GVNDELFINGER, canonicus Ecclesiæ Beronensis, scripsit librum de Thermis Badésibus in Heluetia, ex quo Conradus Gesnerus quædam in suos libros de Thermis transtulit.

HENRICVS HVNTINGRONENSIS, Archidiaconus, scripsit de herbis, aromatibus & gemmis, fortè Medicè de iis loquitur. Claruit 1148.

HENRICVS MATTHISIVS Belga Aëtua-
rij opera quædam transtulit & recognouit.
Claruit Pisis fortè circa annum 1526. legitur e-
tiam alicubi CORNELIVS HENRICVS
MATTHISIVS.

HENRICVS PANTALEON, Basiliensis
Medic. historicus, Poeta Laureatus & Comes
Palatinus inter multa alia præclara, scripsit de
peftis præferuatione & remedio libellum. Flo-
ret ætate prouectus Basileæ hoc anno 1590.

HENRICVS RANZOVIVS eques Holsa-
tus edidit de conseruanda valetudine librum,
in priuatum liberorum fuorū vsum 8. Lipsiæ
& Antuerpiæ 8. apud Plantinum 1585.

HENRICI de SAXONIA, Alberti M. disci-
puli, liber de secretis mulierum, impressus Au-
gustæ, 1498. per Antonium Sorg.

HENRICI STAPEDII Agrippinatis, Me-
dici Lugdunensis doctissimi opera decades
duæ paradoxorum Laurentij Iouberti editæ
sunt.

HENRICVS STEINHEYLL, scripsit librū
de curatione pestilentiaæ.

HENRICVS de TOPPELSTEIN Medicus,
de iudicio astrorum, de curatione pestilentiaæ,
de Anatomia vtriusque sexus.

HERACLIDES HIEROPHILVS Ery-
thræus, Medicus, Apollonij qui Mys cogno-
minatur, discipulus, Straboni coætaneus.
Strabo 14.

HERACLIDES NICESIVS Medicus,
com-

commemoratur à Laertio.

HERACLIDIS PONTICI lib. I. de causis morborum citatur inter reliqua ipsius monumenta à Laertio.

HERACLIDES TARENTINVS Medicus Mantix discipulus, qui postea Empiricorum sectam elegit, de Pharmacia & quædam alia in Medicina scripsit. Testatur autem Galenus ipsum de Comptoria scripsisse, quæ deinde Crito eoaceruavit: scripsit etiam quædam de medicamentis simplicibus teste Dioscoride, & de Pharmacorum apparatu & delectu. Citatur à Plinio lib. 12. & eodem lib. citatur Heraclides Medicus tanquam diuersus ab hoc, & libro 23. & 4. sequentibus. Athenæus quoq; lib. 3. Heraclides Tarentinus (inquit) in symposio cucumerein vocat hedygæum.

HERAE CAPPADOCIS Medici fragmenta plurima, nobis salua sunt in libris Galeni de compositione secundum locos & genera: fuit autem hic senior Andromacho, iunior Musa & Menecrate, teste Galeno.

HERCVLIS BONACOSI de humorum exuperantium signis, ac serapiis medicamentisque purgatoriis opportunis liber. Eiusdem varia auxilia experimento comprobata. de compositione Theriacæ cum eius substitutis. de modo præparandi aquam Guaiaci. de cathari curatione. de curatione pleuritidis, liber ex veteribus. de dysenteria. Bononiæ 1571. & aliis temporibus impressa.

HERMANNVS, Comes à Nuenare scripsit annotationes aliquot herbarum, cum primo Tomo Othonis Brunfelsij impressas 1530. adiecta eiusdem autoris formula quadam excudendi Herbarij: quo pacto in explicandis herbarum descriptionibus atque viribus procedi oporteat. Idem scripsit de morbo sudorio.

HERMANNVS CRVSERIVS Campensis aliquot Cl. Galeni libros tr. nempe de diff. pulsum lib. 4. de dignoscendis pulsibus lib. 4. de causis pulsum lib. 4. de prælagitione ex pulsibus lib. 4. In primum & tertium libros Hipp. de morbis vulgaribus com. 6. in librum de salubri diæta commentarium. Impressi sunt cū noua Galeni Latini editione, Basileæ apud Frobenium.

HERMES Ægyptius Platonis discipulus fertur scripsisse inter cætera, de medicinis & conjunctionibus Planetarum.

HERMOLAVS BARBARVS, patritius Venetus, &c. vir vndiquaque doctissimus inter cætera scripsit Compêdium Galeni lib. 1. Dioscoridem interpretatus est: & in eum Corollariorum libros quinq; edidit qui excusi sunt Coloniae 1529. cum Dioscoride Græco ac versione & commentariis M. Vergilij. Obiit Romæ 1494.

HERODOTVS Lycius de ficibus scripsit, Athenæus. Eundem putat Gesnerus, qui in re Medica non nihil scriptum reliquit, cuius fragmenta aliquot in Aëtij Collectaneis habentur:

tur: vt de fopore, exanthematum in febribus curatione, de tremoribus in febribus, de lumbricis, de vigiliis in febribus.

HEROPHILI, aut Theffali Galenus effe putat librum de diæta vel alimentis, Hippocrati adfcriptum. Eiusdem liber de pulſibus ab eodem citatur. meminit eius Plinius initio 29: libri.

HEſYCHII Medici Damasceni Suidas meminit, in Iacobo Medico.

HICESIVS de materia ſcripfit medicaminum, aut alimentorum: nam Athenæus non procul ab initio lib. 7: ſententiam eius citat de myarum piſcium cibo.

HICESIVS Medicus citatur à Plinio lib. 20: & ſeptem ſeq. ab eodem quoque lib. 15. citatur Hiceſius qui de conditura vini ſcripferit.

HIEREMIAS MARTIVS Auſtitanus, Notum de omnium particularium morborum curatione tr. & edidit, Argentinae Iofias Rihelius 1568: in 8. Iacobi Greuini de venenis libros ex Gallicis Latinos fecit, Antuerpiæ Platinus excudit. Nicolai de Metri librum de curandis plerisque externis & internis humani corporis morbis in publicum edidit.

HIEREMIAS THRIVERVS Brachelius ſcripfit Commentaria in Hippocratis Aphorismos, & de ſectione venæ in pleuritide Idem ſcripfit Commentaria in Hipp. de ratione Viætus in acutis, impreſſa Lugduni apud Beritios fratres anno 1552. octern. II. Et in eiusdem

Scriptis habetur cōment. in lib. Gal. de temp. & artē parua. Aur. Corn. Celsi de sanitate tuenda librum castigauit, & commentariis illustrauit: Matth. Grommius excud. Antuerpiæ 1539. octern. 8. Edidit etiam orationem ad Studiosos Medicinæ de duabus hodie sectis ac ipsarum Methodo, impressam Antuerpiæ apud Martinum Nucium anno 1544. octern. 2. Item disceptationem cum Aristotele & Galeno super natura partium solidarum, & Argumenta multarum aliarum disputationum, in quibus varia asseruntur paradoxa, hactenus incerta aut omnino incognita, excusa Antuerpiæ 1543. octern. 3.

HIERON in Chirurgia quædam reperit. Celsus lib. 7.

HIERONYMVS ACCOROMBONVS, Eugubius, professor Medicinæ practicæ Patauij, scripsit tractatum de catarrho impressum Venetiis anno 1536. Item, de vsu & natura lactis, Norimbergæ anno 1538. Eiusdem tractatus de putredine, excusus est Venetiis apud Andream de Ariuabenis anno 1534. Claruit anno 1536.

HIERONYMI BALDVNGII Medici olim Tigurini, scripta quædam impressa extare ferunt.

HIERONYMVS CARDANVS, Mediolanensis, & Medicinæ Professor Bononiæ, vir singularis ingenij, inter alia, in Medicina scripsit Contradicientium Medicorum librum, continentem

nentem contradictiones 108. de malo recen-
 tium Medicorum medendi vsu libellum, 100.
 errores illorum complectentem. Libellum de
 simplicium medicamentorum noxa & quod
 componere oporteat. Excus. Venetiis 1545. in
 8. in libro suo de libris propriis commemorat
 à se scripta, de pituita, de peste. librum Flori-
 dorum seu medicarum quæstionum, de Uri-
 nis, de Purgationibus, de lue Venerea. Vitam
 Galeni. quæ edita nondum vidi. Extant eius-
 dem Commentarij absolutissimi in Hippocra-
 tis Prognostica, atque etiam in Galeni exposi-
 tionem Basileæ apud Henricumpetri 1558. in
 folio: item commentarij in eiusdem Aphoris-
 mos. ibidem. In Hippocratis de aere, aquis, &
 locis opus, Commentarij: quibus & alia antè
 non impressa accedunt. ibidem folio. Podagræ
 encomium latinè ab authore scriptum & Ger-
 manicè postea translatum. Eiusdem Com-
 mentaria in librum Hippocratis de alimento
 iam primùm in lucem edita 8. Basileæ 1582. I-
 temque opus nouum de sanitate tuenda, &
 vita producenda cunctis Studiosis apprimè ne-
 cessarium, in quatuor libros digestum, in fo-
 lio Basileæ 1582. apud Henricumpetri. scripsit
 præterea de causis, signis ac locis morborum
 librum 1. 8. Basileæ ibidem 1583. Vitam suam
 copiosè descripsit in libris suis Geniturarum.

HIERONYMVS CASTELLVS Ferrariensis
 Medicus scripsit multa, quæ publicari no-
 luit.

HIERONYMI CONFORTI, Medici Brixiani libellus de vino mordaci, Brixiae apud Thomam Bazolam 1570. in 4.

HIERONYMI CRASSI Vtinensis Chirurgi tractatus de Tumoribus præter naturam; de solutione Continui, de Ulceribus. Eiusdem præfatio in Contradictiones & Cõciliationes Medicorum Nicolai Rorarij impressas Venetiis 1566.

HIERONYMVS DONZELLINVS, Brixienfis Medicus, libros quosdã Galeni Venet. impressos in officina Iuntarum cum cæteris Galeni operibus ad sermonem Græcũ recognouit, 1550. Itẽ Galen. de Ptisana librum de nouo tr. eiusdem Epistol. ad Iosephum Valdanium, de natura, causis, & legitima curatione febris pestilentis: in qua etiam de Theriacæ natura ac viribus latiùs disputatur. Venetiis 1570. in 4. emendauit etiam Commentaria Leonardi Iacchini in nonum Rasis ad Almanforem & edidit: Basileæ Petrus Perna excudit in 8. prætereà cum aliis quibusdam synopsis commentariorum de peste 8. Norimb. 1583.

HIERONYMVS FRACASTORIUS summus Philosophus, Medicus, Mathematicus & Poeta, de lue Venerea lib. tres ad Petrũ Bembum heroicis versibus elegantiss. conscripsit, quos impressit Basileæ Bebelius 1536. Itẽ Homocentrica & de causis criticorum dierum per ea quæ in nobis sunt. Venetiis 1538. Item de Sympathia & Antipathia lib. i. de contagione

ne & contagiosis morbis, eorumque curatione lib. 3. Venetiis 1546. & Lugduni apud Guilelmum Gazeium 1550. in 16. Opera Fracastorij simul vno volumine impressa sunt Venetiis 1555. apud Iuntas in 4. extat eiusdem de vini temperatura sententia. Obiit Patauij septuagenarius 1553.

HIERONYMI GABRICINI Fanensis, commentarius de lumbricis aluum occupantibus, ac de ratione curandi eos qui ab illis infestantur. Excusus Venetiis ab Hieronymo Scoto anno 1547. octern. 9.

H. GABVCINII FANESTRIS de Podagra Commentarius. Venetiis 4. apud Baptistam Somascum 1569. chartis 17. cum dimidia. vide an idem cum priore.

HIERONYMI GABVCINI Medici, de morbo comitiali lib. 3. In lib. Prognosticorum: de Morbis curandis: nescio an idem cum præcedentibus.

HIERONYMVS GEMVSAEVVS Heluetius, Medicus & Philosophus eruditionis præclaræ, præfationes doctissimas & prolixas scripsit in Græca. Cl. Galeni opera: in Theophrasti opera Græca, in Ant. Fumanellum de febribus: vitam Galeni descripsit. Obiit Basileæ anno 1544.

HIERONYMI MANFREDI, Medici & Astrologi, Cætiloquium de Medicis & infirmis. Bononiæ apud Bacielierium 1488.

HIERONYMI MERCVRIALIS Foroliuië.

fis Medicinæ Practicæ olim Patauij Professo-
 ris, nunc Bononiæ, viri doctissimi & elegan-
 tissimi, de Morbis cutaneis & omnibus cor-
 poris humani excrementis libri quinq; Varia-
 rum lectionum libri 4. in quibus complu-
 rium, maximè verò Medicorum Scriptorum
 loca penè infinita vel corrupta restituuntur
 vel obscura declarantur: Cû Alexandri Tral-
 liani epistola de lumbricis, nunc primùm
 Græcè & Latinè edita. (quintus liber addi-
 tus est nuper) Venetiis 4. & Basileæ 8. apud
 Petrum Pernam. Eiusdem repugnantia qua
 pro Galeno strenuè pugnatur cum Melechioris
 Guilandini papyro. Item epistola ad An-
 dream Marcolinum, impressa cum Fallopij
 libro de aquis medicatis. Eiusdem de pesti-
 lentia, in quibus de peste in vniuersum, præ-
 fertim verò Veneta, & Patauina singulari
 quadam eruditione tractatur, Venetiis, & Ba-
 sileæ. Eiusdem de Morbis muliebribus lib.
 4. Venetiis, & cum aliis eiusdem argumen-
 ti libris opera Caspari Bauhini Basiliensis
 Medici & Professoris editi Basileæ anno 1586.
 apud Conradum Vvaldkirchium. Eiusdem
 quoque liber Responsorum & Consultatio-
 num Medicinalium prodiit Venetiis, & Ba-
 sileæ ibidem 8. chartis 37. anno 1587. vti de
 Morbis puerorum, Venenis & morbis ve-
 nenosis, atque Censura Hippocratea char-
 tis 37. Galenum à se correctum Latinè, nu-
 per, opinor, Venetiis emisit, Hippocrates
 Græc-

Græcè & Latinè ex eius recognitione prodiit Venetiis apud Iuntas anno 1588. & heredes Andreæ Vvecheli Francofurti prope diem, vt spero, suis typis excusum dabunt. Eius prælectiones de Compositione Medicamentorum Venetiis excusæ sunt in 4. anno 1590.

HIERONYMI MONTVI Sermones medicinales sex, quorum Primus inscribitur de Sectis: Secundus de disciplinis quæ Dogmaticis necessariae sunt. Tertius de Dogmaticorum officio. Quartus de excellentia Dogmaticorum. Quintus de consiliis eorum. Sextus de stipendiis eorundem, excusi Lugduni apud fratres Trechsel anno 1544. octern. 3. Eiusdem liber de Humoribus differentiis, ibidem excusus est. Medicinæ curatricis compendium eodem autore, excusum Viennæ in Gallia anno 1541. Extant etiam eiusdem libri, de sanitate tuenda. Aphorismi aliquot Medici in tres sectiones diuisi. De Medica theoresi liber 1. de purgatione ex doctrina Græcorum, Arabum & Latinorum. Anasceues morborum Tomus primus. Lugduni anno 1560. Viator seu Itinerarium. de abditis naturæ. de actiua Medicinæ scientia Commentarij duo. Halosis februm. de Chirurgicis auxiliis. de infantium Morbis. scripsit etiam contra Leonardum Fuchsum:

HIERONYMVS REVSNERVS, vide, IO-
DOCYS VVILLICHIUS.

HIERONYMVS RITIVS latinitate donavit Ficini Medici, patris Marsilij Ficini librum de pestilentia Italicè scriptum.

HIERONYMI RVBEI de distillatione liber, in quo varia ad praxin Medicam attinentia tractantur, Rauennæ apud Franciscum Theobaldum 4. 1583. & 8. Basileæ apud Henricpetri.

HIERONYMVS SVRIANVS, Venetus, edidit Iacobi Foroliuiensis Commētaria super I. Cap. Auicennæ, & præfationem addidit anno 1495.

HIERONYMVS TRAGVS Germanus Theologus, scripsit Germanico sermone Herbarium doctissimum & elegantissimum: dissertationes ac censuras aliquot super herbis nonnullis, quæ cum primo Tomo Herbarii Othonis Brunfelsij impressæ sunt, idem scripsit librum Germanicum de alimētis impressum Argentorati 1550. quatern. 34. Eiusdem historiam stirpium David Kyberus ex Germ. lingua in Latinam tr. Argentinae 4. 1552. chartis 166 cum indicibus sex, & addito libello Benedicti Textoris de differentiis stirpium. Eiusdem imagines stirpium absque descriptionibus ibidem excusæ in 4. anno 1553. Præterea scripsit Regimen curatiuum contra dolorem capitis, Germanicè de Morbis puerorum. Eius Herbarium Melchior Sebizius Silestus recognouit & multis experimentis auxit. folio Argentinae Germanicè 1578. & 1587.

HILDEGARDIS ABBATISSA. vide infra
in catalogo recentiorum Scriptorum Rei
Herbariæ.

HIPPOCRATIS COI, Medici vetustissimi, & omnium aliorum principis, libri qui exstant, impressi Græcè Basileæ in officina Frobeniana 1538. & Latinè apud Cratandrum. Sunt autem hi: Hippocratis genus & vita, secundum Soranum, Iusiurandum Hipp. de Arte, de veteri Medicina. de Medico, medicivæ officio. de probitate & honestate. de Mente sensivæ. de præceptis Medico servandis. de lege Medici. de Natura hominis lib. 1. de semine vel genitura, Polybij liber, vt placet Galeno: & eiusdem de ratione victus salubris. de Natura fœtus. de Carnibus, membrorum in creatione. de septimestri partu. de octomestri partu. de superfoetatione. De extractione fœtus in utero mortui. de pueri dentitione. de Anatomie. de Corde. de Gradibus per omnia membra. de natura ossium. de Locis in homine. de Cœli qualitate, siue de aere, locis & aquis. de Victus ratione priuatorum lib. 3. de languentium insomniis. de præfagiis ex insomniis. de alimento. de usu humidorum. de Natura. de Humoribus. de flatibus. de Sacro morbo. de morbis lib. 4. de affectibus. de internarum partium affectibus. de virginum natura. de morbis virginum. de Natura muliebri. de morbis mulierum lib. 2. de sterilibus mulieribus. Supposititia quædam calci primi libri

de morbis mulierum adscripta. de Epidemiis, hoc est, passim grassantibus morbis lib. 7. de ratione victus in morbis acutis & gravibus, p[er]tisanæque laudibus lib. 4. de iudiciis morborum, liber imperfectus. de diebus decretoriis. de morborum septimanis diebus. de potionibus medicis. de Veratro. de Lauationibus. de re Venerea. Aphorismorum libri 7. Prognosticorum libri 3. Prorrheticorum libri 3. Coacarum præcognitionum lib. 1. de vulneribus capitis. de vulneribus lethalibus, siue perniciosis & periculosis. de fracturis. de articulis. de luxatis. de medici vulnerarij munere. Mochlicon, h. e. de curandis luxatis, siue de luxatorum fracturumve ossium repositione. de vlcerib. de fistulis. de telorum extractione. de hæmorrhoidibus. de salubribus rebus. de furore seu insania. de lotij signis & differentiis. de melancholia, vel atræ bilis agitatione. de visu oculive acie. Epistolæ Hippocratis & aliorum, sunt autem istæ: Artaxerxis Regis magni Epistola ad Pœtum. Pœti ad Artaxerxem. Artaxerxis ad Gistanem Hyparchum Helleponti. Hystanæ ad Hippocratem. Hippocratis ad Hystanem. ad Demetriũ. Hystanæ ad Artaxerxem. Artaxerxis ad Coos. Coorum responsum. Senatus & populi Abderitarum ad Hippocratem pro curando Democrito, quem insanire putabant. Hippocratis ad Abderitas. ad Philopæmonẽ. Ad Dionysium. ad Damagetũ. iterum ad Philopæmonẽ. ad Crateuam Herbarium, vt simplicia

plicia medicamina collecta mittat. ad Damagetum alia prolixa. Democriti ad Hippocratem: Huic epistolæ statim postponitur libellus de insania, in quo citat & librum de sacro morbo à se scriptum, & quintum Epidemiorum. Hippocratis ad Democritum. ad eundem de helleborismo, ad filium Thessalum. Democriti ad Hippocratem de natura humana. Hippocratis ad Demetrium Regem præceptum salubre. Atheniensium decretum in Hippocratis honorem & immunitatem. de simulachro genij Hippocratis super tumulum apparëtis. Thessali Hippocratis filij oratio, quæ legatio dicitur, habita in Senatu Atheniensi, cum patriæ excidiû deprecaretur. de septimestri partu, fragmentum nothum, & imperfectum. Adiectæ sunt eidem editioni ad finem glossæ, siue obscuriores apud Hippocratem dictiones alphabeti ordine per Galenum expositæ. Alios autem sex huius nominis refert, omnes Coos, ex eadem familia, & medicinæ scriptores: vnum nostri Hippocratis auum paternû, duos ex Thessalo & Dracone filiis nepotes, duos Thymbræi filios, & vltimum Praxianactis filium. Cæterûm hexecôtabibli nomine, omnes sexaginta Hippocratis libros comprehendit Suidas: totidem enim, aut circiter, habemus, etsi minima illa opusculorû aliquot initia non adnumerentur. Porrò Hippocratis duæ epistolæ in principio Marcelli Medici, à Frobenio Basileæ excusi. Hippocratis breuissimam

diætam per singulos anni menses, Schottus excudit Argentorati 1544. de Medicamentis purgatoriis libellus, nuper inuentus, & excusus Basileæ apud Robertum Vvinter. Epistolæ eius Græcè in volumine epistolarum, quod Aldus olim excudit, habentur. Hippocratis Opera Latina, Iano Cornario interprete, Basileæ euulgata sunt in officina Frobeniana, eiusdem Iani Corn. recognitione in 8. Eiusdè epistolæ, Rainutio Florentino interprete, excusæ sunt Basileæ ab Oporino. Eiusdem libellus de hominis structura editus est Venetiis 1552. in 4. apud Gryphium. Nonnulla etiam ipsius opera, in primis Aphorismi, variis in locis separatim prodierunt. Omnia verò ex recognitione Hieron. Mercurialis Græcè & Latinè folio simul emissa sunt Venetiis in officina Iuntarum, & breui, in officina Vvachelorum Francofurti.

HORATII AVGERII à Monte Sancto de sanguinis missione lib. 3. Venetiis 1570. in 8. Eiusdem epistolarum medicinalium libri 12. 4. Augustæ Taurinorum.

HORATIUS LIMANVS, Galeni aliquos libros, Venetiis impressos cum cæteris Galeni operibus in officina Iuntarum 1550. Latinitate donauit, nempe de sophismatis quæ in verbis contingunt. An qualitates incorporeæ sint. An animal sit id quod in vtero est.

HVBERTVS BARLANDVS Galeni librum de medicamentis paratu facilibus transf. quæ transla-

translatio inter cætera Galeni opera habetur impressa. Eiusdem Velitatio in Medicina, liber impressus.

HUGO de EVESHAM Medicus, scripsit super opere Febrium Isaac lib. I. Medicinales Canones lib. I. problemata quædam lib. I. Claruit 1287.

HUGONIS FRIDEVALLIS, de tuenda sanitate lib. 6. Antuerpiæ apud Plantinum 1568.

HUGO SENENSIS, Italus, scripsit super primo Auicennæ lib. I. super Aphorismos Hippocratis lib. I. super artem Galeni lib. I. & alia cõplura. Eius sup quart. Fen primi canonis Auicennæ commentaria, vsque ad parag. in capite de enemate, Forma verò. Venetiis 1485. & Papiæ 1496. cum annotat. Iacob. de partibus, & aliorum insignium Medicorum: additum est etiam capitulum de phlebotomia, secundum expositionem Hugonis. Eiusdem consilia seorsim excusa, & liber de febribus seorsim. Claruit 1430.

HUGONIS SOLERII scholia in duos priores libros de simplicibus Aetij.

HUGOLINI de MONTE CATINO Physiçi, librum de Balneorum Italiæ proprietatibus & virtutibus, Iuntæ impresserunt Venetiis 1553. cum diuersorum authorum scriptis de Balneis.

HVMAN, aliàs HV MAY, author Arabs, Andromachi expositor, aliquot opera Hippocratis & Galeni commentariis suis explicauit.

Hunc eundem esse aliqui suspicantur, qui alio nomine IOANNICIVS dicitur. vide infra.

I

IABES author ARABS, vt videtur, in Tacuinis Elluchasem Medici citatur.

IACOBI ALAXINI Medicæ aliquot disceptationes, excusæ Parisiis apud Vvechelum.

IACOBI ALKINDI Philosophi liber de gradibus medicaminum compositorum, impressus Argentorati 1531. Patauij, & Francofurti apud Ioann. Mareschallum cum aliis eiusdem materiæ Scriptoribus 1586.

IACOBI AVBERTI Vindonis de metallorû ortu & causis contra Chymistas breuis & dilucida explicatio 8. Lugduni apud Ioan. Berion. Eiusdem duæ Apologeticæ responsiones ad Iosephum Quercetanus, in priore de Paracelsicorum Ladano & calcinatis cancrorum oculis differitur. in posteriore Chymiam esse vanâ ostendit. 8. Lugduni. Eiusdem progymnasmata in Ioan. Fernelij libros de abditis rerum causis: quibus adduntur quorundam grauisimorum morborum curationes. 8. Basileæ per Sebastianum Henricpetri 1579. chartis 19. his, nisi quis præueniat, breui fortalsè respondebitur. Eiusdem *Σημειωτικόν*, siue ratio dignoscendarum sedium malè affectarum, & affectuum præter naturam. 8. Lausannæ apud Ioannem Chiquellæum, anno salutis 1587. chartis

chartis 5. obiit Lausannæ 15 86.

IACOBVS BERENGARIVS Carpenſis, ſcripſit tractatum de fractura Cranei, excuſum Venetiis 15 35.

IACOBI BESSONI Galli, Delphinatis Mathematici ingenioliſſimi, de absoluta ratione extrahendi olea & aquas à medicamentis ſimplicibus liber editus.

IACOBVS CARPVS, Chirurgiæ profeſſor olim Bononiæ, ſcripſit Iſagogen in humani corporis Anatomiam, quæ impreſſa eſt Argentinæ per Henricum Sybold cum figuris.

IACOBVS CORNETANVS Soldanellæ Herbarum volumine dicato laudes eius hepaticis prædicauit.

IACOBVS CORNICIVS Phyſicus in Emda Vrbe Friſſorum ſcripſit dialogum prophylacticum aduerſus luis peſtiferæ contagia excuſum Vvittebergæ 15 51. in 8. Item librum de luis Venereæ remedio per radicem Chynâ. Item compendium rei medicæ forma dialogi.

IACOBI CVRIONIſ dialogus, in quo primùm de Umbratico illo medicinæ genere agitur, quod in ſcholis ad diſputandum, non ad medendum comparatum videri poteſt. Deinde de illo recens ex Chymicis furnis nato altero. Baſileæ apud Petrum Pernam 15 70.

IACOBVS DALECHAMPIVS, Cadoniëſis Medicus, ſcripſit de peſte libros 3. Lugduni

excudit Rouillius 1553. annotationes in Plinij Historiam mundi. fertur esse Collector insignis illius operis Botanici quod excusum est Lugduni in folio apud Guil. Rouillium (huius nomen vide supra) 1587. obiit Lugduni 1587. ut audio.

IACOBI de DONDIS, qui & Aggregator Patavinus cognominatur, liber aggregationis in Medicina, impressus alicubi in Italia. Citatur etiam liber eius de viribus simplicium, & forsan is est qui Arnoldo de Villa noua à quibusdam attribuitur, quem tamen Arnoldi non esse certum est.

IACOBVS FERDINANDI Bariensis, scripsit libellum de regimine à peste præseruatiuo, impressum Cracouiæ 1543.

IACOBVS FORLIVIENSIS, Philosophus & Medicus, scripsit de extensione graduum lib. I. in primum Canonem Auicennæ lib. I. in Hipp. Aphorismos lib. I. in Artem Galeni librum unum, Venetiis 1490. Commentarij in Artem Galeni cum quæstionibus 91. Papiæ olim seorsim impressi sunt. Expositio super primo Canonis Auicennæ, cum quæstionibus 60. impressa Papiæ. Eiusdem expositio in Auicennæ aureum capitulum de generatione embryj, cum quæstionibus super idem excusa est Venetiis apud hæredes Octauiani Scoti 1518. in fol. Claruit 1430.

IACOBI GENGERRI consilium de pestis regimine, præseruatione & cura, Philippus V. hardus

hardus excudit Augustæ 1535. Sunt autem capita 27. Claruit 1534.

IACOBVS GAVPYLVVS edidit annotationes in Alexandri Tralliani lib. 12. Græcos, & Rhaze librum Græcum de peste. Robertus Steph. cum iisdem operibus excudit 1548. Lutetiæ in folio. in præfatione promittebat eisdem Tralliani libros à se conuersos. Idem Dioscoridem cum suis castigationibus Græcè & Latinè à regione edidit, seruata tamen Ruellij translatione 1549. in 8. Actuarium de vrinis recognouit, adiutus, vt ipse fatetur, Iacobi Hollerij opera:

IACOBI GREVINI Claromontani Bellovacii, Parisiensis Medici de venenis libri duo Gallicè scripti, & postea opera Hieremiæ Martij August. in Latinum sermonem conuersi 4. Antuerpiæ apud Plantinũ 1571. Eiusdem partium corporis humani tum simplicium tum compositarum breuis elucidatio. Antuerpiæ cum Epitome Anatomie Vesalij: est aut quidam typus solam:

IACOBUS GVILLEMEAV Regius Chirurgiæ professor Latinitate donauit Ambrosij Parei Chirurgi opera.

IACOBUS HOLLERIVS Stenpanus Medicus artis vsu experientissimus, scripsit de materia Chirurgica libros 2. Parisiis apud Vvechelum 1543. Lugduni, Tiguri, & Francofurti. Eiusdem de morbis internis libri 2. illustrati eiusdem auctoris scholiis & obseruationibus:

Item Ludouici Dureti in eundem aduersariis,
 & Antonij Valetij exercitationibus. Eius-
 dem Hollerij de Febribus, de peste, de reme-
 diis *κατὰ τόνος* Galeni lib. Omnia Antonij Va-
 letij opera castigatiora & auctiora Paris. 1571.
 8. Lugduni, Venetiis 1572. & Francofurti apud
 Ioannem Vvechelum 16. 1589. Galeni librum
 de remediis paratu facilibus enarrauit publi-
 cè, vnde translatio Andernaci est emendata &
 annotatiunculis illustrata. Eiusdem in Apho-
 rismos Hippocratis commentarij 7. doctissi-
 mi, per Ioannem Liebautium Medicum in lu-
 cem editi: eiusdemque scholiis illustrati 8. Pa-
 risiis apud Iacob. du Puys. Itemque commen-
 taria in Hippocratis Coaca prælagia cum in-
 terpretatione, folio Lugduni. obiit 1562.

IACOBVS HORSTIVS professor Me-
 dicinæ in Academia Iulia, Interpres & Scho-
 liastes Lemnianus, scripsit opusculum de Vi-
 te vinifera eiusque partibus, in quo tum vi-
 norum tum aceti, tum etiam passularum dif-
 ferentia, vsus, substantia, complexio, vires
 & medicaméta complura, eaque optima bre-
 uiter & eleganter traduntur. 8. Helmstadij a-
 pud Iacobum Lucium 1587.

IACOBI de MANLIIS luminare maius A-
 pothecariorum, in folio.

IACOBVS MANTINVS Medicus
 Iudæus, ex Auicenna quædam transtulit in
 linguam Latinam, quæ Venetiis impressa
 sunt anno salutis 1543. Item Auicentiæ
 quartam

Quartam Fen primi, ex Arabico sermone in Latinum conuertit, impressa est Haganoæ anno 1532.

IACOBVS MILICHIVS, Friburgensis, Brisgouix, vir omnium suffragiis summæ eruditionis & doctrinæ, mathematicum & philosophiæ in schola Vvittebergensi scripsit orationem de Cordis partibus & motibus. Quæstionem vtrum potus intra sitim continendus sit, an largius rigandum corpus. Obiit 1558. 10. Nouemb. Vvittebergæ.

IACOBI PACINI Bononiensis, de tenuis humoris febrem facientis ante purgationem per artem incrassatione: nec non Græcorum super hoc eum Arabibus conciliatione peracuta disceptatio. His plæraque alia ad medicam artem spectantia adiecta sunt. Eiusdem quæsitum, num in morbis iuxta Hippocratem & Galenum causa continens concedatur.

IACOBI de PARTIBVS opera quædam in re medica impressa sunt in Italia, & Lugduni 1496. apud Ioannem Treschel. Commentarij in quartam Fen primi Auicennæ, excusi. Ex Ioannis Mesuæ operibus tabulam congestit, ipse summulam inscribit, medicaminum compositorum, secundum ordinem alphabeti, & affectuum singulorum quibus illa medentur. habetur excusa in appendice operum Mesuæ. In Alexandri iatri Tralliani Sophistæ libros glossam reliquit interlinearè;

Auicenna cum Iacobi de partibus expositione sunt tres magni tomi.

IACOBI PELETARII Cenomani Medici & Mathematici de conciliatione locorum Galeni sectiones duæ: de peste libellus: scripsit quoq; alia Medica, nescio an excusa.

IACOBI à REGIO consilia medica.

IACOBVS RVEFF, vrbis Tigurinæ Chirurgus de cõceptu & generatione hominis, & iis quæ circa hæc potissimum considerantur lib. 6. Tiguri, Francofurti, & Basileæ. Claruit 1554. Tiguri.

IACOBVS SCHEGKIVS Schorndorfenfis, Germanus, publicus in Academia Tubingensi philosophiæ professor, vir doctissimus, scripsit de animæ principatû dialogum Aristotelis & Galeni rationes proferens, quibus ille cordi, hic cerebro principatum attribuit. Tubingæ apud Morhardum 1542. de Causa Continente Medicorum librum, quo docet eam esse in morbis: refellens opinionem anonymi cuiusdam, qui eam prorsus in morbis nullam esse cõtendit, Basileæ. de Plastica seminis facultate liber, de calido & humido liber vnus. de primo sanguificationis instrumento liber I. Argentorati. 8. apud Bernardum Iobinum anno salutis 1580. chartis 16. Eiusdem Tractationum physicarum & medicarum tomus vnus 7. libros complectens: quorum primus est de occultis & manifestis medicamentorum facultatibus, nec non etiam de fal-

de falsa opinione illorum. qui sola crasi elementorum, & non etiam forma substantiali, res inanimas subsistere censent. 2. purgantia medicamenta non similitudine purgandi humoris, neque tractu etiam eiusdem, efficacia dici debere. 3. Spiritum qui contineatur in ventriculis cerebri, non esse animale sed vitalem. 4. de Corde, & principatu ipsius inter reliqua organa vegetatricis animæ. 5. de caloris vi & efficacia in rebus naturalibus tum generandis tum corrumpendis. 6. Rigoris in febribus causam, à Galeno verè & rectè expositam, perperam & falsò à quibusdam reprehendi. 7. Confutatio erroris Simonis Simonij, quo contra Galenum sentiens negat putridarum febrium causam esse putredinem humoris alicuius, existimans febris causam principalem esse dyscrasiam feruidam fluxibilis, cuius feruore inflammatum eor febrim patiatur. 16. Francofurti apud Ioannem Vvechelum 1585. chartis 49. Commentaria eiusdem in Artem paruum Galeni hisce nundinis vernalibus, vt arbitròr, Francofurti ex officina Ioannis Vvecheli prodibūt. obiit Tubingæ senio confectus 1587.

IACOBVS SCHOLL Argentinensis, vulgarem Medicinæ fasciculum, theses aliquot rei medicæ complectentem integritati astronomicæ restituit. Argentorati apud Iacobum Camerlander anno salutis 1537. cum Astrolo-

applicatione, deque conuenientia earundem canonibus aliquot.

IACOBI SCUTELLARII, Medici Parmensis, Commentarius in librum de natura humana, Parmæ anno salutis 1568. apud Seth Viottum in 4.

IACOBVS SOLDVS, Italus Florentinus, ordinis seruorum D. Mariæ, in Theologia & Medicina eruditus scripsit Medicinæ canones lib. 1. de signis prognosticis lib. 1. qui impressi sunt. Claruit 1490.

IACOBVS SYLVIVS Ambianus, Medicus insignis, scripsit de ordinis ratione in legendis Hippocratis & Galeni libris opusculum, impressum Parisiis apud Vvechelum 1539. & ibidem 1541. chartis 5. Basileæ etiam Galeni libros aliquot, scholiis adiectis illustrauit: nonnullis & tabulas quasdam Isagogicas præfixit. Impressi sunt Parisiis apud Andream Vvechelum singuli seorsim ut hic subiiciuntur: Claudij Galeni commentarius in Hippocratis librum de natura humana, de temperamentis libri 3. cum libello de inæquali intemperie, de naturalibus facultatibus libri 3. cum epitome in eosdem. Introductio in pulsus ad Theuentram. de pulsum usu. de motu musculorum libri 2. de usu partium libri 17. de alimentorum facultatibus libri 3. cum libello de attenuante victus ratione. Methodum quoque sex librorum Galeni de differentiis & morborum & symptomatum, in tabellas

tabellas sex paulò fusiùs, ne breuitas obscura lectorem remoretur & fallat scripsit, item de signis omnibus medicis, salubribus, insalubribus, & neutris commentarium, qui vnà cum tabulis iam dictis excusus est Parisiis apud Andream Vvechelum anno salutis 15 39. & Venetiis in quarto in officina Erasiana anno salutis 15 54. chartis 16. Eiusdem methodus medicamenta componendi, ex simplicib. quatuor libris distributa. Parisiis apud Andream Vvechelum 15 41. de medicamentorum simplicium delectu, præparationibus, mitionis modo libri 3. impress. Parisiis apud Iacobum Gasellum anno 15 42. & Lugduni apud Ioannem Tornæsum 15 48. in decimo sexto. Eiusdem morborum internorum curatio breui Methodo comprehensa, ex Galeno præcipuè & M. Gatinaria, excusa est Venetiis apud Vincentium Valgrisiu anno salutis 15 48. octern. 10. & dimid. & Tiguri apud Gesneros fratres in octavo, anno 1554. cum aliis in Enchiridio rei medicæ. Eiusdem depulsio Vesani cuiusdam (Vesaliu intelligit) calumniarium in Hipp. Galeniq; ratione anatomicam, excusa est Parisiis 1551. Eiusdem interpretatio canonum vniuersaliu simplicium medicinarum Mesuæ, atq; antidotarij, in quo & ponderu varietatem annotauit, impressa est Venet. cum operib. Mesuæ 1549. Ioann. Mesuæ libri 3. ab eo Latinate donati & annotationibus illustrari, excusi sunt Parisiis anno 15 42.

& Lugduni. 8. apud Guilelmum Rouillium 1550. Basileæ itidem apud Henric. Petri, annotationes autem in eundem Mesuen scripsit. Institutiones Anatomicæ Venetiis 1572. 8. de febribus commentarius ex libris aliquot Hippocratis & Galeni parte plurima selectus. in Galeni de differentiis febrium commentarium. Item in Hippocratis elementa. De Mensibus mulierum & hominis generatione. Basileæ. 4. cum aliis eiusdem argumenti. Quæstio de vini exhibitione in febribus. Observationes quædam in variis corporibus secandis. in quinque Galeni libros priores de locis affectis, & in libros aliquot de morborum & symptomatum differentiis & causis, Commentarij manuscripti. diu Medicinam docuit & exercuit Parisiis magna cum laude. Obiit 1555. 13. Ianuarij ætatis 77.

IANI ANTONII SARACENI Lugdunæi, Medici doctissimi, de peste Commentarius, in quo præter pestis naturæ, præcautionis etiam atque curationis ipsius vberiore explicationem, non pauca quæ super eadem materia hoc nostro sæculo & cælo in contentionem plerumque veniunt, obiter strietimque pertractantur. 8. ex officina Ioannis Gregorij anno 1572. chartis 23. ab eodem auidè expectant docti viri Dioscoridem, in quo recognoscendo & illustrando eum diu laborasse norunt. floret apud Allobroges.

IANVS ANTONIATVS, vide Ioan. Guinterium Andernacum, idem enim esse videtur.

IANVS CORNARIVS Zuiccauiensis, Germanus, vir doctissimus, partim scripsit proprio Marte complura, partim aliorum Græca scripta in latinum sermonem traduxit. Vniuersæ rei Medicæ epigraphæ, enumeratio, & breuis Isagoge, impressa Basil. 1534. apud Frobenium. de peste libri 2. pro totius Germaniæ, imò omnium hominum salute, Basileæ per Ioan. Heruagium 1551. 8. chartis 8. cum dimidia. Marcelli antiqui authoris, de variis medicamentis opus, plerisque locis integritati restituit. Macri poema de plantis, & incerti cuiusdam authoris itidem de plâtis, animalium partibus, ac terræ speciebus, & Merboldi de lapidibus ac gemmis carmina emendauit, & annotationes adiecit. Hippocr. in Medicina libros Græcos omnes, vetustis exemplaribus collatos, emendauit: & eiusdem aliquot libellos conuertit, qui impressi sunt Basileæ apud Ioan. Oporinum 1543. His adiecit Orationes duas à se conscriptas, quarum Vna inscribitur HIPPOCRATES, siue DOCTOR VERTVS: altera, de rectis Medicinæ studiis amplectendis. Hippocratis epistolas tr. ex Galeno tr. de respirationis causis lib. 1. de respirationis vtilitate lib. 1. de respirationis difficultate lib. 3. de vteri dissectione lib. 1. de foetus formatione lib. 1. de femine lib. 2. quæ translationes cum Marcelli opere de medicamentis, Basileæ apud Frobe-

nium publicatæ sunt 1536. Ex eodem vertit de
 composit. Pharmacorum secundum locos lib.
 10. ac totidem in eos commentariorum libros
 adiecit. Basileæ in Officina Frobeniana 1537.
 Interpretatio autē seorsim excusa est vel Lug-
 duni, vel Parisiis. Actium Medicum in Latinū
 sermonem tr. Basileæ apud Frobenium in fo-
 lio: Hippocratis etiam opera ab eo recognita
 ibid. excusa sunt. Dioscoridis de materia Me-
 dica libros 5. & vnum de bestiis venenum eia-
 culantibus, alterum de lethalibus medicamē-
 tis Latinos fecit: prioribus quinque Emblemata
 addidit, posterioribus expositiones. Basil. fol.
 apud Froben. Obiit in patria 1558. ætat. 58.

IASONIS PRATENSIS Zyriceï, Germani,
 liber de sterilitate arcenda & progignendis li-
 beris anno 1531 impressus est Antverpiæ apud
 Michaelē Hillenium. Eiusdem de cerebri
 morbis curandis liber excusus est Basileæ apud
 Henricū petri 1549. in 8. chartis 30. Claruit
 1530. de tuēda sanitate lib. 4. impressi Antuer-
 piæ à Michaelē Hillenio 1538.

ICACIDAS Medicus citatur, à Plinio inter
 authores.

ICCVS Tarétinus Medicus laudatur à Pla-
 tone in Protagora.

IEHEVS citatur in Tacuinis Elluchasem
 Medici.

IESV Filij Hali epistola, siue tractatus de
 oculis, impressi Venetiis per Andreā Asula-
 num

num 1499. cum Chirurgia Guidonis.

IOACHIMVS CAMERARIVS Pabepergēsis, natione Germanus, vir in omnibus disciplinis doctissimus, Germaniæ summum decus, præter alia, Epigrammata aliquot de ratione victus per 4. anni partes, singulos menses, & post incisam venam conscripsit. Præfationē in Græca Theophrasti opera Basileæ excusa addidit. Commentariū scripsit de Theriacis & Mithridateis remediis. tr. è Græco, Galeni de Theriaca ad Pamphylianum librum, item antidota Galeni, Andromachi, Theriacā Antiochi. & alia quædam. Norimbergæ apud Ioan. Petreium 1534. edidit præterea Commentariā vtriusque linguæ Græcæ & Latinæ, in quibus est diligens exquisitio nominum, quibus partes corporis humani appellari solēt, additis & functionum nomenclaturis, & aliis his accedentibus, Basileæ in fol. chartis 86.

IOACHIMVS CAMERARIVS F. paternarum virtutum strenuus æmulus, illustris Reipublicæ Norimbergensis Medicus excellentissimus, edidit Hortum Medicum & Philosophicum, in quo plurimarum stirpium breues descriptiones, nouæ icones non paucæ, elegantes & accuratæ, indicationes locorum natalium, obseruationes de cultura earum peculiare atque insuper nonnulla remedia Euporista, necnon Philologica quædam continentur: adiecta est IOANNIS THALII Sylua Hercynia. 4. Francofurti sumptibus

Sigismundi Feyrabendi 1588. chartæ vtriusq; sunt 51. Idem Matthioli Herbarium in elegantem Epitomen contraxit cum accuratis figuris, quæ ibidem excusa est in 4. Cum aliis quibusdam edidit synopsis Commentariorum de peste. 8. Norimbergæ 1583. plura verò quotidie ab eo expectant auidè Studiosi Medicinæ, id eoque diuturnam vitam ipsi bene precantur.

IOACHIMVS MARTINVS Gandanus, Galeni libros 3. de Alimētorum facultatibus Latinos fecit, impressi sunt Basileæ cum cæteris Galeni operibus.

IOACHIMI SCHILLERI Herderensis, Germani, de peste Britannica liber, Basileæ apud Henricpetri cum libro Alexandri Benedicti de peste. anno 1531.

IOACHIMVS STRVPPIVS Gelhusensis Medicus scripsit Consensum Celebriorū Medicorum, Historicorum, & Philosophorum, super secretis. & pretiosis. quibusdam medicinis exoticis, primū super Mumia, eiq; cognatis, maxime in Ægypto, Iudæa, Arabia, & c. olim vsitatissimis. Tractatus primi perioche: ubi Mumia genuinæ ad pyramides ex concaemeratis cœmiteriis Ægyptiacis erutæ verum exemplar, inter multa millia, vt earum valde, sic venustissimum, annis circiter 2000. reconditur, cum admiratione coràm aspiciendum exhibetur. Francofurti ad Mœnum per Nicolaum Bassæum in 4.

IOACHIMVS VADIANVS, Heluetius Sangal-

gallensis, Medicus & Philosophus summus, artis vsu valde excelluit, in Medicina autem an aliquid reliquerit, nondum ex publicatis scriptis apparet. Obiit in patria 1551.

IOANNES filius Serapionis Medicus, floruit tempore Isaac Benmiran, de simplicibus Medicinis mira scripsit, & totam Practicam Medicinæ compleuit. Antidotarium celeberrimum cothpilauit.

IOANNES citatur in Tacuinis Elluchasem Medici.

IOANNES de S. ÆGIDIO Anglus, tam Medicus quàm Philosophus sua tempestate non incelebris scripsit Practicas Medicinales lib. I. Claruit 1212.

IOANNIS AGRICOLAE Hammonij, Germani, scholia copiosa in Therapeuticam methodum Galeni, impressa Augustæ 1534. Item in Galeni libros sex de locis affectis Commentarij, Norimbergæ 1537. & Commentarij in libellum Gal. de inæquali intemperie. Index copiosissimus simplicium Pharmacorum omnium à Dioscoride proditorum, secundum capita & libros, ordine alphabeti. Concordantię in authores præcipuos simplicium medicamentorũ: in quibus primo statim aspectu deprehenditur, num aliquò, & in quo loco simplex quodque descripserit Dioscorides, Galenus & Serapio: iuxta ordinem literarum. Ad scholiomastiga quendam enumeratio causarum, cur in Therapeuticam methodũ Galeni

scholia scripserit. Epistola ad Iacobum Ge-
gerum Halensem Medicum, de Vva Theriaca,
&c. Basileæ apud Vvesthemerum 1538. libri 7.
Aphorismorum Hippocratis iuxta litterarum
ordinem ex tr. Fuchsi recitati, quo argumen-
tum quoduis Medicum, statim possit ob oculo-
reuocari: quibus apposita est perbreuis v-
bique enarratio Galeni aut Oribasij, aut vbi
ita visum erat, vtriusque mixta. Liber sextus
Epidemiorum Hippocratis, eodem ordine at-
que etiam difficiliorum locorū breuibus ex-
positiunculis atq; enarratiunculis explicatus.
Idem liber iuxta dictarum literarum ordinē
congestus, secundū veterem translationem.
liber de herbis veterum & recentiorum ordi-
ne alphabeti, Basileæ apud Vvesthemerum:
Nicolai Alexādrini de compositione medica-
mentorū secundū locos, liber excusus in
Germania, & Venet. apud Andream Arriua-
benum, cum scholiis Ioannis Agricolæ Amm.
Floruit 1537.

IOANNIS ALBERTI VVIMPINAEI excu-
siones defensuæ de concordia Hippocratico-
rum & Paracelsistarum, cum appendice quid
sit Medico faciendum, Monachij in 8. 1569.

IOANNES ALBOSIVS, Medicus Gallus
doctissimus, edidit Historiam Lithopædij Se-
nonensis per annos 28. in vtero contenti: quæ
excusa est cum Francisci Rouffeti lib. de partu
Cæsareo. Basileæ 4. 1586. & 8. 1588. ibidem.

IOAN. ALEXANDRINI Medici & Sophi-
stæ

stæ Commentarij super Epidemiorum Hipp. libros, impressi cum Ioannicio, siue eo libro quem Articellam vocant.

IOANNES ALMENAR Hispanus, scripsit librum de lue Venerea, Basileæ apud Ioan. Babelium 1536. cum alijs eiusdem argumenti libris. Lugduni 1539. & Venetiis 1535.

IOANNES de S. AMANDO, natione Gallus, scripsit super Antidotarium Nicolai, & de simplicibus lib. i. de vsu idoneo auxiliorum ex Ioanne Amando, quædam impressa Moguntia cû artificiali medicatione Christophori Heyll 1534. Eiusdem quædam de Balneis excusa sunt Venetiis à Iuntis cum diuersorum authorum scriptis de Balneis.

IOAN. ANDREAE CELLANOVÆ, & Iulij Delphini ac Bernardi Paterni Medicorû Ticensium consilium de balneis Aquensibus excusum est Venetiis à Iuntis anno 1553. cum alijs eiusmodi.

IOANNIS ANDREAE à Cruce, Veneti Medici, Chirurgiæ libri 7. quamplurimis instrumentorum imaginibus arti Chirurgicæ opportunis suis locis exornati, theoreticam, practicam, ac verissimam experientiam continentes. Venetiis 1573. folio.

IOANNES ANGELVS de Contecillis ab Aquila, edidit tractatum de differentiis & Curatione febrium ac sanguinis missione 8. Venetiis 1583.

IOANNES natione Anglicus, vir in medici-

nis Empiricus scripsit de morbis particularibus lib. I. & dictus est ille liber ROSA ANGLICANA: est autem Practica Medicinæ à capite ad pedes, ab vniuersalibus morbis ad particulares morbos procedens. liber impressus Venetiis apud Octavian. Scotum 1516.

IOANNIS ANTONII Campensis, Directorium summę summarum Medicinæ. Lugduni à Rouillio 1553.

IOANNIS ANTONII TENOTAE, Alexipharmacum siue Antidotus Apologetica ad virulentas Iosephi cuiusdam Quercetani, ommittas in libellum Iacobi Auberti, de ortu & causa metallorum contra Chymistas. in quò præter quorundam Paracelsicorum medicamentorum discussionē, omnia ferè argumenta Chymistarum refelluntur, cum epistola ad Quercetanum. 8. Basileæ 1579.

IOANNIS ANTONII Panthei Veronensis de thermis Calderianis trium dierum confabulationes, in quibus multa alia explicantur. excusæ sunt Vincentiæ 1488. & Venetiis apud Iuntas 1553, cum aliis eiusdem argumenti.

IOANNIS ANTONII Sicii Cremonensis de optimo Medico caput primum libri primi de antiqua Medicina, Venetiis in 4. apud Iuntas 1551. chartis 5. Eiusdem compendium de balneis ex Hippocrate & Galeno ibidem excusum est 1553.

IOANNIS ARCHIMEDICI opus compendiarium de affectibus omnibus certis & incertis;

tis, & eorum cura: Græcè M. S. seruat in Bibliotheca Galliæ.

IOANNES ARCVLANVS Veronensis, scripsit expositionem noni libri Rhazæ ad Almanforem, paucis exceptis capitulis ab eo morte præueniente non explanatis. Venetiis 1493. eiusdem Commentarius super quartam fen Avicennæ impressus.

IOANNES ARDERNVS de Neuarco Chirurgus scripsit Practicam Chirurgiæ lib. 1. Claruit 1370.

IOANNES ARGENTERIVS Castellonenſis, Medicus Professor Piſis, Galeni Cenſor, ſcripsit de Conſultationibus medicis, ſiue de collegiandi ratione librū excuſum Florentiæ apud Torrentinum 1551. & Pariſiis apud Martinum Iuuenem 1557. Item librum de erroribus Veterum Medicorum, ibidem excuſum 1553. folio. prætereâ de ſomno & putrefactione cōtra Ariſt. Gloſſemata in Aphoriſmos Hippocratis. Commentarios 3. in Artem medicinalem Galeni, folio, Monte regali ex Officina Torrētiniſiana 1566. & Lutetiæ in 8. de ſomno & vigilia, de ſpiritibus & calido nativo, libros duos, in quibus multæ veterum ac recentium ſententiæ expenduntur. Pariſiis apud Morelium in 4. & Florentiæ in 4. Eiuſdem de Morbis libri 14. in quib. vniuerſalē morborū tractationem, in multis contra Galenum, examinat & explicat. Florentiæ in folio, & 8. Lugduni apud heredes Iacobi Iunta. 1558.

IOANNES ATROCIVS, Germanus, edidit Commentarios quosdam Grammaticos in vulgarem librum Macri de viribus herbarum, impressum Friburgi Brisgotæ apud Emmaum 1530. Claruit 1528.

IOANNIS BACCHANELLI Medici Rhegiensis de consensu Medicorum in curandis morbis lib. 4. eiusdem de consensu Medicorum in cognoscendis simplicibus liber, Venetiis circa annum 1552.

IOANNIS BAPTISTAE Bononiensis Medici, liber de ratione cognoscendi signa, & causas morborum, Bononiæ 4.

IOANNES BAPTISTA CANANVS, Ferrariensis, in dissecandis corporibus alter Vesalius, vt ait Amatus, edidit librum primum operis Anatomici sui, qui inscribitur musculorum humani corporis picturata dissectio: promisit quoque sex reliquos eiusdem argumenti se mox daturum.

IOANNES BAPTISTA CARDANVS Medicus, scripsit de abstinentia ab vsu ciborum foetidorum.

IOANNIS BAPTISTAE CARCANI Leonis, Mediolanensis, Anatomes Ticini Professoris, de Vulneribus capitis liber absolutissimus triplici sermone contentus. 4. Mediolani 1584. duernionibus 37.

IOAN. BAPTISTA CONFALONERIVS Veronensis, scripsit de vini natura, eiusdemque alendi ac medendi facultate lib. 2. Basileæ 1535.

IOAN

IOANNIS BAPTISTAE DONATI Com-
mentariorum Medicorum libri 6. de iudiciis,
quæ in Galeni voluminibus planè desiderari
videntur 4. Venetiis 1579.

IOAN. BAPTISTAE EGNATTI, in Diosco-
ridem annotationes extare feruntur.

IOANNIS BAPT. GOYNEI Pyranésis, Istrij
Medici, Enchiridion ad quotidianam medéi
exercitationem. Dialogus quòd Philosophi &
Medici dogmatici Iuriscòsultos dignitate præ-
cedant. Venetiis octernionibus 5.

IOANNES BAPTISTA MONTANVS, Ve-
ronensis, Medicinæ olim Patauij Professor ce-
leberrimus: Aetij Medici lib. 10. tr. eiusdem
metaphrasis summaria eorum quæ ad Medi-
camentorum doctrinam attinent, Augustæ a-
pud Philippum Vlhardum 1550. in 8. libellus
de gradibus & facultatibus medicamentorum
editus Vvitebergæ per Casparum Peucerum.
Expositio in 9. librum Rasis ad Almanforem
regem Arabum. Venet. apud Balthasarum Con-
stantinũ 1534. in 8. chartis 44. Lectiones in A-
phorismos Hipp. ab eod. exc. 1553. in 8. chartis
28. cũ tabul. de causis fluoris alui & siccitatis, &
altera de alimentorum differentiis. Libri duo,
alter de sæcibus, alter de vrinis. Quæritio quo-
modo medicamentũ æquale vel inæquale di-
catur, videlicet calidum, frigidum, humidum
aut siccum. Aloisius Segalinus excud. Patauij
anno 1554. octern. 20. Consultationum medi-
cinalium opus absolutum atque perfectum,

in quoad Consilia prius edita, atque emendata accesserunt ferè tantum quantum prius typis excusa, opera Ioan. Cratonis folio Basileæ in Officina P. Pernæ 1583. ternionibus 54. scriptis in primam sen Auicennæ. in artem curandi ad Glauconem. de simplicibus medicamentis. in artem paruam. in primum Hippocratis Epidemiorum. Examen Aureæ Alexandrinæ. Ideam Hippocratis. de aquis destillatis. de coctione & preparatione humorum. de differentiis medicamentorum simplicium. Explicationem qualitatum simplicium & compositorum medicamentorum. Periocham Methodicam in Galeni libros, de elementis, de atra bile, de natura humana, de temperamentis & naturalibus facultatibus, de generatione pituitæ. Methodum de humore melancholico. de alimentis & victus ratione. de componendis medicamentis. Explicationem locorum Medicinæ. de lue Venerea. de vteri affectibus. Summariâ declarationem eorum quæ ad vrinarum cognitionem maxime faciunt. de characteris febrium. Questionem de febre sanguinis, de febre hectica, de febre pestilente: hæc Basileæ 8. in Officina P. Pernæ excusa sunt 1558. Omnia autem eius opera tribus Tomis edita & collecta sunt à MARTINO VVEINDRICHIO, Francofurti folio apud heredes And. Vvecheli 1587. Obiit 1551. 6. Maij, ætatis suæ 63.

IOANNES BAPTISTA ROSARIUS, Novariensis Medicus, trāstulit Oribasij Sardiani
ad

ad Eustachium filium libros nouem, quibus
tota Medicina in compendium redacta conti-
netur. Parisiis excudit Audoenus Paruus in
16. & alibi.

IOANNES BAPTISTA SVARDVS Bergo-
mas edidit partem operis de balneis Tran-
scherij oppidi Bergomatis, in 4. Bergomæ an-
no 1582.

IOANNES BAPTISTAE SVSII libellus de
missione sanguinis, in quo ostendit, in quibus-
nam hodie Medici, contra Hippocratis & Ga-
leni sententiam peccent circa phlebotomiam
Basileæ apud P. Pernam. ferunt aliquid ab eo
editum contra Trincauellum & Vesalium. li-
bros Galeni in capita secuit, & argumenta a-
scripsit in secunda Iuntarum editione.

IOANNIS BAPTISTAE SYLVATICI Ioan-
Petri F. Mediolanensis, de secanda in putridis
febris vena, quam Saluatellam dicunt, de-
que nostro in secandis venis modo cum anti-
quis comparato ad Iosephum Casatum Rochi
F. Medicum epistola 4. Mediolani 1584.

IOANNIS BAPTISTAE THEODOSII,
Medici Bononiensis, medicinales epistolæ 88.
excusæ sunt Basileæ apud Nicolaum Episco-
pium in 8.

IOANNES BASILIUS, scripsit de laudibus
Medicinæ. & alia quædam.

IOANNIS BAVERII consiliorum de re
Medica, siue de curationibus morborum li-
ber. 1543. in 4.

IOANNES BAVHINVS iunior, Illustrissimi Principis Friderici Comitis Montbelgardensis, &c. Archiater, vir summus, & in Re Herbaria iam olim exercitatissimus prope diem nobis communicabit, **CONSENSVM & DISSENSVM** circa stirpes, plantasve, opus magno & diuturno labore conscriptum, utilissimum omnibus cuiuscumque conditionis viris, qui stirpium certam cognitionem assequi volunt, & iis tutò uti: in hoc opere inuenient nomina plantarum Græca, Latina, Arabica, Hebræa, Barbara & aliarum linguarum multarum, earum æquiuoca siue homonyma, antiballomena siue Substituta, necnon annotatos errores authorum plurimorum, interpretationes ac correctiones sententiarum obscurarum, aut deprauatarum: denique erit velati **INDEX** eorum, quæ Theologi, Iuriconsulti, Medici, Chirurghi, Pharmacopolæ, Philosophi, Poetæ, Historici, Grammatici, & alij de stirpibus scripsère. Ex quo Opere separatim primò & breui in lucem emittet **Caput de Stirpibus plantisve à Diuis vel Sanctis denominatis**, opusculum non minùs utile quàm iucundum futurum. annum agit, hoc tempore 1590. 58.

IOANNIS BERNARDINI in Dioscoridis medicamenta index.

IOANNES BERNARDVS Felicianus Venetus, Cl. Galeni libros de placitis Hippocratis & Platonis tr. de anatome matricis, de foetuum forma.

formatione. Basileæ seorsim, & cum aliis operibus Galeni, vti & Venetiis. Pauli Æginetæ librum 6. de Chirurgia tr. commentatus est in librum Hippocratis de iis quæ in medicatrina sunt. librum de fracturis. librum de articulis, de semine, de septimestri partu. Claruit anno 1546.

IOANNIS de BETHATZ, fasciculus Medicinæ impressus Venetiis per fratres de Forlivo 1491.

IOANNIS BOCAVDII, Regij Medicinæ Professoris Montispeffuli tabulæ curationum & indicationum, ex proluxa Galeni Methodo, in summa rerum capita contractæ. Lugduni apud Ioannem Frellonium 1554. in folio chartis 6.

IOANNIS le BON Regis & Cardinalis olim Guisij Medici, Therapeia puerperarum edita est Basileæ 4. cum aliis eiusdem argumenti 1586. & 16. Francofurti cum Iacobi Hollerij praxi Medica 1589.

IOANNES BOKELIVS Professor Medicinæ primarius in illustri Academia Iulia, edidit Anatomien corporis humani vt ea Helmstadij singulis annis tradi solet. 8. Helmstadij 1585. Edidit etiam tractatum de febre Epidemia anno 80. per totum Europam grassante.

IOANNIS de BORMA Medici liber dietarum.

IOAN. BRASCESCI de Alchymia dialogi 2: Norimbergæ à Petreio in 4.

IOANNIS BRACCII Mediolanensis
Chirurgia.

IOANNES BVTINVS Medicus, digessit Hippocratis Aphorismos in ordinem secundum locos congruentium secundum materiarum quibus supposuit breuem & dilucidam expositionem ex Galeno. Idem præstitit in eiusdè Hippocratis Prænot. lib. 3. quæ integrorum Commentariorum vice esse possit. Lugduni impressit Tornæsius 1555. Insigniores aliquot sententiæ ex Corn. Celsi libris ab eodem selectæ.

IOANNES CAIVS Anglus, Medicus clarissimus & rerum naturalium diligentissimus scrutator, scripsit de medendi Methodo lib. 2. de Ephemera Britannica. de rariorum animalium atque stirpium historia lib. 1. de thermis Britannicis lib. 1. de libris Galeni qui non extant lib. 1. Commentarios scripsit in Corn. Celsi de Medicina lib. 8. in Scribonij Largi de composit. medicam. lib. 1. In libros Galeni de Anatomicis administrationibus 9. in eiusdem de motu Musculorum libros 2. de sanitate tuenda sex. de Ptisana vnum. de parua sphaera 1. ad Thrasylbulum. 1. de ossibus ad tyrones. 1. transfudit deinde è Græco in Latinum Galeni libros: de placitis Hippocratis & Platonis primum, de libris Galeni suis 1. de ordine librorum suorum 1. de diæta in morbis acutis. 1. Castigavit autè Galeni libros 9. de admin. anat. de motu Musculorum. de ossibus ad tyrones. de composit. medi.

medicam. de simpl. medic. facult. de placitis
 Hipp. & Platonis vnum. de medendi metho-
 do 14. de libris suis, & ordine librorum. de sa-
 nitate tuenda 6. ad Thrasybulū. 1. de ptisana. 1.
 de victus rat. in acutis. de succedaneis. 1. de se-
 ptimestri partu. 1. de humoribus. 1. de breui
 designatione dogmatū Hippocratis. 1. de vsu
 partium 17. de locis affectis omnes additis ar-
 gumentis singulorum. de febrium differen-
 tiis. 1. de morborum differentiis. 1. de morbo-
 rum causis. 1. de diff. sympt. 1. de causis sympt.
 3. de morborum temporibus. 1. de purgantiū
 medicamentorum potestate. 1. de his qui pur-
 gandi sunt, quibus medicamentis, & quo tem-
 pore. 1. de Anatomia Hippocr. 1. de dissectio-
 ne musculorum Galeni. 1. de dissectione ner-
 uorum eiusdem. 1. de Medicina lib. 8. Cornel.
 Celsi. de compositione medicam. lib. 1. Scri-
 bonij. postremò ipse primus inuenit & in lu-
 cem protulit sequentes Galeni libros. primū
 de Hippoc. & Platonis decretis Græcum, fra-
 gmentum libri 7. de vsu partium. Bonam par-
 tem libri de succedaneis. & de ptisana qui de-
 fuit. Claruit in Anglia 1570. annum agens 60.
 scripsit autem librum de libris propriis in quo
 singulorum rationem reddit. excusus est Lon-
 dini per Guil. Sersesum 1570.

IOANNES CANAPPE, Medicus, Latine
 reddidit Galeni librum de ossibus.

IOANNIS COSTAEI de vniuersali stirpiū
 natura lib. 2. 4. Augustæ Taurinorum.

IOANNIS COYTARI Tharei Aluifienfis
de febre purpura, epidemiali & contagiofa li-
bri 2. in 4.

IOANNES CRATO Vratiflauienfis, trium
Imperatorum Medicus experientiffimus & e-
legantiffimus, fcripfit Methodum Therapeu-
ticam ex Galeni & Ioannis Baptiftæ Montani
(quo præceptore in Italia vſus eſt) ſententi-
Item Ideam Hippocraticam, & methodum de
humore melancholico: Baſileæ apud Opori-
num, in Galeni libros methodi medendi pe-
riochen, in qua perſpicua breuitate, quæ ob-
ſcura ſunt explicantur, & quæ reprehentionē
habuerunt, confirmantur. Analogiſmum ſue
demonſtrationem, quomodo ex generali me-
thodo, exercitatio ſingulorum morborum cu-
randorum petenda ſit. 8. Baſileæ per P. Per-
nam 15 63. chartis 29. Epistolam qua rectè Ga-
lenum legendi ratio oftenditur. Montani
Conſilia auxit, & eius Lectiones, in 9. Rhafis
correxir. Libros de putredine contagionēve
& morbis peſtilentibus. Item de arte diſtillan-
di, hoc eſt, extrahendi ſpiritum naturalem è
plantis, earum partibus, & productis, præ ma-
nibus habuit: nescio an editi ſint. Eiuſdem de
palpitatione cordis admonitio in 4. M. S. ſcri-
pfit quoque præſeruationem contra peſtem,
quomodo ea cognosci & curari debeat Ger-
manicè, & aſſertionem pro illa Latinam. v-
terque liber excuſus eſt poſtremò Francofur-
ti apud Vvechelos. 8. 15 85. ille 7. hic. 4. chartis:
præſe

præfatus est in Fernelij opera Francofurti excusa, & Vallesij Controuersias ibidem excus. quas restituit. & alios libros. Obiit in patria 1586. æt. 67. 43. ann. praxin Medicâ exercuit. extat eiusdem Isagoge Medica Venet. 8. excus.

IOANNES CVLMANVS Geppingensis, indicem in omnes Hippocratis libros copiosissimum vtilissimumque confecit: in singulos quoque Hippocratis libros argumenta fecit.

IOANNES CVRIO Berkenensis recognouit & auxit opusculum scholæ Salernitanæ, & enarrationes Arnoldi Nouicomensis in illud. Francofurti impresserunt hæredes Egenolphi 1557. & Lugduni 16. apud Ioannem Lertout 1577.

IOANNES DAMASCENVS, filius Mesuæ, scripsit Canones vniuersales de correctione medicamentorum purgantium, & de purgatione in genere. de simplicib. pharmacis lib. I. de re medica lib. 3. à Iacobo Syluio versos, & excusos Parisiis 1542. Eius quædam opuscula excusa sunt Lugduni cum Antidotario Nicolai & ratione medendi Cophonis, & Summula Iacobi de partibus. Claruit 1158.

IOANNES DAMASCENVS Medicus, alius à filio Mesuæ scripsit Aphorismos Medicos. Ascribuntur etiam ei, de febrium causis, notis & curationibus liber. de morbis ac vitiis localibus secundum loca libri 5. de compositione pharmacorum liber I. verum falsò, hi enim libri Ioannis Serapionis sunt. Gesnerus.

IOANNES DANTZIVS Astenſis, Germanus, ſcripſit Tabulam ſimplicium medicamentorum, quæ apud Dioſcoridem & Galenum ſunt. His accedunt dialogi. 4. de facultatibus ſimplicium in genere, de quæ iis tum ratione tum experientia inueſtigandis: quæ ſunt abſoluta epitome vndecim librorum Galeni de facultatibus ſimpl. medicament. Baſileæ apud Henric. Petri 15 43. Idem ſcripſit tabulas in canones vniuerſales Ioannis Meſuæ, cum Iacobi Syluij annotat. in eoſdem, & quamplurimis ex Galeni libris de ſimplicium medicamentorum facultatibus. Obiit Francofurti circa annum D. 15 46.

IOANNES ALCUMISTA, composuit ſuper arte Alchymiſtica lib. i.

IOANNIS DIVRII BELLOVACI Medicinæ profeſſoris, Scrinium Medicinæ, ſive Aphoriſmi, & Collectiones Medicinales, impreſſæ Pariſiis chartis 19. cum dimid. Claruit 15 19.

IOANNES DRYANDER, Germanus, ſcripſit Anatomem capitũ humani, in Marpurgenſi Academia publicè ab ipſo exhibitam: Marpurgi cum figuris 15 36. Diſputationem quandam medicam excuſam. Librum P. Aponenſis de venenis recognouit, & edidit Marpurgi 15 37. ſcripſit quoque Anatomem matricis, ubi quædam nequæ veteribus, nequæ recentioribus obſeruata excutiuntur: nescio autem an extet.

IOAN-

IOANNIS DVGONIS, breue scriptum de regimine sanitatis.

IOANNES ELISIVS Medicus scripsit de balneis totius Campaniæ, item Aenariæ insulæ, eiusdemque mirabili incendio, Neapoli, & Venetiis 1553. cum aliis eiusdem argumenti. idem de curatione luis Venereæ scripsit contra barbaros & vulgares empiricos.

IOANNIS EPISCOPI liber de vrinis & de intestinis M.S. in Bibl. R. Galliæ, Græcè.

IOANNES FERNELIVS Ambianus, Archiater Regius, Gallorum insigne decus, iussu Henrici 2. Regis, Medicinam diuina arte nobis conscripsit, nempe Physiologiæ libros 7. Pathologiæ totidem, generalis Methodi medendi libros itidem 7. de abditis rerum causis, reconditæ doctrinæ libros 2. qui Physiologiæ & Pathologiæ inseruiant, Generalè febrium & Pathologiæ rationem, tractatum de lue Venerea, Consilia Medica, consilium pro epileptico: quæ omnia Lutetiæ, Venetiis, Lugduni, et postremò Francofurti apud Andream Vvechelum, ex recognitione Guil. Plantij, excusa extant in 8. & folio. plura ab hæredibus expectamus. Obiit 26. Aprilis 1558. ætatis 49. Parisiis.

IOANNIS FERRANDI senioris, Medici Pictauiensis, collectanea de Nephritis & Lithiasis seu de renum & vesicæ calculi definitione, causis, signis, prædictione, præcautione, & curatione. Parisiis 1570. in 8.

IOANNES FICHARDVS Francofurtensis,
I. C. Galeni librum de libris propriis, de ordi-
ne librorū suorum, de præfagiis ex insomniis,
quomodo morbum simulantē sint deprehen-
dēdi. de exercitatione parvæ pilæ. Consilium
in morbo comitiali. Cratander primū excu-
dit Basileæ 15 31.

IOANNIS FIENII Antuerpiani, de flatibus
humanum corpus molestantibus commenta-
rius novus ac singularis, in quo flatuū natura,
causæ, & symptomata describuntur eorumq;
remedia, facili & expedita methodo indicatur.
8. Antuerpiæ apud Henricū Henricium 15 82.
& in officina Santandreana 15 83. 8.

IOANNIS FRANCISCI BRANCHOLEO-
NIS Neapolitani Dialogus de Balnearū utili-
tate cū ad sanitatē tuendam, tum ad morbos
curandos ex Hipp. & Galeno, cæterisq; medi-
corum peritissimis decerptus, Parisiis apud
Vvechelum 15 36. Claruit 15 35.

IOAN. FRANCISCVS DVRATIVS com-
mentatus est in Gal. de locis affectis. 8. Venet.
apud Iordanum Zilletum 15 57.

IOAN. FRANCISCI ROTAE Philosophi
ac Medici Bononiensis, de introducēdis Græ-
corum medicaminibus liber: commentarius
sanè in Galeni librum primum de composit.
medicam. per genera, Bononiæ 15 53. De Tor-
mentariorum Vulnerum natura & curatione
liber. ibidem. floruit 15 54.

IOANNIS FRANCISCI VLMI, Medici Bri-
xiani,

xiāni, de certa ratione iudicandi ex vrinis. lib. 4. Venetiis.

IOANNES FRIDERICVS SCHROTERVS de omnibus in vniuersum humoribus corporis humani. Patauij apud Laurentium Pasquatum 15 83. 4. Eiusdem commentarius in Hippocratis librum *περί φούρου ανθρώπου*, cui adiectæ sunt duæ eiusdem autoris, de propagatione & autoribus Philosophiæ, necnon de præcipuis illustrium philosophorum ante Aristotelem circa principia generationis opinionibus. 8. Ienæ 15 85.

IOANNIS GEBELII Medicinæ D. *Διαγγραφή* thermalium aquarum apud Hermunduros sitarum, prope Ansburgum & Vvolckensteiniū, in duos distincta libros. Cui accessit appendix Thermarū Germaniæ. in 8. Lipsiæ per Ioannem Steinman.

IOANNIS GARLANDII Angli compendiū Alchymie, cum Dictionario eiusdē artis, atque de metallorū tinctura præparationeq; de salium aluminumq; varietate.

IOANNES GATISDENE (ANGLICVM alij appellant) Medic. & Philosophus, cōposuit opus q̄ vocat ROSAM ANGLICAM lib. I. de regimine acutorū lib. I. de simplicibus medicinis lib. I. de digerentibus & euacuātib. lib. I. de instrumentis suæ artis lib. I. Quid pro quo lib. I. de phlebotomia lib. I. practicę Medicinæ lib. I. de diætatiis lib. I. Claruit an. DOM. 1320.

IOANNIS GERDORF, Chirurgus Argentiniensis, scripsit de Chirurgia & corporis humani

anatomia librum, excusum Francofurti apud Hermanum Gulferich 15 51.

IOANNIS GESLERI præstantiora contra pestē remedia ex Medicis antiquis excerpta.

IOANNIS GOEVROY Medici liber de conseruanda sanitate.

IOANNES GORRAEVS Medicus Parisiensis doctissimus, vertit Hippoc. Iusiurandum. de arte. de antiqua medicina. de Medico. Vvechelus excudit 15 43. scripsit annot. in Hipp. de genitura & natura pueri. Nicandrum de venenis carmine vertit & scholiis illustrauit. scripsit & definitionum Medicarum lib: 24. quos Vvechelus excudit Lutetiæ in folio: & dein ab authore recognitos & auctos Francofurti folio 15 78. chartis 146. Obiit 15 77. ætatis suæ 62.

IOANNES GRAMMATICVS, cognomine PHILOPONVS scripsit librum de pulsib. qui nondum est excusus.

IOANNES GVINTERIVS Andernacus, Germanus, linguæ Græcæ apud Argentoratenses professor, Medicus doctissimus, è Galeni libris tr. de Anatomicis administrationibus lib. 9. de constitutione artis medicæ. de Theriaca ad Pisonem. de pulsibus. Introductionem seu Medicum. de sectis. de præfagiis ex insomniis. de semine lib. 2. adiectis castigationibus Græci exemplaris. de facultatum naturalium substantia. Quod animi mores corporis temperaturam sequantur. de elementis.
de pro-

de priorum animi cuiusque affectuum a-
 gnitione & remedio. de optima corporis hu-
 mani constitutione. de bono corporis habitu.
 de plenitudine. de atra bile. de tumoribus præ-
 ter naturam. de totius morbi temporibus:
 præfatus est in methodum medendi Galeni
 ad Glauconem. Hippocratis librum de ratio-
 ne victus priuatorum, cum Galeni Commen-
 tario tr. & Polybij libellum de ratione victus:
 eiusdem in librum Hipp. de natura humana
 Comment. 2. de antidotis lib. 2. tr. Pauli Ægi-
 netæ lib. 6. qui summam rei Medicæ comple-
 stuntur, ex nouissima translatione ipsius, Cõ-
 mentariis etiam illustrati, excusi sunt Argen-
 tinæ apud Rihelium 1542. Anatomisarum in-
 stitutionum secundum Galeni sententiam, ad
 candidatos Medicinæ lib. 4. Basileæ apud Ro-
 bertum Vvinter 1536. cum opusculo Georgij
 Vallæ de partibus humani corporis: deinde
 recogniti per Andream Vesalium, Venetiis in
 16. de Victus & medēdi ratione, cum alio tum
 pestilentie maximè tēpore obseruanda, Vven-
 del impressit Argentorati 1542. scripsit etiam
 de Medicina veteri & noua tum cognoscenda
 tum facienda Commentarios duos in formā
 Dialogi. Basileæ apud Henricpetri 1571. folio
 chartis 432. de Balneis & aquis medicatis Dia-
 logos 3. de peste. de compositione medicamen-
 torum & vsu eorundem. de humorum præpa-
 ratione. Commentaria Oribasij (mirum, ait
 Gesnerus, quod Oribasij esse crediderit) in

Aphorismos Hippocratis primus edidit. Obiit
Argentinae 1574. 4. Octobris.

IOANNIS HASEVRTI Viridungi Germa-
ni de cognoscendis, curandis & medendis
morbis ex corporum caelestium positione lib. 4. cum
argumentis & expositionibus Ioan. Pauli Gallu-
cij Saloenfis. 4. Venetiis 1584. Etelingae 1532.
Haganoae. Claruit 1534.

IOANNES HEVRNIVS Ultraiectinus, Me-
dicinae hoc tempore Lugduni Batauorum profes-
sor celeberrimus Praxis Medicinae novam ratio-
nem edidit: qua libris tribus. Methodi ad praxin
medicam aditus facillimus aperitur ad omnes
morbos curandos ex officina Plantini, Lugduni
Bat. 4. 1587. audio eum auctiorem editionem
& particularium morborum curationem e-
ditarum.

IOANNIS IACOBI, Cancellarij Medici
Monspeliensis, Secretarium practicae M. S.
habuit Occo Medicus Augustanus. praeterea
quidam Ioannes Iacobus de Montepessulano
scripsit tractatum de peste: videtur autem i-
dem esse qui prior: & forte hic est IOAN. IA-
COBUS Gallus qui Thesaurarium Medicinae
scripsit.

IOANNES IACOBUS VVECKERVS Basili-
ensis, Medicus Colmariensis confecit tabulas
Medicinae Theoricae & Practicae impressas Ba-
sileae in folio apud Episcopium primo 1562.
chartis 80. & secundo ibidem 1582. chartis
204 E.

204. Eiusdem Antidotarium generale. 4. Basileæ apud Eusebium Episcopium 1586. chartis 29. & Antidotarium speciale (opus sanè laboriosum) ex optimis authoribus Medicis congestum. 4. Basileæ ibidem. & in folio 1588. recognitum, chartis 132. Adhæc de Secretis lib. 17. ex variis authoribus collecti, methodiceque digesti. 8. Basileæ 1582. & 1587. ex officina P. Pernæ chartis 61. inter cætera autem multa medica tractat. Practica Medicinæ generalis, Basileæ apud H. Frobenium 16. chartis 30. 1585. audio eum conscripsisse Epitomen veterum illorum Medicorum quos Henricus Stephanus excudit folio 1567. quæ M.S. habetur Basileæ, nescio an edenda. Obiit vir diligentissimus 1586.

IOANNES IORDANVS Medicus, Theophrasti de historia & causis plantarum libros à Theodoro Gaza olim translatos ad Græca exemplaria contulit & emendauit, Lugduni impressit Guilielmus Gazeius anno 1552. in 8.

IOANNIS ITRENSIS tractatulus elegans de peste & epidemia deque præseruatione & curatione ipsius, impressus est.

IOANNES de KARTHAN, aliàs KERTHAN, natione Alemannus, scripsit fasciculum Medicinæ librum vnum, de Venenis librum vnum, de anatomia & vrinis librum vnum. fasciculus impressus est Venetiis anno 1495.

IOANNIS KENTMANNI Medici Dresden-
sis doctiss. & diligentissimi Observaciones in
2. centurias stirpium, quarum imagines (ple-
rasque hactenus non publicatas à quoquam)
partim in Italia, partim in aliis nationibus col-
lectas, ad viuum expressit, nondum editæ.
Nomenclatura sexcentarum Herbarum. Cal-
culorum qui in corporis ac membris homi-
num innascuntur genera 12. depicta descri-
ptaque cum historiis singulorum admirandis.
Eiusdem Nomenclatura rerum fossilium quæ
in Misnia præcipuè & in aliis quoque regio-
nibus inveniuntur, Tiguri apud Gesneros fra-
tres 8. 1565.

IOANNIS KHEVMII Breidbachij Colo-
niensis, Zodiaci Medici, hoc est, Materiæ Me-
dicæ Tomus primus, Coloniae apud Gerar-
dum Greuenburch 8. 1587.

IOANNIS KLANGI tractatus M. S. de fe-
bribus alicubi.

IOANNIS KREICHII Pharmacopolæ hor-
tus M. S.

IOANNES KVEFNERS Trochoreus Me-
dicus apud Salinas Oeni in Germania, con-
gessit Pharmacopoliterion (sic enim inscri-
bit) in quo medicamenta composita, in Phar-
macopoliis vsitata enumerat secundum alpha-
beticum ordinem singulorum affectuum, qui-
bus illa medetur, Ingolstadij anno 1542. Eius-
dem liber de vitanda & profliganda epidemi-
ca cont.

ca contagione impressus anno 1544. vñà cum tabula curatiua. Eiusdem de aliis pestis remediis libellus ex antiquissimis Medicis excerptus, excusus est ibidem eodem anno.

IOANNES LALEMANTIVS apud Augustodunum Heduorum Medicus, Hippocratem de hominis ætate, ex extremo fine libri de carnibus, de septimestri, item de octimestri partu, tr. & enarrauit, additis problematibus aliquot ab hac tractatione non alienis. excudit Geneuæ Ioan. Crispinus. edidit nuper specimen recognitionis suæ in Galenum.

IOANNES LANGIVS LEMBERGIUS 4. Illustrissimorū Principum Palatinorum Medicus dignissimus scripsit Miscellanea epistolarum medicinalium doctissimarum quæ primo excusæ sunt Basileæ apud Ioannem Oporinum anno 1554. in 4. chartis 49. epistolæ erant 83. quarum argumenta initio libri præfiguntur. Eiusdem epistolarum editio secunda anno 1560. Medicum de Republica symposium. Theoremata Chirurgica XI. ex epistolis desumpta in opere Chirurgico à Gesneris excuso Tiguri, folio. Epistolæ tertio recusæ 8. Francofurti apud Vvechelos, cum Symposio anno 1589. chartis 76. epistolæ sunt 156. Obiit Heidelbergæ anno 1565. vigesimo primo Iunij ætatis 80.

IOANNIS LIEBAVTII Medici Parisiënsis Thesaurus sanitatis paratu facilis ex variis authoribus selectus 16. Parisiis apud Iaco

bum du Puys 15 77. chartis 24. Idem de fanitate, fœcunditate & morbis mulierũ lib. 3. Latine scripsit, qui in Gallicam linguam sunt translati. Item commentarios 7. in Aphorismos Hippocratis Iacobi Hollerij edidit, suisque scholiis illustravit, Parisiis apud Iacobum du Puys.

IOANNES LONICERVS, Germanus, scholia in Dioscoridis libros de materia Medica, cum nomenclaturis Græcis, Latinis, Germanicis & Hebraicis scripsit folio Francofurti cũ Gualtheri H. Ryff in eundem annotationibus 15 43. Nicandri Theriaca & Alexipharmaca transtulit sermone soluto, & scholia adiecit, Coloniae 15 31. apud Soterum.

IOANNES MANARDVS Ferrariensis vir doctissimus & barbariei acerrimus osor scripsit Epistolarum medicinalium lib. 20. folio Basileae apud Isingrinũ. Annotationes & censuras in medicamina simplicia & composita Mesue Basileae apud Bebelium 15 35. & apud Isingrinum 15 40. in primum artis paruae Galeni librum comment. Basileae apud Bebelium 15 36. Obiit Ferrariæ podagra oppressus an. 15 36. 8. Martij.

IOAN. MARFELDE Philosophus & Medicus, scripsit praxin Medicinæ lib. 1.

IOANNIS MARQUARDI Practica Theoretica Empirica morborum interiorum à capite ad calcem vsq; Spiræ apud Bernardum Albinum 15 83. 8.

IOANNIS MASSARII Medici Harmonia.

IOANNES MATTHAEVS ex Ferrariis de Gradi, Mediolanensis scripsit in nonum ad Almanforem lib. 1. consilia varia lib. 1. super 22. sen tertij Canonis Auicennæ. Eius autem practica pars prima & secunda, vel commentarius textualis, cum ampliacionibus & additionibus materiarum in nonum Rhafis ad Almanforem, adiuncto etiam textu, Papiæ anno 1497.

IOANNIS MESVÆ Opera Lugduni impressa cum Antidotario Nicolai, & ratione medendi Cophonis & Summula Iacobi de partibus. Canones vniuersales de correctione medicamentorum purgantium, & de purgatione in genere in Aphorismos digesti. de simplicibus pharmacis purgantibus liber, in cuius prima parte agitur de illis quæ purgant absque veneni suspicione, in secunda verò de vehementibus & noxiis. Eius etiam de re medica libri 3. Iacobo Syluio interprete excusi Lutetiæ Parisiorum apud Vvchelum in folio anno 1547. chartis 47. Claruit 1158. Andreas Bellunensis duos Mesueos commemorat: senioremem cuius libri Arabicè tantum extant, & posterioremem nostris notum, cuius libros negat se apud Arabes inuenire potuisse.

IOANNIS MICHAELIS Sauonarolæ

Patauini in Medicinam Practicam introductio, siue de compositione medicinarum liber: item Catalogus, continens tam simplicium quam compositorum medicamentorum Nomenclaturas, vsum, & summam: libelli impressi Argentinae anno 1533. cum Bertrutij introductione in Medicinam Practicam, & Bartholomæi de Montagnana artificio componendi medicamina: Sauonarolæ Physici apud Leonellum Marchionem Estensem de omnibus balneis, liber impressus Venetiis apud Christophorum de Pensis. Item de arte conficiendi aquam vitæ simplicem & compositam, deque eius admirabili virtute ad conseruandam sanitatem, & ad diuersas humani corporis ægitudines curandas, libellus impressus Haganoæ 1532. apud Valent. Kobium. Eius Practica impressa est Venetiis 1497. apud Octavianum Scotum. Item Canonica de febribus. Summa de pulsibus, de Vrinis, de egestionibus. de omnibus Italiae Balneis. Tractatus de Vermibus: quæ omnia excusa sunt Venetiis 1498. apud eundem. idem scripsit de Physiognomia librū quem vnā cum libro de Balneis Th. Gaza in Græcam linguam traduxit.

IOANNES MOIBANVS Medicus Augustanus, Dioscoridis *ἰατρικῆ* in linguam Latinam conuertere cœpit, sed morte præuentus opus non perfecit, verum Contr. Gesnerus eo ante obitum ab ipso id postulante, absoluit librum & edidit Argentinae 1565.

IOANNIS MONTANI Medici Parisiensis prælectiones doctissimæ in multos Galeni libros ab ipso exceptæ apud Cl. Casparum Vvolphium Tigurinum & nonnullos ipsius auditores seruantur.

IOANNES MORISOTVS, Medicus Dolanus, ait se scripsisse in Catalogo Colloquiis suis adiecto & edito, orationem in laudes Hippocratis. Hippocratis Aphorismorum genuinam lectionem & fidelem interpretationem, quam etiam annotationibus illustrauit. Commentaria Græca in Hippocratem de aere, aqua, locis, & flatibus tr. Gal. de decubitu ex Mathematica scientia lib. quem incredibili labore recognouit, & mox latinitate donauit. scripsit Epitomen in libros Galeni de elementis. librorum de temperamentis ac libelli quoque de inæquali tēperie epitomen Græcè primum de in Latinè conscriptam. de compēdiosa medendi ratione lib. 3. Interpretatio in Aphorismos Hippocratis, & annot. in Cornelium Celsum, item trium Galeni librorum de diebus decretoriis epitome simul excusa sunt Basileæ apud Ioannem Oporinum 1547. Claruit 1551.

IOANNES MONHEMIVS librum de plantis in publicum dedit, in quem totam Gesneri plantarum historiam transcripsit: & quædam ex Catalogo plantarum eiusdem. adiecit insuper nonnullas ex L. Fuchsio præcipuè, vt videtur, recentiorum præsertim & veteribus indistarum stirpium descriptiones, ordine literarum.

IOAN. MYRICAE paraphrasis in Aphorismos Hipp. nescio an edita Basileæ.

IOANNES NICOLAUS STURPVVS Rhetus, Theoricæ Medicinæ hoc tempore Basileæ publicus Professor, Philosophus & Medicus doctissimus nonnulla iam in Mathesi & Historia edidit, promittit verò THEATRVM GALENI NOVVM, hoc est, vniuersam Medicinam ex Galeno artificiosè cōscriptam, quod opus vt perficiat, diuturnam vitam ipsi bene precantur Medicinæ studiosi.

IOANNES OBSOPOEVVS Bretanus Germanus in illustri Academia Heidelbergensi Theoricæ Medicinæ hoc tempore professor dignissimus, Hippocratis Iusturadum, Aphorismorum sectiones 8. prognostica, prorrheticorum lib. 2. Coaca præfagia Græcè & Latine recognouit, & lectionum varietatē ad illa diligēter addidit, Francofurti apud heredes And. Vvecheli 16.1587.

IOANNIS à PARISIIS Chirurghi, Chirurgia noua, vide ne fortè sit IOANNIS TAGAVLTII.

IOANNES de S. PAVLO, Gallus, quâquam alij Salernitanum vocant, scripsit de morbis particularibus lib. 1. de simplicibus lib. 1. & alia quædam, vt Medicinam practicam.

IOANNIS PAVLI PERVMIAE, Patauini Philosophi Therapeutice seu medendi ratio omnes affectus præter naturam. Venetiis apud Simonem Galignacum de Karera 4. anno

no 1574. chartis 43.

IOANNES PAVLVS ZANGMEISTER,
Pharmacopœam L. Iouberti edidit. 8. Lugdu-
ni 1579. & ibidem in folio 1582.

IOANNIS PELSERS Examen Chirur-
gorum.

IOANNIS PETRI Arluni commentatio, vi-
numne mixtum an meracum obnoxiiis iun-
cturarum doloribus magis conueniat, edita.

IOANNIS PETRI MERENDAE, Brixiani,
de euacuatione liber impressus. Eiusdem de
ratione victus in morbis Commentarius ex-
cusus apud Ioannem Oporinum Basileæ.

IOANNES PETRVS VALLA, Georgij E. li-
brum succedaneorum medicaminum vulgò
Galeno adscriptum transtulit.

IOANNIS PHILIPPI INGRASSIAE, Sicu-
li Rachelbutensis, de tumoribus præter natu-
ram, Tomus primus ex Græcis & Arabibus
Neapoli 1553. promittuntur etiam sex alij To-
mi. Eiusdem Quæstio de purgatione per me-
dicamentum, atque obiter etiam de sanguinis
missione, an sexta morbi die fieri possit, &c. E-
iusdem enarratio & curatio casus Illustris. du-
cis terræ nouæ: è quibus tum penetrantis in
thorace vulneris, tum fistulæ curandæ metho-
dus elucescit: cum nonnullis aliis quæstioni-
bus de victus ratione in morbis. Venetiis an-
no 1568. in 4. Eiusdem Iatrologiæ ibidem in
16. apud Gryphium. idem edidit cum aliis qui-
busdam synopsis Commentariorum de peste.

in 8. Nörimbergæ anno 1583.

IOANNIS PISTORII, de vera curandæ pestis ratione lib. 1. Francofurti apud Hier. Feyrabend 1568. in 8.

IOANNES PLACOTOMVS scripsit Commentaria in libellum Eobani Hefsi de tuenda bona valetudine. Francofur. apud Egenolphū. Eiusdem liber de Cereuisia, & propositiones de Ebrietate & de causa Contingente, editæ cū Comment. in Eoban. Hessum. de causa contemptus Medicinæ. Examen sententiæ L. Fuchsij in 2. libro ipsius Medicinæ Institutionum proditæ. de distillationibus Chymicis. de temperamentis Sandalorum & Camphorę. Pharmacopœæ compendium. Dispensatorium vfitatissimorum hoc tempore medicamentorum descriptiones continens. Aphorismi Hipp. in locos Communes ordine doctrinæ compositivæ in usum Medicinæ Tyronum congesti. Sententiæ præcipuæ ex Cornelio Celso. Thematata contra versores Medicinæ in linguam Germanicam.

IOANNIS PLANERII Febrium omnium simplicium diuisio, & compositio, ex Galeno & Auicenna excerpta, & in arbores, vt facilius intelligatur, redacta 4. Venetiis.

IOANNIS PLATEARII, Salernitani, Practica brevis, Venetiis apud Octavian. Scorū 1497. cum operibus Ioan Serapionis. Item liber de medicamentis simplicibus, ordine alphabeti, Lugd. cum Nicol. Præpositi dispensatorio.

IOAN.

IOAN. POLLTVS, tr. tres Galeni libellos nempe de purgantium medicaminum facultate, de his quos purgare oporteat, &c. de ptisana: habentur autem impressi cum cæteris Galeni operibus Latinis. Emendauit etiam & suppleuit quædam in Græco exemplari desiderata, præsertim in opusculo de ptisana, quod ipse in epistola præfixa ostendit.

IOAN. PHILIPPVS Lonerus scripsit *çgræ-
çip* Methodicâ trium alui fluxuum, diarrhœæ, hienteriæ, & dysenteriæ quos anno 1588. obseruauit. Lipsiæ apud heredes Ioannis Steinmanni 4. 1589.

IOANNES QVINQVABORRAEVVS linguæ Hebr. Professor Parisiis, Auicennæ libri tertij sen secundam quæ est de ægritudinibus nervorum, ex Hebraica Latinam fecit: Parisiis apud Maternum Iuuenem 1570. in 8. Item libri 3. sen primæ tractatum 4. in quo scribit de ægritudinibus capitis & noxa multa illarum in functionibus sensus & moderaminis, siue partibus rectoricis. ibidem 1572.

IOANNES QVINTIANVS Medicus, Italus, Galeni scripta nonnulla de diebus criticis redarguit. Claruit Venetiis 1546.

IOANNES RAENERIVS Medicus, Practicam Dionysij Fontanoni edidit, & singulis capitum initiis, morborum causas & signa ex Galeno, Paulo Ægineta & Aetio adiecit.

IOANNIS REVSCHII Medici de præcauenda & vitanda pestilentia method. Lipsiæ.

IOANNES RIOLANVS Ambianus, Medicus Parisiensis doctissimus edidit breues & elegantes Commentarios in sex posteriores libros Physiologiæ Fernelij, 8. Parisiis apud Thomam Brumennium 1577. & 8. Montbelgardi. 1589. Eiusdem ibidem extant libri duo priores methodi generalis medendi, nescio an posteriores duo (quos promittit) euulgati sint. audio eiusdem Commentarios in Fernelij libros 2. de abditis rerum causis excusos esse. Floret Lutetiæ docendo & medendo.

IOANNES RODERICVS Castellus Albi Lusitanus, scripsit in 2. libros priores Dioscoridis exegemata: vbi singulis capitibus Dioscoridis Philologiam præponit. h. e. nomenclaturas simplicium in variis linguis, Hispanica, Lusitanica, Germanica, Teuthonica (sic Germaniæ inferioris linguam vocat) & Gallica Italicæq; interdum: deinde iudicium quoque suum quod ad res ipsas singulis capitibus subiungit, Antuerpiæ apud viduam Martini Cæsaris 1536. in fol. chartis 30. Hic se postea AMATVM nominavit.

IOANNIS RVELLI Medici Sueffonenfis, Galli, viri doctissimi, de natura Stirpium libri 3. Lutetiæ apud Colinæum, & Basileæ apud Frobenium 1537. Ped. Dioscoridis de materia medica libr. 6. tr. & recognouit Basileæ apud Isingrinum 1539. & alibi sæpe. Actuarij de medicamentorum compositione liber, eodem interprete impressus Parisiis, Basileæ apud Robertum

bertum Vvinter, Lugduni apud Ioan. Tornæ-
 fium 16. 1556. Scribonij Largi de compositione
 medicamentorum liber, eiusdem opera à situ
 vindicatus, Basileæ apud Gratandrum 1529.
 Claruit 1536.

IOANNES RVFFVS Chirurgus Tigurinus
 edidit de Conceptu & generatione hominis
 & iis quæ circa ea considerantur, libros 6. Ti-
 guri, & Basileæ cum aliis eiusdem argumenti
 4. 1586. apud Conradum Vvaldkirchium.

IOANNIS RVNGII Pomerani de præci-
 puis visus symptomatis eorumq; causis Phy-
 sica & medica contemplatio in 4. Basileæ.

IOANNIS de RVPE SCISSA, de conside-
 ratione quintæ essentiæ rerum omnium opus
 egregium duobus libris distinctum, editum
 est Basileæ 1561. vixit circa annum 1240.

IOAN. SALICETI de pestilentia & eius fu-
 ga tractatus.

IOANNES SAMBVCVS Tirnauiensis sin-
 gularis & reconditæ doctrinæ vir præter mul-
 ta alia in historia, &c. collegit Icones veterum
 aliquot & recentium Medicorû Philosopho-
 rumque, Antuerpiæ apud Christ. Plantinum
 1574. utilis est liber ad vitam Medicorum co-
 gnoscendam, proinde huius loci esse potest.

IOANNIS SCHENCKII de GRAFEN-
 BERG, apud Brisgauorum Friburgum Medi-
 ci. Obseruationes de capite ex clarissimis Me-
 dicorum veterum & recentiorum scriptis col-
 lectæ 8. Basileæ ex officina Frobeniana 1584.

reliquas obseruationes de singulis aliis hominis partibus eadem diligentia cōscriptas quotidie ab eo expectamus.

IOAN. SCHROETERI Vinariēsis, Typus ex Hippocr. Galeno, aliisque bonis authoribus, per quem cognitis ex motu & cursu syderum mutationibus anni, vno intuitu de futuris inde morbis vnusquisque facillē prædicere poterit, Viennæ Austriæ apud Ægidium Aquilam 1551. in 8. sesquicharta.

IOANNES filius SERAPIONIS, Medicus de simplicibus medicamentis mira conscripsit, & totam Præcticam Medicinæ compleuit. Antidotarium etiam celeberrimum compilauit; volumen impress. Argentinæ 1531. apud Georgium Vlricher. Eiusdem Præctica dicta BREVIARIUM, & Synonyma, siue Arabicorum nominum explicationes ordine alphab. quæ in paucis differunt à Synonymis Rasis: item librum de simplici medicina: Octauianus Scottus impressit Venet. 1497. cum Ioan. Platearij Præctica, & Basil. per Henricū Petri 1543. Ioan. Serapionis Præctica, Andrea Alpago Bellunēsi Medico idiomatis Arabici peritissimo interpret. Eiusdem Serap. Commentaria de facultatibus simplicium medicamentorum, Abrahamo Iudæo & Simone Ianuensi interpretibus: Excusa sunt hæc Venetiis à Iuntis 1550. folio. Claruit Leonis Imp. tempore circa annū D. 742.

IOANNES SERMONETA Medicus, scripsit quæstiones in Aphorismos Hippocratis, & in artem

artem parvam Galeni: vtrumque opus impressum in Italia. Claruit Bononiæ 1430.

IOANNIS de SOPHIA Patavini liber Antidotorum. eiusdem Consilium contra sterilitatem. Practica Medicinæ in 180. capitula distincta:

IOANNIS SPORISCHII ab Ortenbachow; M.D. Idea Medici, cum tractatu de symptomatibus crudelissimis, quæ scarificationi, & cucurbitularum vsui Brunnæ incolis in Moravia superuenerunt. &, de febre Epidemica anni 1580. Francofurti 8. 1582. Eiusdem Epitome Medicinæ practicæ tyronibus conscripta 8. Vvitebergæ 1582.

IOANNIS STEPHANI Medici tractatus de quantitate laxationis siue de dosibus, liber M. S. apud M. Dresserum.

IOANNIS SYLVII Insulensis medicinam Valentianis facientis, de morbi articularij curatione tractatus. 4. Eiusdem de lue Venerea declamatio habita Louanij in disputationibus solennibus 1557. Antuerpiæ apud Plantinum in 8. Tabulæ Pharmacorum, Antuerpiæ ibidem 1568. in 8.

IOANNIS TAGAVLTII Ambiani Medici celeberrimi, de Chirurgica institutione lib. 6. excusi Parisiis apud Vvechelos 1543. de medicamentis purgantibus lib. 2. in gratiam Pharmacopœæ candidatorum Parisiis apud Galeotum à Prato, anno 1537. Eius Institutionum Chirurgicarum lib. 5. cum sexto Iacobi Holstrij de materia Chirurgica, excusi sunt Lugdun-

ni à Guilielmo Gazeio anno 1547. in 8. & Tiguri apud Gesneros fratres folio cum aliis eiusdem argumenti 1555. Eiusdem Metaphrasis in Guidonem de Cauliaco excusa est Parisiis. Claruit Lutetiæ 1537.

IOANNIS TAMARI Chirurgia, quæ dicitur THESAURVS PAUPERVM.

IOANNIS THALII Medici Northufani doctissimi Hercynia sylua, hoc est, Catalogus plantarum sponte nascentium in montibus & locis plerisque Hercyniæ sylvæ quæ respicit Saxoniam, edita cum Cl. Iochimi Camerarij F. Horto Medico. Audis eandem syluam Hercyniam (in qua lustranda diligentissimus fuit) copiosiore, & multos alios Medicos libros ab ipso conscriptos editos iri propediem à Clarissimo viro Vindelino Thalia eiusdem fratre, qui hoc tempore non minori cum laude apud Northufanos Medicinam facit.

IOANNIS TOLLATI cuiusdam liber de remediis Herbarum aliisque, Margarita Medicinæ inscriptus, ordine literarum, Argentiniæ publicatus est 1518. chartis 10.

IOANNES TRIEFFENBACH Medicus Augustanus cum aliis eius Reipub. archiatriis consilium de peste scripsit.

IOANNES de TORNAMIRA, Gallus, scripsit super super 9. ad Almanforem lib. 1. de febribus lib. 1. Commentarium super Galenum de

de interioribus lib. I. Libellus Isagogicus ad Practicam Medicinæ habetur impressus in calce Practicæ de Taranta anno 1506. Eiusdem Practica cum tractatu de febribus excusa est Venetiis à Luca Antonio Junta 1521. folio quatern. 16.

IOANNIS VALVERDAE Hamuscensis, de animi & corporis sanitate tuenda libellus Lutetiae anno 1552. in Officina Roberti Stephani. Eiusdem Anatomia Hispanico primum sermone, dein Italico, postmodum Latino cum figuris Vesalij æneis typis habetur excusa Romæ 1560. folio.

IOANNES VASSAEVS Meldensis, Galus, nonnulla Galeni scripta Latinitate donavit, nempe: de Victus ratione in morbis acutis Commentarios 4. quibus epistolam præfixit qua ptisanæ usum defendit contra Ioannem Maillardum, quamvis eius nomen non exprimat. De causis respirationis. de usu respirationis. de spirandi difficultate libros 3. Cratander impressit Basileæ. Eiusdem de iudiciis vrinarum tractatus in tabulas ex probatissimis authoribus digestus, Lugduni apud Rouillium 1545. & Tiguri apud Gesneros fratres in 8. 1554. cum aliis in Enchiridio rei Medicæ. Claruit anno 1532. transtulit etiam Galeni Commentarios tres in primum Prorrheticum librum.

IOANNIS VETERIS Burgundi oratio

nes 21. in Medicinæ commendationem, & in gratiam octodecim Medicæ Laureæ candidatorum institutę Parisiis apud Federicum Morellum 1560.

IOANNIS de VIGO Genuensis, prima pars Chirurgiæ practicæ quæ inscribitur *COPIOSA*, Lugduni impressa anno 1519. deinde eius secunda pars Lugduni anno 1518. floruit Iulij II. P. M. temporibus, cuius Chirurgus fuit.

IOANNES VOCHS, Colonienſis opusculum de omni pestilentia, & diuturna peste luis Venereæ scripsit, impressum in Germania 1537.

IOANNIS VRSINI Medici & Poetæ Elegiæ de peste, & ea Medicinæ parte quæ in virtus ratione consistit, Viennæ in Gallia anno 1541. scripsit & alia quædam Carmina de re Medica.

IOANNIS VVIDMAN Medici libellus de usu thermarum ferinarum.

IOANNIS VVIERI Medici Ducis Cluensis libellus de Iræ morbo, & eiusdem curatione Philosophica, Medica & Theologica habetur excusus Basileæ in Officina Oporiniana.

IOANNIS ZACHARIAE cuiusdam Medicinæ extat Græcè in Italia.

IOANNIS ZECCHII Bononiensis Medici in primam Hippocratis Aphorismorum sectionem dilucidissimæ lectiones. Bononiæ apud

pud Ioannem Rossium in 4. 1587.

IOANNICII Introductio in artem parvam Galeni, impressa in Italia cum Theophilo de Vrinis, & Aphorismis Hippocratis à Constantino monacho translatis, &c. Argentorati apud Henricum Sebold. Idem Galeni librum spurium de motibus manifestis & obscuris, de Græca in Arabicam transtulit: Marcus autem Toletanus de Arabica in Latinam. transtulit etiam librum Hippocratis de doloribus mulierum, quem Galenus exposuit: vt scribit R. Moses in Aphorismis.

IOB quidam Medicus, citatur in Continen te Rasis.

IODOCI HARCHII Modensis Medici Enchiridion simplicium Pharmacorum, quæ in vsu sunt, carmine scriptum, quod continet simplicium Historiam, Nomenclaturam, facultates, & administrationes. 8. Basileæ ex Officina Petri Pernæ 1573. chartis 28.

IODOCI LOMMII Burani, Medicinalium Observationum lib. 3. quibus notæ morborum omnium, & quæ de his ipsis haberi possunt præfagia iudiciaque proponuntur. de curandis febribus continuis liber, in 4. sectiones diuisus, quarum singulæ singulorum morbi temporum, quæ totidem quoque sunt numero, remedia continent. Commentarij de sanitate tuenda in primum librum de re Medica Cornelij Celsi. promit-

fit etiam libros de causis morborum & curationum.

IODOCHVS VVILLICHIVS Reffellianus, Germanus, vir eruditus edidit Commentarium Anatomicum, in quo est omnium partium corporis diligens enumeratio. Eiusdem Vrinarum probationes, **HIERONYMI REVSNERI** Leorini M. scholis Medicis illustratæ, in quib. principia solidæ Vroscopiæ, ad solidæ Philosophiæ fontes reuocantur, multiq̄ue medicorum errores deteguntur 8. Basileæ per Sebastianum Henricpetri anno 1582. chartis 25.

IOLAS BITHYNVS, materiam medicam tractauit, sed imperfectè, vt refert Dioscorides. A Plinio **IOLLA S** per duplex L describitur, & citatur lib. 12. 13. 20. & septem sequentibus, & 33. 34. 35. In Nicandri Theriacorum scholis **IOLA VS** pro **IOLA** legitur.

IONAS PHILOLOGVS Medicinæ definitiones Galeni operibus adiunctas ex Græcis Latinas fecit, seorsim excusas Parisiis apud Colinæum anno 1528. dein Basileæ cum cæteris Galenicis.

IONICVS SARDIANVS Medicus valde laudatur ab Eunapio.

IOSEPHI QUERCETANI Armeniaci, de curandis vulneribus, quæ sclopetorum & similibus tormentorum ictibus acciderunt liber. 8. Lugduni apud Ioannem Berium. Eiusdem

iustdem ad Iacobi Auberti Vindonis de ortu & causis metallorum contra Chymicos explicationem, breuis Responso 8. Lugduni apud Ioan. Lertotium.

IOSEPHI GRVNBEKII, Germani, de Mentulagra, seu de lue Venerea liber impressus 1593.

IOSEPHI STRVTHII Posnaniensis Poloni, Sphygmicae artis iam mille ducentos annos perditae & desideratae libri quinque impressi Basileae ab Oporino 8. Idem vertit libros perperam Galeno ascriptos de Astrologia, seu Prognostica de infirmorum decubitu ex mathematica scientia. de Vrinis, qui cum reliquis Galeni operibus impressi sunt. Fertur totum Galenum à principio interpretandum suscepisse. Docuit olim Patauij anno 1555.

IOSINA SCOTORVM Rex nonus, scripsit de virtutibus herbarum lib. I. Claruit anno à condito mundo 3826. ante Christum autem 137.

ISAAC ben SVLAIMEN, citatur à Ioanne Serapione.

ISAAC BEIMIRAM Medicus, Salomonis Medici filius, (floruit anno Christi 1070) Ioannis Serapionis seculo multa scripsit & inter caetera in medicinis, de febribus, de vrina, de dietis, de stomacho pulchros tractatus composuit.

ISAACI IVDÆI de diætis vniuersalibus & particularibus libri duodecim : hoc est, de victus salubris ratione, & alimentorum facultatibus, Basileæ ex Officina Sixti Henricpetri 1571. 8.

ISAAC ISRAELITAE Medici Viaticum quod Græcè vertit Constans Memphitæ Medici F. Græcè M. S. habetur in Bibliotheca Galliæ.

ISAACI filij CVNEIN Medicinalia quædã Græcè alicubi habentur.

ISRAELITA quidã Medicus citatur in Grabadini Mesuzæi.

IVDÆVS quidam Medicus citatur in Tacuinis Elluchasem, item à Ioanne Mesuæ in Grabadin, & Ioan. filio Serapionis.

R. IVDÆ CHARISI de medelis corporum liber Hebræus excusus Venetiis. Liber est vt Hortulus sanitatis.

IULIANITAE, aliàs IULIANI cuiusdam Bononiensis de re Medica libri 3. extant Tiguri apud Christ. Clauserum.

IULIANVS qui in Alexandria fuit tempore Galeni, scripsit libros 48. in Aphorismos Hippocratis, & multa eius temerè reprehendit: Galenus proprio contra Iulianum edito libro Hippocratem defendit. Idem librum de Methodo quem Philonem inscripsit, publicavit, qui citatur à Galeno, sicut & alter eiusdem

πρὸ ψυχῆς καὶ σωματικῆς παθῶν.

IULIUS ALEXANDRINVS, Medicus Tri-
 dentinus & Cæsareus primarius, scripsit Ga-
 leni 64. enantiomaton librum: Item Galeni
 Encomium, Iunte impresserunt Venetiis 1548.
 in 8. chartis 22. & dimidia. Idem trans. ex Ga-
 leno librum aduersus Lycum, quod nihil Hip-
 pocr. in eo Aphorismo peccarit, Qui crescunt,
 &c. Librum contra ea que à Iuliano in Hippo-
 cratis Aphorismos dicta sunt. Librum de suc-
 corum bonitate & vitio: excusi sunt hi libri
 Venetiis apud Iuntas cum Galeno 1550. Tran-
 stulit etiam Actuarij Ioannis libros de actio-
 nibus & affectibus spiritus animalis, huiusq;
 nutritione, Venetiis in 4. 1554. cum eiusdem
 Actuarij methodo medendi. Eiusdem contra
 Argenterium & Reinerū Solenandrum, scri-
 pta quædam prodierunt. Item Pædotrophia
 carmine Tiguri impressa 1559. in 8. Item Me-
 dicus siue de Medicina liber doctissimus ibid.
 1557. in 4. Eiusdem Salubrium siue de sanita-
 te tuenda libri triginta tres ad Maximil. II. Im-
 perat. fol. Colonia Agrippinæ apud Geruinū
 Calenium & hæredes Quentelios. Eiusdem in
 Galeni præcipua scripta Annotationes, quæ
 Commentariorum loco esse possunt, in folio
 Basileæ apud P. Pernam. floret in aula Impe-
 ratoria hoc anno 1590. Extat quoque eiusdem
 Epistola Apologetica ad Rembertum Dodo-
 næum. 8. Francofurti apud Vvechelos 1584.

IULII CAESARIS ARANTII Bononiensis
 liber de humano foetu Venetiis, & Basileæ. 8.

apud Henric. Petri 1579. chartis 7. Eiusdem
Anatomicarum obseruationum liber, ac de
Tumoribus secundum locos affectos liber,
Venetiis apud Iacobum Brechtanum. 4. 1587.
Claudius Porallius ex eius lectionibus edi-
dit Commentarium in Hippocratis librum
de vulneribus capitis. floret hoc anno 1590.
Bononiæ.

IULII CAESARIS SCALIGERI & generis
splendore, & literarum peritia illustris. Com-
mentarij in Hippocratis librum de somniis,
adiecto etiam textu ab eodem conuerso Lag-
dani apud Gryphium 1538. Eiusdem com-
mentarij in Aristotelis libros duos de plan-
tis Lutetiæ apud Vascofanum 1556. Com-
mentatus est quoque in Theophrasti libros
de plantis. Genuæ apud Ioannem Crispi-
num folio. Eiusdem veræ Alchymix artisque
metallicæ citra ænigmata doctrina, certusque
modus. Multa quoque Medica in verè Nobi-
libus illis Exercitationibus contra H. Carda-
num habet.

IULII DELPHINI, & aliorum quorun-
dam, Consilium de Balneis Aquensibus Ve-
netiis à Iuntis excusum in opere de Balneis.
De præscribendis medicamentis liber Vene-
tiis 1557. Idem in tres Galeni artis medicinæ
libros scripsit.

IULIUS MARTIANVS Rota libros ali-
quot Galeni transf. nempe de præcognitione,
de sub-

de substitutis Medicinis. de purgantium medicamentorum facultate. Quos purgare conveniat, quibus medicamentis & quo tempore (hic libellus est cap. 23. & 24. libri 7. Collectionum medicinalium Oribasij) de Theriaca ad Pisonem. de usu Theriacæ ad Pamphilianum, de Antidotis libri 2. An sanguis in arteriis natura contineatur. de historia philosophica. de melancholia ex Galeno, Rufo & Popsidonio cap. 9. libri sexti Medicinæ Aetij. de cura Icteri. de cura lapidis. Quæ sita in Hippocratem.

IULIUS PALAMEDES Adriensis Medicus, indicem copiosissimum & utilissimum in omnes Auicennæ libros confecit.

IULII PALMARIJ Constantini, Medici Parisiensis, de morbis contagiosis libri septem 4. Parisiis apud Dionysium du Val.

IUNIVS PAVLVS CRASSVS, Pataunus, Theophili Protospatarij de fabrica humani corporis libros 5. è Græco in Latinum transtulit. Conradus Neobarius excudit Parisiis anno salutis 1540. & Robertus Vvinter Basileæ. Idem Galeni libros aliquot cum operibus Galeni Venetiis impressos Latinitate donavit, nempe: de Remediis paratu facilibus ad Solonem. librum tertium de remediis paratu facilibus. Librum ad Thrasibulum num ars tuendæ sanitatis ad medicinalem artem spectet, an ad exercitatoriam.

De optima secta. de cuiusque animi peccatorum notitia atque medela. Commentarios in sextum Hippocratis librum de morbis vulgaribus. de Patauinis medicatis fontibus diligentius quam quisque conscripsit, nescio an opus sit editum, vti neque ea quæ moliebatur in Theophrastum de Plantis. Vertit præterea è Græco in Latinum, Aretæi Cappadocis Medici lib. 8. Ruffi Ephesij de hominis partibus lib. 2. de vesicæ ac renum affectibus librum, de medicamentis purgantibus librum, Parisiis impressit Guil. Morelius 1554. Eiusdem & Bernardini Tauriasani, & Marci Oddi meditationes in Theriacam & Antidotum Mithridat. accuratissimè elaboratæ, & à Collegio Patauinorum Medicorum confirmatæ, per quas verissima conficiendorum antidotorum methodus perhibetur, & multi medicorû & pharmacopœorum errores confutantur. 4. Venetiis 1579.

IVSTI Medici Hieram, medicamentû purgans, Aetius Medicus celebrat.

IVSTI MOLLERI Fasciculus Remediorum ex Dioscoride & Matthiolo, omnibus humani corporis affectibus methodicè accommodatorum. 8. Basileæ apud P. Pernam anno 1579. chartis 54.

IVSTI VELSII Hagani Medici opuscula quædam Oporinus excudit Basileæ 1540. nempe, orationem vtrum in Medico variarû artium & scientiarum cognitio requiratur,
Hippo-

Hippocratis de insomniis librum translatum,
 Galeni de ea quæ ex insomniis habetur affe-
 ctionum dignotione. Hippocratis Aphorismi
 1. veram lectionem cum Galeni enarratione
 eodem interprete. Rationem castigationis es-
 iusdem Aphorismi ac sententiæ eius enarra-
 tionem.

K

KACEBRAS quidam citatur à Ioann. filio
 Serapionis.

KAMINTI Episcopi Arusiensis, Regimen
 sanitatis per circulum anni.

KIRANIS (vel ut alij scribunt **K**IRANIDES,
KIRANVS, **C**ARANVS) scripsit quædam A-
 rabicè de facultatibus magicis & medicis stir-
 pium quarundam, lapidum & animalium lib.
 4. quos Gerardus Cremonensis Latinos fecit
 barbara dictione. Gesnerus.

L

LACHI abbreviator Auicennæ, citatur à
 Bellunense.

LANFRANCI Mediolanensis parua & ma-
 gna Chirurgia, quas scripsit Parisiis sub Phi-
 lippo R. Gallorum, impressæ Venetiis 1499.
 cum multis diuersorum chirurgicis scriptis.

LAURENTII BERTOLINI, tractatus de
 Balneo Corsennæ, impressus est Venet. à lun-
 tis 1553. cum diuersorum authorum scriptis
 de Balneis.

LAURENTII GRILLI Germani Medici Ingo!stadij, liber de sapore dulci & amaro, Pragæ editus. De Componendis medicamentis, Commentaria in Dioscoridem, quorum tantum duo libri absoluti sunt: nam auctor morte præventus inchoatum opus non potuit absoluerè.

LAURENTIUS HIEL Medicus scripsit Epitomen Historiæ animalium quadrupedum CONRADI GESNERI.

LAURENTII IOVBERTI Valentini Delphinatis, Regij Medici, Academix Monspelienfis Regij Protodidascali, Cancellarij, & Iudicis, viri in Medicina & Philosophia summi, Opera Latina duobus tomis excusa, foliis Lugduni apud Stephanum Michaelèm anno 1582. vterque Tomus chartas habet 340. sunt autem hæ ipsius Lucubrationes: Paradoxorum Decades 2. Annotationes in duos priores libros Galeni de facultatibus naturalibus. Annotat. in Galeni librum de differentiis morborum. Annotat. in Galeni librum de differentiis symptomatum. De convulsionis essentia & causis. De cerebri affectibus. Ars componendi medicamenta. De syrupos conficiendi modo, & vtendi ratione. Quæstiones Medicæ. De peste liber vnus. Tractatus de Quartana. de Paralyfi. Medicinæ practicæ priores libri 3. Isagoge ad Therapeuticam Methodum. de pilorum & cutis (præsertim capitis

pitis) affectibus, & de Cephalalgia tractatus vnus. de Thoracis partium affectibus tractatus alter. Pharmacopœa atque hæc in primo Tomo. Secundo verò hæc habentur: de Vrinarum differentiis, causis & iudiciis liber vnus. THOMAE IORDANI Medici Responsio ad Laurentij Iouberti paradoxon septimum decadis secundæ. LAURENTII IOVBERTI ad Thomam Iordanum pro suo paradoxo Apologia. FRANC. VALLERIOLAE Animaduersiones in omnia Laur. Iouberti Paradoxa: & IOVBERTI ad singulas Responsio. Sententia BRUNONIS SEIDELII, de iis quæ Laurentius Ioubertus in paradoxis suis de febrium humoralium origine ac materia disputauit. Examen sententiæ Seidelij, per SIMONEM SIMONIVM. Laurent. Iouberti Prouocatio à sententia Brunonis Seidelij de febrium humoralium origine ac materia. Laurent. Iouberti & ALEXIDIS GAUDINI Disputatio de iteranda sæpius phlebotomia in eodem morbo. GVILIELMI RONDELLETTI vita, mors, & Epitaphia cum catalogo scriptorum ab eo relictorum, quæ ad Lauræt Iouberti manus peruenerunt. De Vairola magna liber vnus. Declamatio in IOANNIS SAPORTAE inauguratione, &c. & Oratio inauguralis pro duobus viris, CHRIST. SCHILLINGO Silesio, & DANIELE GALARSIO Parisiensi, cum Doctoratus eis cõferretur.

Eiusdem de Gymnasiis & generibus exercitationum apud antiquos celebrium lib. 1. de Balneis tum Græcorum tum Roman. lib. 1. L. Iouberti & IOAN. SERRANI disputatio *περί τῶν ἰσχυράων*. De nominis Iouberti orthographia D. IOSEPHI SCALIGERI Censura. Gallica ipsius opera habes in Appendice Gallica. nec dubium est quin plura ipsius monumenta alibi adhuc seruentur, quæ vt edantur omnes vehementer optant. Obiit verò summū Galliæ decus 1582. 29. Octobris, hora 7. mat. ex dysenteria, non longè à Tholosa, anno ætatis suæ 52. Chirurgiam magnā Guidonis de Cauliaco integritati suæ restituit & annotationib. Illustrauit: 4. Lugduni 1585.

LAVRENTIVS LAVRENTIANVS Florentinus vertit Commentariorum Galeni in Hippocrat. prædictiones libr. 3. qui cum reliquis Latinis Galeni operibus Basileæ publicati sunt: item, Artem partum Galeni, & de differentiis febriū libros 2. qui Parisiis excusi sunt 1539. Claruit 1500.

LAVRENTII MAIOLI Geneuensis libet de gradibus medicinarum, Venetiis 1497.

LAVRENTII SCHOLTZII Vratisslaviensis Aphorismorum Medicinalium cum Theoricorum tum Practicorum sectiones octo. Vratisslaviæ. 8. 1589.

LEONIS ROGANI Commentaria de Pulsibus, in quibus omnium accuratissimè pulsum artem prædidit. Neapoli.

LEO SVAVIVS Theophr. Paracelsi compendium ex optimis quibusq; eius libris collegit. Scholia item scripsit in libros 4. de vita longa. Vitam Paracelsi. Catalogum operu & librorum eius. Basileæ hæc omnia simul impressa sunt à Peria 1568.

LEODEGARIUS à QVERCV scripsit Epitomen in Ioan. Ruellium de Stirpibus.

LEONARDI BERTAPALIA Paduani, Chirurgia, siue Recollectæ habitæ super quarto Auicennæ. Excusæ Venetiis 1499. cum variis aliorum Chirurgicis operibus.

LEONARDI BOTALLI ratio curandæ luis Venereę. Eiusdem de curatione per sanguinis missione, de modo incidendæ venæ, cutis scarificandæ, & hirudinum applicatione. 8. Lugduni & Antuerpiæ apud Christ. Plantinum. 8. 1583. chartis 14. cum dimidiâ.

LEONARDVS FVCHSIVS Suevus Vvembdingensis, Medicus insignis, scripsit multa quæ ex diuersorum officinis prodierunt: vt sunt Medicinæ methodus, seu ratio compendiaria; perueniendi ad veram solidamque medicinam: item de vsitata huius temporis componendorum miscendorumque medicamentorum ratione libri 3. iis qui praxin Medicam exercēt; maximè necessarij, Isingrinus excudit Basileæ 1541. de sanandis totius humani corporis, eiusdemq; partiũ tam internis q̄ externis malis lib. 5. Basil. apud I. Oporinum 1542. Tabulæ aliquot vniuersæ medicinę sum-

mam & diuisionē compendio complectentē
 Basil. apud Robertū Vvinter. Tabulæ sex in
 Gal. libros de morborum causis & symptomati-
 bus. ibid. Paradoxorum medicinæ lib. 3. in qui-
 bus multa à nemine hæctenus prodita, Arabū
 ætatisq; nostræ Medicorum errata confutan-
 tur, & obiter Sebastiano Montuo Medico Ri-
 uorienfi respondetur: Bebelius excudit Basileæ
 1535. Apologiæ tres, quarū prima aduersus
 GVIL. PVTEANVM docet, Aloen aperire ora
 venarū. 2. aduersus SEBAST. MONTVVM nō-
 nulla paradoxorū capita defendit. 3. aduersus
 HIEREM. THRIVERIVM, in internis inflam-
 mationibus, pleuritide præsertim, è directo
 partis affectæ sanguinē mittendum esse. item
 explicationes aliquot paradoxorū, Robertus
 Vvinter exc. Basileæ 1538. De historia stirpium
 Commetarij insignes, adiectis earūdem viuis,
 plusquàm quingentis imaginibus, nunquam
 antea ad Naturæ imitationē artificiosius effi-
 ctis. item succincta vocū difficiliū & obscura-
 rum passim in eò opere occurrentiū explica-
 tio, Isingrinus exc. Basileæ fol. 15 42. Hipp. A-
 phorismorū sectiones 7. transtulit, & luculen-
 tissimis comm. illustravit: adiectis annotatio-
 nibus, in quibus quotquot sunt in Galeni cō-
 mentariis loci difficiles ad vnguem explican-
 tur, Ioan. Oporinus excudit 4. Basileæ 1544:
 vertit etiam aliquot Epidemiorum libros Hip-
 pocratis, & commentarios adiecit, qui iam
 olim impressi sunt. Eius quoque aduersus
 CHRIST.

CHRIST. EGENOLPHI Typographi Fran-
 cofurtenſis calumnias reſponſio, excuſa eſt
 Baſileæ 1545. Item CORNARIUS ſurens, i-
 bideſſe apud Eraſmum Xyloſectum. Idem
 ſcripſit Apologiam aduerſus GVALTH. RYF-
 FVM excuſam Baſileæ 1544. Difficilium a-
 liquot quæſtionum & hodie paſſim contro-
 uerſarum explicationum libri 4. ibidem 1540.
 Nicolai antidota vertit, & annotationibus il-
 luſtrauit. Annotationes quoque ſcripſit in li-
 bros Galeni de tuenda valetudine excuſas
 Tubingæ 1541. In eiufdem libros de differen-
 tiis febrü & locis affectis commentaria Pariſiis
 excuſa 1554. in eiufdem de morbis libros com-
 mentaria excuſa ſunt. Item in libros de ſimpli-
 cibus medicamentis. prætereà libros quinque
 de medendi ratione recognouit & auxit, addi-
 tis trib. libris chirurgicis. Baſileæ impreſſit O-
 porinus. Plantarü effigies è L. Fuchſio quinque
 diuerſis linguis redditas Balthaſar Arnouille-
 tus excudit Lugduni 1551. & eadem cum ſo-
 lis Germanicis & Latinis nomenclaturis Ba-
 ſileæ. 8. apud Iſingrinum: Eius quoque her-
 barium integrum aliquoties in Gallia excu-
 ſum eſt. An morbiſica aliqua ſit de Galeni
 ſententia cauſa continens. Quæſtiones medi-
 cæ de peſte. nescio an eius Commentarij in
 methodum medendi Galeni ſint editi: idem
 Hippocratis Epidemiorum libros vertit &
 in ordinem Alphabeticum redegit. Com-
 mentaria in Galeni libr. 3. de Temperamentis.

Compendium Anatomiae ex Gal. & Vesalio
 tomis 2. Tubingæ apud Vlr. Morhardum. 8.
 15 51. chartis 32. præterea duos alios tomos hi-
 storiae stirpium, primo adiecit, in quibus om-
 nibus plures quàm duodecim iconũ sunt cen-
 turia: Extat eiusdem liber de sanguificatione
 nescio an separatim excusus. Obiit Tubingæ
 6. Idus Maij 15 66. ætatis suæ 65.

LEONARDI IACCHINI Emporicensis, Me-
 dici Florentini & Pisis medicinæ professoris, li-
 ber de numero & entitate indicationum, im-
 pressus. Tractatus aduersus Auicennam, Me-
 suen, & vulgares medicos omnes, Gryphius
 excudit Lugduni 15 40. Galeni de præcogni-
 tione libellum ab eodem conuersum, & com-
 mentario explanatum idem excudit. Oratio
 apologetica, præcognitionem ex medicina vt
 plurimum certam esse, si nihil delinquatur.
 Commentaria eruditissima in nonum librum
 Rasis, de partium morbis, opera ac diligentia
 HIER. DONZELLINI emendata & perpolitã
 (hæc etiam excusa sunt Lugduni apud Caro-
 lum Pefnot in 8. 15 77.) Eiusdem libri, Præco-
 gnoscendi Meth. de rationali curandi arte, de
 Acutorũ morborũ curatione, Quæstiones Na-
 turales, omnia impr. Basil. apud P. Pernã in 4.

LEONARDVS LEGIVS Medicus, ex inul-
 tis Galeni libris flores collegit. scripsit etiam
 expositionem capituli aurei Auicennæ, Intro-
 ductorium medicinæ, Summam seu Tabu-
 lam complurium ex antiquis medicis phar-
 macorum

macorum simplicium & compositorum, secundum ordinem alphabeticum, locorum corporis vel affectuum quibus medetur aut nocent: opus excusum Papiæ 15 20. cum Galeni libro de paratu facilibus, & libro secretorum ex veteri translatione.

LEONARDVS SCARDONIVS Pertopalea Patavinus scripsit super canonem quartum Auicennæ insignes commentarios, & de aquis conficiendis ad pellendas ægrotudines maximè idoneis.

LEONELLI FAVENTINIDE VICTORIIS, liber de ægrotudinibus infantium, excusus apud Georgiū Kuesnerum 15 44. Lugd. apud Frell. 16. 15 47. Eiusdem Practica medicinalis à capite ad pedes exc. Ingolstadij 15 45. in 4. & in Gallia. Pertur etiā eiusdem autoris liber de morbis mulierum extare Viennæ apud Christ. Heipergum Medicum breui edendus.

LEONIDAE Medici multa passim fragmenta in Aetij Medici libris leguntur, nempe de hydrocephalis, de futura palpebrarum, de fistulis ani, de pudendorum thymis, de testium scrotique inflammatione, de hydrocele, de intestinorum ramice, de brachiorum ac crurum dracunculis, de strumis, de atheromatibus & meliceride, de mammarum fistulis, de canceris mammarum, Chirurgia canceri, de mamma indurata.

LEVINI LEMNII Medici Zirizæ Belgæ libelli 3. perelegantes & festiui omnib. artium

candidatis apprimè vtilis. Primus de astrolo-
 giâ, in quo obiter indicat, quid illa veri, quid fi-
 cti falsiq; habeat, & quatenus arti sit habèda fi-
 des. in quo deniq; multæ amœnissimæq; causæ
 explicântur, tum puerbij origo, **QVARTA LV-**
NA NATI. Secundus de præfixo cuiq; vitæ ter-
 mino. Tertiº de honesto animi & corporis ob-
 lectamêto, & q̄ exercitatio homini libero potiss-
 simũ conueniat: obiter de frugalitate & vidu-
 tēperantia, ac rerũ rusticarũ amœnitate, Ant-
 uerpiæ Mart. Nutzius 1554. Eiusdē similitudi-
 num ac parabolarũ, q̄ ex herbis ac fructib. desu-
 muntur explicatio, Antuerpiæ 1569. & Geneuæ
 cum F. Vallesij Philosophia sacra, Colon. ite &
 Ienæ. 8. 1588. De occultis Naturæ miraculis ac
 variis rerum, documētis libri 4. Antuerpiæ. 8.
 apud Plantinũ 1564. & Ienæ. 8. apud Tobiam
 Steinman 1588. De habitu & constitutione to-
 tius corporis lib. 2. 8. Erphordiæ 1582.

LILIVS GREGORIUS GYRALDVS Fer-
 rariensis, Simeonis Sethi Medici Antiochen-
 sis libellum *περί τροφῆς ἀνθρώπων*, hoc est, de fa-
 cultate cibariorum, corruptum emendauit,
 ac in linguam Latinam transtulit. Eius Ope-
 ra Venetiis, & Basileæ apud Thomam Guar-
 num folio excusa sunt.

LOCVS TVS auctor, vt videtur, Chymicus
 citatur ab Hortulano philosopho.

LOGADII Medici hiera medicamentum
 purgans describitur ab Actio.

LVCAE GAURICI Neapolit. de conceptu
 natorum

natorum & septimestri partu, ex Valente Antiocheno, opus excusum Venetiis 1533.

LVCAS VALENTINVS Dertonensis Medicus, scripsit carmine de compage & vtilitate membrorum.

LVCIANVS BELLVS de ROCCA CONTRADA, scripsit contra Ortum (aliàs Odum) de prandio & cœna. liber excusus Mediolani in 4.

LVCILLVS PHILALTHEVS scripsit Consiliorum tomos duos de grauissimis morbis. promittit Theoricen & Practicem medendi, Commentarios de prognosticis Hippocratis.

LVCII APVLEI Afri Madaurensis Philosophi Platonici liber de Medicaminibus Herbarum. 8. Basileæ apud H Petri 1533. & denuò Tiguri etiam 4. Libellum etiã de Bœtonica Apuleio adferibunt: qui tamen à plerisq; ANTONIO MVSÆE tribuitur. Gesnerus.

LVCIVS CAELIVS Arrianus Medicus, scripsit celerum & tardarum passionum libros, qui nunc CAELII AVRELIANI nomine circumferuntur, vt ADRIANVS IVNIVS asserit.

LVDOVICVS BELLISARIVS, Medicus Mutinensis, Gal. aliquos libros Venet. editos apud Iuntas cum reliquis eius operib trãstulit, nempe orationem suasoriam ad artes. de sectis ad eos qui introducuntur. de instrumento odoratus: & quædã ab aliis translata recognouit.

LVDOVICI BONACIOLI Ferrariensis Med.

Eneas muliebris impressa est in Italia, & 4. Basileæ cum aliis eiusdem argumenti scriptis apud Thomam Guarinum 1586.

LVDOVICI CHARENSII Introductorii in artem medicâ practicam lib. foliis 8. docuit hic publicè Patauij Practicâ medicinâ, ab anno 1520. vsq; ad annum 1539.

LVDOVICVS CORADVS de AVSTRIA Mantuanus trãstulit Philothei Medici, quem alij Theophilum vocant, commentaria in Aphorismos Hippocratis, excusa 1549. Venetijs apud Cominũ de Tridino in 8. chartis 12. & dimidia cum indice.

LVDOVICVS DVRETVS Segusianus, Regius professor Parisiis, quem GENIVM HIPPOCRATIS nominant nonnulli, scripsit Aduersaria in Iacobi Hollerij libros de morbis internis cum iisdem excusa Parisiis anno 1571. & alibi. idem Hippocratis Coacas prænotiones interpretatus est & enarrauit, Parisiis apud Baptistam du Puys in folio anno salutis 1588. dicitur quoque commentarios conscripsisse in Hippocratis Aphorismos qui nescio an extant.

LVDOVICVS MERCATVS Hispanus Medicinæ in Academia Vallesoletana professor edidit libros 4. de morbis mulierum communibus, virginum, viduarum, steriliũ, prægnantium, puerperarum, & nutricum. 4. Basileæ apud Conrad. Vvaldkirch 1588. cum alijs eiusdem materiæ scriptoribus. Extant & eiusdem

eiusdem libri duo de communi & peculiari
præsidiorum artis Medicæ Indicatione, adie-
cta præcæmij loco Methodo vniuersali in tres
classes dissecta. 1. partes affectas. 2. affectus i-
psos. 3. medendi rationem monstrante. 8. Co-
loniæ sumptibus Ioannis Baptistæ Ciotti o-
cternionibus 46. 1588.

LVDOVICI PASINI, Medici Patauini, li-
ber de thermis Patauinis, & aliis quibusdam I-
taliæ balneis, Venetiis à Iuntis 1553. cum di-
uerforum authorum lib. de Balneis.

LVDOVICI SEPTALII Medici Mediola-
nensis Comment. in librum Hippocratis de
aere, aquis & locis, folio Coloniae apud Ioan.
Baptistam Ciottum 1590.

LVDOVICVS VASSAEVS, Catalaunensis
Gallus, concinnauit librum Anatomies corpo-
ris humani, in quatuor partes seu tabulas di-
uisum Lutetiæ apud Ioan. Foucheriû 1540. &
recognitû ibidem folio apud viduam Viuan-
tij Gaultherot 1553. chartis 27.

LVDOVICI ZIMALIAE Bergomatis, li-
ber qui inscribitur index Balneorum agri Ber-
gomatis, Venetiis à Iuntis cum aliis autoribus
1553. & 4. Bergomæ 1582.

LYCI Medici fragmentum de cataplasma-
tis cum aliis, tum ex eo quod ex fermento fit,
extat adud Aetium.

LYSIMACHVS Hippocratius citatur in
scholiis in Alexipharmaca Nicandri in reme-
diis contra Dorychnium.

M

MAGNVS, aliàs MAGNINVS, Mediolanensis, Arnoldi de Villa noua librum de regimine sanitatis sibi vendicauit, additis & immutatis quibusdam impressus extat.

MAHAZER quidam Medicus Arabs citatur à Ioanne Serapione.

MANTIAS Medicus Herophili sectator, Pharmaca plurima scripsit, & libros de Officina Medici Galenus.

MARCELLI DONATI, Mantuani Medici Philosophi & Equitis tractatus de Variolis & morbillis à nullo antea editus. Eiusdè de radice purgante, quàm Mechioachan vocant, Mâtuq apud Philoponos fratres 1568. in 4.

MARCELLVS SEDITES Medicus sub M. Antonio, scripsit versibus heroicis libros Medicos 42 Suidas.

MARCELLI Medici fragmētum de Lycanthrophia extat in libris Actij.

MARCELLI de medicamentis empiricis, physicis acrationabilibus, à capite ad pedes, liber ante annos 1230. (1590) plus minus scriptus, Basileæ prodiit ex Officina Frobeniana 1526 ex emendationibus IANI CORNARIJ, adiectis aliquot Galeni libris, per eundem IANVM CORNARIVM latinitate donatis Marcelli Empirici liber cum aliis Medicorum scriptis editus est ab H. Stephano, folio 1567.

MANCHOS quidam Chymicus scriptor citatur

tatur à seniore Zadith.

MARCELLVS VERGILIUS, Secretarius Florentinus, Ped. Dioscoridis de Medica materia lib. 5. & vnum de venenis latinos fecit, & Commétarios doctissimos adiecit. Ioan. Stoer excudit Coloniae 1529. á dicto etiam Græco textu è regione Latinæ versionis, & seorsim subiuncto Hermol. Barbari corollario. Tráslatio hæc seorsim quoq; excusa est Venet. & alibi.

MARCION Smyræus de simplicibus affectibus scripsit, teste Plinio.

MARCI ANTONII MONTISIANI Geminianensis, Medici Florentini Quæstiones medicinales 24. prima de cane rabido aduersus Auicennam, Albertû, Leonicenû, pro Aristotele & Theodoro Gaza. 2. aduersus Gazam, qui hist. animalium cap. 13. inquit, Iecur supra septum positum est à dextero latere. 3. aduersus Plinium, qui Aristoteli ascribit, remoram habere pedes. 4. contra Leoniceni castigationes in artem paruum Galeni. 5. de causa Continente contra Leonicum. 6. Stoicorum opinio de causa Continente. 7. Methodicorum opinio de causa Continente. 8. de causa Continente aduersus Fuchsum. 9. de causa Continente aduersus Curtium. 10. contra Leonicum in castigatione de Phlegmone cum plenitudine. 11. contra Leonicum qui 3. artis parua pro MAIORA legit MINORA. 12. de febre & eius causa contra Fuchsum & Curtium. 14. An morbus possit esse substantia contra Fuchsum & Curtium. 15. Febris an

fit passio calida & sicca contra Curtium. 16. An Calor extraneus in essentielles differentias diffecetur. 17. de sanguinis missione in febre putrida cōtra Curtium & Andream Thurinum. 18. de Medicinæ subiecto aduersus Manardū 19. de Medicinæ definitione. 20. de sano & salubri contra Manardum 21. de Aromate ex Manardo. 22. Exanthematis significatio, contra Manardum & Fuchsiū. 23. de Conuulsione & ruptione contra Manardū & Fuchsiū. 24. An primi principesque mittendi sanguinis scopi, sint morbi magnitudo, & laborantis robur.

MARCVS FABIVS CALVVS, Rauennas, omnia Hippocratis opera vertit.

MARCI GATINARIAE Medicinæ expositio in nonum Rhazæ ad Almanforem, de curandis morbis à capite ad pedes excusa Lugduni 1532. apud Vincentium de Portonariis cum Blasij Cæsaris Ládulphi & Sebast. Aquilani libellis de febribus, ac eiusdem Aquilani de lue Venerea: dein Basileæ apud Henrici petri 1537.

MARCI ODDI Patauini, Medici Methodus exactissima de componēdis medicamentis, & aliorum diiudicandis. 4. Patauij 1583. Idem parentis sui libros edidit & Apologiam adiecit, pro germana ac nondum explicata Aristotelis & Galeni sententia de putredine, contra Argenterium. Venetiis apud Meietos fratres 1570. in 4.

MARCUS TOLETANVS librum spurium Galeni de motibus manifestis & obscuris, ex Græca in Arabicam linguam translatum à Ioannitio, rursus ex Arabico Latinum fecit.

MARIANI SANCTI, Barolitani, Itali, opera quædam impressa Venetiis apud Iuntas 1543. nempe, commentaria in Auicennæ textū de apostematibus calidis, de contusione & attritione, de casu & offensione; de calvariæ curatione, compendium in Chirurgia. Libellus de lapide Renum, seorsim quoque excusus Parisiis apud Vvechelam. Libellus aureus de lapide Vesicæ per incisionem extrahendo, cum figuris instrumentorum. Libellus quidditativus de modo examinandi Medicos Chirurgicos. Oratio de laudibus Medicinæ: in præfatione inuehitur aduersus recetiores Medicos Græcæ linguæ studiosos, & Auicennam defendit. Hæc omnia ferè, excusa sunt Tiguri apud Gesneros fratres in opere Chirurgico. Claruit anno 1544.

MARINI Anatomicorum commentariorum meminit Galenus lib. 2. Anatomicarum administrationum, & eos imperfectos & obscuros nominat.

MARIUS NIZOLIVS Brixellensis vertit Galeni explanationem obsoletarum vocum Hippocratis. Liber ab eo accuratè recognitus, excusus est Venetiis à Iuntis cum operibus Galeni 1550.

MARSILII COGNATI Veronensis, Medici,

Observationum lib. 4. eiusdem disputatio de ordine in cibis seruando. 8. Romæ 1587.

MARSILIUS FICINVS Florentinus Philosophus Platonicus egregius edidit Antidotum Epidemiorum, & præseruationem secundæ valetudinis. Cratander excudit Basileæ 1532. eiusdem oratio de laudibus Medicinæ, & nonnulla alia Medica habentur in operibus ipsius simul excusis Basileæ folio, apud Henrici Petri. Claruit 1490.

MARSILII de S. SOPHIA tractatus, siue Receptæ, hoc est, medicaminum particularium compositiones super prima fen quartæ Auicennæ de febribus, vnâ cum cura omnium accidentium in febribus, quæ æquipollet Practicæ à capite vsque ad pedes, Lugduni 1507. Extant & consilia eius Medica, maximè de auditu, tinnitu aurium, &c. eiusdem super posteriore parte quartæ fen primi canonis Auicennæ.

MARTINVS ACAKIA Catalaunensis, Medicinæ olim Professor Lutetiæ, Galeni de ratione curandi ad Glauconem libros 2. Latinos fecit, & commentarios addidit: Colinæus impressit Parisiis 1538. & Iuntæ Venetiis 1547. Galeni artem paruam interpretatus est, & enarravit. Fecit etiam synopsis quinque librorum Galeni de simplicibus. Claruit 1530.

MARTINVS GREGORIVS Medicus Parisiensis, aliquot Galeni librorum translationes ad Græca exemplaria castigauit, vtpote Meden.

Medendi Methodum, Introductionem in Pulsus, de Motu Musculorum libros 2. de usu partium libros 17. De alimentorum facultatibus libros tres. de attenuante victus ratione librum 1. qui omnes Parisiis non ita pridem impressi sunt.

MARTINI HENRICI Sanganensis Professoris Vvitebergensis, pulcherrimarum quaestionum Medicarum Tomus primus. His accessit Consilium de Diabete, Papiæ. 1567. 4.

MARTINVS MICRONIVS, Gandauenfis, in plerisque Anatomicos Galeni libros: & in libros de placitis Hippocratis & Platonis argumenta conscripsit, quæ cum Latinis Galeni operibus excusa sunt Basileæ apud Frobenios 1549.

MARTINI POLICHI Mellerstadij Quaestio de complexione, quid sit & quotuplex sit: & alia nonnulla. Floruit Vvitebergæ.

MARTINI RVLANDI Frisingensis, Medici Professoris dignissimi in schola Lauringana, Hydriatice, hoc est, ratio curandi totius corporis morbos per aquas dulces, acidas, & thermas: species & vires aquarum secundum genus: nomina item loca & vires balnearum alphabeti ordine, & postremò Aphorismi de præparatione ad balnea & recto usu libellus in 8. editus 1568. Aphorismi Hipp. Græcolatini in locos communes digesti. Basileæ Oporinus excudit. Eiusdem Medicina Practica recens & noua continens omnes totius humani cor-

poris morbos per Alphabeticum ordinem collectos: quibus singulis addita sunt medicamenta composita *τὰ ὑνίσινα* quæ vbiq̄ue locorum hodie in Pharmacopœis extant parata; Argentinæ 1564. Appendix de dosibus seu iusta quantitate ac proportione medicamentorum compositorū omniū, alphabetico ordine conscripta ibidem. De Phlebotomia, morbisq̄; per eam curādis, Argentinæ. De Scarificatione morbisq̄; per eā curādis, Argentinq̄; (hi duo Germanicè quoq̄; extant) hos prætereā conscripsit, quos nescio an omnes adhuc emiseric. *Ætiologica Medicinæ Indices duo*: Vnus rerum morbos efficientium: Alter morborum cum annexis eorundem causis. *Ἀπλοφαρμακία*; hoc est, Simplicium medicamentorum Nomenclatura, Locus, Qualitates & experimenta certa ac vera ad quoduis morborum genus; opus magnum, aureum ac diuinum. Empirologia magna ad omnem corporis ægritudinē: Centuria prima curationum Empiricarum; Centuria item secunda, vtraque edita Basileæ 16. apud H. Petri 1580. chartis 31. Balnearium restauratum, in quo curantur morbi tam externi quàm interni per balneas naturales, artificiales, Insessus, Lixiuiā, Sudationes: item quæ per Scarificationes ac Phlebotomias, distinctū in libros 3. 8. Basileæ.

MARTINI STAINPERS, Antidotale, Viennæ 1510.

MASVVE citatur in Tacuinis Elluchasem M.
MAT

MATTHAEI BINDINELLI tractatus de Balneis Lucensibus Villæ & Corsenæ, Venetiis à Iuntis cum diuersorum authorum scriptis de Balneis 1553.

MATTHÆVS CVRTIVS, Ticinensis Medicus, scripsit de Venæ sectione in Pleuritide. de Aquæ bonitate. Explicationem in Anatomicen Mundini, Papiæ 1550. in 8. chartis 27. & Lugduni apud Paganū 1551. Dosandi methodum ad Tyrunculos in Italia impressam, & apud Ioan. Marechallū cū aliis eiusdē generis autoribus in 8. 1584. Claruit 1540.

MATTH. DRESSERVS, Erphordiensis Germanus edidit tractatum elegantem de Partibus corporis humani, & de anima eiusdemque potentiis, in cuius fine nomina omnium morborum Latine & Germanicè adscripsit, excusus est Vvitebergæ, Francofurti recognitus apud Nicolaum Bassæum 1584. & Lipsiæ 8. 1586.

MATTH. de GRADIBVS Cōsilia Medica; super summam de vrinis. super 22. decimj canonis Auicennæ. suprâ facta est mentio ANTONII de GRADIS, qui consilia Medica & quædam alia scripsit.

MATTHÆVS SYLVATICVS, Mátuanus, scripsit ad Robertum Siciliae Regem, librum Pædectarum Medicinæ, ex omnibus antiquorum libris collectū, qui omnia Medicinæ simplicia Pharmaca secundum ordinem alphabeti, describit, & vires explicat, ac innumera

vocabula declarat: idque in variis linguis, Latina, Græca, Arabica, & vulgò vsitatis apud pharmacopolas nominibus. Opus impressum est Venetiis anno 1489. ex emendatione Matthæi Loreti Brixienfis, & Taurini apud Antonium Ranotum in folio anno 1526. Claruit anno 1720.

MATTHÆI de VERONA, Tractatus de digestiuis & euacuatiuis.

MATTHÆI VICECOMITIS, Mediolanensis Medici, regimen contra pestem 1535.

MATTHIAS CORNAX Medicinæ Doctor, Physicus Viennæ Austriæ, edidit historiam quinquennis ferè gestationis in vtero, & quo modo infans semiputridus, resecta aluo exemptus sit, & mater curata euaserit. Ioannes Carbo impressit Viennæ 1550. in 4. chartis 4. & dimidia.

MATTHIÆ LOBELII, & Petri Penæ Medicorum, Stirpium Aduersaria noua, &c. vide in PETRO PENA.

MATTHIÆ MICHOVII Conseruatio sanitatis. Cracouiæ.

MATTHIÆ NARVATII Sylua sententiarum ad Chirurgiam pertinentium, ex Hippocratis libris desumpta, & noua instrumentorum genera, quorum vsus in curandis capitis vulneribus necessarius 8. Antuerpiæ excudebat Theodorus Lindanus.

MATTHIAS THEODORVS MELANLIVS, Medicus Antuerpiensis, librum Græcum

cum de melancholia ex Galeni, Rufi, & Actij Sicanij voluminibus collectum, Latinum fecit, vnâ cum Stephani Medici cognomento Magistri, exquisitissimo oculari collyrio nunc primam Latinè edito. Liber excusus Antuerpiæ 1540.

MAVRICIVS CORDÆVS Rhemus Hippocratis librum priorem de morbis mulierû Commentariis illustrauit. Basileæ 4. apud Conradum Vvaldkirch cum aliis eiusdem materię scriptoribus 1586.

MAXIMVS PLANVDES, Monachus Constantinopolitanus, Aristotelis librum de plantis ex lingua Punica in Græcam retraxit. Eiusdem de Vrinarum cognitione, M. S. seruetur in Bibliotheca Regis Galliæ, & in Bibl. Imp. Viennæ, in 4.

MAYMO citatur in tabulis Elluchasem M.

MEDII Medici scripta citantur à Plinio lib. 20. 23. 25. & 27. Naturalis Historiæ.

MEGES Chirurgiæ professor non mediocribus quibusdam in melius mutatis, aliquatùm ei disciplinæ adiecit Cælius 7.1.

MEICHINGERI libellus de Therimis ferinis, & alter de Therimis Cellensibus.

MALCHIOR GVILANDINVS Borussus, vt in omni scientiarum genere, sic in simplicium medicamentorum cognitione versatissimus, Rei Herbariæ Professor Patauij, Mithridatiæ antidoti examè meditatus est, nescio an extet: itè Epistolas 4. de stirpibus edidit: non dubiè

quin plura in Medicina reliquerit, quæ fortasse posthuma aliquando prodibunt, obiit enim Patauij 1589. scripsit quædã de erroribus Matthioli in Dioscorid. commentariorum.

MEL ET II Græci, totius Medicinæ scriptoris, Lilius Greg. Gyraldus in præfat. super versione sua Simeonis Sethi, tanquam adhuc extantis mentionem fecit. MEL ET II Philosophi commentarij in Aphorismos Hippocratis M. S. in Bibliotheca Regis Galliæ.

MEL ET II Philosophi, de Natura structuraque hominis opus, Nicolao Petreio Corcyrao interprete, Venet. apud Gryphium 1552. in 4. cū Polemonis, Hippocratis, Dioclis, Melampii, eiusdem generis scriptis.

MENE CRATIS Syracusani Medici, qui Iouem se vocarit, &c. Suidas meminit: sed nihil ab eo scriptum nominat. MENE CRATES librũ optimũ Pharmacorum scripsit, ex quibus plurima ipse inuenit. Galenus.

MENETHEVS ἐν ταῖς ὀνομασίαις τῶν φαρμάκων, citatur à Galeno in glossis.

MENGHI BLANCHELLI Fauentini de Balneis tractatus tres. Item de balneo Villæ ad dominos Lucenses consilium, Iuntæ impresserunt Venetiis cum diuersorum autorũ scriptis de balneis 1553. MENGHI FAVENTINI viri præclarissimi, Admirabile & nouum opus, de morbis particularibus à capite vsque ad pedes, & de omni genere febrium, in folio excusum Venetiis 1536.

MERCVRII TRISMEGISTI Iatromathematica, hoc est, medicationes accommodatæ ad Astrologicam rationem, libellus Græcus impressus Norimbergæ 1532. cum aliis quibusdam Astrologicis opera Ioachimi Camerarij editis. **MERCVRII HERMETIS TRISMEGISTI** tabula smaragdina de Alchymia in 4. Bernæ 1545.

MESARVGIE citatur à Serapione, item **MESEAH**, vel **MESEAHEN**.

METRODORVS scripsit de plantis, ac herbarum effigies pinxit, atque effectus subscripsit. Plinius. Arbitratur autem Gesnerus hunc esse methrodorum medicum, qui ab eodem citatur libro 20. & octo sequentibus & 33. 34. & 37. quem etiam Epitomen τὰν ἰασητορικῶν μίμων scripsisse libro 20. refert.

M. PSELLI magni magistri Antiochiæ de facultatibus alimentorum. 4. M. S. in Bibliot. Imp. Viennæ.

MICHAEL VILLANOVANVS, scripsit vniuersam rationem syruporum, ad Galeni censuram diligenter expositam, cum expositione Aphorismi Hippocratis, Concocta medicari, &c. Colinæus excudit Lutetiæ 1537. & Vincen-
tius Valgriffus Venetiis 1545. octern. 8.

MICRERIS cuiusdam obscuri authoris tractatus M. S. extat Alchymisticus.

MICTION Smyrnæus, medicus, citatur à Plinio 20. & 7. item 28.

MIRTIOANVS ad Horsoicum, Chymicus

scriptor citatur ab Hortulano.

MITHRIDATES Rex Ponti Medicinæ peculiariter curiosus, ab hominibus subiectis, qui fuere pars magna terrarum, singula exquirens, Scriptorum commentationum harum, & exemplaria effectusque in arcanis suis reliquit, Pompeius autem omni regia præda potitus, trāsferre ea sermone nostro libertū suum Lenæum Grammaticæ artis doctissimum iussit. Plinius. Refert etiam Plutarchus quædam ab eo scripta de venenis, & de somniorum interpretatione.

MNESIDES Medicus crebrò citatur apud Plinium, qui ex eo quædam in lib. 13. 20. 21. 23. & quatuor sequentes: item in 33. 34. & 36. transtulit.

MNESITHEI historiam de radicibus, caulibus, foliis, fructibus & seminibus citat Galenus in libris de alimentorum facultatibus, ac eam parum certam esse scribit. Athenæus quoque citat **MNESITHEI** Atheniensis lib. de esculentis.

MNESTHEVS Medicus, qui de coronis scripserit, citatur à Plinio 21. & sex sequentibus libris.

MICHAELIS cuiusdam liber de febribus M. S. apud Dresserum. fortè Ioan. Michaelis Sauonarolæ.

MICHAELIS ANGELI BLONDI liber de partibus ictu sectis citissimè sanandis, & medicamento aquæ nuper inuento. Et alius de origine

origine luis Veneræ, de que ligni Indici accipi proprietate, Venetiis 8. 1542. chartis 6. De diebus decretoriis & crisi eorumque verissimis causis, in via Galeni contra Neotericos libellus. Item Abrahæ Auen Ezdræ de luminaribus & criticis diebus tractatus, ab eodem Blondo recognitus. Romæ 1544. in 4. chartis 4. de cognitione hominis per aspectum liber collectus ex Aristotele, Hippocrate, Galeno. Item liber de maculis corporis, Romæ eodem anno in 4. chartis 9. De Memoria libellus medicus, eodem anno Venet. excusus in 8. chartis 5. alicubi præter cætera memorat se scripsisse, de Affectibus infantium & puerorum. Compendium de medicamentis Hippocratis epitomen.

MICHAEL de CAPELLA, scripsit synonyma Medica, citatur in Commentariis Monachorum in Mesuen.

MICHAEL COLVMBVS Anatomien corporis humani IOANNIS VALVERDAE ex Italica Latinam fecit, & tabulis aliquot illustravit. Venetiis apud Iuntas folio 1589.

MICHAELIS GAVASSETII Nouellariensis, Patauini Professoris, Exercitatio Methodi Anatomicæ, Venetiis in 4. anno 1584. Eiusdem libri duo, alter de natura Cauterij & eius accidentibus, alter de præludiis Anatomicis seu totius Medicinæ fundamentis in 4. Venetiis anno 1584.

MICHAELIS PSELLI Peripatetici, Opus

Græcum ex libris medicinalibus ordine alphabeti, latet Romæ in Vaticana. De Victus ratione, de que facultatibus & succi qualitate alimentorum libri duo, Georgio Valla interprete: Cratander excudit Basileæ 1529. Claruit sub Constantino Duca Imperatore.

MORIENI cuiusdam liber alchymisticus extat, non impressus ut videtur. Citatur etiam ab Hortulano MORIENES in dialogo ad Regem Kalid Item MORION Chymista.

MOSCHION Græcus, scripsit volumen de raphano. Plinius. Item librum de Pessariis. Præterea de mulierum affectibus librum qui extat Venetiis, in Bibliotheca S. Ioannis. & in Bibl. Augustana. Eiusdem libros Gaspar Vvolphius edidit cum scholiis & annotationibus Gesneri 4. Basileæ 1586.

R. MO SI Aphorismi in Medicina.

MOISES quidam Chymix auctor ab Hortulano citatur.

MVG AIRIBB GRANATINE articuli de Alchymia per cantica descripti, & in eadem Commentarij Mammalucci cuiusdam Damasceni.

MVNDINVS citatur in tabulis Elluchasem Medici.

MVNDINVS Bononiensis citatur à Guidone de Cauliaco.

MVNDINI Anatomie, de omnibus humani corporis interioribus membris, Venet. fol. 1507. Argentinæ 1513. Marpurgi apud Egenolphum

phum cum figuris, in 4. emendata & scholiis illustrata à Dryandro. Eiusdem Practica, & Tractatus de urinis & pulsibus M. S. Dresserus in Catalogo librorum Manuscriptorum Misniæ, &c.

MVNDINI Florentini expositio in canones vniuersales Mesuæi, excusa Lugduni 1525. cū aliis quibusdam.

MVSEIA citatur in Tacuinis Elluchasem Medici.

MYCTIONIS Smyrnæi Gynæcia cap. 1072. in Bibliotheca Florentina, fortè Moschionis.

MYRERIS quidam Chymicus auctor, citatur ab Hortulano.

N

NICANDER Colophonius, vel Ætolus scripsit Theriaca, Alexipharmaca, Medicationum collectanea, metaphrasim prognosticorum Hippocratis, & alia versibus heroicis. Eius Theriaca cum interpretatione innominati authoris: & Alexipharmaca, cum diuersorum authorum, quorum nomina expressa nō sunt, commentariis, omnia excusa Venetiis Græcè apud Aldum cum Dioscoride Græco, & seorsim Coloniae apud Ioannem Soterum 1530. Eadem excusa sunt Latinè per Euricium Cordum carmine reddita, & prosa p Ioan. Leoniceum cum annotationibus. de vita authoris plura habes in initio operis. Nicandri poe-

mata omnium elegantissimè excusa sunt ab Henr. Stephano cum Homero & aliis poetis Græcis in folio. Nicandri opera Theriaca, Alexipharinaca Græcè & Latinè Ioan. Gorrhæo interprete, scholia Græca in eadem, & Gorrhæi scholia Latina in eadem, de ponderib. & mensuris Græcè. Item Gorrhæi Apologia de lepore marino ad Rondeletiū. Paris. 4. apud Morelliū. citantur alij Nicandri: Scholiastes Nicædri Theodosianum nominat in remediis contra cerussam. Interpretes Nicandri à Stephano in Corupe, nominantur Theon, Plutarchus, Demetrius Phalereus. Nicandri scripta citantur sæpe à Plinio.

NICOLI commentum in Aphorismos Hippocratis, excusum est in 8. in Italia.

NICEPHORI BLEMIDAE Canones de Vri-
nis extāt Bonon. in Bibliotheca S. Saluatoris.

NICERATVS multa de re medica scripsit, sed nihil tam probatur Cælio Aureliano, quàm commentarium eius de Catalepsia. Mentionem eius facit Dioscorides. citatur etiam à Plinio lib. 13.

NICEYAE collectio artis Chirurgicæ ex antiquis Medicis, vt Hipp. Galeno, Oribasio, Heliod. Archigena, Antyllo, Asclepiade, Diocle, Amynta, Apollonio Citiano, Nymphodoro, Apelle, Rufo, Sorano, Paulo Ægineta, Palladio. Græcè M. S. habetur in Bibliotheca Regis Galliæ.

NICOLAI ALEXANDRINI Medici Græci,
liber

liber de comp. medicam. particularium secundum genera ordinæ literarum, translatus è Græco in Latinum à Nicolao Rhegino, excusus est cum breuissimis Annotat. locorum difficilium IOANNIS AGRICOLAE AMMONII. Ingolsta dij 1541. deinde Venet. apud And. Arriuabenum. NICOLAI ALEXANDRINI MYREPSI medicinales lib. 24. Græci extant in Italia: nimirum idem opus cum prædicto, quod itidem in 24. literas Alphabeti diuiditur, à Leohardo Fuchio Latinitate donatum & illustratum Annotationibus ab eodem, Basileæ excudit Ioan. Oporinus 1549. idem opus H. Stephanus cum aliis Medicorum libris excudit folio 1567.

NICOLAI BIESII, Gandauensis, Theoricæ Medicinæ libri 6. quib. omnia huius artis præcepta explicatur. De methodo Medicinæ lib. 1. Commentarij in artē medicam Galeni. de Naturali Philosophia lib. 3.

NICOLAI DORTOMANNI Monspessuli Medici professoris lib. II. de Causis & effectibus Thermarum Belilueanarum paruo interuallo Monspeliensi vrbe distantium. 8. Lugduni. floret in Gallia.

NICOLAVS Medicus, Florentinus, scripsit summam medicinæ lib. 1. Eius sermones medicinales octo, impressi apud Bernardinum de Tridino 1491. Claruit 1412.

NICOLAVS FERNEHAM rei herbariæ studiosus, scripsit Practicas medicinæ lib. 1. de viribus Herbarum lib. 1. Claruit 1241.

NICOLAUS HAVPASIUS, Atrebatensis Medicus, Aphorismos Hippocratis è Græco in Latinum transtulit, & luculentiss. annotationibus illustravit.

N. HONORII Noua praxis & medendi methodus Antuerpiæ primùm excusa apud Plantinum. 4. 1587.

NICOLAUS HOSTRESHAM, Anglus, Medicus insignis, scripsit Viaticorum necessariorum lib. 1. Antidotariorum lib. 1. Contra dolorem renum lib. 1. de febribus lib. 1. Practicas Medicinæ lib. 1. Modum conficiendi & dispensandi lib. 1. Claruisse conicitur circa annum 1440.

NICOLAI HOVEI Pharmaceutices lib. 2. Prior continet omnia Mesuæ theorematata in tabulas redacta: posterior est Ioannis Tagaultij de simplicibus medicamentis purgantibus, annotationibus illustratus per Houeum. Parisiis 1571. in 8.

NICOLAUS de HOVSSEMAINE, Medicus, scripsit modum curandi pestem.

NICOLAUS LEONICENVS Vicentinus, vir doctissimus, in Galeni opera commentarios edidit: item opusculum, in quo omnibus ægris salutem & vitam restitui conciliari que posse docuit. Extant & eiusdem multæ Epistolæ. Eiusdem de Plinij aliorumque Medicorum erroribus lib. 4. Basileæ. 4. apud Henrici Petri 1529. chartis 52. adiectis eodem opere tractatibus de Herbis & fruticibus, Animalibus,

in alibus, Metallis, Serpentibus, Tiro seu Viperâ. Eadem rursus Basileæ apud Cratandrum excusa sunt 1532. cum aliquot aliis opusculis, nempe de tribus doctrinis, ordinatis secundum Galeni sententiam lib. 1. de formativa virtute lib. 1. de dipsade & pluribus aliis serpentibus lib. 1. de lue Venerea lib. 1. qui eius naturam & causas ac symptomata proponit. Contra suarum translationum obtrectatores Apologia. liber de lue Venerea etiam extat Lugduni apud Antonium Blanchardum 1529. Ex Galeni libris Latinos fecit, Artem Medicinalem: Artem curatiuam ad Glauconem: de diff. febrium lib. 2. de Crisibus lib. 3. (de motu musculorum lib. 2. & Aphorismos Hippocratis cum Commentariis Galeni, quos à Iulio Martiano Rota, & Augustino Gadaldino diligenter recognitos, plurium antiquorum exemplarium collatione Iuntæ impreserunt Venetiis cum reliquis Galeni operibus. Claruit anno 1491.

NICOLAUS LEONICVS Thomæus, Italus transtulit Galeni documentum de puero, Epileptico, Venetiis à Iuntis excusum cum reliquis operibus Galenicis. Idem scripsit de lue Venerea librum excusum in Italia. Claruit Patavij 1524.

NICOLAUS MACHELLVS, Medicus Mutinensis, vertit Galeni commentarium in Hippocratem. Principium Commentarij primi in Hippocratem de morbis vulgaribus, quod

nunquã antea vel Græcè vel Latinè euulgatã est. De Compositione medicament. localium libros 10. à Cornario translatos, denuò ad veterum Græcorum codicum fidem diligenter castigauit. Quæ omnia excusa sunt Venetiis à Iuntis cum Galeni operibus.

NICOLAUS MAGNVS Medicus, scripsit de medicis pulueribus libellum Lutetiæ excusum à Michaele Vascosano 1545.

NICOLAUS MONARDIS Hispanensis Medicus scripsit de simplicibus medicamentis ex Occidentali India allatis, quorum in Medicina vsus est, lingua Lusitanica, quæ C. Clusius Latina fecit & edidit Antuerpiæ. 8. apud Plantinum 1574. chartis 7. idem scripsit de secunda vena in pleuritide.

NICOLAI MASSAE Medici Veneti, liber de febre pestilentiali, petechiis & morbillis, &c. excusus Venet. 1540. apud Frãcis. Bindo, & Maphæũ Pafinũ. Eiusdem de lue Venerea lib. 6. per capita diuisi, impressi Basileæ apud Bebelium 1536. cum aliquot aliorũ eiusdem argumenti libris. Eiusdem Epistolæ Medicinales & Philosophicæ, ad quàm plurimos morbos curandos vtilis, & ad cognitionem rerum quarundem Anatomicarum, Dialecticarum ac Philosophicarum, excusæ Venet. in 4. apud Francif. Bindonum chartis 44. & dimidia. Eiusdem Examen de venæ sectione & sanguinis inmissione in febribus, ex humorũ putredine ortis, ac in aliis præter naturam affectibus. Venetiis 1568.

N. MONETARII Physici Regimē pestilētię.

NICOLAUS MVTONVS Medicus collegit
LUMINARE MAIUS, in quo multa clarissimo
rum medicorū pharmaca comprehenduntur.
Venetiis apud Iuntas 1549.

NICOLAUS MYREPSVS, vide NICO-
LAUS ALEXANDER.

NICOLAUS PERROTVS Saxoferratenfis,
& Sipontinus Episcopus, transtulit Hippocr.
Iusiurandum, impressum cum Anatome Ale-
xandri Benedicti. Claruit 1470.

NICOLAUS PETREIVS Corcyreus, vertit
Hippocr. de hominis structura libellum. Dio-
clis de sanitate tuenda ad Antigonum regem
epistolam. Venetiis 1542. in 4.

NICOLAI PISONIS Med. Lotharingi, de
cognoscēdis & curādis præcipuē internis hu-
mani corporis morbis lib. 3. ex Classicorū Me-
dicorū tum veterū tum recentiorū monumē-
tis collecti. accessit eiusdē lib. de Febr. Fran-
cofurti folio. & 8. per Hæredes Vvecheli 1585.
chartis 70. Obiit non ita pridem Nasij in Lo-
tharingia (1590.)

NICOLAUS POLL, scripsit libellum de cu-
ra luis Venereę per lignum Guaiacum, im-
pressum Basileę 1536. cum multis aliis eiusdē
argumenti opusculis.

N. PRAEPOSITI Doctoris Medici, Dispen-
satoriū ad aromatarios, siue introductiones in
artē Apothecariat⁹. Lug. 1536. apud Cl. Tupin.

NICOLAUS de REGIO vertit libellum

de viribus Centaurij minoris herbæ. Gentilis:
 Habemus etiam Galeni libros de vsu partium
 corporis humani, ex huius authoris versione
 impressos: & Nicolai Alexandri opus de me-
 dicamentis compositis; & alia quædam ab eo
 versa extant. Opera aliquot Galeni à Nicolao
 Rhegio Calabro translata excusa sunt Vene-
 tiis à Iuntis cum operib. Galeni, sunt aut hæc:
 De consuetudine, de partibus artis medicæ:
 de causis præcatarteticis, de anatomia oculorū.
 An omnes particulæ animalis quod in vtero
 est fiant simul. De virtute Centauræ. de ca-
 tharteticis. de Gynæceis; hoc est, de passi-
 bus mulierum. de Medicinis expertis.

NICOLAI RHODII Philosophi & Medici
 Scyllacei, Redargutiones in FERDINAN-
 DVM CASSANVM, pro ALTIMARO
 & IOANNE ANDREA NOLA Crotoniata,
 quibus non tantum vera Altimari positio de
 Tertianâ exquisita, & de Sedimento celebra-
 tur: sed quâ plurimi, quos Ferdinandus Cas-
 sanus committit errores, manifestantur. Ve-
 netiis. 4. apud Franciscū Pampazetum 1567.
 chartis 15. cum dimidia.

NICOLAI ROCHAETI Galli de morbis mu-
 lierum curandis liber. Basileæ. 4. cum aliis e-
 iusdem argumenti apud Conradum Vvald-
 kirchium 1586 in præfatione huius libri alios
 medicinales libros promittit.

NICOLAI RORARIJ Medici Vtinenfis,
 Contradictiones, Dubia, & Paradoxa in libros
 Hippocræ-

Hippocratis, Celsi, Galeni, Aëtij, Æginetæ, Auicennæ cum eorundem conciliationibus. Venetiis 1566. in octavo.

NICOLAUS TAVRELLVS Môtbelgarden-
sis, in Altorphiana schola Medicinæ hoc tem-
pore professor celebris; edidit Medicinæ præ-
dictionis Methodum, hoc est, rectam breuem-
que rationem coram ægris præterita, præsen-
tia, futuraq; prædicendi, morbos scil. morbo-
rumq; causas, mortē, sanitatē, recidivam aliq;
symptomata. 4. Francofurti sumptibus Bern-
lobini 1581. chartis 86. Idem Arnoldi Villano-
tiani Operibus Basil. folio in officina P. Pernę
excusis, annotationes elegantes addidit 1585.

NICOLAI VVINCKLERI Forchemij, Me-
dici, Chronica Herbarū, florum, seminū, fru-
ctuum, radicum, succorum, animalium, atque
eorundem partium, quo nimirū tempore sin-
gula eorundem colligenda, atq; in vsum adfe-
renda sint medicum, Augustæ 1570. 4.

NICOMACHVS Medicus Stagiritæ
Machaonis F. Æsculapij Nepos: à quo ge-
nus duxit Nicomachus pater Aristotelis Phi-
losophi, ipse etiam Medicus: scripsit de Me-
dicina libros 6. & rerum naturalium vnum.

NICOSTRATI Medici Antidota citantur à
Galeno lib. 2. de antidotis.

NIGER BOLOGNINVS de curis vlcerum
(ita legit in quodam catalogo Gesnerus)
ANGELI BOLOGNINI de cura vlcerum su-
prà meminimus.

NOBILIS SOCIUS Salodiensis Medicus; scripsit de temporibus & modis rectè purgandi tractatum, in quatuor sectiones diuisum: excusum Lugduni apud Bartholomæum Honoratum 1555.

NONI de omnium particularium morborum curatione liber, per Hieremiam Martium Augustanum. Argentorati in octauo, 1568.
NONI Medici opus Græcum extat in bibliotheca Augustana.

NUMENII librum Theriacum citant scholia Nicandri.

NUMIVS Medicus citatur ab Aetio lib. 13. cap. 20. fortè **NONVS**.

O

OBEDE, autor, vt videtur, Chymicus, citatur ab Hortulano philosopho.

OBSENI Medici scriptis vsus est Plinius 12. libro Naturalis Historiæ.

OCTAVII HORATIANI de curationibus omnium ferè morborum, de acutis & chronicis passionibus: de mulierum accidētibus, eorumque cūris, de physica scientia. Experimentorum libri 4. Ioan. Schottus excudit Argētorati 1544.

ODDI de **ODDIS** Patauini Physici, Expositio in primam Aphorismorum Hipp. sectionē, à Marco ipsius Oddi filio in lucem edita Patau 1564. in 8. Eiusdem libri 9. de pestis & pestiferorum omnium affectuum causis, signis, præca-

præcautione & curatione. Apologia pro Galeno tum in Logica, tum in Philosophia, tum in Medicina. de Cœnæ portione, &c. Venetiis 4. 1570. & Lugduni 1538. apud Germanum Rose, cum libello prisici cuiusdam Medici anonymi de morbis puerorum, &c. Eiusdem Expositio in Artem parvam Galeni, edita laboribus Marci Oddi eius filij. 4. Venetiis 1579.

OLYMNII Medici Alexandrini de vocibus Medicis: Eiusdem de Criticis diebus Græcè M. S. in Gallia.

OLYMPIADIS Medici scripta citantur à Plinio lib. 20. & tribus deinceps libris.

OMNIBONI FERRARI de Arte medica in fantiū libri 4. quorum duo priores de tuenda eorum sanitate, posteriores de curandis morbis agunt. 4. Brixia.

ONASIM citatur à IOANN. F. SERAPIONIS.

OPHILIVS Medicus allegatur à Plinio lib. 2. 8.

OPHION Medicus citatur à Plinio 20. libro & 7. sequentibus.

ORIBASIVS Sardus vel Sardinianus Medicus, Iuliani Cæsaris Archiater, plurimos in re medica libros Græcè scripsit, quos ex veteribus, ferè Galeno & aliis, collegit. Fragmenta aliquot ex eius libris apud Aetium Medicum leguntur: vnus ex libris ad Eustathium, & Eunapium, de simplicium Medicinarum facultate: cathartica quædam & curatione eorū

qui plus æquo purgantur, & ad Ephelides.
 Diegus Hurtadus Venetiis habuit Oribasij li-
 bros 14. Eiusdem de simplicium pharmacorū
 viribus lib. 4. excusi Argentinæ 1544. apud
 Schottum cum Trotula. Fragmentum de vi-
 ctus ratione, excusum Basileæ apud Cratan-
 drum 1528. cum aliis quibusdam. Item Eupo-
 ristion, hoc est, paratu faciliū libri tres: &
 medicaminum compositorum & trochisco-
 rum, confectio: Medicinæ compendij lib. 1.
 Curationum à capite ad pedes lib. 1. Henricus
 Petri excudit Basileæ Latinè, interprete ano-
 nymo 1529. cum Cælio Aureliano. Commen-
 tarij in Aphorismos Hippocratis, impressi Pa-
 risiis apud Colinæum, & Basileæ apud Cra-
 tandrum 1539. per Ioannem Guinterium An-
 dernacum castigati (Gefnerus miratur alicu-
 bi quòd Andernacus nō animaduernerit, hos
 cōmentarios non esse Oribasij.) de Oribasio i-
 ta Suidas: Orib. Sardinus familiaris Iuliano
 apostatæ, & quæstor ab eo Constantinopoli
 creatus, scripsit ad illos quib. non est copia Me-
 dicorū lib. 4. Ad Iulian. Regem lib. 72. Epito-
 mes eorundē lib. 9. ad Eustathiū filium. Viden-
 tur aut̄ hi quatuor libri quos Basileæ cum Cæ-
 lio Aureliano impressos dixi, iidem esse quos
 Suidas ait scriptos esse ad illos quib. copia Me-
 dicorū non datur, ait Gesn. Oribasij scripta de
 aquis & balneis quæcumq; in eius libris con-
 tinentur, ab Aug. Gadaldino in Latinā linguā
 translata Iuntæ impresserunt in opere de Bal-
 neis

neis 1553. Eiusdem lib. de laqueis ex Heracle à Vido Vidio in linguâ Latinam translatus, excusus Venet. cum Galeno: & Tiguri fol. in opere Chirurg. 1555. Eiusdem de machinamētis ex Heliodoro, Vido Vidio interprete. De aque bonitate, ex quinto Collectionū Medicinaliū Oribasij exc. sunt Venet. cum operib. Galeni: Eius Collectorū Medicinal. lib. 17. vertit Rosari⁹, q̄ ex magno 70. librorum volumine ad nostram ætatē soli peruenierunt, Paris. in 8. 1555. Eiusdē Synopses ad Eustat. F. lib. 9. quib. tota Medicina in cōpendiū redacta cōtinetur, idē interpretat⁹ est, Paris. 1554. Itē Collectan. artis medicæ lib. quo corporis humani anastome cōtinetur. ibid. Græcè in 8. Oribasij opera ab H. Stephano cum aliis Med. scriptis exc. 1567.

ORPHEVS cognomēto Theologus, scripsit de compos. venenis. Galen. lib. 2. de antidotis.

ORPH. primus omnium quos memoria nouit, de herbis curiosis aliqua prodidit. Plin. 25. c. 2.

ORVS Mendesius de cōpositis venenis citatur à Galeno lib. 2. de Antidotis.

OTHO BRUNFELSIUS Moguntinus Germanus, præter multa q̄ in Theologia, scripsit hæc in Medicina: Catalogū illustriū Medicorum, siue de primis Medicinæ scriptorib. librū, breuiter eorū scripta cōmemorantem, ex Gal. Plinij, Scriptorū de re Rustica libris, &c. collectum. Argent. 1530. apud Ioan. Schottū. Theses seu locos cōmunes totius Medicinæ: item de vsu pharmacorū, deq; artificio suppressam

aluum ciendi, Georgius Vlricher exc. Argentæ
 rati 1532. Adiecta est tabula, quæ continet me-
 dicamenta composita purgantia & præparan-
 tia ad purgationē cum dosi singulorū assigna-
 ta. Iatriōn medicamentorū simplicium, conti-
 nens remedia omnium morborū qui tam ho-
 minibus q̄ pecudib. accidere possunt, in lib. 4.
 digestum ibid. 1533. Onomasticon Medicinæ
 continens omnia nomina stirpiū, medicamen-
 torum simpliciu, aliarumq; rerum omniū ferē
 ad Medicinam pertinentiū, ac Philosophiam
 naturalem, historias Medicorū, &c. secundum
 ordinē litterarū, ex omni authorū genere cō-
 sarcinatum: præpositis à principio tabulis no-
 minū Anatomies, & ægritudinū totius corpo-
 ris humani Græcè & Latinè: item Saladini iu-
 dicio de ponderibus Medicinalibus. opus in-
 pressum Argent. 1534. idem 1542. rursus ibidē
 exc. & ab amicis Brunfelsij recognitū & auctū.
 Herbarū viux icones ad naturæ imitationem
 effigiatę vnā cum effectib. eorundē & nomini-
 bus Latinis, Græcis ac Germanicis, editæ 1532.
 cum appendice Isagogica de vsu & administra-
 tione simpliciu, & aliquot tabulis varij argu-
 mēti in re med. Ioan. Schott⁹ excudit Argent.
 Tabulę verò seorsim exc. sunt Paris. 1540. apud
 Agid. Corrozet, sub tit. Epitome Medicinæ.
 Tomus secundus Herbarij excus. postea apud
 Schottum cum aliis. Tertius vide an editus:
 Exiuerunt & Germanicè scripti Herbarij libri
 ab hoc authore cum figuris. Marcelli Virgilij
 com-

commentarios in Dioscoridem, vbi videbantur superflui & tanquã luxuriati, resecuit, ita vt nihil esset parergon. Argentinx impr. sunt vnacum textu Græco & Latino Dioscoridis. Idem scripsit libellum de reformatione Apothecarum. Serapionis, Rasis, Auerrois aliquot libros recognouit. Claruit Bernæ Heluetiorum 1534. quo etiam obiit.

OIHONIS CREMONENSIS Rhythmi de electione meliorũ simplicium ac specierũ Medicinalium, impressi sunt Francofurti 1553. cũ libello scholæ Salernitanæ: & eodem anno Parisiis apud Carolum Perier,

P

PALLADII cuiusdam expositio Græca in librum Hippocratis de morbis acutis, Venetiis extitit apud Hurtadũ. PALLADII SOPHISTAE in 6. Epidemiorum, in Bibliotheca Sambuci.

PAMPHILYS quidam de stirpibus volumẽ edidit ordine alphabetico, in quo sæpè fabulas quasdam aniles recenset, & superstitiosa quædam describit, & incantationes quibus in eruendis herbis quidam vtuntur: quin & amuleta quædam & alia vana, non curiosa solum & extra rem medicam, sed & falsa omnia. Solet autẽ vnicuique herbæ primũ varia nomina adiicere, vt Ægyptia, Babylonia, & quæ quidam peculiariter, aut symbolicè imposuerunt, &c. Galenus.

PAMPHILI MONTII, Bononiensis, Patavij publici professoris, Methodus medendi, in iis quæ ad Galeni doctrinam spectant, opus utile iis qui Medicinæ praxin exercent: additis quibusdam ad hanc materiam maximè necessariis: Eiusdem auctoris lib. 4. primus, de subiecto Medicinæ: 2. de tribus Doctrinis ordinariis. 3. de temp. æquali ad pondus. 4. de Hominis temperatura ex Galeni intentione. Hieron. Scotus excudit Venetiis 15 45. in 8. chartis 32. Eiusdem commētarij in Gal. libros de febrium differentiis. Bononiæ 15 67. Item annotat. in Achillini opera in vnū collecta. Venetiis apud Hieron. Scotum in folio.

EX **PANCHARIO** quædam Græcè in medicina extant alicubi in Italia.

PANDVLPHI COLLENTII Pisarenfis I. C. Defensio contra **LEONICENVM** Pliniorij Brunfelsij, præcipuè super medicamentis simplicibus.

PARTHENII cuiusdam dialogus de Humani corporis sectione, impressus Argent. apud Ren. Sybold, cū quibusdā Georg. Valle opuscul.

PAVLVS ÆGINETA medicus, scripsit diversos libros medicinales. Suidas. à Ioan. filio Serapionis allegatur simpliciter **PAVLI** nomine, & similiter ab aliis medicis. Eius lib. 7. Græci collatione vetustorū exemplariū restituti, & quibusdā in locis aucti per Hieron. Gemusæu, impressi sunt Basil. apud Oporinū 15 51. Eisdem

Eosdem etiam vertit Ioannes Guinterius Andernacus, & adiectis Commentariis illustravit, excusos Lugduni 1551. & Ianus Cornarius postremo, vnâ cum septem Dolabellarum in eundem libris nondum excusis. Æginetæ libros Héricus Stephanus cum aliis præcipuorum Medicorum libris excudit folio 1567.

PAVLI Medici de fracturis liber, Græcè alicubi extat. non est autem aliis quàm Æginetæ qui inter opera eius habetur, Genserus.

PAVLVS ALPAGVS promisit se editurum, quæ Andreas Alpagus ex Auicenna transtulit, & alia nonnulla.

PAVLI BAGELLARDI à FLVMINE liber de egritudinibus infantium, impressus Venet. Extat etiam sub voce Anonymi. vide PETRVS TOLETVS.

PAVLVS HESSVS, scripsit defensionem xx. problematum Melchioris Guilandini, aduersus quæ C. problemata Matthiolus scripsit.

PAVLI MAIOLI Commentarij in Hippocratem feruntur Venetiis esse excusi.

PAVLVS SVARDVS Aromatarius scripsit Thesaurum Aromatariorum, siue Antidotarium, ordine Alphabeti: liber impressus est Lugduni 1528. apud Antonium Blâchardum, cum Ioan. Iacobi Manlij lumine Apothecariorum, &c.

PAVLI TVCCAE Parthenopœi, de Observantia curationis februm iuxta præceptorum eius decreta, libellus impressus in Italia 1532.

PAVLVS ZANGMAISTERVS, Pharmaco-
pœam Laurentij Iouberti primus edidit, &
notis marginalibus passim illustrauit.

PEDACII DIOSCORIDIS lib. 5. de Medica
materia, & vnus de lethalib. venenis, eorumq;
p̄cautione & curatione: de cane rabido, deq;
notis quæ morsus iētūsye animalium venenum
relinquentium sequuntur, & eorum curatione: Al-
dus excudit Græcè Venet. cum Nicandro, &c.
& Ioan. Bebelius Basileæ 1519. & Soter Colo-
niæ cum versione Latina Marcelli, ac eiusdem
Commentariis, & Hermolai Barbari corolla-
rio: & Schottus Argentinæ similiter, sed super-
fluis resectis Cōmentariorū Marcelli, per Ot-
thonem Brunfelsium. Latinæ versiones seorsim
diuersis interpr. Venetiis, Lutetiæ, Basileæ, &
Lugduni exiuerūt. Pedacij Dioscoridis de Cu-
ratione à capite ad pedes libri 2. Græci extant
in Bibl. Augustana. Dioscoridis libri de re Me-
dica Parisiis Græcè & Latinè excusi ex casti-
gatione Iacobi Goupyli in 8. Lugduni item in
8. Cum Commentariis Andree Matthioli pas-
sim extat. Eiusdē *ē vnūq̄* libri duo de medica-
mentis simplicibus paratu facilibus, secundum
morbos, & affectus corporis digesti, extant
M. S. Græcè in Bibliotheca Augustana, quos
Ioannes Moibanus Medicus transtulit, & o-
pus propter ipsius immaturam mortem non-
dum absolutum Gesnerus perfecit: Additæ
sunt annotationes & Græcus contextus: Ar-
gentinæ impressit Rihelius 1565. in 8. Diosco-
ridis

fidis & Stephani Atheniensis medicorum alphabetum Empiricum Græcè M. S. aliud à paratu facilibus Dioscoridis, extat apud Cl. Gasparum Vvolphium Medicum Tigurinum. inuenitur etiam citari alicubi, Dioscoridis Epidemiorū liber secundus. in Bibliotheca Mendozæ fertur fuisse Dioscoridis Codex Græcus à vulgato hodierno innumeris locis varians. Ianus Lascaris & eum sequutus Ruellius pro **PEDACIVS DIOSCORIDES** legunt, **PEDANIVS DIOSCORIDES**, ex vetustissimo exemplari: Galenus in opere de facultate simplicium medicamentorum, nominat eum **ANAZARBIUM DIOSCORIDEM**: & Suidas, Dioscoridem **ANAZARBEVM** Medicum cognomento **PHACAM**, id est Lentinum: quòd lentigine os dehonestaretur. Versionem Ruellij reliquis anteposuit C. Gesnerus.

PETRONIVS Medicæ materiæ scriptor. Meminit eius Dioscorides in præfatione sua.

PETRI ALBI liber de febris Tertiana & non vera. M. Dresserus in Catalogo librorum Misniæ.

PETRI ANDREAE MATTHEOLI Senensis, Medici celeberrimi, de luis Venereæ curâdî ratione lib. I. per Dialogum inter se & Franciscum Aligerum ab ipso conscriptus: Bebelius excudit Basileæ 1536. cum diuersis aliorum eiusdem argumenti libellis, & Venet. 1535. Eiusdem Commentarij longè doctissimi in libros 6. Dioscoridis de materia Medica, qui sæpius

Italicè editi, postremò ab ipso authore in Latinam linguam translati sunt. Venetiis excudit Vincentius Valgrifius 1554. in folio. Adiectæ sunt innumere plantarum & animalium imagines ad viuum expressæ. Eiusdem Apologia qua se ab erroribus & calumniis vindicat, quibus notatur ab Amato Lusitano Medico in suis Enarrationibus, quas ille in Dioscoridem edidit: Item obiectiones quibus errata Amati patefacit: idem Vincentius excudit. Eiusdem Epistolarum medicinalium libri quinque impressi Lugduni in 8. 1564. de simplicium medicamentorum facultatibus secundùm locos & genera, opusculum impressum Venetiis à Valgrifio 1569. Compendium de plantis omnibus vnà cum earũ iconibus, de quibus scripsit in suis Commentariis in Dioscoridem editis, Venetiis 1571. in 4. Disputatio aduersus 20. problemata Melchioris Guilandini. Commentaria in Dioscoridem postremò excusa sunt Venetiis apud Felicem Valgrifium 1583.

PETRVS ANGELVS AGATHVS, Materas, librum Fallopij de lue Venerea edidit, & scholiis marginalibus illustrauit, ac quasdam exercitationes passim inseruit, certis notis à reliquo orationis contextu secretas. Venetiis 1565.

PETRVS de APONO, Patauinus, Philosophus & Medicus, scripsit opus in signe de omnimoda medicina, ad Ioãnem Papam 22. lib. 1. in librum Ioannis Mesuæ lib. 1. in problemata Aristot.

Aristot. lib. I. Galenuum de cholera nigra, & de regimine sanitatis, cum aliis multis transtulit. Sunt qui CONCILIATOREM appellant, ob librum ab eo scriptum, in quo veterum præcepta Medicorum simul connectit atque conciliat. de Venenis eorumque remediis liber impressus Marpurgi apud Ceruicornum 1537. & Venetiis apud Gryphium 1550. Tractatus aliquot Abrahæ Auenzæ Latinos fecit. Conciliator differentiarum 209. Philosophorum & præcipuè Medicorum, liber impressus Venetiis 1483. apud Ioannem Herbort Alemanum. de ægrotudinibus corporis humani additio ad Grabadin, siue medicinas particulares, hoc est, secundum locos Ioannis filij Mesuæ, cum operibus Mesuæ imprimi solitæ. Claruit 1320.

PETRI de ARGELATA Bononiensis de Chirurgia libri 6. impressi Venet. 1497. apud Octavianum Scotum.

PETRI BARABI Medici de generatione hominis.

PETRI de BAYRO Taurinensis opusculum de pestilentia, eiusque curatione, per præseruatiuum regimen & curatiuum. Taurini 1507. Eiusdem de medendis humani corporis malis Enchiridion, seu Practica, quod vulgò VENIMECVM vocant; editum est Basileæ à Theodoro Zuingerò apud Petrum Pernam in 8. addito libro de peste.

PETRVS BELLONIVS Cenomanus, Vir,

ut aliàs, sic peregrinationib. lóginquis inagnis
 variarum rerum vsu & doctrina celebris, Bo-
 tanologiam scriptis suis maximè illustravit:
 scripsit enim de arboribus coniferis, resinife-
 ris, aliis quoq; sempiterna fronde virentibus,
 cum earundem iconibus ad viuum expressis:
 item de melle Cedrino, Cedria, Agarico, resi-
 nis & iis quæ ex coniferis proficiuntur. Pari-
 siis in 4. chartis 10. in ipsius Observationibus
 rerum singularium multa habentur præclara
 ad Medicinam spectantia: Eius libellum de
 neglecta stirpium Cultura nuper è Gallico
 Latine redditum Carolus Clusius edidit anno
 1589. apud Plantinum Antuerpiæ 8. chartis 5:
 Occisus fuit ab inimico quodam non longè à
 Lutetia 1564.

PETRVS BLONDELLVS Calexius edidit
 ephrasin Hippocratis prognosticorù, ex men-
 te Galeni, 4. Lutetiæ 1575. apud Martinum Pa-
 tissonum chartis 10.

PETRI BRISSOTI liber siue apologia, de
 incisione venæ in Pleuritide morbo, impres-
 sa Parisiis apud Colinæum.

PETRI BURCHARDI parua Hippocratis
 Tabula.

PETRI CARRARI Quæstio de Venenis
 ad terminum.

PETRI CORTONAE libellus, cur Galenus
 scripserit lib. de sanitate tuenda.

PETRVS COVDEBERGIVS Pharmacopœ-
 ceus Antuerpiensis, Valerij Cordi Dispensa-
 torium

torium correxit, & ab erroribus non paucis vindicavit, Antuerpiæ apud Christoph. Plantinum 16. 1568. & alibi.

PETRVS CRESCENTIVS, Senator Bononiæ, scripsit de Agricultura, multisque plantarum & animalium generibus lib. 12. Henricus Petri excudit Basileæ 1538.

PETRI CRISPI in Aphorismorum Hipp. lib. Commentaria 4. Romæ 1575.

PETRI CVSSVMANI regimen pestilentiæ.

PETRI DOLETI, de morbis puerorum: Articularis morbi defensio.

PETRI DRÆTI Medici è schola Parisiensi, Consilium novum de pestilentia, Parisiis 1573. in 8.

PETRI FORESTI Belgæ Medici, Observationum & Curationum de Febribus ephemericis & continuis lib. 2. 8. Antuerpiæ apud Plantinum 1585. Eiusdem Observationum & Curationum Medicinalium libri 3. nempe tertius de Febribus intermittentibus, quartus de hecticis, ac quintus de Febribus compositis: in quibus earundem causæ, signa, prognoses, curationesque graphicè depinguntur, in 8. Lugduni Batauorum 1586. Eiusdem Observationes & Curationes de Febribus publicè grassantibus: cum morbis epidemiis, deque febribus malignis, contagiosis, pestilentibus ac peste liber 6. Item Observationes & Curationes de symptomatibus Febrium ibid. 1588. Eiusdem de incerto fallaci Urinarum iudicio,

quo Vromantes ad perniciem multorum ægrotantium vtuntur libri 3. 8. Plantinus 1583. Floret hoc tempore 1590. in Belgio, ætate prouectus.

PETRI FRANCISCI PAULI, Medici Florentini tractatus de venæ sectione aduersus Auicennam: Lugduni apud Gryphium anno 1534. cum aliis nouæ Academiæ Florentinæ opusculis.

PETRI GORRABI Bituricensis Formulæ Remediorum, quibus vulgò Medici vtuntur: Patauij, & apud Ioan. Marechallum cum aliis scriptoribus de eadem materia. 8. anno 1584. & 12. Herbornæ apud Christophorum Coruinium cum Marecotti Compendio 1588.

PETRI HASSARDI Commentarij in Eobani Hefsi bonæ valetudinis tuendæ præcepta. Francofurt. Egenolphi heredes excud. anno 1568. in 8.

PETRVS HISPANVS Portugalensis, Episcopus Tusculanus scripsit Thesaurum Pauperum lib. 1. Francofurti 8 apud Egenolphum 1578. ex Castigatione Guilielmi Adolphi Scribonij: chartę sunt 15. de problematib. lib. 1. Canones Medicinæ lib. 1. Claruit 1275.

PETRI IACOBI BANELLI, de pestilentia statu, liber impressus (vt videtur) in Italia.

PETRI de LARGALATA Chirurgia in fol.

PETRI MARTYRIS TRONI Nouarieni de Vlceribus & vulneribus capitis 4. Ticini anno 1584.

PETRI

PETRI MATTHÆI PINI annotationes
in Anatomica Bartholomæi Eustachij.

PETRI MEMMI Herendalij, Medici, de
recto vsu Medicinæ, liber.

PETRVS PADVANVS Dioscoridem al-
phabetico ordine in capitula 717. digessit, ad-
ditis annotatiunculis breuibus, & tractatu e-
xiguo de Aquarum naturis: sunt autem aquæ
nō distillatæ, sed ex diuersis simplicibus com-
positæ ad morbos quosdam. liber impressus
Lugduni 1512. in 4.

PETRI PAULI PARAVICINI Nouocômē-
sis Medici, de Masinensium & Burmiensium
Thermarum situ, natura, miraculisque liber,
impressus à Iuntis 1553. in opere de Balneis. Idē
in Epistola de balneis Burmiensibus & Masi-
nensibus mentionem facit Promptuarij à se
conscripti, è quo peti iubet vsum balneorum
pro morbi qualitate & ægrotantis temperatu-
ra, & Naturæ viribus, in singulis eorum mor-
borum historiis qui thermarum auxilio egēt.

PETRVS PAVLVS VILLANVS citatur à
Monachis qui scripserunt in Mesuem.

PETRI PENÆ & MATTHIÆ LOBELII
Medicorum, Stirpium Aduersaria: perfacilis
vestigatio, luculentaq; accessio ad priscorum
præsertim Dioscoridis, & recentiorum mate-
riam Medicam. Coniectaneorum de plantis
appendix. eiusdem Lobelij Observationes de
plantis. De succis medicatis & metallicis se-
ctio: antiquæ & nouæ Medicinæ Thesaurus;

&c. Londini 1571. in folio. libri de plantis excu-
si sunt à Plantino Antuerpiæ folio.

PETRI PAULI PEREDAE Setabensis, & a-
pud Valétinos Medici Professoris, in MICHA-
ELIS IOANNIS PASCHALII Methodû cu-
randi scholia 8. Lugduni ex Officina Junta-
rum 1585.

PETRVS PINTOR Hispanus, patria Valen-
tinus, scripsit de Epidemia lib. I.

PETRVS & LVDOVICVS ROSTINII di-
gesserunt ordine Alphabetico omnes senten-
tias quæ in Hipp. Aphorismis continentur.

PETRI SALII DIVERSI, Medici Fauenti-
ni, de febre pestilentiali tractatus: & Curatio-
nes quorundam particularium morborum,
quorum tractatio ab ordinariis Medicis non
habetur. Atque Annotationes in artem Me-
dicam à Renato Antonio ab Altomari condi-
tam. 4. Bononiæ 1584. & Francofurti in 8. an-
no 1586.

PETRVS SCARRERIVS Scardonius, scri-
psit opusculum de Venenis.

PETRI SEVERINI Dani, & Regis Daniæ
Archiatri clarissimi, Idea Medicinæ Philoso-
phicæ, continens fundamenta totius doctri-
næ Paracelsicæ, Hippocraticæ & Galenicæ.
Basileæ Sixtus Henricpetri 1571. in 4. excude-
bat chartis 54. Eiusdem Epist. scripta à Theo-
phrasto Paracelso, in qua ratio ordinis & no-
minum, totiusque Philosophiæ adeptæ me-
thodus ostenditur. Basileæ 8. 1572.

PETRI

PETRI SYBILLINI de peste liber absolutissimus.

PETRI STRATEGI Medicinæ Doctoris Rostochij, libellus de iis affectibus, qui falso Incantationum vi excitari à plerisque creduntur, nondum impressus.

PETRI TALPAE STELLINI, Vvernio, Empiricus siue Indoctus Medicus per dialogum. Exilium Empiricorum, breui Elegia Satyrico sale condita descriptum.

PETRVS TOLETVS, Medicus domus Hospitalis Lugduni, Gallus, scripsit vniuersalem morbi articularis præcautionem & Curationem ad libellum Oddi de Oddis, de Prandij & Cœnæ ratione, seu quâtitate *μαρτάριον*: Appendices in opusculum Anonymi cuiusdam de morbis puerorum (is autem est PAVLVS BAGELLARDVS) Germanus Rose impressit Lugduni 1534. Claruit 1540.

PAVLVS TRAPOLINVS, Patauinus, subtilissimè scripsit de humido radicali. Itè Commentarios laudatissimos in quæstionem de auctuatione Medicinarum.

PETRI de TVSIGNANO Consilia contra Epidemiam, impressa cum fasciculo Medicinæ: item de regimine sanitatis libellus, impressus Parisiis à Vvechelo. Eiusdem Recepta multiplicia, cum Sillani Papiensis Medicinalibus Commentariis, excusa Venetiis anno D. 1518. Eiusdem liber de Balneis Burmi, in quò non solùm aquarum vires & medicinæ, sed ea-

rum quoque exhibendarum canones explicantur. Venetiis 1553. in Opere de Balneis. Eiusdem Compositiones & Remedia ad omnes affectus morbosque sanandos. Lugduni 16. apud Ioannem Tornæfium 1587.

PETRVS VALLA Placentinus, transtulit Tabulam de Succedaneis.

PHANIAS Physicus citatur à Plinio lib. 21. 22. 24. & tribus deinceps: scripsit verò, vt idem refert, Vrticæ laudes. Arbitratur autem Gesnerus, nō alium ab eo citari quàm ERESIVM, qui, Suida teste, de Plantis scripsit.

PHILAGRIVS Lycius Macrensis, Epirota genere, Medicus, libros Medicinales reliquit, monobiblos septuaginta, & alios nō paucos, item Commentarium in Hippocratem. Suidas. Aetius Philagrij citat aloetica, de colliquante febre, de dulcibus consuetisq; in febris potionibus, diætā calculosorū gracilium, de feminis in fomno profluuiio, collyriū quoddam ad anginas, de lienis affectionibus, de calculosis renibus, de ganglio, vntionum confectioes ad vteri suffocationem, & alia præsidia ad idē. allegatur etiam à Ioanne F. Mesuæ.

PHILAGRII & ARCHIGENIS de renum calculo fragmentum M. S. in Bibliotheca Regia, videndum an diuersum ab eo quod in Aetio habetur.

PHILARCHI liber de pulsibus, impressus olim cum Ioannicio: deinde cum Theophilo de Vrinis, Albano Torino interprete, Basileæ apud

apud Henricpetri 1533.

PHILETAE quidam tribuunt Hippocratis
librum de Diæta. Galenus.

PHILIBERTVS SARACENVVS Medicus
Lugdunensis, libros II. Galeni de simplicium
medicam. facultatibus, ad Græci exemplaris
collationem emendavit, & scholiis marginali-
bus illustravit Lugduni in 16. per Guilelmum
Rouillium 1552.

PHILIPPVS INGARSIAS Siculus, Profes-
sor Neapoli, scripsit Iatrolariam, & de tumo-
ribus præter naturã 1551, fortè IOANNES PHI-
LIPPVS INGRASSIA.

PHILIPPVS Medic. scripsit lib. 2. de Maraf-
mo, quorum primus tantùm Galeni tempore
extabat. Galenus de Marafino cap. 10. Idem in
præfatione lib. 6. de simplicibus, Philippum &
Archigenem inter recentiores de vsu simpli-
cium in Therapeuticis suis voluminibus scri-
psisse refert. Non esse autem pro Philippo (vt
quidam volunt) PAMPHILVM legendum
monet Gesnerus. In Isagoge, inquit Galenus,
Philippus Cous, primus Empiricam separavit
à Logica, rationes accipiens ab Herophilo cu-
ius discipulus fuit.

PHILIPP. MELANCHTHON, Germanorũ
decus, vitam Galeni breuiter descripsit, in li-
bello quoque suo de Anima Humani corporis
structuram & vsam paucis & eleganter, inter
cætera, indicat.

PHILIPPVS de SOLDEVILLA, natione

Cathalanus, Medicus, scripsit in Artem parvâ Galeni lib. I. de spiritu gignituo lib. I.

PHILIPPI VLS TADII Patricij Norimbergensis, professione Medici, Cœlum Philosophorum, seu de secretis Naturæ liber, impressus Argentinæ 1528. Eiusdem tractatus de Epidemia, impressus Basileæ apud Cratandrum 1526. Claruit 1525.

PHILISTIONI quidam tribuunt Hippocratis librum de Diætâ. Galenus.

PHILONIS versus de Antidoto (quod ab ipso Philonium adhuc vocatur, & conficitur in Seplasis) extant apud Galenum in Opere de medendo secundùm locos.

PHILONIDES DYRRACHENSIS audiuit Aselepiadê, & cùm in patria Medicam artem cum laude exercuisset, libros cõposuit 45. Stephanus. Galenus PHILONIDAE Siculi lib. 18. de Medicina, citat de diff. pulsum lib. 4. c. 10.

PHILOTHEI cuiusdam Græci Commentarij extant in Aphorismos Hippocratis: quorum bonam partem Anton. Musa Brassauolus in suos transtulit Commentarios super Aphorismis. Fortassis hic est, (ait Gesnerus) ille THEOPHILVS, cuius & alia scripta Græcè in Medicina habemus. Hunc Albanus Torinus latinitate donauerat, paulò antea quàm obiret, nondum in lucem editum. PHILOTHEI Medici quem alij THEOPHILVM vocant, cuius etiam de vrinis liber extat, Commentaria in Aphorismos Hippocratis, Græcè extant: quæ

quæ anno D 1549. Venetiis apud Cominum de Tridino excusa sunt Latinè in 8. chartis 12. & dimidia, cum Indice, Ludouico Corado de Austria Mantuano interprete.

PHILOTIMI Opsartyticum, & librum de alimento, Athenæus allegat: scripsit etiam libros de officina Medica, Galeno teste.

PHILOXENVS quidam Medicus, allegatur à Galeno in opere de remediis generalibus. Philoxenus (in Ægypto) hanc Medicinæ partē quæ manu curat, plurib. voluminib⁹ diligentissimè cōprehendit. Celsus lib. 7. cap. 1.

PHILVMENTI Medici fragmenta in Aetij collectaneis leguntur hæc: Curatio febris ardentis, de vigiliis in febribus, de extinguenda siti, de aurium inflammatione, de hebetudine quæ à morbis contigerit, de lumborum doloribus. curatio vlceris ossis sacri in febribus, de animi deliquio, de crapula, de cura alui fluxione laborantis, de tōsillarum inflammationibus, de vlceribus earundem, de fœtus extractione siue sectione, de loculo educendo, ad mamillarum inflammationes, ad easdem induratas, de vteri inflammatione: de thymis, formicis, & verrucis vteri.

PLINII VALERIANI opus in re Medica: impressum alicubi in Germania.

PORPHYROGENETAE regis Constantini epitome de alimentis, Græca asservatur Bononiæ in Bibl. S. Saluatoris.

POSIDONII fragmenta de phrenitide, de

lithargo, de caro, de comate, de vertiginosis, de mania, de melâcholia, de ephialte, de epilepticis, alicuius inebri vitio: curatio senum & puerorum epilepticorum, item decrepitorum & infantium: de morsis à cane rabido, citantur ab Actio.

PROSPER BORGARVTIVS recognovit, emendavit & edidit Andreæ Vesalij Chirurgiam magnam, vnâ cum instrumentorum quibus Chirurghi vtuntur, pictura. 1569.

PROSPER CALANVS è Sarzana Hetrurię vrbe oriundus, Medicus, scripsit de tuenda valetudine ad Herculem Gonzagam Commentarium. Paraphr. in Galeni lib. de natur. facult. Enchiridion de cautione à venenatis, Clemēt. VII. Pont. Max. Duodeuiginti Commentaria, per quæ ipse totidem illustribus & potentibus viris in varios morbos consilium dedit. Eius Paraphrasis in Galeni libellum de inæquali intēperie, impressa seorsim Lugduni à Gryphio. Epistolæ quàm plurimæ diuersis amicis de curatione certarum ægritudinum missæ, & varia eius scripta in re Medica, impressa apud Gryph. Lugduni 1538.

QVINTI SERENI Samonici, Gordiani iunioris præceptoris, de curâdis morbis à capite ad pedes, capita 65. versibus hexametris descripta, Aldus excudit Venetiis, & Colinaus Parisiis 1535. cum annotationibus Io. Cæsarij,

farij: & Frosch. Tiguri cum Comment. Gabr. Humelburgij 1540. & H. Stephanus cum alijs 1567. Vide Gyraldū qui aliū putat esse Q. Serenum, & alium Samonicum Serenum.

QVIRICVS de Augustis de Thertona, artium & Medicinæ Doctor, scripsit Lumen Apothecariorū, impressum Lugduni 1528. cum Ioan. Jac. Manlij Luminari maiori, &c.

R

RABBI MOISIS Medici antiquissimi ac celeberrimi, Aphorismi ex Galeno collecti, nunc verò ad usum studiosorum Medicinæ ab interitu vindicati, & iam primū in lucem editi. Item locorum quorundam apud Galenū sibiipsis contradicentium castigatio & notatio. Deniq; Ioan. Damasceni aphorismi utilissimi ad filium. 8. Basileæ ex officina Henricpetrina 1579.

RACHAN filius Dybe, chymista, citatur ab Hortulano Philosopho.

RAMVSSVS quidam transtulit Auicennā.

RANVTII episcopi Arusiensis regimen contra pestilentiam & epidimiam.

RASIS Medicus Arabs, alias Rhazis, à nonnullis citatur Almanforis nomine: in libris eius impressis nominatur Albubetri Arazi filius Zacchariæ. Rhazæ experimentatoris lib. de pestilentia, diuisus in cap. 15. quæ enumerantur in præfatione Georgij Vallæ Placentini, qui id opus ex Arabico sermone redditum

Græcè, Latinum fecit: impressum Basileæ à Cratandro 1529. cum Psello de ratione vitus, &c. Opera aliquot Rasis impressa Venet. apud Bonetū Locatellum anno Dom. 1497. cum aliis quibusdā R. Moisis Damasceni Hippocratis, & Zoari libris. Sunt autem hæc quæ Rasis edidit: liber inscriptus Almanfor, eò quòd Regis Manforis, Isaac filij iussu editus est, cuius librum nonum ANDREAS VESALIUS doctè & eleganter ex barbaro & obscuro Latinum fecit. Liber diuisionum translatus à Gerardo Cremonense de Arabico in Latinum, de iuncturarū ægritudinibus, de ægritudinibus puerorū. Aphorismi. Antidotaria. De præseruatione ab ægritudine lapidis. Introductorium Medicinæ. De sectionibus, de cauteriis & ventosis. Casus quidā qui ad manus eius peruenerunt. Synonyma siue dictionariū vocabulorū Arabicorū ordine literarū, tabula omniū antidotorū, quorum meminit Rasis in suis operibus. De proprietatibus, iuuamentis, & nocumētis, 60. animalium, liber aggregatus ex dictis antiquorum, per cap. 56. Cunctorū ante se scriptorum commentarios ingenti volumine coegit, quod Medici CONTINENTEM vocant, quòd cuncta contineat. Raphael Volat. Rasis autē omnia opera, præter Continens, Basil. excudit Henric. Petrus. Rasæ liber de Pestilētia ex Syrorū lingua in Græcā translatus, Græcè excus. est Parif. à Roberto Stephano cum Alex. Traliano, & Iac. Goupyli in vtrumq; castigationib.

RAYMUNDVS LULLIVS Eremita, natione Maioricensis, claruit circa annum Domini 1311. Plurima cum in Theologia tum in omni Philosophia scripsit. eius libelli aliquot Chemicici, nunc primum in lucem editi opera M. Toxitæ, Basileæ per P. Pernam 1572.

REALDI COLUMBI Cremonensis, Anatomici præstantissimi, de Re Anatomica libri 15. qui continent ea quæ rarò in Anatomicis conspiciuntur, Venetiis folio ex officina Nicolai Bouillacquæ 1559. chartis 70. & 8. Parisiis apud And. Vvechelum 1572. chartis 32.

REGINALDI de VILLA, nouum Regimen sanitatis, in 8. Parisiis. 1542.

REGINALDI STVRMII Sueffonenfis, in septem libros Aphorismorum Hippocratis, Paraphrasis poetica, ad illorum memoriam summe utilis. 16. Lugduni apud Antonium Gryphium 1583.

REINERI SOLENANDRI Apologia, qua IULIO ALEXANDRINO respondet pro ARGENTERIO. De causis calorum fontium, liber impressus: Idem hæc conscripsit, nescio an edita: De Excrementis, hoc est, de generibus, differentiis, causis, causarum differentiis, & quomodo sit prædicendum ex excrementis. De præstantia hominis, de lue Venerea. Consilia Medicinalia. Collegit etiam in Theophr. multas correctiones partim ex manuscriptorum Codicis collatione, partim ab amicis obseruationibus multaq; ex cõiecturis, plurima quoq; in

priores quinque Theophrasti libros annotavit: ut ea propè iustorum commentariorum loco esse possint. Habet etiam librum vetustate insignem, varia experimenta continentem & insignia, quem auxit, & in libros 3. distinxit, ac titulum fecit, **EXPERTORVM REMEDIORVM.**

REMACLI FVCHS Lymburgi, Germani, Methodus curandi lucem Veneream, per ligni Guaiaci decoctum: impressa Parisiis apud Vvechelum. Eiusdem Historia omnium aquarum, quæ in communi hodie practificantium sunt vsu: item tractatus conditorum & specierum Aromaticarum, quorum vsus frequetior est apud pharmacopolas. Venetiis 15 42. Nomenclaturæ plantarum omnium, quarum hodie apud pharmacopolas vsus est magis frequens iuxta Græcorum, Latinorum, Gallorum, Italarum, & Germanorum sententiam, collectæ ordine Alphabeticæ, impressæ Venetiis 15 42. & præcedente anno Parisiis. Eiusdè Illustrium Medicorū Vitæ cum catalogo Neotericorum Medicorū Symphoriani Campegi, Parisiis apud Petrum Gromorsum 15 41. Eiusdem de simplicium medicamentorū delectu tabella, item Dialogus de Herbarū notitia, excusa sunt Antuerpiæ apud Martinum Nutium 15 44. in 8. chartis 6. pharmacorum omnium, quæ in cōmuni sunt practificantium vsu, tabulæ 10.

REMBERTVS DODONAEVS Mechliniēsis Bel-

fis Belga, Medicus Cæsareus doctissimus, cui-
 que multam posteritas debet, varij generis
 plantarum Historias, separatim 8. Antuerpiæ
 apud Plantinum, emisit: anno verò 1583, ibi-
 dem folio, omnes illas coniunxit, & auxit, ad-
 eoque opus excellens Botanicum in sex pem-
 ptades, siue libros 30. distinctum, publicæ uti-
 litati communicauit: præterea obseruationū
 Medicinalium exempla. 8. Colonia 1580. &
 Lugduni Batauorum. 8. 1585. Extat item eius-
 dem Epistola de Alce animali, eiusque Natu-
 ra & in Medicina vsu, edita cum Tractatu A-
 pollonij Menabeni de eodem animali. 8. Co-
 loniæ 1581. Obiit vir summus longioreque vi-
 ta dignissimus Lugduni Batauorum, arbi-
 tror 1585.

REMIGIVS APHERONYMVS, Farnesij
 Cardinalis Medicus, transtulit Compendium
 Galeni de pulsibus, & reliquos eiusdem de
 pulsibus libros.

RENATVS HENERVS, Lindoensis, edidit
 Apologiam pro ANDREA VESALIO contra
 SYLVIVM: in qua præcipuè totius rei Ana-
 tomicæ Controuersie explicantur.

RENVCCIVS quidam Epistolas M. Bruti,
 & Hippocratis latinas fecit, ad Nicolaum V.
 Pontificem: impressæ sunt Florentiæ 1487.

REVTHA NATHACIVS septimus Scoto-
 rum Rex ac prouidus, scripsit Medicamento-
 rum canones lib. 1. Claruit ante Christi aduen-
 tum 175. Baleo teste.

RICHARDVS Anglicus, Medicus scripsit Speculum Alchymie, de phlebotomia lib. i. de Anatomia lib. i. de Vrinis lib. i. de signis prognosticis lib. i. & de febrib. seu signis februm lib. i. qui impressus est Basileæ apud Henric. Petri, cum operibus Clementij Clementini. Richardi Anglici Correctoriũ Alchymie excusum est Norimbergæ à Petreio, cum Gebri Arabis libris.

RICHARDVS CVNETIVS, vulgò KENET, Carmelita, scripsit de virtutibus Herbarũ lib. i. Claruit 1390.

RICHARDVS Parisiensis artium Magister, edidit Tractatũ de signis Febriũ, Venet. 1514. in folio, cum Galeatij & Marfilij de S. Sophia tractatibus.

ROBERTVS CONSTANTINVS Medicus, vir singularis eruditionis & diligentie, scripsit Correctiones Lemmatum, & Annot. in libros Dioscoridis excusas Lugduni cum Amati Lusitani enarrationibus in eundem 1558. Hippocratis Aphorismos Græcis & Latinis versibus reddidit.

ROBERTVS EBORACENSIS, Anglus, Dominicanus scripsit Correctorium Alchymie lib. i. Claruit 1349.

ROBERTVS GEOPRETIVS, Atrebatensis Med. scripsit de regimine sanitatis libellum, excusum Parisiis apud Dionysium Ianotium.

ROBERTVS RECORDE, Britanus, scripsit de iudiciis Vrinarũ lib. i. Vrinale physices lib. i. Anatomia lib. i. Claruit 1554.

RODR.

RÖDERICI à FONSECA Lusitani Olyssiponensis, in Hippocratis legem Commentarius 4. Romæ 1586. Eiusdem de Calculorum Remediis, qui in renibus & vesica gignuntur libri 2. Romæ 4. 1586. ex officina Titi & Pauli. de Dianis fratribus. Eiusdem, opinor, de Venenis & Antidotis prolegomena seu communia præcepta Romæ apud Vincentium Accoltum. 4. 1587.

ROGERTII liber de phlebotomia venarum omnium eiusq; usu ac utilitate, impressus Basileæ ab Henric. Petri. Eius practica Medicinalis, impressa Venet. 1499. cum variis Chirurgorum aliquot opusculis. Denuo ibid. 1519. in folio cum titulo, Chirurgiæ Practicæ tractat⁹ 4.

ROSINI Philosophi tractatus quidam extat in Alchymia.

RVDIEMVS Philosophus citatur ab Alchymistis, & **RVBINVS**.

RVPVS EPHEIVS Medicus sub Traiano vixit cum Critone. feruntur eius libri plurimi, quorum hi sunt, de Ratione victus 5. de Victu Nauigantium vnus, de Vulnerum medicamentis. 1. de Confractione articularum 1. de Ficibus 1. de Veteri Medicina lib. 1. de Vino lib. 1. de Melle. de Herbis libri 4. carmine hexametriscripti, quorum meminit Galenus. Aldus olim cum Dioscoride Græco carmine aliquot Græca de viribus quarundã Herbarũ excudit, auctoris incerti, q̄ an Rufi sint, Med. inquirat. Eiusdem libelli de Vesicæ renumq; affectibus.

de purgantibus Medicamentis : de partibus corporis humani, Græcè impressi sunt Parisiis ab Adriano Turnæbo 1554. in 8. & ab Henrico Stephano cum aliis veteribus 1567. in folio.

RUFVS Medicus apud Ioannem F. Serapionis citatur. Extant & apud Aetium non pauca ex eius scriptis fragmēta, quem qui volet consulat.

ROGERII BACHONIS Speculum Alchymiae excusum est Norimbergæ apud Petreū cum Gebri Arabis scriptis. Claruit 1280.

S

SALADINVS de ESCVLO scripsit barbarò stylo Compendium Aromatariorū, quod habetur excusum cū Ioan. Mesuq̄ operibus. Eiusdem Iudicium de ponderib. medicinalib⁹; impressum ab initio Onomastici Brunfelsij.

SALEMNIA quidam citatur à IOAN. F. SERAPIONIS:

SALERNI liber de virtutibus & operationibus Medicinarum. de phlebotomia, ac venotosis, de nobilitate corporis humani. M. Drescherus in Catalogo Misnico.

SALOMON ALBERTVS, Historiam plerarumque partium corporis humani edidit. 8. Vvittebergæ 1583. apud Zachariam Leheman. Galeno adscriptum nouum librum de Vrinis, à mendis innumeris repurgauit; & La-

& Latinitate donavit. 8. Vvitebergæ 1586. Eiusdem Orationes 3. 1. de Cognitione Herbarum. 2. de Moschi aromatis pretiosissimi natura & efficacitate. 3. de Disciplina Anatomica. 8. Norimbergæ 1584.

SALVSTIVS MOBSEATES Med. sub Tiberio Cæsare scripsit Medicinalia. Suidas.

SALVSTII SALVIANI, Medici Romani de Vrinarum differentiis, causis & indiciis libri 2. Romæ in 8. 1587. Eiusdem de Calore Naturali, acquisitiuo, & febrili libri 2. ibidem in octavo 1587.

SAMVEL KELLER, vide, GEORGIVS MELICHIVS.

SAMVEL QVICCELBERGIVS Belga, confecit tabulas, omnibus Medicis in Medicinâ veram accedentibus summopere utiles, atque ad curandi studium accedentibus, aliisque præterea studiosis imprimis salutares. Floruit Ingolstadij 1552.

SAMVELIS SIDEROCRATIS Brettani, Oratio de methodo *ιατρομαθηματικῶν συντάξεων*, in qua eam semper Medicis veterib. & recentioribus vsui fuisse multis rationibus confirmatur.

SANCTIS de ARDVINIS ex Pisaurensi vrbe, opus de Venenis opera Theodori Zuingeri Basileæ editum à P. Perna.

SARDIAGI Medici antiquissimi, Epitome Medicinæ Oribasij Venetiis anno salutis 1571. in 12.

SCRIBONII LARGI, Medici vetustissimi, de compositione medicamentorum liber, Ioan. Ruellij operâ è tenebris erutus, & à situ vindicatus: Cratander, impressit Basileæ 1529. cum indice capitum singulorum, quæ sunt 271. adiecto libello Antonij Beniuenij, de abditis nonnullis ac mirandis morborum & sanationum causis. Vixit ætate Tyberij Cæsaris. Commendat eum Galenus, & aliquoties medicamenta eius citat in libris *notâ Tenore*. Scribonij Largi librum de medicamentis excudit quoque Henricus Stephanus cum aliis auctori- bus folio 1567.

SEBALDI BVSCHII regimen p pestilentia scriptum Erfordiæ 1540.

SEBASTIANI AQUILANI, Galeni sectatoris, de lue Venerea liber, eiusdem de febris sanguinea ad Ludouicum de Gonzaga Mantuæ Episcopum quæstio: Henricus Petri excudit Basileæ 1537. & Lugd. Vincentius de Portonariis 1532. cum Marco Gatinaris.

SEBASTIANI AVSTRII Rubeaquentis, Germani, explanatio in Pauli Æginetæ librû, vniuersam super hac re materiam amplectens, Argentorati apud Ioan. Schottû 1538. CORNELII Archiatri Mechelingensis liber, de puerorum infantiumve morborû dignotione & curatione, ad Philippum Hisp. R. per Sebastianum Austriam repurgatus, & ex barbaro Latiniore factus: Basileæ Vvesthemerus excudit 1540. Obiit Friburgi Brisgoiæ 1550.

SEBASTIANVS COQVILLATVS Scipio, Latine conuertit libellum Cl. Galeni, quos, quibus, & quando purgare oporteat: & Commentariis illustrauit. Lugduni excud. Rouillius 15 53. Idem scripsit de Materia & Forma Medicamentorum, tam eorum quæ intra corpus assumuntur, quàm quæ extrinsecus adhibentur.

SEBASTIANI MARI, Medici Dillingæ, Typus & forma totius artis Hippocraticæ, in summa rerum capita contractæ.

SEBASTIANI MONTVI, Galli, Medicinalium dialexeon libri duo. adiectus est de his quæ ad rationalis Medici disciplinam, munus, laudes, consilia, & præmia pertinent, libellus: Michael Parmenterius excudit Lugduni 15 37.

SEBASTIANI PAPARELLAE liber de Catarrhis, impressus Venetiis: opera ipsius quæ hætenus in lucem prodierunt, 5. voluminibus ab autore recognita, edita sunt folio 15 83. Macerata. nempe in Hippocratis librum de Natura Humana comment. duo. de efficiente primi motoris lib. 1. de Calido lib. 1. de Indicationibus Curatiuis liber, Tractatus 8. continens de Catarrho libri 2.

SEBASTIANVS SCROPHA transtulit Galeni librum de bono & malo succo, impressum Parisiis apud Vvechelum 1546.

De SERAPIONIS libris contra sectas, Galenus ait se scripsisse duos libros.

SESTIVS vel SEXTIVS apud Plinium sæpè citatur: de Hippace quidem eadem ex Sextio citat, quæ de ea Dioscorides scribit: videndum num & alia quædam, & an Dioscorides à Sestio multa mutuatus sit.

SETHI varia collectanea, de Natura animalium, iuncta interpretatione Herbarum, per Alphabetum in 4. Manuscriptum in Bibliotheca Imp. Viennæ. vide SIMBONIS SETHI, an idem sit auctor.

SEVERINI GOEBELII libri duo de Succino, seu electro, prior Theologicus, alter Physicus & Medicus, excusi sunt Tiguri. 8. apud Gesneros fratres, cum Corollario Conradi Gesneri.

SEVERINI Medici scriptorum fragmenta leguntur in libris Aetij, nempe, Curatio communis ulcerum oculi. & confectio fenogræci. de Carbunculis genarum. de Ægilope. de inurentibus tempora. de arteriæ sectione. de limentis totius corporis.

SEXTIVS NIGER Græcè libros aliquot de Medicina scripsit. Volaterranus. lib. 14.

SILLANVS de NIGRIS nominatur à Symphoriano Campegio inter scriptores rei Medicæ. scripsit autem commentaria in 9. Almanforis, excusa Venetiis à Luca Anton. Iunta 1518. in folio.

SIMON GENVENSIS synonyma scripsit.

SIMON de LOVITZ Medicus, scripsit Enchi-

Enchiridion Medicinæ, excusum Cracouiæ
in 8. Annotationes in Æmilianum Macrum i-
bidem excusam.

SIMONIS PISTORII Lipsiësis de lue Ve-
nerea Disputatio, contra quam scripsit Ioan.
Manardus.

SIMON PORTIVS Philosophus insignis,
scripsit Encomium de Dolore capitis. de Do-
lore librum excusum Florentiæ in 4. chartis
7. 1551. de puella Germanica quæ biennium
vixerat sine cibo & potu.

SIMON RIQVINVS de *ύδραρυγίτς*, hoc est,
Sudatoria febrī, Coloniae apud Soterem an-
no 1529.

SIMON SIMONIVS Lucensis, qui Philo-
sophiam primùm in Italia, post Genevæ, dein
Lipsiæ docuit, nunc verò apud Moravos Me-
dicinam exercet, scripsit artificiosam curan-
dæ pestis Methodum, libellis duobus com-
prehensam, Lipsiæ 4. Item synopsis brevissi-
mam Theoriæ de humoralium febrium na-
tura, periodis, signis & generali curatione. 8.
Lipsiæ 1580. Extant eiusdem Commentarij
doctissimi in Aristotelis libr. de sensu & sen-
sili. & Disputatio de putredine aduersus Tho-
mam Erastum. 4. Cracouiæ ex officina La-
zari 1585.

SIMON È TOVAR, Hispalensis Medic. scri-
psit Methodum nouo Examine de Composi-
tione medicamentorum 4 Antuerpiæ 1586.

SIRASIVEL SERASI & Ebenesi Philoso-

phorum Commentaria in quædam Auicennæ, impressa sunt Venetiis apud Cominum de Tridino 1547. in folio.

SOCRATES Chirurgus citatur apud Cælitum Aurelianum lib. 5. cap. 1.

SOHALTA Chymicus auctor, citatur à Seniore Zadith.

SOLOON Medicus allegatur à Plinio 20. & septem deinceps libris.

SORANVS Cilix, cognomèto MELLOTES Medicus, hùc solum ex antiquiorib. post Hippocratem probabat. Asclepiodotus philosophus & Medicinam edoctus. Suidas.

SORANVS Menandri & Phœbes. F. Ephesius Medicus Alexandriae versatus, Romæ etiam Medicinam fecit, sub Traiano & Adriano Imperatoribus, composuit & libros plurimos & pulcherrimos. Suidas. Eius in artem medendi Isagoge, impressa Basileæ apud Grætantrum 1528. cum aliis quibusdam Apuleij & Plinij de Re medica libris. Citatur alicubi apud Galenum in libris de compositione medicament. secundùm locos. Aetius quoque eius fragmenta refert. Confectionem ex succo vux acerbæ. de gonorrhœa, de vteri imbecillitate, de vterino furore, de vteri resolutione, de vteri procidencia, œdemate, Satyriasi: quomodo secundæ mulieres dignoscantur: de scirrho & scirrhomate vteri: nimirum hæc omnia ex libris 4. muliebriū SORANI iunioris, quorū Suidas meminit, decerpta sunt. SORANI de vtero & mulie-

muliebri pudendo libellus Græcè impres. est Parisiis ab Adriano Turnæbo, 1554. in 8. cum Ruffi Ephesij libellis. SORANVS etiam ante Galenum de fasciis scripsit.

SORANVS Ephesius Medicus iunior, muliebrium rerum libros 4. scripsit: Vitas & sectas Medicorum. libros duos compositionum & alia diuersa. Suidas.

SOSIMENIS Medici scripta allegantur à Plinio 20. & quinq; deinceps libris.

SOSTRATVS vir celebris quædam in Chirurgia reperit.

SPLENI Philosophi de generatione hominis liber Græcus, extat Romæ in Vaticana.

STEPHANI ARLANDI, Viridarium super Antidotariû Nicolai: Itè Prognosticationes: item Tractatus de febribus, & de euacuatione. Dresserus in Catalogo Misnico.

STEPHANI Atheniensis Philosophi, explanationes in Galeni priorem librû Therapeuticum ad Glauconem, Græcè editi sunt Venetiis: & iidem Latine quoque ibidem excusi sunt 1554. Augustino Gadaldino interprete: cum scholiis, quibus castigationes in his explanationibus factæ explicântur. & Lutetiæ à Syluio 1555. Eiusdem & Dioscoridis Alphabeta Medicum Empiricum, M. S. Græcè extat apud Cl. Gasparum Vvolphium Tigurinum Medicum, emendatum à C. Gesnero, Stephani de differentiis febrium liber Græcè M. S. in Biblioth. Galliæ.

STEPHANI Medici quædam in *προφρη-
τικῆ* Hippocratis scholia, apud Sambucum
existerunt.

STEPHANVS AQUAËVS Bituricensis, scri-
psit commentarios in omnes Plinij Naturalis
Historiæ libros excusos Parisiis apud Galio-
tum Pratensem 1530. Idem scripsit tractatum
de Limacibus, ranis, &c. eorundemque fa-
cultatibus. Phlegmoniatricam, seu Dialogum
de cura vlcerum.

STEPHANI DVTEMPLAËI, Tabulæ in
Galenii libros, de morbis & symptomatibus,
impressæ Lugduni apud Gryphium.

STEPHANVS GOVRMELENVS Curioso-
lita, libellum Hippocratis de alimento in La-
tinum conuertit: editum Parisiis 1572. in 8.
Eiusdem artis Chirurgicæ, ex Hippocratis
& aliorum veterum Medicorum decretis, ad
rationis normam redactæ libri tres. 8. anno sa-
lutis 1580.

STEPHANI MAGNI Sophistæ, Expositio
de Vrinis, Græcè M. S. in Bibliotheca Re-
gis Galliæ.

STEPHANI Medici cognomento MAGI-
STRI, Collyrium, vide supra in MATTHIA
THEODORO MELANELIO.

STEPHANVS RIVERIVS, Chirurguse-
laborauit elegantissimas figuras & incisionū
declaraciones, cum Caroli Stephani Medici
de dissectione partium corporis humani lib. 3.
editas Parisiis 1545. in folio.

STRABI GALLI Poetæ, ad Grimaldum Abbatem, Hortulus amœnissimus, hexametro carmine, de quarundam Herbarum viribus: impressus Argentorati apud Henricum Syboldum 1530. cum Helij Eobani Hefsi, Bonæ valetudinis conferuandæ præceptis.

STRATO Medicus, Erasistrati discipulus, scripsit quædam in Medicina. Galenus in libro contra Erasistrateos.

SYLVESTRI BERNERII de Concoctione quæstio. impressa.

SYMEONIS SETHI Magistri Antiochiæ, liber Græcus de Cibariis, (condimentorum quoque, aromatum, odoramentorum, & aliorum quorûdam simplicium) facultatibus per ordinem literarum: Michael Isingrinus excudit Basileæ 1538. Græcè & Latinè, Lilio Gregorio Gyraldo interprete.

SYMPHORIANI CAMPEGII (aliàs CHAMPERII) Lugdunensis, Galli, Equitis Aurati, Castigationes seu emendationes Pharmacopolarum ac Arabum Medicorum, Mesuæ, Serapionis, Rasis, Alpharabij, & aliorum iuniorum Medicorû, in lib. 4. diuisæ, Lugduni 1532. apud Ioan. Crispinum: Eiusdem varia opuscula simul excusa Lugduni, vt, de Claris scriptoribus Medicinæ veteribus & recentioribus, lib. 1. de corporum animorumque morbis, ac eorum remediis, libelli duo, quorum primus introducit in Practicam Galeni, secundus curat animi ægritudines. Aphorismi siue Colle-

ctiones Medicinales. His adiiciuntur Aphorismi Alexandri Benedicti, Alexandri Aphrodisæi de febribus lib. 2. Georgio Valla interprete. Opuscula quædam Hippocratis, Andrea Brentio interprete. Eiusdem Hortus Gallicus, liber in re Medica, quo recensentur simplicia medicamenta, quæ in ipsis Gallis per diuersa loca proueniunt: Excusus est Enchiridij forma. Galeni Campi Historiales, ex omnibus Galeni libris excerpti, & in 4. lib. digesti: & Commentariis illustrati. Eiusdem libri duo de Apologetica disceptatione inter Andream Thurinũ, & Matthæum Curtium, quibus docetur, per quæ loca sanguis mitti debeat in Pleuritide, & plurimorum authorum diuersæ super hac re sententiæ ad verbum referuntur. Cratander impressit Basileæ 1532. Eiusdem Practica Medicinalis, & liber de omnibus febrium generibus, excusi sunt Basileæ ab Henrico Petri 1547. in 8. chartis 43. Eiusdem Cribratio Medicamentorum in sex libros digesta. Quæstio de Exhibitione Medicinarũ venenosarũ Lugduni excudit Gryphius 1534. Eiusdem Symphonia Galeni ad Hippocratẽ.

T

TABARI citatur à Ioanne F. Serapionis. **T**ACVINVS quidam Medicus, ante annos circiter 30. fertur quædam edidisse, impressa in Italia. Sunt & Tacuini dictæ tabulæ in re Medica Elluchaseni cuiusdam, editæ in folio.

TAR.

TARQUINIVS SCHNELBERGIUS de Curatione pestis per viginti radices.

TAVRISANVS Monachus, scripsit in artem parvam Galeni, liber in Italia excusus est, forsan TVRISANVS.

TAXEOTI *iqúdia* Medica Græcè M. S. in Gallia.

TERTII DAMIANI Vissenaci Decipolitani, Theorica Medicinæ & Chirurgiæ, cum libello *ωπι τῆς ιδιουδως*, hoc est, morbo sudorifico. Antonius Idunæus excudit Antuerpiæ 1541.

THADDAEVVS DYNVS Italus, Locarnensis, Medicus egregius, edidit Epistolas Medicinales, & libellum de Semitertiana, Tiguri apud Andream Gesnerum 1555. De muliebribus morbis librum Argétinæ apud Rihelium 1565. De Venæ sectione libros tres, Tiguri apud Froschouerum 1570. De Respiratione contra Galenum, Quòd Respiratione non sit motus volútarius. Tiguri 8. apud Froschouerum chartis 14. 1588. Eiusdem de Curandiratione per venæ sectionem, liber quartus, tribus aliàs editis addendus. 8. Tiguri. Viuit Tiguri, vbi feliciter Medicinam exercet.

THADDAEVVS natione Florentinus, Medicæ artis peritissimus Doctor, scripsit in Aphorismos Hippocratis lib. 1. in prognosticon eiusdem lib. 1. Isagogas Iohannitij lib. 1. de conseruanda sanitate lib. 1. Eiusdem in Cl. Galeni artem parvam Commentarij folio Neapoli 1522. Claruit 1280.

THEMISON Medicus plantaginem celebravit, tanquam inuentor, volumine de ea edito. Plinius : qui alibi, Themison, (inquit) summus auctor damnauit hydromeli & oxymeli. Citatur à Plinio lib. II. & 15. Nat. Historiæ. Themisonis Pallenidem Athenæus citat.

THEOBALDI LOPLEIGNII Vindociensis, de vsu Pharmaceutices in conseruandis medicamentis Isagoge, excusa Lugduni 1539. à Ioan. Barboo.

THEODERICI DORSTENII Medici, Botanicum, continens Herbarum aliorumq; simplicium, quorum vsus est in Medicinis, descriptiones & imagines, ex præcipuis vtriusque lingue autoribus, cum Corollario eorum quæ à Neotericis obseruata, vsuque comprobata sunt. Egenolphus excudit Francofurti 1540.

THEODERICVS GERARDVS Gaudanus transtulit ex Galeno librum de curandi ratione per sanguinis missionem: de sanguisugis, reuulsione, cucurbitula, & scarificatione libellum. Habentur cum cæteris Latinè redditis Galeni operibus impressa. Itè de simplicium medicamentorum facultatib. libros II. eiusdè.

THEODERICVS VLSENIUS Frisius: scripsit lib. 2. de ratione Pharmacadi, carminibus 316 absolutos: Norimbergæ impressos 1496. & Basileæ Henrici petri 1571. Claruit 1494.

THEODORI Therapeutica Græcè, in Italia extant. Legendum fortè THEODORITI, cuius Therapeutica Græcè habemus.

THEO

THEODORVS Medicus, Athenæi discipulus. Laertius. Citat etiam THEODORVM Medicum Aetius lib. 13. cap. 46.

THEODORVS ANGELVTIVS conscripsit artem Medicâ ex Hippocratis & Galeni Thesauris potissimum depromptam, ac singulari quodam ac perspicuo sententiârum ordine expositam. 4. Venetiis 1588. apud Paulum Meietum chartis 31.

THEODORVS GAZA Thessalonicensis, vir doctissimus, Theophrasti de Historia & causis plantarum libros 15. trãstulit. vide num etiam Aphorismos Hippocratis verterit. Obiit 1478.

THEODORI MVSCIENI Medici compositiones quasdam citat, Alexander Trallianus.

THEODORI PRISCIANI archiatri ad Timotheum fratrem Phænomenon euporiston, h. e. paratu facilium medicaminum lib. 1. Gynæcea ad Saluinam lib. 3. opus editum Basileæ apud Frobenium 1532. in præfatione testatur auctor, se etiam Græcè quosdam libellos de re medica scripsisse. Otho Brunfelsius hunc auctore ab aliis OCTAVIVM HORATIANVM dici testatur, de quo supra. Theodorus Priscianus libellos suos Medicos primùm Græcè scripsit, deinde ipsemet Latinos fecit, vt testatur in præfatione *ὑποτίτῳ* ad Olympium collegam suum.

THEODORI, Diæta, quibus vel salubriter vtendum, vel cautius abstinendum sit: Ioannes Schottus excudit Argentinæ anno 1544.

cum Trotula, Hildegardi, &c.

THEODORVS ZVINGERVS Basiliensis, vt Philosophorum Medicorumque omnium præclarum lumen, sic Basiliensium insigne decus, præter miranda monumenta Historica & Philosophica, quæ posteritati reliquit, Medicinam etiam plurimum illustravit: scripsit enim Tabulas artificiosissimas & Commentarios doctissimos, in Artem Medicinalem Galeni, ex quibus Medici longæ Artis Compendium: Philosophi, cognitionem Naturæ in corpore humano, tanquam in microcosmo: Logici denique artificiosam ordinis definitiuæ dialysin, magna cum utilitate & faciliè haurire poterunt. folio Basileæ excudebat Ioannes Oporinus anno 1561. Tabulas & Commentarios in Galeni librum de constitutione Artis Medicæ: ex quibus rationem inueniendi & constituendi artē quamlibet, iuxta Resolutiuæ ordinis leges (cuius natura, ars & vsus multis iam seculis latuit) studiosus lector facili negotio depromet, ibidem eodem anno. Hippocratis Cei, viginti duos libros Tabulis & Commentariis, non minùs eleganter quàm laboriosè, illustravit, facta collatione Græci contextus ex doctissimorù VV. codicibus, & Latinæ versionis IANI CORNARIi innumeris locis correctione: quibus omnibus adiectæ sunt in fine operis insignes sententiæ per locos communes

munes methodicè digestæ: sed & in præfatione ad Ioannē Cratonem de Vniuersa Hippocratea Medicina ingeniosissimè multa differit: sunt autem Commentarij illi ab eo illustrati, qui sequuntur: de Arte, de Veteri Medicina, Lex, Iussurandum, de Medico, de Elegantiâ. Præceptiones. de Carnibus, seu potius de Principiis, de Genitura. de Natura pueri. de Septimestri partu. de Octimestri. de Ætate. de Natura Humana. de Aere, aquis & locis. de flatibus. de Alimento. de locis in Homine. de Glandulis. de Diætâ libri 3. de Insomnijs. de Humidorum vsu. Opus excusum Basileæ folio, Episcopiorum opera & impensa, anno 1579. Utinam verò pietatis & omnis virtutis rarum hoc exemplar, fata tam citò nobis non inuidissent, vt non modò totum Hippocratem, sed multa alia in Medicina, quæ peragenda sibi proposuerat, ipsi perficere licuisset: Obiit enim ex morbo Epidemico, Basileæ 10. Martij anno ætatis suæ 54. M. 7. D. 8. 1588.

THEODOSIVS citatur in Tacuinis Elluchasem Medici.

Ex **THEONE** vini bilem purgantis præparatio, apud Aetium describitur.

THEOPHANIS vniuersæ Methodus Mykobarbara in 4. M. S. in Bibliotheca Imperatoris Viennæ.

THEOPHILI Medici liber de Excrementis

tis & Pulsibus, cum eiusdem Antidotario in 4.
M. S. in Bibl. Imp. Viēnæ. THEOPHILI (eius-
dem fortē) & Stephani ac Hippocratis, Gale-
ni insuper: de experimentorum differentiis:
qui est scopus totius Practicæ Medicinæ: liber
Græcus in 8. scriptus in Bibl. Imp.

THEOPHILI de Cognitione Vrinæ liber
impressus Basileæ apud Henricpetri 1533. cum
Philareto de pulsibus, Albano Torino interp.

THEOPHILI PROTOSPATARII de fa-
brica hūmani corporis libri 3. siue in Galeni
de vsu partium libros Epitome, Iunio Paulo
Patauino interprete. Conradus Neaparius
excudit Parisiis 1540. & Robertus Vvinter Ba-
sileæ. & Morelius Parisiis Græcè & Latine.
Gryphius item Lugduni 8. 1541. cum Ander-
naci Anatomia.

THEOPHRASTI Opera Græcè per Ioan-
nem Baptistam Camotium recognita. excu-
sa Venetiis ab Aldi filiis 1552. Editi sunt etiam
Theophrasti libri de Plantis cum Commen-
tariis Iulij Cæsaris Scaligeri Geneuæ apud
Crispinum folio. & Eiusdem in eundem Ani-
maduersiones in 8. Lugduni apud Ioannam
Iacobi Iuntæ F. 1584. nescio an idem liber cum
Commētariis. Theophrasti opera omnia Græ-
cè, quæ quidem extabant, Ioan. Oporinus ex-
cudit Basileæ 1541. cum doctissima Ioachimi
Camerarij præfatione. Contenta in hoc volu-
mine sunt hæc: Theophrasti vita ex Diogene
Laertio. de plantarū Historia libri 10. de plaa-
tarum

rarum causis libri 6. Aristot. de plantis lib. 2.
 Theoph. de lapidibus lib. 1. de piscibus lib. 1. de
 Igne lib. 1. de ventis lib. 1. de signis aquarum
 & ventorum lib. 1. de vertigine oculorum lib.
 1. de Saporibus lib. 1. de Odoribus lib. 1. de Su-
 doribus lib. 1. Characteres inorales, siue de No-
 tis. Metaphysic. lib. 1. Prisciani Philosophi Ly-
 di Expositio Theophrasti de Sensu. Eiusdem;
 Expositio Theophrasti de Phantasia. libri de
 Historia & causis plantarum, Theodoro Gaza
 interp. excusi sunt Parisiis apud Vvechelum:
 & Basileæ apud Cratandrum.

THEOPHRASTVS PARACELSVS, vide
 Catalogum Germanicum.

T H E S S A L V S, Hippocratis filius, Medicus
 Couis, scripsit Medicinales libros sex. Suidas:
 vide suprâ in HEROPHILO. Eius Oratio in A-
 theniensem Senatu habita, cum Hippocratis
 operibus excusa est.

T H E S S A L V S scripsit contra Aphorismos
 Hippocratis. Galenus in libro contra Iulianum.

T H O M A E I Sareptensis Episcopi, Practicâ
 Medicinalis.

T H O M A S B O D E R I V S Rothomagensis de
 ratione dierum Criticorum.

T H O M A S D I N V S, vel potius Dini de Gar-
 bo filius. vide THOM. de GARBO.

T H O M A S E R A S T V S Aquensis Heluetius;
 summus Philosophus & Medicus, edidit cõ-
 tra Theophrasti Paracelsi Medicinam nouam;
 partes quatuor, quarum prima agit de reime-

diis superstitiosis & magicis curationibus, quæ ille tradidit. Basileæ apud P. Pernam 1571. in 4. in secunda Philosophiæ Paracelsicæ principia & elementa explorantur: ibid. 1572. Tertia, in qua veræ Medicinæ assertio, & Paracelsicæ cōfutatatio continetur 1572. Quarta, in qua Epilepsiæ, Elephantiasis seu Leptæ, Hydropsis, Podagræ, & Colici doloris vera curandi ratio demonstratur, & Paracelsica solidissimè cōfatur, ibid. 4. 1573. Eiusdem disputatio de Auro potabili, in qua accuratè admodum disquiruntur, num ex metallis, operâ Chemiæ concinnata pharmaca tutè vtiliterque bibi possint. 8. Basileæ apud P. Pernam 1576. chartis 12. De occultis Pharmacorū potestatibus, quid & quotuplices eæ sint, quibus in morbis, quomodo, quando, quæ in curationib. vsum habeant. Accessit disputatio de purgantium medicamentorum facult. 4. Basileæ ibid. 1574. chartis 28. Disputatio de Putredine: in qua natura, differentia & causa putredinis, ex Arist. & ipsa rerū euidètia, clarè exponitur, consensus inter Philosophos & Medicos declaratur: omnia deniq; ad perfectam eorum notitiã necessaria diligèter explicatur, Basileæ 4. ex Officina Oporiniana. cōtra hanc scripsit ARCHANGELVS MERCENARIVS Pro flor olim Philosophiæ Patauij, cui respondit quoq; Erattus. Eiusdè de causa Morborum coninète tractatus, in quo integra, perfecta & dilucida huius quæstionis, & ad eã rerū pertinentium explicatio cōtinetur 4. Basileæ apud Per-

Pernã chartis 20. Edidit præterea, COMITIS
 MONTANI Vicētini noui Medicorū Cēsoris
 5. librorū de morbis editorū viā Anatomē,
 in qua multa artis Medicæ capita accuratissi-
 mē declarātur 4. Basileæ ex Officina P. Pernę
 1581. chartis 31. Ei postea respōdit Comes Mon-
 tanus 4. Venetiis 1584. Extāt insuper eiusdem
 doctissimæ Theses de morbis totius Substan-
 tiæ, de Melācholia, de Cōuulsione: disputatio
 de Febribus putridis aduersus IOVBERTVM
 in paradoxis. 4. Basileæ. Eiusdē Explicatio fa-
 mosæ illius Quęstionis, vtrū ex Metallis igno-
 bilib. Aurū verū & naturale arte cōflari possit,
 &c. 1572. ibid. chartis 24. Nōrunt deniq; multi
 virū quendā doctifs. Erasti Cōmentarios in A-
 phorism. Hipp. M. S. penes se habere, quē p sua
 humanitate & candore nō dubitāt, imō etiam
 tacitē rogant, quin eos publici boni causa, cæ-
 teris communicet. Obiit Heluetiorum, imō
 Philosophorū & Asclepiadarū omnium splen-
 dor, Basileæ vltim. Decemb 1583. ætat. suæ 60.

THOMAS de GARBO, Florentinus, Dini
 quondā Med. F. scripsit summā Medicinæ lib.
 1. & quædā alia in Galenū impressa: & librū de
 Reductione Medicam. ad actū, qui cū aliis eius-
 dē argumenti libris prodiit Patauij & 8. apud
 Ioan. Mareschallū 1584. Cl. 1346. vel, vt alij, 1311.

THOMAS GEMINVS Lysiensis, scripsit E-
 pitomen librorum Andreę Vesalij de humani
 corporis structura: quæ impressa est Londini
 in Officina Ioannis Erfordix 1545. chartis 86.

cum figuris in ære pulcherrimis.

THOMAS GYBSON Anglus, scripsit sermone patrio Herbarium contra Alcumistas imperitos lib. 1. Claruit 1554.

THOMAE IORDANI Medici excellentis, Pestis phænomena, seu de iis quæ circa febrè pestilentem apparent, Exercitatio doctissima. 8. Francofurti apud Andream Vvechelû 1577. & ibidem apud heredes 8. 1583. Eiusdem Brûnogallicus seu Luis nouæ in Morauia exortæ descriptio 8. Francofurti apud Andr. Vvechelum 1578. & ibidem 1583. in Tractatu de peste adiecta est lapidis Bezoar descriptio: chartæ sunt 42. Extant eiusdem Animaduersiones in Paradoxa Iouberti & Responsio ad 7. dec. 2. 8. Francofurti 1577. ad hæc autè respondit Ioubertus. Commentariolum denique eiusdem de Aquis medicatis Morauia, 8. Francofurti apud Vvechelos 1585. Obiit, vir longiore vita dignus, anno Domini 1585, ætatis 39.

THOMAS IVNTA collegit opus de Balneis, in quo omnia quæ extant apud Græcos, Latinos, Arabas, tam Medicos, quàm quoscumque cæterarum artium scriptores, qui vel integris libris, vel quocumque alio modo hanc materiam tractarunt, hinc inde accuratè conquisita & excerpta, atque in vnum volumen redacta continentur. Authores plusquam septuaginta, quorum scripta de aquis & balneis in hoc libro continentur. Opus ab ipso impressum 1553. in folio chartis 140.

THOMAS LINACER, Anglus, Medicinæ Professor, vir vtraque lingua doctissimus, Galeni lib. 3. de Temperamentis transtulit. de inæquali intemperie 1. Methodi Medendi libros 14. de Sanitate tuenda lib. 6. de Naturalibus facultatibus libros 3. de Pulsuum usu lib. 1. hæc omnia ex eius versione, cum reliquis Galeni operibus Latinis impressa sunt Basileæ. Claruit 1520.

THOMAS MUFFETVS Londinas Anglus, scripsit de Iure & præstantia Chymicorû Medicamentorum Dialogum Apologeticum. 8. Francofurti apud Vvechelos 1584. Eiusdem Nosomantica Hippocratica, seu Hippocratis prognostica cûcta, ex omnibus ipsius scriptis Methodicè digesta, à mendis atque tautologiis penè infinitis repurgata, & maiore quàm antea studio, ordine digesta. 8. Francof. apud Vvechelos 1588. In præfatione ad Studiosos Medicos Basilienses pollicetur se editurum sigillatim & coniunctim Hippocratis & Paracelsi scripta iuxta Methodi leges, & ab omni heterogenea hypothesei repurgata. Nosomantica chartas habet 13.

THOMAS NORTON, Anglus, Briscollensis, composuit Alchymiam quandam lib. 1. de transmutatione Metallorû lib. 1. Claruit 1447.

THOMAE PHILOLOGI liber de vita ultra annos 120. protrahenda, Venetiis in 4. Eiusdem luis Veneræ sanandæ modi omnes, vini ligni & aquæ, vactionis, ceroti, suffumi.

giis, &c. ibidem anno 1545.

THOMAS PHALER Britannus, transtulit ex Gallico sermone de ægritudinibus puerorum lib. 1. Regimen vitæ naturalis lib. 1. de pestilentia & eius curatione lib. 1. de Natura simplicium lib. 1. Claruit 1550.

THOMAE RODERICI à VEIGA Eberensis Commentarij in Cl. Galeni libros duos de Februm differentiis. 4. Conimbricæ 1577. & ibid. 4. 1583. apud Ioannem Barrerium. Eius opera omnia prodierunt in folio Genevæ apud Ioannem Lertout 1586.

THOMAE THYRICI Rheti, libelli 2. de peste, M. S. extant apud Casp. Vvolphium.

THRASIAS MANTINENSIS, radicum peritissimus habitus est. Plinius, qui eius testimonio aliquoties vsus est.

THVRÆ de CASTELLO Bononiensis, liber de Balneis Porretanis, impressus olim Venetiis, cum aliis quibusdam sermone barbaro. idem liber à Iuntis impressus est 1553. in opere de Balneis.

TIMARCHVS Medicus citatur à Plinio lib. 2. 26. 27. Naturalis Historiæ.

TIMARISTVS Medicus halicacabum carmine laudavit. Plinius: hic libro 26. perperam TIMARCHVS nominatur: Gesnero teste.

TIMOTHEI BRIGTHI Cantabrigienfis Angli, Medici Doctoris, Hygieina seu de sanitate tuèda pars 1. 8. Londini & Francof. apud Ioan. Vvechelû 1588. chartis 5. Eiusdem altera pars

pars seu Therapeutica, ibidem excusa chartis ferè 9. in his duabus partibus vniuersam Medicinam noua Methodo complecti conatur.

TLEPOLEMVS Medicus subinde nominatur Plinio in describendis plantarũ viribus lib. 20. & 7. seq. primus quidem liber, id est. Catalogus auctorũ **THEOPOLEMVM** pro **TLEPOLEMO** perperã habet. Nos (ait Gesnerus) lib. 20. c. 17. **TLEPOLEMVM** legimus, **THEOPOLEMI** certè nomen ominosius est quàm ut eo vsus quisquam existimari debeat. **TLEPOLEMVS** verò vsitatum est nomen, idem ferè quod **MENAECHMVS** significans.

TROTVLAE antiquissimĩ auctoris, curandarũ ægritudinũ ante, in, & post partũ liber, opera Aldi Manutij liberorũ in lucẽ editus, excusus est Parisiis 1550. in 16. per Ioan. Fouscheriũ, & 4. Basileæ 1585. cũ aliis eiusdem materiæ scriptoribus. Dicitur autem esse **EROTIS** Medici Iuliæ Augustæ liberti, qui cùm in nomen dominæ suæ cõcessisset, **EROS IVLIA** dictus, inde nomen corruptum est, & **TROTVLA** dictus: atque etiam in fœminam mutatus: nam qui Argentiñe hos libros edidit, 1544. Trotulæ mulieri inscripsit. Gesnerus.

TRYPHON pater Romæ nuper non mediocris Chirurgiæ professor, quibusdam in melius mutatis, aliquantum huic disciplinæ adiecit. Celsus lib. 7.

TURRISANVS quidam scripsit plusquam **Commentaria** (sic titulus habet) in Galeni

Artem parvam, ex quibus è commento *Si. ca-*
pones balneandi desumptos imprefferūt Iun-
 tæ Venetiis in opere de Balneis 1553. vide su-
 præ *TAVRISANVM.* idem enim putatur
 Gesnero.

TYSSANI DVCRETI Cabilunensis Medi-
 ci de Arthritide vera assertio, eiusque curandæ
 Methodus aduersus Paracelsitas. in 8. Lugdu-
 ni apud Bartholomæum Vincentium 1579.
 Eiusdem Commētarij duo, vnus de Febrium
 cognoscendarum & curandarum ratione, al-
 ter de earundem crisi bus in 8. Lausannæ 1580.

V

VALENTINI POLYDAMI de re Medica li-
 bri aliquot impressi in Germania 1540.
 Sunt autem hi: De pulsibus cum proprijs &
 dilucidis interpretationibus lib. 1. de Vrinarū
 iudicijs ex optimis autoribus aggregati lib. 2.
 de quouis dolore capitis, cum experimentis
 aliquot & adhortationibus ad ægrum. in lau-
 dem artis Medicæ oratio ad Ioannem Episco-
 pum Lundensem. Epistolarū aliquot libellus.

VALERIUS CETANNIVS Vicentinus,
 transtulit Galeni librum de exercitio paruas
 pisce, qui ab Hieronymo Donzellino plerisque
 in locis emendatus, excusus est Venet. à Iun-
 tis cum reliquis Galeni operibus 1550.

VALERII CORDI Simesusij, Medici ad il-
 lustrandam Naturam nati, de Pharmacorum
 omnium

omnium conficiendorum ratione liber excus-
sus Norimbergæ apud Ioannem Petreium, &
Parisiis apud Ioannem Roignij 1548. & po-
stea Antuerpiæ in 16. apud Plantinum, cum
Petri Coudebergi correctionibus & scholiis
1568, & alibi passim. Eiusdem annotationes in
Dioscoridis de Materia medica libros, excusæ
Francofurti apud Egenolphum 1549. Eadem
longè aliter quàm antè euulgatæ. Historiæ
Stirpium libri quatuor posthumi, nunc pri-
mùm in lucem editi, adiectis etiam stirpium
iconibus & breuissimis annotatiunculis. Item
Sylua, qua rerum fossilium in Germania plu-
rimarum, metallorum, lapidum, & stirpium
aliquot rariorum notitiam breuissimè perse-
quitur, nunquam hæctenus visa. de artificiosis
extractionibus liber. Compositiones Medici-
nales aliquot non vulgares. Omnia summo
studio atque industria Conradi Gesneri col-
lecta & edita Argentinæ 1561. in folio. de Ha-
losantho seu spermate Cetiliber cum Corol-
lario Gesneri. Tiguri 8. apud Gesneros fra-
tres. Obiit Romæ 7. Calend. Octobris 1544.
ætatis suæ 29.

VALESCVS de TARANTA protomedicus
Regis Franciæ, scripsit tractatulum de peste &
Epidemia. Eiusdem Practica vulgò dicta PHI-
LONIVM, de curatione morborum omne ge-
nus à capite ad pedes & aliorum, impressa o-
lim Lugduni 1490. apud Alemannū Trech.
VDALRICI PINDER, Medici Germani,

Compendium de valetudinis cura seu regimen sanitatis lib. 2. de phlebotomia lib. 1. de simplicibus medicamentis lib. 1. vixit in aula Friderici Saxoniae Archiducis 1510.

VDONIS Medici Vtopiensis, de Galeni librorum editione iudicium: est aut nomen fictum.

VENCESLAVS BEIER, scripsit de Thermis Elnbogensibus. & Disputationum habitus Lipsiae de principatu Cordis 1533.

VICTIMERVS citatur ab Hortulano Philosopho, videtur autem Chymista fuisse.

VICTORIS de BONA, de pestilenti statu, & problemata de peste Venetiis.

VICTORIS TRINCAVELLI Philosophi & Medici Veneti, & Patauij Medicinæ professoris eminentissimi libri 3. & quarti fragmentum, de ratione componendorum medicamentorum eorumque vsu. Venetiis 4. 1571 apud Pernam in 8. 1570. chartis 73. Eiusdem in libros Galeni de Differentiis febrium, atque in priorem de arte curandi ad Glauconem Expositiones unâ cum tractatu de febre pestilentiali, in folio Venet 1579. Eiusdem Consilia, Epistolæ, Tractatus de Reactione, de Venæ sectione in pleuriticis, &c. omnia hæc excusa Lugd. duobus tomis in officina Iuntarum 1586. Consilia verò Medica post Editionem Venetam & Lugdunensem accessione CXXVIII. Consiliorum locupletata, & per locos communis digesta: Epistolæ, Tractatus de Reactione, de Venæ sectione in Pleuriticis, de Febre pestilentiali, prodierunt

prodierunt folio Basileæ apud Conradum Vvaldkirchium 1587. ternionibus 48. Ex eiusdem item prælectionibus de ratione curandi particulares humani corporis affectus (editis Venetiis folio) & de Compositione Medicamentorum, ANDREAS CHRISTIANVS Ripensis concinnauit ENCHIRIDION de cognoscendis tam externis quàm internis humani corporis morbis. 8. Basileæ typis Oporianis 1583. chartis 55. transtulit item Galeni librum de constitutione artis, quam versionem sequutus est Theodor. Zuingerus in suis in illum librum tabulis, &c.

VIDVS VIDIVS, Florentinus, professor Regius Parisiis, edidit Chirurgiam à Græco in Latinum à se conuersam, cum commentariis Galeni & suis, Parisiis apud P. Galterium 1544. in magno folio. Insunt autem hæc: Hippocratis libri de vlcerebus, de Fistulis, de vulneribus capitis, cū Vidi Vidij in singulos libros commentario. de Fracturis cum 3. Galeni commentariis. De articulis cum 4. eiusdem commentariis. de officina Medici cum 3. eiusdem commentariis. Galeni liber de fasciis. Oribasij de laqueis & machinamentis, quæ ipse tr. Ex eiusdem fragmentis VIDVS VIDIVS ex fratre Nepos partem primam Methodi generalis collegit & edidit Florentiæ 4. 1587. chartis 30. de Curatione generali partem secundam 4. Venetiis 1586. Nescio an eius glossata in omnes Hippocratis & Galeni libros edita sint.

VHEMON Chymista (vt videtur) citatur in libro senioris Zadith.

VINCENTIVS BELLVACENSIS, vide infra inter recentiores scriptores Rei Herbariæ.

VINCENTII CALZAVELIAE Medici Brixiani Tractatus de Theriacæ abusu in febribus pestilentialibus. Brixiaë anno 1570. in 4. & 1580.

VINCENTII de SONFHEIM, liber de virtutibus aquæ vitæ. Vindiciani Comitis archiatrorum librum de expertis remediis, ad Valentinum Imp. Marcellus trāstulit in suum, de quo supra: & Vindiciani præfationem ab initio apposuit.

VITALIS à FVRNO, olim Cardinalis, pro conseruanda valetudine ad totius humani corporis morbos remediorum liber, excusus Moguntiaë in folio. Claruit 1310.

VLYSSES ALDROVANDVS Bononienfis, cœpit doctissima Commētaria in totum Dioscoridem scribere, quem aliquot annis Bononiaë interpretatus est: quæ an absoluta sint, nescimus.

VOLCHERI COITER Frisij Groeningæsis, Reip. Norimbergensis, Medici, Physici, & Chirurgi insignis, Externarum & internarum principalium humani corporis partium tabulæ, atque anatomicæ exercitationes, nouis & artificiosis figuris illustratæ. Norimberg. 1572. in folio. Eiusdem studio Lectiones G. Fallopij de partibus similaribus humani corporis collectæ

lectæ. His accessere diuersorum animalium
Sceletorum explicationes Iconibus artificio-
sis & genuinis illustratæ. Norimbergæ folio
in officina Theodorici Gerlachij 1580.

VVENDELINVS HACK de Braheman, scri-
psit Tractatum de causis præseruatiuis, regi-
mine & cura luis Venereæ, cui titulum fecit
Mentagra. de Ulceribus hunc morbū vt plu-
rimū consequentibus curandis.

VVOLFGANGVS HALLERVS Tigurinus
libros sex Iacobi Rueff de conceptu & genera-
tione hominis, & iis quæ circa hæc accidunt,
ex Germanica lingua in Latinam trāstulit. Ti-
guri Froschouerū excudit 1554.

VVOLFGANGVS TAEHVSER vnā cum
aliis Augustanæ Reipub. Medicis libellum de
peste edidit.

VVOLFGANGVS VVINTERGER, Medi-
cus in Kreimbs, vrbe Germaniæ, edidit Tracta-
tum de Thermis: qui postea per GEORGIVM
VVAGNER Germanicè redditus, excusus est
Argentinae 1512. in 4. chartis 5.

X

XENOCRATES Aphrodisiensis, homo cu-
riosus & magicæ vanitatis non expers,
condidit antiphrasin super diuersis & peregrin-
is stirpium nominibus. Galenus. idem forte
est quem Plinius inter Medicos citat libro 20.
& decem sequentibus.

XENOCRATES Medicus clarissimus, doctissimos in arte Medica libros conscripfit, ex cuius voluminibus Plinius in 21.22.23.24.25.26.27.28.29.30.33.34. & 35. Naturalis Historiæ infinita mutuatus est.

Z

ZADITH senioris filij Hamuelis de Chemia liber, impressus in 8. chartis 8.

ZENO Cyprius Medicus Oribasij præceptor, laudatur ab Eunapio.

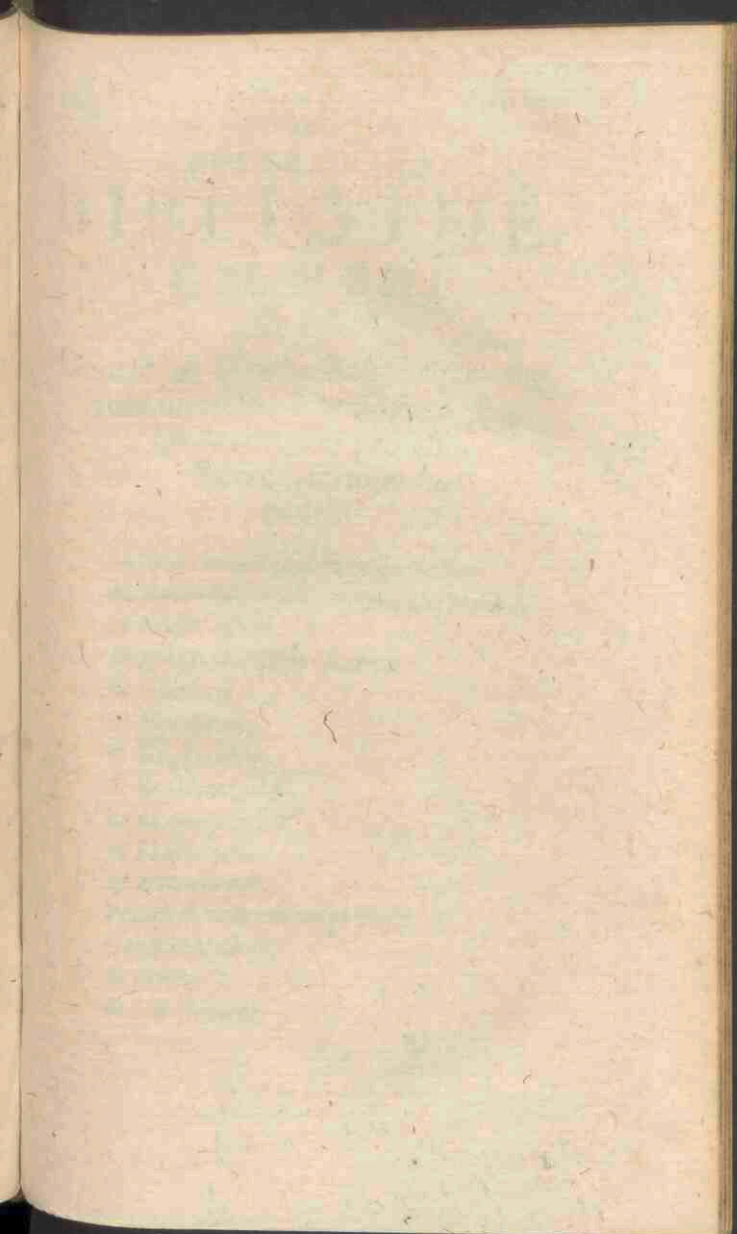
ZENO Medicus Herophilus intelligentiæ acumine potius quàm scriptura clarus: Laertius. Galenus eum citat de diff. pulsuum lib. 4. cap. 8.

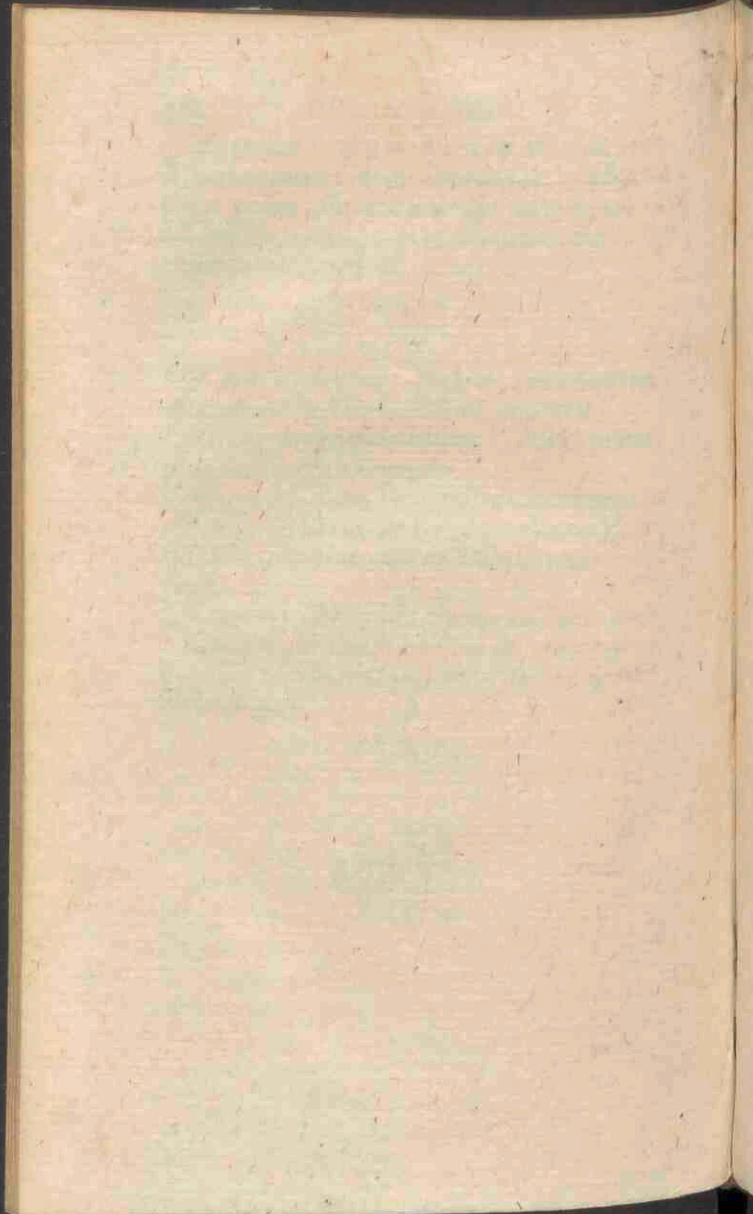
ZIMEON Chymista citatur ab Hortulano.

ZOAR cuiusdam libellus de cura calculi impressus Venetiis 1497. eum Rasi ad Almanforem, &c.

FINIS.

ALTERA PARS

BIBLIOTHE- CAE MEDIC- CAE,

Continens aliquot Appendices, illor-
um nimirum Catalogum, qui
speciatim & ex professo
hucusq; scripse-
runt:

In Medicina aliquid sermone Gallico.

in Medicina aliquid sermone Germanico:

in Hippocratem.

in Aphorismos Hippocratis:

in Galenum.

in Auicennam.

in Dioscoridem.

de Re Chirurgica.

de Re Anatomica.

de Re Herbaria.

Pharmacopœas:

Practicas medendi vulgò dictas:

Consilia Medica.

de Peste.

de Lue Venerea:

ALTERA PARS

BIBLIOTHE

CAF MEDIC

CAF

Continentes aliquos Appretibus, illis
tam antiquam Catalogum, qui
speciatim & prolixo
Auctoris scriptis

Titulus

In hoc Catalogo continentur Libri
in hac Bibliotheca servati

in hac Bibliotheca

in hac Bibliotheca

in hac Bibliotheca

in hac Bibliotheca

in hac Bibliotheca

in hac Bibliotheca

in hac Bibliotheca

in hac Bibliotheca

in hac Bibliotheca

in hac Bibliotheca

in hac Bibliotheca

in hac Bibliotheca

in hac Bibliotheca

ORNATISSIMIS ET
DOCTISSIMIS VIRIS
PETRO & IOANNI RAFFUSIIS
Pictonibus Gallis, Fratribus germanis,
& Consobrinis colendissimis, Medici-
næ Doctoribus, eamq; in patria
feliciter exercen-
tibus,

PASCHALIS GALLVS,
Picto, S.

SExtus iam agitur annus, Viri
amantissimi, à quo, ut nostis, à
vobis in has peregrinas Regio-
nes cultiorum literarum addi-
scendarum causa concessi: quo quidem tem-
pore quàm iucundam in animo meo vestri
conseruarim memoriam, voluissem sanè re-
ipsa, & frequenter testatum reddere, at-
amen sicuti,

— ἐν δὲ χρόνῳ

μεταβολαῖ, λίξαντος ἔργου, ἰστῶν,

ait Pindarus, quid mirum si cessante illa pa-

cis alma aura, & urgente belli tetrici tem-
 pore, tantisper voti explendi occasiones sub-
 repta? Mitius certè, quod commune, Ma-
 lum, si, quod perhibent Philosophi, Bonum
 sit prestantius, quod magis vulgare. Itaque
 fidem atque constantiam animi nostri con-
 stantem adhuc & firmam credite: En, ut
 confidentiùs loquar, nostra erga vos bene-
 volentia & obseruantia aliquod testimoniũ,
 quod leuidense quidem apparere agnosco,
 graue tamen existere: Vobis enim non me
 modò; sed omnia mea studia & conatus in
 perpetuum esse dicata, iterum pollicetur, i-
 mò spondet. Alteram igitur meã huius Bi-
 bliotheca Medica partem, vos Medici elegã-
 tissimi & humanissimi, pro vestra illa hu-
 manitate, vestro nomini inscriptam, obse-
 cro, recipite, suscipite & tueamini: vos
 denique cum præclarissimis vobisq̃, fama;
 scio, notissimis huius urbis Medicis híc à me
 libenter coniungi patiamini. Bast-
 lea Helueticorum, Idibus

Martij 15 90.

APPEN

APPENDIX GAL-
LICA, SEU CATALO-
GVS EORVM, QUI AD ANNUM
vsq; 1584. aliquid in Medicina Gallico ser-
mone ediderunt: q̄ ex uniuersali FRAN-
CISCI à CRUCE CENOMANA Biblio-
theca Gallica, folio edita Lutetia 1584.
apud Abelem Angelerium, col-
legimus.

DRIANVS LALEMANTIVS
composuit Dialecticam Gallicã
pro Chirurgis & Barbitonsorib.
Lutet. apud Thom. Richard 1553.
vide infra PET. BERTRANDVS.

ALEXAN. DIONYSIVS Chirurg⁹ Vando-
mensis 1581. scripsit tractatũ aut respõsionem
ad questionẽ propositã ab Angarone & Mar-
tello Chirurgis R. Nauarræ, decisam à L. Iou-
berto D. M. Burdegalæ & Lutetiæ. apud Ioan.
Parent 1581.

ALEXANDER TORRETVS aut TOVRET-
TVS, Nobilis Paris. &c. scripsit tractatũ de ad-
mirabilibus virtutib. auri potabilis, Apologiã
Alchymie (his aut libellis respõdit Iac. Gohor-
ry Paris.) Lug & Lut 1575. apud Ioã de Lastre.

AMBROSIVS PAREVS primari⁹ Chirurg⁹
Regum Caroli 9. & Henr. 3. varios tractatus de
Chirurgia edidit, Anatomia capitis, de peste,

Mumia, venenis, lepra, &c. separatim olim excusos, iam vno volumine cum figuris apud Gabrielem Buon Lutetiæ 1579. & 1584.

AMBROSIVS SERGEANT protonotarius sedis Apostolicę tr. è Latino sermone in rhythmos Gallicos tractatum de peste ATILAE Medici Græci 1516.

ANDREAS du BREID Andegauns, M. D. scripsit librum de politeia, & scientia Medica Lutetiæ 1580.

ANDREAS MALESIEV Chirurgus Parisiensis tr. è Latino sermone in Gallicum 6. libros Stephani Gourmelan Chirurgi, Lutetiæ apud Nicolaum Chesneau 1571.

ANDREAS VESALIUS vide, IACOBVS GREVINVS.

ANTONIVS DEMERY Picardus D. M. scripsit Antidotum aut remedium cõtra pestem, Lutetiæ apud Galiot du Pré 1545.

ANTONIVS MIZALDVS Medicus Parisiensis, Bourbonius scripsit Hortum Medicũ Lutetiæ 1578. Secreta singularia contra pestẽ Lutetiæ 1562. Nouam rationem qua quis vniuscuiusq; temperamentũ sola frontis inspectione dignoscere possit, Lutetiæ 1578. quæ Latinè scripserit, suo loco habes.

ANTONIVS du MOVLIN tr. Marcelli librum de morbis, Lugduni apud Ioannem Tournæsiũ 1582. Latinè & Gallicè scripsit librum de Temperamentis multorum hominum, Lugduni. recognouit librum Alchymicę
in scri-

inſcriptū, Fontem ſcientiæ amatorum, conſcriptum à Ioan Fontano de Valentiennes. tranſtulit in Gallicū Ioan. de Rupesciſſa de virtutibus & proprietatib. quintæ eſſentiæ omniū rerum Lugduni 1581. Vbi florebat 1547.

ANTONIVS PETRVS Narbonenſis, Iuris Licentiatus tr. è Latino in Gal. Regimen fanitatis, & victus rationem, maximè tempore peſtis, additis annotationibus 1544. quo tempore florebat Piſtauuis.

ANTONIVS du PINET, vel PIGNET, tr. Hiſtoriam Mundi Plinij. Lugduni apud Carolū Peſnot: & Commentarios P. Andreæ Matthiolii in Dioſcoridem, Lugduni apud Gabrielem Cotier 1566. item Lemni Lemnij Secreta Naturæ Lugduni 1567. poſt ipſum tamen Iacob. Gohorry tranſtulit.

ANTONIVS VALETVS Medicus aliquot libros è Græco & Latino ſermone in Gallicū tranſtulit.

B

BALTHASAR du HVVAL Chirurgus Pariſienſis ſcripſit tractatū de peſte, Lutetiæ apud Claudium de Montrœil 1583.

BENEDICTVS TEXTOR ſcripſit Latine de præſervatione peſtis eiſdemque curatione ex probatis autoribus, quem librum etiam Gallicè tranſtulit Lugduni apud Ioan. Tournæſium 1551.

BERNARDVS ABBATIA Tolosanus; Medicus, I C. Philosophus & Mathematicus magnum Herbarium ad imitationem L. Fuchsijscripsit, quod nondum excusum est. florebat Lutetiæ 1583.

BARTHOLOMAEVS ANEAV (Annulus) Birurix tr. Euonymum, seu de Secretis remedium Conr. Gesneri. Lugduni apud Balthazar Arnoulet 1555.

BARTHOLOMAEVS CABROL Chirurgus Monspeffulensis Regius emisit in lucem alteram partem Errorum vulgi in Medicina L. Iouberti, Lutetiæ apud Abelem Angelierum 1579. & Lucam Breyer, & eodem anno, ibid. Epistolam Apologeticam pro L. Iouberto.

C

CAROLVS STEPHANVS Parisiensis frater Roberti. Anatomiam corporis humani conscripsit tribus libris Lutetiæ apud Simonem de Colines. obiit Lutetiæ 1564.

CAROLVS NEPOS Aphorismos Chirurgiæ scripsit & edidit.

CHRISTOPHORVS LANDREVS vel Landrinus, Aurelianensis, scripsit de Alchymia, Oecoiatriam, hoc est, tractatum secretorum domesticorum ex Dioscoride, Galeno & alijs, excusum 1576. cum Secretis Alexij Ped.

CLAVDIVS DARIOT Burgundus scripsit libellũ de præparatione medicamentorũ, cur nimirum

nimirū, & quomodo parari debeant, &c. Lugduni apud Carolum Pefnot 1582.

CLAVDIVS FABRY Medicus fcripfit Paradoxa de curātionē peſtis, metho- do breui, contra opinionem illorum, qui de ea aliquid fcripferunt. Lutetiæ apud Nicolaum Cheſneau 1568.

CLAVDIVS LANCELOT Chirurgus Monſpeliensis 1578. quædam opuscula L. Iouberti edidit, præfixis epistolis & præfationibus.

CLAVDIVS MARTINVS 6. præcipuos libros Methodi Therapeutiæ Galeni, & ſecundum ad Glauconem tranſtulit in Gallicum & edidit.

CLAVDIVS PVISSART peritiſſimus pharmacopœus, & laudatus à Champegio, vide an aliquid ediderit.

CLAVDIVS VALGELAS D. M. tr. Hieron. Mōntui librum de conſeruanda & producenda vita, Lutetiæ apud G. Chaudiere 1572.

D

DOMINIQVVS REVLIN Burdegalensis Antilogias ſcripfit ad L. Iouberti Errorum vulgi libellum & alios. Lutetiæ & Burdegalæ.

E

ELBRANS ſcripfit tractatum de conſeruanda valetudine, quem manuſcriptum

in membranaceis 36. foliis habet Dom. de la Croix author Bibliothecæ Gallicæ.

ELOY MAIGNAN Medicus Parisiensis transtulit Commentarios L. Fuchsj de re Herbaria, Lutetiæ.

ERVE FAYARD omnia Galeni opera Gallicè reddidit. lib. autè eiusdè de facult. simplicium medicamentorum cum Commentariis L. Fuchsj ab eodem Fayardo tràslatis excudit Guilelmus de la Noaille 1548. apud Lemouicensem metropolin.

ESAYAS le LIEVRE Picardus Veromandus scripsit librum què Epidiomachiam siue certamen pestis cum administratione politica Lutetiæ apud Robertum Colombez 1582. Tabulas item rerum Naturalium & præternaturalium, ibidem cum eodem tractatu de peste.

F

FEDERICVS IAMOTVS Picardus è Græco in Gallicum transtulit tractatum de Podagra, Lutetiæ apud Philippum de Rouille 1567. & apud Galiot du Pré 1573.

FEDERICVS MORELIUS Parisiensis tr. Galeni librum de parua pila. floret Lutetiæ.

FRANCISCVS MARTEL Chirurgus Regis Nauarræ scripsit de curatione vulnerum à bombardis infliètorum, & aliorum. florebat 1577.

FRANCISCVS ROUSSETVS scripsit de partu

partu Cæsareo, Lutetiæ apud Dionysium du Val 1581. qui liber translatus est à Cl. Gasparo Bauhino Basiliense Medico. Basileæ 4. & 8. apud Conr. Vvaldkirch.

G

GASPARVEL GAZAL du Tronchay scripsit rhythmis Gallicis de sanitate tuenda versibus 1208. libellum nondum excusum. de eadem re latinè quoque scripsit.

GEOPRIDVS LINOCIERVS collegit ex Gesnero & aliis Historiam simplicium ex Indiis allatorum, quadrupedum animalium, avium, piscium, serpētum, & de distillat. aquarum & oleorum, Lutetiæ. i. volumine apud Carolum Macé. 1584.

GERARDVS FRANCISCVS M. D. versibus Gallicis libros 3. de sanitate tuenda scripsit. Lutetiæ apud Ioan. Richet 1584.

GVILELMVS d'ASSONVILLE M. D. tractatum edidit de febribus pestilentibus, & aliis morbis Epidemicis. Lutetiæ apud Renatum Aprilem 1546.

GVILELMVS CHRISTIANVS Aurelianus tr. Hippocratis lib. de Genitura hominis, & tractatum Iacobi Syluij de mensibus muliebribus, &c. Parisiis apud Guilelmum Morellium. Eiusdem philalethes, de erroribus quibusdam anatomicis quarundam partium

corporis humani, correctis secundum sententiam Galeni, Aureliis 1536. & Lugduni eodem anno. Florebat 1550. idem Galeni libros 7. Methodi medendi transtulit, Parisiis apud Diopysum Ianot.

GVILLELMVS des INNOCENS Chirurgus Tolosanus, tr. Laurent. Ioub. tractatum de peste, & quædam edidit de paralyfi, Genevæ apud Ioan. Lertout 1581.

GVILELMVS PARADINVS Burgundus, Canonicus, tr. L. Fuchsi Institutiones Medicas, Lugduni apud Ioan. de Tournes 1552. florebat 1563.

GVILELMVS PVTEANVS quædam Gallicè etiam scripsisse fertur.

I

IACOBI AVBERTI Vindonis libellus de Temperamentis, eorumque dignotione, &c. Lutetiæ apud Viduam Petri du Pré 1572.

IACOBVS d'AVGARON Chirurgus Regis Navarra quædam scripsit de curatione sclopetariorum vulnerum, & aliorum.

IACOBVS DALECHAMPIVS Normanus autor est Chirurgiæ Gallicæ dictæ. tr. Galeni lib. de usu partium.

IACOBVS FONTANVS scripsit de viribus Cœli in hæc inferiora, maximè de influxu contra Astrologos Iudiciarios, adiecta est disputatio de Elementis contra Paracelsistas. Lutetiæ

tia apud Gillium Gourbinum 1581.

IACOBVS GOHERRY Parisiensis tr. Leu-
ni Lemnij libros de occultis Nature miraculis
Lutetia apud Petrum du Pré 1567. scripsit A-
pologiam ad Alexandrum Torrentinum de
secretis Chymicis, & auro potabili, pro defen-
sione veteris Philosophia & Medicina, con-
tra nouam Paracelsisticam (hic autem liber
prodiit sub L. S. S. hoc est sub nomine Leonis
Suauij Solitarij, quod aliquando sibi impone-
bat) Lutetia apud Ioan. de l'Altre. 1575. item
de proprietatibus herbæ Petum, h. e. Hyoscya-
mi Peruuiani, & radicis Mechoachan, Lutetia
apud Ioan. Parent 1580. Obiit Lutetia 1576.

IACOBVS GREVINVS Picardus, transtu-
lit carmine Gallico Nicandri opera, & Anato-
miam A. Vesalij, Lutetia apud Andream Vve-
chelum 1569. libros 2. de Venenis elegantissi-
mos scripsit, qui extant excusi Gallicè, & Lati-
nè apud Plantinum Antuerpia. eiusdem tra-
ctatus de Antimonio, cum Apologia ad Lud.
Launæum Medicum Rupellatum. Lutetia
apud Iacobum du Puis 1567. Obiit circa an-
num 1570.

IACOBVS GVILELMEAV Aurelianensis
Chirurgus Parisiensis scripsit methodicam di-
uisionem & enumerationem partium corpo-
ris humani in 6. tabulas redactam, Lutetia a-
pud Ioan. Charron 1571.

IACOBVS HOLLERIVS Stenpanus quæ-
dam Gallicè scripsit in Medicina, & Practi-

cam Chirurgicam.

IACOBVS PELLETERIVS Cenomanus quædam in Medicina gallicè scripsisse dicitur.

IACOBVS VEIRAS tractatum edidit de Chirurgia, seu de ratione curandi vulnera sclopetarum, Lugduni apud Barth. Vincentium 1581.

IOANNES le BON Hetropolitanus scripsit epitomen de proprietate Balnearum de Plommieres in Lotharingia: transtulit Galeni librum, Quod animi mores, &c. Lutetiæ apud Guil. Guillard 1556.

IOANNES de BOVRGES Medicus Parisiensis transtulit Hippocratis librum de Natura humana.

IOANNES BRECHE cõtraxit in Epitomen tres priores libros Galeni de cõpositione medicamentorum secundum genera: Aphorismos Hippocratis transtulit, & Commentarium Galeni in primum librum, Lutetiæ apud Iacob. Keruer 1552.

IOANNES CANAPE Medicinæ D. & Chirurgiæ professor Lugduni 1542. transtulit Galeni lib. de simplicibus medicamentis. lib. de Motu Muscularum; Lutetiæ apud Dionysium Ianot 1541. Ludouici Vassæi corporis humani Anatomiam è Latina Gallicam fecit, Lugduni apud Ioan. Tornæsum 1542. Annotationes addidit ad præfationem Chirurgiæ Guil. de Cauliaco, &c. transtulit quoque Galeni librum de ossibus, Lugduni apud Ioannem

Stras-

Stratium 1583. florebat 1540.

IOANNES des CAVRES Gymnasiarcha Ambianus edidit libellum de sanitate tuenda.

IOANNES EVSEBIUS, Bourbonius, Medicus Monspessulensis edidit libellum de scientia ex pulsibus, à quibus optima signa de morbis petuntur, Lugduni apud Ioannem Sangrain 1568.

IOANNIS FELOTI Andegauensis Tabulas Medicinæ Latinè & Gallicè expectamus.

IOANNES FONTANVS, scripsit librum Alchymix, quem inscripsit Fontem scientiæ cupidorum: recognitus ab Antonio du Moulin prodiit Lugdu. apud Ioan. Tornæsium 1547. & Lutetiæ apud Guil. Guillard. 1561.

IOANNES LIEBAVTIVS Diuionésis, Medicus Parisiensis scripsit librū de morbis muliebribus, Lutetiæ apud Iacobū du Puis. Casp. Vvolphij Tigurini libr. 4. de secretis Medicinæ tr. Lutetiæ 1573. floret Lutetiæ 1584. Cum Dispensatorio Cordi Gallico habetur eius Tractatus de distillationibus Aquarum.

IOANNES LIEGE scripsit de ratione victus in febribus, Lutetiæ apud Michaelē Vascofanum 1557.

IOANNES des MOVLIN S Medicinæ Doctor, Petri Andreae Matthioli Commentarios in Dioscor. tr. Lugduni anno 1572. apud Guilelmum Rouillium: translatio autem hæc melior est Antonij du Pinet.

IOANN. PAVLI ZANGMAISTERI Augu.

stani nomine, libri L. Iouberti de Rifu circumferuntur Gallici, quos tamen L. Ioubertum ipsum Gallicè scripsisse constat: edidit autem sub illius nomine certo consilio.

IOANNES RAOVL, aliàs RADVLPHVS vel RODVLPHVS; Chirurgus collegit flores & sententias ex Guid. de Cauliaco Chirurgo: Lugduni apud Ioan. Fouyart 1547.

IOANNES RIVIÈRE Petri Gorræi formulas Remediorum transtulit, Lutetiæ apud Robertum le Magnier 1581.

IOANNES de STARACH Vasco, tr. Galeni librum de boni & mali succi libris, Lutetiæ à Vincentio Sertenas 1553. Florebat Lutetiæ anno 1552.

IOANNES THIBAVLT Francisci I. R. Medicus edidit Thesaurum Remediorum præservatiuorum, & curationis pestis, & aliarum febrium pestilentium, item de causis podagræ; de remediis Epilepsiæ, Apoplexiæ, Pleuresis; & quid perfectum Medicum scire conueniat: Lutetiæ 1544. quo tempore circiter obiit.

ISAACVS IOVBERTVS Menspessulensis Laurëtij F. patris Paradoxa duo Gallica fecit; nempe Decadis 1. parad. 2. Rationi consonum esse, quosdam à vitis, hoc est, à cibo abstinentes; per multos non solum dies, sed & annos vivere posse. & Decadis 2. vltimum, Venena in certum diem exhiberi non posse, neque certis occidere temporibus; Lutetiæ cum secundâ parte errorum vulgi L. Iouberti apud Abeleim

l'Angelier 1579. Florebat Lutetiæ 1584. ætatis circiter 20. Faxit Deus vt summi patris laudatissimus filius diu superstes viuat.

IULIANVS DAVID du PERRON Normanus quædam scripsit de fontibus, eorumque origine & secretis, præterea de podagra tractatum ita eruditum, vt omnes Medicos in hac materia longè superauerit, & alia quædam, quæ tamen nondum edita sunt. Obiit Lutetiæ 1583. anno ætatis circiter 55.

I. le PAULMIER M.D. scripsit de præseruatione & curatione pestis, Caeni apud Petrum le Chandelier 1580.

L

LAURENTIUS IOBERTVS Valentinus Medicus clarissimus conscripsit 30. libros Errorum vulgi in Medicina diuisos in sex partes, quorum sex excusi sunt Burdegalæ apud Simeonem Millangium 1578. altera autè pars prodiit Lutetiæ apud Lucam Breyer, & Abbelem l'Angelier 1579. Eiusdem tractatio de vulneribus sclopetarum, & eorum curatione, Lutetiæ 1570. de Risu, nempe de eius essentia, causis & mirificis effectis, item causa moralis Risus Democriti, explicata per Hippocratem, Lutetiæ apud Nicolaum Chesneau 1579. Quæstio problematica de oleis, Geneuæ 8. apud Iacobum Stoer. Censura opinionum quarundam de decocto ad Sclopetas, &c. ibid. 1578. Obiit 1582.

LYDOVICVS BERTRAVAN scripsit Apologiam pro Laurentij Iouberti Erroribus vulgi, quæ in horum altera parte excusa extat.

LYDOVICVS de LAYNAY, (Launæus) Medicus Rupellanus scripsit de facultatibus Antimonij, contra quem Greuinus scripsit libro 2. de venenis cap. 24.

LYDOVICVS REGIVS Normannus, professor Regius Lutetiæ transtulit Hippocratis lib. de aere, aquis, & locis.

M

MARINVS le FEVRE Chirurgus ex Latino Gallicum fecit tractatum de mirabili effectu duorum fontium in Sylva Ardenniana, & ratione vtendi aqua illorum in variis morbis. Lutetiæ 1577.

MARTINVS GREGORIUS tr. Galeni 7. libros de composit. medicamentorum.

MICHAEL DVSSÉAV edidit Enchiridion Myropoliorū Lug. apud Io. Tornæsum 1561.

MICHAEL NOSTRADAMVS Astrôlogus celebris tr. Galeni orationē suā foriā ad artes, Lugd. apud Ant. du Rosne 1557. scripsit itidē de decoratione humani corporis, & de omnis generis fructib. artificiosè cōdiēdis & cōservādis.

MICHAEL de S. PETRO Chirurgus Ducis Lotharingiæ tab. Anatomicas corporis humani Methodicè conscripsit, quæ excusæ sunt cum Guillelmianis 1571. Lutetiæ à Gallioto du Pré & Ioan. Charon.

N

NICOLAVS GODINVS M. D. Practicam
Chirurgicâ Francisci de Vigo tranſtulit,
Lutetiæ 1531. & Lugduni in aignaturo sub 2

NICOLAVS le GRAND Parisiensis, M.D.
celeberrimus scripsit aliquot Cõſilia Gallicæ,
quæ non dum excuſa. *Deſſoſ 300. Marſ 300*

NIC. HOVEL, vel HOEL, edidit tractatũ de
peſte, in quo de ipſius cauſis, ſignis, præſerua-
tione, curatione, & electuario de Ovo, quo o-
lim utebatur Imp. Maximil. luculenter diſſerit-
tur: Lutetiæ à Galio de du Priè 1573. in 8. chartis
5. Tractat. de Theriaca & Mithridatico, in quo
variæ quæſtionẽs generales & ſpeciales, & ex-
aminẽ omnium ſimpl. medicament. ingrediẽ-
tium, vt vocant, Lutetiæ ibid. in 8. chartis 20.
1573. floret Lutetiæ.

NICOLAVS de HOVSSEMAINE D. An-
degauenſis ſcripsit Regimen contra peſtem.

NICOLAVS de NANCEL Picardus, emiſit
luculentum tractatum de peſte in 3. libros di-
geſtum, Lutetiæ apud Dionyſium du Val 1581.
in 8. chartis 24. hunc autem valde commendat
Ambroſius Pareus in ſuo libello de peſte. flo-
ret apud Turonenſes.

NICOL. POGET Chirurgus eximius edidit
breuem Apologiã pro L. Iouberto.

NICOLE de HAVLTPAS, ſcripsit de con-
templatione humanæ naturæ, nempe de forã
inatione fœtus in vtero. Lutetiæ apud Michã-
glem Vaſcoſanum 1555. in 8. chartis 2.

P

PHILEBERTVS BRETINVS Burgundus Chirurgiam Guidonis de Cauliaco ab erroribus repurgauit. Aphorif. Hipp. Gallicos fecit, nescio an excusos. promittit Pandectas Medicinæ collectas ex Græcis, Arabicis, Latinis, & Gallicis authorib. floret in patria.

PETRVS ANDREAS Chirurgus Pictauiensis scripsit de præparatione Antimonij, & eius facultatibus. item de Dysenteria eiusque curatione Pictaui 1563.

PETRVS BELONIVS Cenomanus, Medicus Parisiensis vir de literis singulariter meritis, inter cætera, scripsit libellum de Neglecta stirpium Cultura, atque earum cognitione, edo centem qua ratione syluestres arbores cicurari & mitescere queant, Lutetiæ apud Gillium Corrozet 1558. in 8. chartis 12. eum Latinum fecit Carolus Clusius 8. Antuerpiæ 1589. Doscridem tr. & annotationibus illustrauit, ut meminit in Epistola Observationibus suis præfixa, nondum autem excusum est opus, uti neque Theophrastus de Plantis, quem Gallicum fecit.

PETRVS BERTRANDVS Medicus apud Aquitanicos cōscripsit Dialecticam Gallicam in usum Chirurgorum Lutetiæ 1571. apud Dionysium du Pré. vide supra **ADRIANVS LALEMANTIVS.**

PETRVS BRAILLIER Pharmacopœus edidit tractatum de abusu & ignorantia Medicorum.

corum, qui est Apologia ad Lisetum Benanicium Medicum, qui Pharmacopœorum fraudes libello edito detexerat. Rotomagi apud Thomam Mallard 1557. & Lugduni apud Michaelem Ioue. & alios.

PETRVS CHAPELAIN Chirurgus Cenomanus scripsit de præseruatione pestis Cenomani 1551. à Dionysio Gaignot. florebat 1582.

PETRVS COYDEMBERGIVS Pharmacopœus Antuerpiensis Val. Cordi dispensatoriũ Gallicum reddidit, & annotationibus illustrauit. Antuerpiæ apud Plantinum, Lugduni apud Rouillium 1575. & alios.

PETRVS de la FOREST Medicus Mompessulensis quendam Tractatum de curatione Calculi, & de proprietate aquarum Gallicum reddidit.

PETRVS FRANCO vel FRANCOE Chirurgus apud Auriacos scripsit de Herniis, calculo, ophthalmia, &c. Lugduni 1561. apud Thibault Payen in 8. chartis 36.

PETRVS HASSARDVS transtulit Aureoli Theophr. Paracelsi libellum de peste. Antuerpiæ Christoph. Plantinus 1571. excudebat. & Chirurgiam. 8. ibidem.

PETRVS de TVXIGANES Medicus Parisiensis scripsit de Regimine sanitatis.

PETRVS TOLETYS Medicus Lugdunensis transtulit librum 6. Pauli Æginetæ, Galeni lib. 2. de tumoribus præter Naturam, de curatione per Phlebotomiam, Lugduni excude-

bat Stephanus Doletus 1540. Tractatum Latinum de facultatibus radicis Mechoachanæ Lugduni apud Michaellem Ioue 1572. florabat 1540.

R

RENATVS BRETONNAYAV Andegaven sis carmine Gallico libellum Æsculapij nomine conscripsit nondum editum. de Generatione hominis tractatum elegantem & multis obseruationibus raris refertum, Lutetia apud Abelem Angelier 1583. in 4.

RENATVS THIONEAU M.D. edidit miraculosam historiam fetus in utero 23. menses gestari. apud Turonenses 1580. vbi floret.

ROCLE BAILLY Dominus de la RIVIERE, Normannus, edidit in lucem Demosterion, hoc est 300. Aphorismos Latino Gallicos, qui continent summam doctrinæ Paracelsicæ excusum 1578. in 4. chartis 25. Tractatum de Peste, Carbone, & Pleuresi, Lutetia apud Abelem Angelier 1580. Primum tractatum de homine, & eius essentiali Anatomia, & Elementis, morbis, remedijs extincturis auri, corallijs, Antimonio, & gemmis extractis, Lutetia ibidem 1580. in 8. chartis 7. Secundus Tractatus in quo de motu hominis agit, nondum excusum est: vti neque liber de Rerum naturalium Signaturis seu Characterisimjs. Responsio eius.

ſio eiusdem ad Quæſtiones propoſitas à Medicis Pariſienſibus & excuſas Pariſiis 1579. apud Petrum l' Huillier, ibidem eodem anno. florebat 1584.

S

SEBASTIANVS COLINVS Medicus apud Piſtones Alex. Tralliani undecimum librũ qui eſt de Podagra, tranſtulit, & quarundã difficilium vocum explicatiõnem addidit. Antonij item Gaynerij Latinã Methodum medendi podagræ Gallicã fecit, & variis rebus illuſtrauit, Piſtauis apud Enguilbertum de Marneſ 1556. Raſis librum de peſte Gallicã quoque tranſtulit ibidem 1566. cum Epitome eiusdem Colini curandæ peſtis, & tractatu de regimine vitæ. florebat 1556.

SIMON de PROVANCHIERES Medicus Senonenſis tractatum edidit de fœtu in vtero matris 28. annos contento Senoni apud Ioannem Sauine 1582. tranſtulit idem Ioãnnis Alboſij Medici Senonenſis Lithopædion, opinor illum tractatum hunc eundem eſſe.

SIMON de VALLAMBERT Burgundus ſcripſit Theſaurum pauperum, de nutritione infantium in quinque libros digeſtum, Piſtauis apud Marneſ. Quædam etiam in Chirurgia, Lutetiæ à Vaſcoſano excuſa anno 1558.

SIMPHORIANVS CAMPEGIVS Lugdunensis, Ducis Lotharingæ illustris Medicus scripsit speculum Pharmacopolarum, Lutetiæ 1539 floruit 1515.

STEPHANVS COPPE transtulit opuscula quædam Guilelmi Grataroli Bergomatis Medici, Lugduni.

STEPHANVS GOVRMELANVS Medicus Parisiensis, scripsit consilium ad Parisienses de præcauenda peste Lutetiæ apud Nicolaum Chesneau 1581.

STEPHANVS MAINALD tr. Guil. Rondeletij tractatum de lue Venerea Burdagalæ (ubi Medicinam docuit) apud Simonem Milangium 1576.

STEPHANVS de la RIVIERE Chirurgus Parisiensis, figuras corporis humani, earumque explicationem addidit Anatomix Caroli Stephani.

T

TANNEQVINVS GVILEMETVS Chirurgus R. Navar. edidit Apologiam ad Iacob. Veyras de curatione vulnerum sclopetarum.

THIBALDVS l'EPILIGNY Pharmacopœus edidit promptuarium medicam. simplicium, & eorum facultatum carmine Gallico, Lutetiæ excusum à Petro Sergeant 1544.

THIERRY de HERY scripsit Latinè & Gallicè luis Venereæ curadæ Methodum Lutetiæ apud Matthæum Dauidem,

APPENDIX GERMANICA, SEV CATALOGVS ILLORVM, QUI GERMANICO idiomate in Medicina aliquid in lucem dederunt, quantum quidem diligenter querendo rescire potuimus: aliàs verò non dubitamus, plures adferri posse, quàm hic adnectimus: verùm si quis in honorem suæ gentis omnia Germanica scripta in unum colligat, & publicæ utilitati communicet, nos grato animo, quæ nostræ erunt instituti, suo tempore inde excerpturi sumus.

ACHILLES P. GASSERVS Lindauensis scripsit librũ de peste. ADAMI LONICERI regimen pestilentia. 8. Francofurti 1572. eiusdem Institutio pro Nutricibus ibidem 1573. Herbarium in folio.

ALEXANDRI SVCHTENI Medici de mysteriis medicis Antimonij libellus Argentinae 1570.

ALBXANDER SITZEN de Thermis Baden sibus Heluetiis. 4. 1576.

ANDREAS CAROLOSTADIVS de virib. & vsu Brassicæ.

ANDREAE ELLINGERI Ienenſis Conſilii
de præſervatione & Curatione peſtis: in ſa-
cem editum per Ioannem Vvitichium. 4. Li-
pſiæ 1587.

ARNALDI de VILLA NOVA tractatus de
præparatione & uſu vinorum extat Germani-
cè in 4. Viennæ 1532.

ARTOLPHVS ex BAVARIA, Medicus, ſcri-
pſit librum de Re medica.

B

BALTHASARI BRUNNERI breuis Inſtitu-
tio de iam graſſante Cephalalgia, & qua
ratione ea curari poſſit. 4. Lipſiæ 1580. item Ra-
tio præcauendi peſtem. 4. Lipſiæ 1581.

BALTHASSARIS CONRADINI Inſtitu-
tio, quomodo quiſque familiæ ſuæ à lue Ve-
nerca, angina, peripneumonia, pleuritide,
&c. præcauere debeat, in 8. Argentinae 1574.

BARTHOLOMAEI CARICHTERI Pra-
ctica de morbis 8. Argentinae 1575. Eiuſdem
extat Herbarium, quibus Signis cœleſtibus &
Signorum gradibus quæuis herba ſubiecta, &
quando legenda vel fodienda. 8. Argentinae
1575. & ibidem 1589.

BARTHOLOMAEI HYBNERI Medici Er-
fordienſis liber de Natura alimentorum. Er-
fordiæ apud Ioannem Beck 1588. in 8.

BARTHOLOMAEI REVSNERI Chriſtia-
na confutatio inauditarum blaſphemiarum &
mendaciorum Theophraſti Paracelſi, quæ
contra

contra Dei verbum & artem medendi effudit
in tribus libris Philosophiæ ad Athenienses,
Gorlitij 1550.

BARTHOLOMÆVS SCVLTVS ex Pa-
racelsi libris Tractatum de origine pestis & e-
ius curatione concinnauit Basileæ. 8. apud P.
Pernam 1575.

CHRISTOPHORVS CLAVSERVS Tigu-
rinus scripsit de Vrinæ iudicio, vrinæ in-
spectionem sine aliis signis inutilem esse. Se-
creta secretorum vel de regimine Dominorū,
opus nondum editum.

CHRISTOPHORI HIEBLINI libellus de
vsu Lapidis Bezoar aduersus venena. 8. S. Gal-
li apud Leon. Straub 1589.

CHRISTOPHORI VVIRSVNGI liber Me-
dicus, in quo partium corporis humani stru-
ctura, & vsus ostenditur: item quomodo ea
corrumpantur, & quomodo eis mederi pos-
sit. folio Heidelbergæ 1568. vide IACOBVM
THEODORVM.

CONRADI MENGENBERGER de plantis
& cæteris diuersis rebus Naturæ volumep
extat.

CONRADI NELLI Admonitio de vsu re-
mediorum in Germania, quomodo ea malè
hactenus vsitata fuerint: in qua de recta ratio-
ne distillandi agitur. 4. Bremæ 1580.

E

ELIAE ANHARTI Consiliū podagricum, hoc est, quomodo quis podagram præcauere & curare debeat, Ingolstadij 4. 1579.

G

GALLI ETSCHENREITERI liber de natura, viribus & effectis balneorum & salubrium fontium, qui per Germaniam celebres sunt. Argentinae 1571. in 8.

GEORGII BARTISCHII Oculistæ, de morbis oculorum, eorumque curatione, &c. folio, Sigismundus Feyrabendius excudebat 1584.

GEORGIUS PISTORIVS de mulieribus, quomodo eæ ante, in & post partum regere se debeât: adiecto breui tractatu de morbis pueris superuenientibus, & quomodo eis subueniatur. eiusdem Tractatus de Lumbricis. 8. Francofurti 1576.

GEORGII am Wasb tractatus de Terra Sigillata à se inuenta, quomodo ea pesti, venenis, & variis morbis aduersetur. 4. S. Galli, typis Leonardi Straubij 1582.

GEORGIUS VVAGNER ex Latino Germanicum fecit Vvolffgangi Vvinterger librū de Therinis. Argentinae 1512.

GREGORIVS ZECHENDORFFERVS Chirurgias Ioannis Tagaultij, & Iacobi Hollerij in Ger-

in Germanicam linguam transtulit Francofurti 1574.

GVALTHERI H. RYFF Reformatú Pharmacopolum, in quo viuz figuræ vulgariarum herbarum, earum temperamentum, vsus cum in cibis tum in Medicina, item Mithridatici & Theriacæ compositio, & medicamentorum purgantium præparatio describuntur: Argentinz apud Iosiam Richel 1573. vide in Bibliotheca generali.

GVILELMVS ab HIRNKOFEN, Arnoldi de Villa Noua libellum de vini præparatione Germanicum fecit.

H

HENRICVS BORVS SVS Chirurgiam scripsit.

HENRICVS VVOLFIVS Doctor Medicus Norimbergæ emisit tractatus Arnoldi Villanouani de Cura podagræ, de ligno vitæ, de oleo & vino Antimonij, de facultatibus gemmarum, Coralli & spiritus vini, de peste, &c. Argentinz Bernhardi Iobini typis. 8. 1576.

HIEREMIAS MARTIVS transtulit Ioan. Marinelli ex Italico in Germanicum sermonē tractatum de Reginine mulierum, quomodo scilicet eæ rectam constitutionē corporis conseruare, & amissam recuperare possint, &c. 8. Augustæ 1576. & ibidem 1580. item G. Fallopij Secreta. 8. Augustæ apud Georgium Villers 1571.

HIERONYMI BRAVN Pharmacopoliū
Domesticum in 4. excusum.

HIERONYMVS BRVNSCHVIG scripsit
de distillationibus Herbarum, radicū,
femīnū, fructū & animalium librum ex-
cusum Francofurti apud Hieremiam Gulfe-
rich 1551. Item libellum quō Medicinas maxi-
mē vsitatas & paratu faciles ad omnes huma-
nicorū poris morbos complectitur, Francofurti
1569. præterea de Chirurgia in 4. Argent. 1519.

HIERONYMVS TRAGVS vide in Biblio-
theca Generali.

HVLDRICHI VVOLFHART, de peste
liber.

H

IACOBS BYMANNVS Chirurgus Tigu-
rinus, edidit Germanica lingua Compen-
dium Anatomie Vesalij, cum elegantibus ty-
pis ære sculptis, Norimbergæ.

IACOB. HORSTIVS Leuini Lemnij de oc-
cultis naturæ miraculis libros in Germanicā
fermonem transtulit. Lipsiæ 1575. Eiusdem
de Morbis, & de Medicinæ origine 4. an-
no 1574.

IACOBI NETHEIMERI libellus de præ-
seruatione & curatione pestis. 8. Argentinæ
apud Bernardum Iobinum 1582.

IACOBS. OETHAËVS Med. Doctor de
recto vsu Medicinarū tam in sanis, tum ægro-
tis, cū n

tis, cum declaratione errorum qui in iis sunt.
Item quomodo sanitas conferuari possit. 8.

Dillingæ 1574.

IACOBI DE RAMINGEN, liber de Aromati-
bibus & simplicibus Germaniæ. 8. Argentiniæ
apud Christianum Mullerum 1580.

IACOBI RYFFEN libellus de conceptione
& natiuitate hominis, & eius variis acciden-
tibus, cum medicamentis & figuris inter-
uentibus puerperis & nutricibus. Tiguri
apud Christophorum Froschouerum. 4. 1569.
& 8. Francofurti apud Sigismundum Keyra-
bëndium 1580.

IACOBI SCHOBBERI Thesaurus contra ve-
nera, hoc est, Enumeratio omnium Medicam-
entorum venenis resistentium 8. 1575.

IACOBI SANFERI Instructio pro iis, qui
morbo aliquo affecti, Medico urinam exhibere
cupiunt. Ingolstadij apud Vvolffgangum
Ederum. 8. 1586.

IAC. THEODORVS TABERNAEMONTA-
NVS, Practicam Medendi humani corporis
affectib. Christophori Vvirfungi recognouit
& meliori ordine digessit. Francofurti folio a-
pud Christophorum Coruinum 1577. idem
scripsit de aquis & Thermis quibusdam Ger-
maniæ, Francofurti apud Nicolauum Bassæum.
8. 1580. Consilium item pro pestilentibus fe-
bribus edidit Heidelbergæ 1573. & 8. Francof.
1582. Eiusdem Herbarium in quo 3000. Plantæ
describuntur, &c. fol. Francofurti apud Nicol.
Bassæum 1587.

IOACHIMVS CAMERARIVS P. Andreae Matthioli herbarium recognouit & multis figuris auxit, folio Francofurti 1586.

IOACHIMI QVERNTENI liber de præseruatione & curatione pestis. 4. Erfordiae apud Georgium Baumannum 1579.

IOACHIMVS STRVPPIVS scripsit librum de peste.

IOANNES ADENDOLPHVS Argentinensis transtulit Marsilij Ficini promptuarium Medicinæ 8. 1590.

IOANNES BEATVS HVMEIVS libellum Henrici Ranzouij de sanitate tuenda Germanicum fecit. 8. Basileæ apud Sebastianum H. Petri 1588.

IOANNIS CRATONIS à CRAFTHEIM Medici Cæsarei libellus de Cognitione & Cura pestis, Francofurti. 8. 1586.

IOANNES CVBA, Medicus olim Francofurti ad Mœnum de simplicibus Medicamentis scripsit, quem librum postea Eucharivs Rhodion emendauit & auxit, cum aliàs tum inserto passim Hieronymi Brunsvicensis libro de liquoribus destillatis: idem, aut prope modum, esse videtur, quod THEODORICVS DORSTENIVS Botanici titulo Latinum dedit, sed multis locis auctius: impressa sunt hæc volumina aliquoties ab Egenolpho cum imaginibus Francofurti.

IOANNES DANTZIVS Dioscoridem Germanicè reddidit, & cum figuris publicauit.

IOAN-

IOANNIS DRYANDRI Vniuersalis praxis
omnium morborum particularium edita est
Coloniæ & Marpurgi. item libellus de peste
1553. & liber de Christiano vsu Medici & Me-
dicinarum. Francofurti 1543.

IOANNIS GEBELII Descriptio Thermarū
Annēbergensium in Misnia, & aliarum in Ger-
mania. Dresdæ. 8. 1576.

IOANNIS IACOBI NIETHEIMER V. M.
Doctoris institutio de curanda peste ex libris
Theophrasti Paracelsi Germanicè, Argenti-
næ 1583.

IOANNES IACOBVS NŪSCHELERS M.
D. Euonymi seu de remediis secretis Con-
radi Gesneri partem secundam è Latino in
Germanicam linguam transtulit : excusa est
Sangalli 1583.

IOANNES IACOBVS HŪGELIUS scri-
psit de salutaribus Germaniæ Balneis librum
Germanicum.

IOANNES IACOBVS VVECKERVS scri-
psit libellum de variis artificiosis crasibus olei
& vini. Basileæ. 8. apud Petrum Pernam 1571.
chartis 8. idem Alexij Pedemontani Secre-
ta Germanica fecit 8. ibidem excusa 1569.

IOANNIS KENTMANNI liber de peste,
Dresdæ per Nicolaum Vvolrab 1553. in 4. &
Vvitebergæ 1568.

IOANNIS LEVŪ Tigurini libri duo de pe-
ste Germanici, M. S. extant Tiguri apud Cl.
Gasparum Vvolphium:

IOANNIS LONAHIBOSCHII Tractatus de podagra & eius curatione, octauo, Ingolstadtij 1582.

IOANNIS MAYERNI libellus Medicus de ignotis nec hactenus descriptis quibusdam morbis. 8. Nicolaus Bassæus 1583.

IOANNES NEBSSEN de præseruatione pestis, & aliorum accidentium. 4. 1578.

IOANNIS RODII, secundi, Rocufani, admonitio de peste, in octauo. anno salutis 1583. excusa Erfordiæ.

IOANNES RVDOLPHVS LANDENEERGER Eponymi Philiatræ librum in Germanicam linguam transtulit 1582.

IOANNES SCHONERVS Caroroloftadius Mathematicus celebris edidit libellum Medicinæ.

IOANNES SCHROETERVS de præseruatione & cura pestis. 8. Lipsiæ typis Iacobi Beruualdt 1583.

IOANNIS TOLATI de VOCHENBERG Margarita Medicinæ Germanicæ scripta.

IOANNES VVEIERVS de quibusdam incognitis, & hactenus à nullo descriptis morbis. 8. Francofurti apud Nic. Bassæum 1580.

IOANNIS VOGT scripsit de oleis à vitriolo, & baccis iuniperi, de Arthritide.

IOANNES VVITICHIVS tractationem edidit de lapide Bezoar, Armenio Balsamo, de Silesiaca Terra sigillata, quæ dicitur Axungia Sp.

gia Solis, de ligno Guaiaco, de China, de Sarsaparilla, de Safafras, de ligno Nephritico, &c. omnia in usum Chirurgorum. 4. Lipsiæ 1590. Eiusdem de conseruanda valetudine liber. 4. ibidem. 1585. idem Dioclem de Sanitate tuenda Germanicè transtulit Erphordia. 8. 1587.

ALOBEL FINCELI Vinariensis Institutio de præcauenda & curanda peste, additis aliquot Secretis Medicinæ in octauo Lipsiæ anno 1583.

IOHANNES VILLICHII regimen contra pestem, Francofurti ad Oderam. 4. ibid. 1583.

LAURENTII BURRES, Chirurgia noua.

LAURENTIUS FRISIUS Medicus, scripsit librum de cura singulorum morborum à capite ad pedes, quem speculum Medicinæ vocat. Item Synonyma materiæ medicæ siue simplicium pharmacorum, Latinis, Græcis, & Arabicis vocabulis. Eiusdem Epitome opusculi de curandis pustulis, vlceribus & doloribus luis Venereæ. Henric. Petri excudit Basileæ 1532. Regimen sanitatis per rationem victus.

IOHANNES FUCHSII Herbarium Germanicū exudit folio Isingrinus Basileæ. De oculorum remediis idem scripsit.

LEONARDI THVRNEISER VINÆ exami-
 nandæ libri 59. Francofurti ad Oderam anno
 1571. in folio. Pars prima de frigidis & cali-
 dis aquis mineralibus & metallicis, cum col-
 latione plantarum libri 10. Francofurti anno
 1572. in folio. Historia siue Descriptio Plan-
 tarum omnium tam domesticarum quàm e-
 xoticarum. in folio Berolini & Coloniae A-
 grippinæ apud Ioannem Gymnicum folio
 1587. Romæ viuere dicitur.

LVDOVICI GRAVII Practicæ Medicinæ
 professoris dignissimi in Academia Heidelber-
 gensi, libellus de pestis præseruatione & cu-
 ratione, & de medicamentis ad id comparatis
 in pharmacopolio Heidelbergensi. 8. Heidel-
 bergæ typis Iacobi Mulleri 1581.

M

MARTINVS COPVS Medicus Brunsvi-
 censis, edidit Admonitionem, qua docet
 Antimonium seu Stibium fufum, quod vi-
 trum antimonij nominant, venenum & no-
 cens medicamentum esse, & simul veram me-
 dicinam huius mineralis tradit. 4. Lipsiæ an-
 no 1569.

MARTINI RVLANDI Frisingensis liber
 de phlebotomia & morbis per eam curandis,
 item de scatificatione & morbis per eam cu-
 randis: Hydriatice præterea, hoc est, ratio cu-
 randi

randi totius corporis morbos per aquas dulces, acidas & thermas, &c. Basileæ anno salutis 1579.

MATTHIAS SOMMERVS in Germanicâ linguam transtulit librum Fabiani Sommeri de Thermis Carolinis, Lipsiæ 1573.

MICHAEL HERO aliquot libros in re Medica in linguam Germanicam transtulit.

MELCHIOR SEBIZIVS Herbarium Hieronymi Tragi Germanicum recognouit & edidit folio Argentinæ apud Iosiam Rihelium 1578. & 1587.

MICHAELIS de GLAUBITZ liber de peste. 8. Moguntia 1585.

MICHAEL SCHRICK scripsit de aquis destillatis, simplicibus primùm, dein cõpositis, & aliis quibusdam.

M. SEBIZII Consilium de peste, Augustæ excusum à Valentino Schunick anno salutis 1586. in octauo.

N

NICOLAI de METRI Medici & Chirurgi principis Ducis Sigismundi Austriae, liber Medicus editus ab Hieremia Martio 1572. 8. Augustæ.

NICOLAI SPINDLER Experimenta certa contra omnes morbos corporis humani: adiectis figuris vulgariùm stirpium, &c. Francofurti in 8.

NICOLAVS VVINCKLER Medicinæ D.
Herbarium quoddam ex Latino Germanicū
fecit. Augustæ. 8. 1577.

OSVALDI VLIN Medici de pestis cu-
ra & præseruatione libellus.

OTHONIS BRVNELSII Herbarij libri
etiam Germanicè euulgati sunt. Eiusdem
Chirurgia parua, excusa est Francofurti octa-
uo 1569.

PHILIPPI BEGARDI Index sani-
tatis.

PHILIPPI IMSENI tractatus de peste,
in vsu tenuioris fortunæ hominum conscri-
ptus, octauo Argentinæ excusus est, apud hæ-
redes Christiani Mulleri anno 1583.

Q. APOLLINARIS recognouit Alber-
ti Magni tractatum de mulieribus & excusus
est Francofurti 1585. apud Nicolauum Bassæ-
um. Eiusdem Enchiridion experimentorum
ad omnes corporis affectus à capite ad pedes,
adiectis herbarum descriptionibus seu figu-
ris, & aquarum distillatarum facultatibus.
Accedit

Accedit Tarquinij Ocyori libellus Experimentorum de 22. radicibus pesti resistentibus 8. Argentinæ per Iosiam Rihelium 15 89.

S

SEBASTIANI LIBORII Dresdensis libellus de morbis in duas partes diuisus, Gorlitiæ per Ambrosium Fritsch. 8. 15 81.

SIGISMUNDI KOLREUTERI liber de reſto vſu Vroſcopiæ, & de erroribus, qui in ea perpetrantur. 8. Norimbergæ apud D. Gerlach 15 74.

STEPHANVS LEDERLE de Fonte Salutis, ſcripſit libellum 14 87. qui poteſt eſſe totius Alchymix fundamentum & compendiũ: extat M. S. apud Caſparum Vvolphium Tigurinum Medicum.

SYLVESTER HARTLIEB Trotulæ librum de Secretis mulierum tranſtulit in Germanicam linguam. Videtur autem alio exemplari Latino vſus, quàm q̄ vulgò habetur. Geſn.

T

TARQUINIUS OCYORVS, vide Q. Apollinaris.

TEOBALDI FETTICH Medicinæ Doctõris, Inſtitutio, quomodo ſibi præcauendum à peſte, & quomodo ea ſit curanda. adiecta eſt vera narratio cauſarum ſudõris Anglici. 4. Monachi 15 73.

THEOPHRASTVS PARACELSVS Medicus, aliàs dicitur THEOPHRASTVS, item AVREOLVS THEOPHRASTVS : item PHILIPPVS AVREOLVS THEOPHRASTVS PARACELSVS, contemptis veteribus omnib. nouã Medicinam instituit, & plurima non in Medicina solùm sed in Theologia quoque scripsit, omnia tamen Germanica lingua. Editi autem sunt multi eius libri Germanicè, non pauci etiam Latine ab eius sectatoribus in Latinam linguam conuersi, è quorum numero sunt sequentes libri. De vrinarum ac pulsuũ iudiciũ: tum de Physionomia: item de morborũ Physionomia fragmentum. Argentinæ apud Samuelem Emmel. anno Domini 1568. Priores duo libri eodem anno Coloniae quoque editi sunt à Birckmanno. Septem libri de gradibus receptorũ ac naturalium: his addita 16. capita de anatomia, publicata ab Adamo Bodenstein, Basileæ apud P. Pernam 1568. Pyrophilia vexationumque liber: cui accesserunt: Primò tractatus metallorum septem. Secundò rerum naturalium tria fore principia, per demonstrationem artis igneæ docetur. Tertio contracturarũ origines & curæ. Quarto, morborum capitalium quatuor, Epilepsiæ, Podagræ, Paralysis, & Hydropisis curæ. Ibid. Philosophiæ magnæ collectanea quædam per Gerardum Dorn Latine reddita. Ibidem 1569. Chirurgia vulnerum, cum recentium, tum veterum occultorum & manifestorum vulnerũ: Cui

Cui libri duo, prior de contracturis, de Aposte-
matibus, Syronibus & nodis alter, accessere
per Gerardum Dorn Latinè redditi. De me-
teoris: item de matrice, & de tribus Principiis
libri 2. Quibus Astronomica & Astrologica
fragmenta quædam accesserunt, per Dornum
Latinè redidit. Ibidem. anno 1570. Archido-
xorum de secretis naturæ mysteriis libri 10.
De tinctura Physicorum, de Preparationibus,
de Vexationibus Alchymistarum, de Cemen-
tis metallorū, & de gradationib. eorundem, o-
mnia eodē Interprete, ibidemque excusa. Chi-
rurgia minor, quam aliàs Bertheoneam intitu-
lauit, cum eiusdem tractatibus, de apostemati-
bus, syronibus, nodis. Item de cutis apertioni-
bus, de vulnerum, & vlcere curis, ac de ver-
mibus, serpentibus, &c. ac maculis à nativitate
ortis: ex versione Dorni, Perna excudit. De
Tartaro libri septē auctiores, & castigatioris.
ibidem. Liber Paramirum, in quo vniuersalis
Theorica Physices, & Chirurgiæ origines, &
causæ morborum traduntur. Accesserunt libri
de modo pharmacandi, de Xenodochio, de
Therinis, Basileæ apud Pernam. 1570. De spiri-
tibus Planetarum siue metallorum lib. 3. Eius-
dem de tinctura Physica, de gradationibus, de
Cementis, de Zodiaci signis, & eius mysteriis.
Georgij Phædronis pestis Epidemicæ curatio.
Eiusdem Chirurgia minor. Basileæ anno Do.
1571. in quarto. De vita longa libri quinque.
Commētarij in Aphorismos Hippocratis. Ibi.

dem. Septem defensiones aduersus æmulos suos. Item tractatus de morbis tartareis. Colonia, 1573. De natura rerum & de natura hominis. 1573. Libri iam enumerati omnes Latine, sequentes verò Germanicè sunt editi. Explicatio aliquot Aphorismorum Hippocratis: item tres vtiles tractatus de occulta vi & operatione Corallorum, Hyperici & Persicariæ. Augustæ anno 1558. De præparatione Ellebori, item de Perforata: liber editus à Bodensteinio, anno Domini 1568. Archidoxa. Libri præparationum, de tinctura physicorum, de renouatione & restauratione vitæ, de vita longa. Monachij, anno D. 1570. Tractatus de apertionib. cutis, de vulneribus, de serpentibus, araneis, &c. ac maculis à natiuitate ortis. Argentinæ. Occulta philosophia, Archidoxa, &c. Ibid. 1570. Libri 9. de mysteriis naturæ, archidoxorum pars prima. De renouatione, & restauratione, & vita longa. De mineralibus, de Sale, vitriolo, arsenico, sulphure. Colonia, 1570. Tractatus quinque: Primus de rebus naturalibus. Secundus de quibusdam herbis. Tertius de Metallis. Quartus de mineralibus. Quintus de gemmis. Argentinæ, anno 1570. Astronomia magna, siue tota Philosophia sagax maioris & minoris mundi. Francofurti anno 1571. de Thermis Fabarianis in Heluetia, Argentinæ anno 1571. de proprietatibus perfecti Chirurghi. ibidem. De Spiritu vitæ & eius virtute. De virtute internorum spirituum.

spiritualium & corporeo rû membrorum. De viribus exteriorum, & confirmatione interiorum membrorum. Basileæ à Bodensteinio primùm publicati, anno Domini 1572. Metamorphosis: de rebus naturalib. de mineralibus, metallis, de lapide Medicorum, & de lapide Philosophorum: liber ab eodem editus. Tractatus duo, De viribus membrorum spiritualium, De electro. Basileæ, anno Domini 1572. De morbo Tartarico. De Alchymia. De Cementis. De Medicina cœlesti. De præparationibus. De spiritibus Planetarum. Singula à Petro Perna excusa sunt. Præterea eiusdem libri Paragraphorum XIII. Latino sermone integritati restituti, & explicationibus illustrati, à Domino Toxite nunc primùm editi octavo. Argentorati apud Christianum Mylium anno 1578. Aurora Thefaurusque Philosophorum. Accessit monarchia physica per Gerardum Dorneum. Præterea Anatomia viua Paracelsi in 8. Basileæ. de lapide philosophorum tractatus Germanicè editi. Manuale de lapide medicinali, de tinctura planetarum in 8. Antuerpiæ anno 1572. Item Thesaurus thesaurorum, occulta Philosophia cum annotationibus nouis Germanicè Argentinx anno 1574. Eiusdem scripta de tribus principiis omnium generatorum: Item thesaurus Alchymistarum: edita ab Adamo Bodenstein Germanicè in octavo. Basileæ anno 1574. De secretis creationis,

à D. Toxite editus liber 8. Argentorati apud Christianum Mylium. Archidoxorum, seu de secretis naturæ mysteriis, libris 10. nunc accesserunt libri duo, vnus de Mercuriis metallorum, alter de Quinta essentia 8. Basileæ per Petrum Pernam. Eiusdem expositio vera imaginum olim Norimbergæ inuentarum Latine. anno Dom. 1570. Eiusdè de restituta vtriusq; medicinæ vera praxi in ordinem redacta & in Latinum sermonem conuersa, studio & opera Gerardi Dorn. D. 8. Lugduni excudebat Iacobus du Poys. Centum quindecim curationes, experimenta que è Germanico idiomate in Latinum versa: Accesserunt quædam præclara, atque vtilissima à B. G. à Portu Aquitano annexa 8. Excudebat Ioannes Lertaut. 1582. Sextus liber de morbis calculosis & podagricis eorumque curatione Germanicè in 8. Basileæ 1574. Eiusdem libri quinque de vita longæua, Germanicè in 8. Argentorati 1574. denique libri tres de cura morbi Gallici Germanicè in 8. Argentorati apud Christianum Molitorem 1579. Circunferuntur alij quoque plures libri Theophrasti, qui omnes recens recogniti vnâ cum præcedentibus, partim iam editi sunt Basileæ 4. apud Conradum Vvalkirchium Germanicè, partim mox ab eodem edêtur. Porro contra Theophrastum Paracelsum, quatuor volumina edidit doctissimus Erastus. 4. Basileæ ex officina P. Pernæ.

Theophrasti Vvirsungi Methodus medendi mor-

di morbis corporis humani, Neustadij Pala-
tinorum apud Mattheum Harnischium folio
1588.

V

VICTORINI SCHONFELDT Cōsiliū de
dysenteria, & aliis alui profluuiis. 8. Fran-
cofurti apud heredes Christiani Egenolphi.

APPENDIX ITALI-
CORVM S C R I-
P T O R V M.

*Nobis quidem in votis erat, Italico ser-
mone conscriptos libros Medicos hic recen-
sere, si vel ratione loci in quo sumus, vel o-
pe Bibliotheca cuiusdam Italica, quam o-
lim editam fuisse scimus, nondum tamen
videre potuimus, id præstare permissum
fuiſſet: attamen quos obiter obseruauimus,
hic præterire nolimus, ut occasionem uni-
cuig, quod desiderabitur sibi ascribendi da-
remus, & nostrum institutum (quod aliàs
fortasse melius exequemur) notum saltem
faceremus.*

A

NDREAE GRATIOLI Salonensis
Commentarij de peste, in quibus
continentur vtilissimæ obserua-
tiones de Natura, causis & cura-
tione illius, vnâ cum Catalogo omnium tem-
porum, in quibus memorabiles pestes extite-
runt. His adiunctus est tractatus doctus & an-
tea non editus Saladini Ferri Ascolani. Ve-
netiis, apud Hieronymum Polum. Anno
1576.

ANTO

ANTONII GLISENTIS Brixienſis de cauſis præparantibus corpus humanum, ad recipiendam corruptionem peſtilentem huius anni 1576. iteinque generantibus peſtem, & illam ſæuiorem reddentibus. Eiuſdem de ratione victus & aliis obſeruandis ad præſeruationem neceſſariis tempore peſtis anno 1576. Reſponſio eiuſdem pro ſuperiore tractatu de cauſis peſtis ad Apologiam HANNIBALIS RAIMVNDI Veronenſis 1576.

ASCANII CENTVRII de HORTENSIIS libri quinque, in quibus diligentiffimè expouuntur omnes obſeruaciones, conſtitutiones, edicta publicè propoſita, atque alia plurima quæ contigerunt in Mediolanenſi peſte Anno Chriſti 1576. & 1577. ad vtilitatem aliarum ciuitatum Europæ, in ſimili calamitate conſtitutarum diligentiffimè collecti. Venetiis, apud Ioannem & Ioan. Paulum Iolitos. Ferrarienſes 1589. in 4.

B

BALTHASARI PISANELLI Medici Bononienſis tractatus de natura cibi & potus in 4. Venetiis anno 1586. Eiuſdem Commentarius de peſte. Romæ apud heredes Antonij Bladij 1577.

BARTHOLOMAEVS MARANTA conſcripſit de Theriaca & Mithridatico libros duos.

C

CAMILLVS SQVARCIALVPVS, Plum-
benſis, ſcripſit de Medicinæ infortuniis,
de podagra.

CASTORIS DVANTI, Medici Romani
Herbarium nouum, h. e. omnium plantarum
Europæ & Indiarum Orientalium & Occi-
dentalium deſcriptio cum figuris in folio Ro-
mæ 1585.

F

FRANCISCVS BETVS Romanus Galeni
librum de cognoscendis & curandis animi
affectibus Italicè tranſtulit. 8. Baſileæ apud
Conradum Vvaldkirchium 1587.

G

GABRIELIS FALLOPII liber de Se-
cretis.

H

HIERONYMI DONZELLINI Veronenſis
breuis, ſed accuratiſſimus Commētarius
de præſeruanda & curanda peſte. Venetiis, a-
pud Horatium de Gobis Solonenſem 1577.

HORATII AVGENII de Monte ſancto de
modo præſeruandi à peſte libri 4. Firmi apud
Aſtulphum de Grandi 1577.

I

IOANNIS BAPTISTAE Sufij doctifs. Medici & Archiatri Ducis Mantuani, de ratione cognoscendi peste in Mantuæ apud Iacobum Ruffanellum Anno 1571.

IOANNES MARINELLVS edidit tractatũ de Regimine mulierum, hoc est, quomodo corpus sanum, diu conseruare possint; & amissam sanitatem pulchramque constitutionem corporis recuperare, quem Hieremias Martius Germanicum fecit.

IOANNIS PHILIPPI INGRASSIAE Pro- tomedici Regij in regno Siciliae de pestifero & contagioso morbo, affligente Panormim & alia loca vicina Anno Christi 1575. & 1576. vnã cum modo tam præseruandi quàm curandi se ab ista lue. Panormi apud Ioan. Matthæum 1576.

IOANNIS SVRLICHII Apologia contra calumnias & fraudes quorundam Pharmacopolarum.

IOANNIS TVRNONII de plebe S. Stephani Medici & Philosophi de pestilente morbo libri 4 Florentiæ apud Georgium Marescottũ.

IOANNIS VALVERDAE Anatomia Italicè extat:

L

LEVINI LEMNII Medici Zirizei libri duõ; de Temperamentis anno 1564. Venetiis

apud Dominicum Nicolinum.

LYDOVICI & PETRI ROSTINORVM
Chirurgiæ compendium vtilissimum, cum
instrumentis Venetiis 1557.

M

MARCELLI SQVARCIALVPI de Plum-
bino Medici & Philosophi defensio con-
tra pestem. Mediolani, apud Petrum & Fran-
ciscum Tinos.

MICHAELIS MERCATI Medici Romani
doctissimi Commentarij de peste accuratiss.
Romæ 1577.

P

PETRVS ANDREAS MATTHIOLVS Dio-
scoridem Italicè primùm transtulit, & in-
terpretatus est. FAVSTVS tamen LONGIA-
NVS ante eum Italicè transtulerat.

PETRVS MONTAGNANA opus edidit, in
quo picturis & imaginibus interiora hominis,
cum optimis expositionibus, sic efficta sunt,
vt notiora esse non possint. Item de agnoscen-
dis Vrinis opus aliud perutile: de vulneribus
& vlceribus, & de cunctis læsionibus humani
corporis, & de modo ac ratione curandi.

CALESTINVS & BORGARVCIVS Di-
spensatoria vulgò dicta Italicè ediderunt.

SCRIP

SCRIPTORES IN
HIPPOCRATEM.

Nouimus quidem Clarissimum GASPARUM VVOLPHIUM Medicum Tigurinum, nuper eos à se collectos, cum noua Methodo Aphorismorum Hippoeratis, ACHILLIS P. GASSERI, emisisse, nec dubitamus quin pro sua diligentia plures numerarit, quam fortè hic sumus adscripturi, è cuius laboribus uti libèter illos mutuari voluissemus, si exemplar illud, ut sedulo quæsiuimus, nancisci potuissemus, sic spero studiosos harum rerum quod fortè hic deerit, haud grauatè sibi pro occasione suppleturos: quid autem isti scripserint seire volenti, recurrendum erit ad vniuersalem Bibliothecam supra.

A

A chilles P. Gasserus.	Aloisius Luisinus.
Actuarius.	Andreas Alpagus.
Alardus Amstelredamus.	Andreas Brentius.
Alemannus.	Antonius Fauentinus.

Antonius Mizaldus.

Antonius Musa Brassauolus.

Arnoldus de Villa noua.

B

Baccius Baldinus.

Bacchius.

Bartholomæus de Brugis

Bartholomæus Rostinus.

Bastianus Landus.

Benedictus Bustamante.

Benedictus Victorius.

Blasius Hollerius.

Brudus Lusitanus.

C

Camill. Squarcialupus.

Christoph. de Honestis.

Christophorus à Vega.

Claudius Campefius.

Claudius Galenus.

Conradus Gesnerus.

Cornelius Celsus.

D

Dinus de Garbo.

E

Erhardus Hedeneccius.

Erotianus.

Eustathius Quercetanus.

F

Farresius.

Franciscus de Turre.

Franciscus Philephus.

Franciscus du Port.

Franciscus Vallesius.

G

Gassparus Vvolphius.

Georgius Pylando.

Gerardus Cremonensis.

Gilbertus Limburgius.

Glaucias.

Guilelmus Copus.

Guilelmus Plancius.

Guilelmus Rondeletius.

H

Hermannus Crusorius.

Hieremias Thriuerus.

Hieronymus Cardanus.

Hieronymus Gabucinus.

Hieronymus Mercurialis.

Hugo Senensis.

Humain.

I

Iacobus Hollerius.

Iacobus Scutellarius.

Iacobus Syluius.

Iamus Cornarius.

Ioannes Agicola Ham- monius.	Iustus Velsius.
	L
Ioannes Alexandrinus.	Leonardus Fuchsius.
Ioannes Argenterius.	Ludouicus Duretus.
Ioannes Baptista Mon- tanus.	Ludouicus Septalius.
	M
Ioannes Bernardus Fez- licianus.	Marcus Fabius Caluus.
	Martinus Rulandus.
Ioannes Butinus.	Mauricius Cordeus.
Ioannes Caius.	Meletius.
Ioannes Crato.	Michael Angel. Blondus.
Ioannes Culmanus.	N
Ioannes Fridericus Schro- terus.	Nicander Colophonius.
	Niccolus.
Ioannes Gorraeus.	Nicolaus Haupastius.
Ioannes Guinterius An- dernacus.	Nicolaus Machellus.
	Nicolaus Perrotus.
Ioannes Lalemantius.	Nicolaus Petreius.
Ioannes Morisotus.	O
Ioannes Myrica.	Oddus de Oddis.
Ioannes Obsopceus.	Oribasius.
Ioannes Placotomus.	P
Ioannes Sermoneta.	Palladius.
Ioannes Zecchius.	Paulus Maiolus.
Ioannitius.	Petrus Blondellus.
Iulianus.	Petrus Burchardus.
Iulius Cæsar Arantius.	Petrus Crispus.
Iulius Cæsar Scaliger.	Philotheus.

R

Reginaldus Sturmii.
 Renuccius.
 Robertus Constantinus.
 Radericus à Fonseca.

S

Sebastianus Paparella.
 Stephanus.
 Stephanus Gourmelæus.

T

Thaddæus Florentinus.
 Theodorus Gaza.
 Theodorus Zuingerus.
 Thomas Erastus.
 Thomas Muffetus.

V

Vidus Vidius.

SCRIPTORES IN APHO-
 rismos HIPPOCRATIS.

A

Achilles P. Gasserus.
 Actuarius.
 Aloisius Luisinus.
 Antonius Fauentinus.
 Antonius Mizaldus.

Antonius Musa Brassauolus.

B

Bartholomæus de Brugis
 Bartholomæus Rostinus.
 Bassianus Landus.
 Benedictus Bustamante.

C

Camill. Squarcialupus.

Christophorus à Vega.
 Claudius Campeius.
 Claudius Galenus.
 Conradus Gesnerus.
 Cornelius Celsus.

E

Erhardus Hedeneccius.

F

Farresius.
 Franciscus de Turre.
 Franciscus du Port.
 Franciscus Vallelius.

G

Gasparus Vvolphius.
 Guilelmus Plancius.

Guilelmus

Guilclmus Rondeletius.	Iulianus.
H	Iustus Velsius.
Hieremias Thriuerus.	L
Hieronimus Cardanus.	Leonardus Fuchsius.
Hieronimus Mercurialis	N
Hugo Senensis.	Niccolus.
I	Nicolaus Haupafius.
Iacobus Hollerius.	O
Ianus Cornarius.	Oddus de Oddis.
Ioannes Agricola Hamz monius.	Oribafius.
Ioannes Argenterius.	P
Ioannes Baptista Mon- tanus.	Petrus Criffus.
Ioannes Butinus.	Philotheus.
Ioannes Culmanus.	R
Ioannes Morifotus.	Reginaldus Sturmius.
Ioannes Myrica.	Robertus Conftantinus.
Ioannes Obsopæus.	T
Ioannes Placotomus.	Thaddæus Florentinus.
Ioannes Sermoneta.	Theodorus Gaza.
Ioannes Zecchius.	Thomas Erastus.
	Thomas Muffetus.
	Z 4

SCRIPTORES EX PRO-
fesso in CL. GALENVM.

Hunc Catalogum anno quidem 1562. in fronte operum Latinorum Galeni, Basileæ in officina Frobenianorum dedit CONRADVS GESNERVS, sed nos auctiorem omnibus illis qui ad hunc annum 1590. in eundem aliquid scripserunt, hic describimus.

A

Albanus Hillus.
Aloisius Mundella.
Aloisius Trifsinus.
Andreas Lacuna.
Andreas Thurinus.
Andreas Vesalius.
Antonius Buffennius.
Antonius Fortolus.
Ant. Musa Brassauolus.
Antonius Raberius.
Augustinus Gadaldinus.
Augustinus Riccus.

B

Baptista Fiara.
Bartholom. Argenterius.
Bartholom. Syluanus.
Bassianus Landus.
Bernardus Bertrandus.

Bernardinus Donatus.
Christianus Soter.

C

Christophorus Heyl.
Christophorus à Vega.
Conradus Gesnerus.
Conradus Stoeklin.
Constantinus Monachus.

D

Demetrius Græcus.
Desiderius Erasmus Ro-
terodamus.
Dinus de Garbo.
Dominicus Bucius.

Dominicus Castellus.
Dominicus Motesaurius.
Drusianus Italus.

E

Eustathius Quercetanus.

Ferdis

F

Ferdinandus Balamius.
Franciscus Puteus.
Franciscus Valleriola.
Franciscus Vallesius.

G

Gabriel Fallopius.
Gariopontus.
Gentilis Fulginas.
Georgius Kraut.
Gerardus Cremonensis.
Gilbertus Cognatus.
Gilbertus Limburgius.
Guilelmus Gratarolus.
Guilelmus Plantius.

H

Hali Rodoham, aliàs,
Heben Rodan.
Hector Gibaldus.
Hermannus Cruserias.
Hieremias Brachelius.
Hieronymus Cardanus.
Hieronym. Donzellinus.
Hieronym. Fracastorius.
Hieronymus Gemusæus.
Hieronym. Mercurialis.
Horatius Berlandus.
Humain, aliàs, Humay.

I

Iacobus Forliuiensis.
Iacobus Hollerius.
Iacobus Peletarius.
Iacobus Schegkiius.
Iacobus Syluius.
Ianus Cornarius.
Innominatus quidam.
Ioachimus Camerarius.
Ioachimus Martinus.
Ioã. Agricola Hãmonius.
Ioannes Argenterius.
Ioan. Baptista Montanus.
Ioannes Baptista Susius.
I. Bernardus Felicianus.
Ioannes Bocaudus.
Ioannes Caius.
Ioannes Canappe.
Ioannes Crato.
Ioannes Dantzius.
Ioannes Fichardus.
I. Franciscus Duratius.
Ioan. Franciscus Rota.
Ioannes Guicæus.
Ioan. Guint. Andernacus.
Ioannes Lalemantius.
Ioannes Manardus.
Ioannes Montanus.

Z 5

Ioannes Merisotus.	Martinus Gregorius.
Ioan. Nicolaus Stupan ^o .	Martinus Micronius.
Ioannes Paulus Crassus.	Michael Villanouaus.
Ioannes Quintianus.	N
Ioannes Polltus.	Nicolaus Biesius.
Ioannes Sermoneta.	Nicolaus Leonicens.
Ioannes Vasseus.	Nicolaus Leonicus.
Ioanniti ^o , vide Humain.	Nicolaus Macchellus.
Ionas Philologus.	Nicolaus Regius.
Iosephus Struthius.	P
Ioannes Testander.	Pamphilus Montius.
Iulius Alexandrinus.	Petrus Cortona.
Iulius Martianus Rota.	Petrus Toletus.
Iustus Velsius.	Petrus Valla.
L	Philibertus Saracenus.
Laurentius Ioubertus.	Philippus Melanchthon.
Lawrētius Laurentianus.	Prosper Calanus.
Leonardus Fuchsius.	R
Leonhardus Iacchinus, vel, Giachinus.	Remigi ^o Aphoronimus.
Leonardus Legius.	S
Ludonicus Bellisarius.	Salomon Albertus.
Ludonicus Vasseus.	Sebastianus Coquillatus.
M	Sebastianus Scrofa.
Marcus Toletanus, vide Humain.	Steph. quidā Atheniēsis.
Marius Nizolius.	Stephanus Dutenpleus.
Martinus Akakia.	Symphorian ^o Cāpegius.
	T
	Taurisanus Monachus.
	Tha-

Thadæus Dunus.	Turrisanus.
Thadæus Florentinus.	V
Theodoricus Gerardus.	Valerius Centannius.
Theodorus Zuingerus.	Vgo (Hugo) Senensis.
Thomas Linacer.	Victor Trincauellius.
Tho. Rodericus à Vega.	Vidus Vidius.

SCRIPTORES EX PROFES.
 so in AVICENNAM Arabum Me-
 dicorum princi-
 pem.

A

A ntonius Gaynerus.	Franciscus Marchisius.
Antonius Vacca.	
Arnoldus de Villa nova.	

B

Berengarius.
Betus Bononicus.
Blasius Astarius.

C

Constantinus Lucas.

D

Dinus de Garbo.

E

Ebenefis.

F

Franciscus Bonafides.

G

Gentilis Fulginas.
Georgius Kraut.
Gerardus Cremonen- sis.
Gilbertus Limburgius.

H

Hieronymus Surianus.
Hugo Senensis.

I

Iacobus Forliuensis.
Iacobus de Partibus.

Ioannes Arculanus.	Leonardus Scardonius.
Ioan. Baptista Montanus.	M
Ioannes Matheus.	Marianus Sanctus.
Ioan. Quinquaborraeus.	Marsilius de S. Sophia.
Ioanes Palamedes.	Mathæus de Gradibus.
L	R
Lachi.	Ramuffus.

SCRIPTORES IN DIO-
SCORIDEM.

Catalogum hunc olim Operib. VALERII
CORDI Argentinae folio 15 61. apud Riheliū
præfixit CONRADVS GESNERVS: au-
ctiorem verò hîc da-
mus.

A Matus Lusitanus.	G
Andreas Lacuna.	Gasparus Vvolphius.
B	H
Bartholomæus Marãta,	H. B. P. quis sit ignoro.
promisit Cõmentarios.	Hermolaus Barbarus.
Benedictus Textor.	I
C	Iacobus Goupylus.
Camillus Squarcialup ⁹ .	Ianus Anton. Saracenus.
Conradus Gesnerus.	Ianus Cornarins.
Cosmas Holtzachus.	Ioãnes Agric. Hãmonius.
F	Ioan. Baptista Egnatius.
Franciscus Bonafides.	Ioannes Bernardinus.
	Ioannes

Ioannes Dantzius.	Melchior Guilandinus.
Ioannes Lonicerus.	O
Ioannes Moibanus.	Ottho Brunfelsius.
Ioannes Rodericus Lusitanus.	P
Ioannes Ruellius.	Petrus And. Matthiolus.
Instus Mollerus.	Petrus Paduanus.
L	R
Laurentius Grillus.	Robertus Constantinus.
M	V
Marcellus Vergilius.	Valerius Cordus.
	Vlysses Aldrouandus.

C H I R V R G I A.

SIVE CATALOGVS VIRO-
RVM ILLUSTRIVM, QVI CHIRVR-
gicam artem vel scriptis vel artis vsu excolue-
runt: olim à CONRADO GESNERO colle-
ctus & editus in calce voluminis Chirurgo-
rum maximè illustrium editi Tiguri in folio
apud Gesneros fratres 1555. ternionibus 73. in
eo autem copiosè eorum scripta, & alia non-
nulla vtiliter recenset, quæ pro re tua consu-
las: hîc verò nomina simpliciter enumeram⁹,
notatis asterisco iis auctoribus, qui operâ Ges-
neri, in illo volumine simul excusi sunt: addi-
tis iis qui ad hunc vsq; annum Materiam Chi-
rurgicam ex professo scriptis in lucem
editis (non tamen peregrino
sermone) illustra-
runt.

- A
- Achilles.
Aesculapius.
 Actius.
 Aggregator, vel Iacobus
 Dondus.
 Albucaſe.
 Alexander Aphrodiſæus.
 Alexander Benedictus.
 *Alfonſus Ferius.
 Amatus Luſitanus.
 Ambroſius Pareus.
 Ammonius Alexãdrinus.
 Andreas Furnerius.
 Andreas Lacuna.
 Andromachus.
 *Angelus Bolognius.
 Antonius Beniuenius.
 Antonius Chalmeteus.
 Antonius Fartolus.
 Antonius Fumanellus.
 Antonius de Meti.
 Antonius Mizaldus.
 Antonius Saporta.
 Apollonius.
- B
- Aristoteles.
 Arnoldus Villanouanus.
 Aſclepiades.
 Attalus.
 Auicenna.
 Aurelius Cornel. Celfus.
- B
- *Bartholom. Maggius.
 Bartholom. Môtagnana.
 Benedictus Victorius Fa-
 uetinus.
 Bernardus Gordonius.
 Bernardinus Maſſæus.
 Brunus Longoburgëſis.
- C
- C. Plinius Secundus.
 Camillus Squarcialupus.
 Canamuſal^o de Baldach.
 Caſſius Iatroſophiſta.
 Chiron.
 *Claudius Galenus.
 *Conradus Geſnerus.
 Conſtantinus Aſcr.
 Crito.
- D
- Damocrates.
 Damoxenus.
 Dinus de Garbo.
 Diocles

Diocles.

E

Eucharius Rhodion.

Euclpides.

Euelpistus.

Euonymus.

F

Franciscus Arceus.

Franciscus Rouffetus.

Franciscus Valleriola.

G

Gabriel Fallopius.

Gariopontus.

Gorgias.

Georgius Phædro.

Gregorius Flugus.

Gualterus Riffus.

Guido Cauliacus.

Guilelmus Placentinus.

Guilelmus Rondeletius.

Guilelmus Seyton.

Guilelmus Varignana.

H

Heliodorus.

Heraclides.

Hera Cappadox.

Hieron.

Hieronimus Brunsvicensis.

Hieronimus Cardanus.

Hieronimus Crassus.

Hieronimus Montuus.

Hippocrates.

Hugo de Luca.

I

Iacobus Berengarius.

*Iacobus Dondus.

Iacobus Guilelmeau.

*Iacobus Hollerius.

Iacobus Ruff.

Iesus filius Hali.

Ioannes Almenar.

Ioannes Andernus.

Ioan. Baptista Carcanus

Leo.

I. Bernardus Felicianus.

Ioannes Braccius.

Ioannes Charetanus.

Ioannes Diurius.

Ioan. Franciscus Rota.

Ioannes Gersdorffius.

*Ioã. Lãgius in Epistolis.

Ioannes Manardus.

Ioannes Parisiensis.

Ioannes Pelfers.

Ioã. Philippus Ingrassia.

*Ioannes Tagaultius.

Ioannes Tamarus.	P. Andreas Matthiolus.
Ioannes de Vigo.	Petrus de Argeleta.
Iosephus Quercetanus.	Petrus Toletus.
Iulius Casar Arantius.	Philotimus.
L	Philoxenus.
Lanfrancus.	Podalirius.
Laurentius Ioubertus.	Prosper Borganutius.
Leonardus Bertapalia.	Q
Leonardus Fuchsius.	Q. Serenus Samonicus
Ludouicus Bonaciolus.	R
Lu. Caelius Rhodiginus.	Rases.
M	Rogierius.
Machaon.	S
Mantias.	Sebastianus Aquilanus.
*Marian. S. Barolitan ^o .	Socrates Chirurgus.
Matthias Naruatius.	Soranus.
Meges.	Sostratus.
Michael Angel. Blondus.	Stephanus Aqueus.
N	Stephan ^o Gourmelenus.
Niceta.	T
Nicolaus Massa.	Tertius Damianus.
Nicolaus Poll.	Theodoricus.
O	Theodorus Priscianus.
*Oribasius.	Theophrast. Paracelsus.
Otho Brunfelsius.	Thomas Philologus.
P	Tryphon.
Peon.	Victor Trincauellius.
Paulus Aegineta.	Vidus Vidius.

ANATOMIA,

Seu Catalogus illorum, qui ex professo Corporis Humani fabricam vel totam, vel etiam in parte, scriptis suis exposuerunt.

A

Abanus Hillus.

Alexand. Achillinus.

Alexander Benedictus.

Ambrosius Pareus.

Andreas Lacuna.

Andreas Vesalius.

Aratus Solensis.

Archangelus Piccolhominius.

B

Bartholom. Eustachius.

Bassianus Landus.

C

Carolus Stephanus.

Christoph. Rehumbaum.

Claudius Galenus.

D

Dionysius Simplex.

F

Felix Platerus.

Franciscus Vesalius.

G

Gabriel Fallopius.

Gabriel Zerbus.

Gasparus Bauhinus.

Gualterus Riffus.

Guilelmus Hormann.

Guilelmus Rondeletius.

Guilelmus Bertinus.

H

Henricus de Topelstein.

Hippocrates.

I

Iacobus Carpus.

Iacobus Sylvius.

Ioan. Baptista Cananus.

Ioannes Bokelius.

Ioannes Caius.

Ioannes Dryander.

Ioannes Fernelius.

Ioannes Gersdorf.

Ioã. Guint. Andernacus.

Ioan. Iacobus Vveckerus.

Ioannes de Karthan.

Ioannes Valuerda.

Iodocus Vvillichius.

Iulius Caesar Arantius.

L

Leonardus Fuchsius.

Lucas Valentinus.

Ludouicus Vasseus.

M

Marinus.

Matthæus Curtius.

Meletius.

Michael Columbus.

Michael Gauassetus.

Mundinus.

N

Nicolaus Massa.

O

Oribasius.

P

Parthenius.

Petrus Matthæus Pinus.

R

Realdus Columbus.

Renatus Henerus.

Richardus.

Robertus Recorde.

Rufus Ephesius.

S

Salomon Albertus.

Stephanus Riuerius.

T

Theophil. Protospatari.

V

Volcherus Coiter.

CATA-

CATALOGVS SCRIPTORVM
REI HERBARIÆ.

*Ut Rei Herbariæ Scriptorum seriem hîc
adscriberemus, putauimus omnino fore e re
Studiosorū eam, in Herbario Latino HIE-
RONYMI TRAGI & Argentina apud
Vendelinum Ribelium anno 1552. excuso,
& CONRADO GESNERO collectam &
prefixam, huc transferre, plerique enim
fortasse opere illo carent, qui tamen Colle-
ctaneis illis libenter fruereutur, cum utilif-
sima sint, & à summo viro profecta, qui e-
tiam sepe iudicium suum interponit, quo
nomine Catalogum illum ab ipso conscri-
ptum planè integrum, nec in apice quidem
immutatum inserere volumus, breuiter ta-
men adiectis suo loco recentioribus illis Sim-
plicium auctoribus, quos obseruare
potuimus, quod asteriscus sin-
gulis prefixus lectori
indicabit.*

Aa 2

CONRADI GESNE-
RI MEDICI TIGVRINI AD
REI MEDICAE STUDIO SOS
*Prefatio, in libros de Natura stirpium Hieronymi Tragi, in qua enumerantur, qui de
plantis quouis modo in hunc vsque
diem aliquid literis pro-
diderunt.*

ON parua hæc sæculi nostri per
Dei gratiam fœlicitas est, quòd
partim nostra, partim patrum no-
strorũ memoria, literarũ, artium
atque scientiarum ferè omnium
indigna, tum in verbis, tum in rebus, & rerum
cognitione barbaries, à bonis & eruditis viris
depelli, & pristinus Græcæ Latinæque lingua-
rum nitor in integrum tanquam postliminio
reuocari & restitui cœpit. Vnde mox omnes
scientiarum thesauri, linguarũ ceu clauium &
instrumentorũ vsu, patefacti, & optima varia-
rum rerũ in sacris humanisq; literis cognitio,
à qua priorum aliquot sæculorum homines
iam diu exclusi erant, bonis & studiosis omni-
bus tanquam in penetralia admissis, referata
communicataque est. Eodem autem tempore
vt reliqua naturalis Philosophia & Medicina,
sic

fic & stirpium historia paulatim renata, diuersisque nationibus quasi certatim excolta est, ita vt nullo vnquam ante nos sæculo ad tantum fastigium peruenisse videatur. Quamuis enim multa à veteribus tradita nobis incognita sunt, vel quia illi descriptiones singulorum accuratas non reliquerunt, vel quia regiones nostræ non proferunt: multò plura tamen alia medicamenta, in plantarum genere imprimis, priscis ignota, certè non prodita, ætas nostra agnoscit & vsurpat feliciter. Verum esse quod dico, facile constabit illi, qui numerum veterum pharmacorum, quæ pleraque omnia Dioscorides descripsit, & rursus eorum quæ hodie ab hominibus eruditis notata, & literis illustrata sunt, inter se contulerit. Neque id mirum, facile enim maiorum inuentis pauca semper paulatim adiiciuntur: & vt Ascræus ille ait, pauca etiam sæpius adiecta, magnum denique cumulum efficiant.

Quoniam verò illorum, qui rem herbariam & vniuersam plantarum historiam prodiderunt, auxerunt, illustrarunt, per diuersa tempora, nationes, & linguas magnus est numerus, nomina singulorum, quotquot memoria complecti & ab aliis memorata colligere in præsentia potui, ordine quodam recensere volui. Primùm igitur Græcos, deinde Latinos veteres, tertio Arabes, quarto recentiores, qui tum Latinè tum aliis linguis hodie vulgaribus scripserunt, literarum in singulis

feriem secutus enumerabo. Nam temporum
ordo in multis ignotus nobis est, & quinam a-
liis doctius aut vtilius scripserint iudicium tū
difficile tum inuidiosum. Poteram eos priua-
tim numerare quorum scripta extant: pote-
ram pro ipsa tractationis differentia catalogos
instituire. Scripserunt enim quidam gram-
maticè tantum, vt nos in catalogo nostro, vbi
nomina solū interpretamur: alij historicè, vt
Oribasius ex Dioscoride: & nos quoque in
historia nostra, descriptionibus tantū expres-
sis, facultatibus verò omisis præterquam cō-
munibus, quas paucissimis efferri licebat. Ga-
lenus & eum secuti, Aetius, Aegineta, vires &
facultates ferimè tantū exposuerunt, hoc est,
inodicè scripserunt. alij philosophicè & phy-
sicè, vt Aristoteles, Theophrastus, & si qui alij
plantarum genera, species, differentias, & par-
tes secūdum locos communes distribuerunt,
aut causas inuestigarunt. Est enim physica
quoque descriptio duplex, illam historicam,
hanc ætiologicam Græci vocant: vtroque mo-
do vt Aristoteles animalium, sic stirpium Theo-
phrastus historiam prosequitur. Quidam de-
nique rusticè, vt Geoponicorum & Ceperico-
rum authores, qui sationes, plantationes &
cultus varios docuerunt. Alij fortè etiam a-
liter, vt qui de coronis & floribus scripserunt,
quique de odoribus, κοσμητικῶς, ἰατρικῶς, συμπο-
σιακῶς, & (vt ita dicam) ὑδρανθικῶς. Possunt
& βαρυνῶς tractari, si quis eas explicauerit
quæ

quæ tinctoribus & pictoribus vtilis sunt. Aliqui illas tantam attigerunt, quæ cibi aut condimenti vsum præstant, *μαγειρικῶς, ὑγιαίνουσ, καὶ ἰατρικῶς ἰσχυρῶς*. Qui de plantis magicè & superstitiosè scripserunt, vt Orpheus & Democritus, quem sæpè deridet Plinius, indigni sunt mentione. Sunt qui ex supradictis modis, duos trèsvè aut plures coniunxerint. Sunt quorum scripta partim extant, partim amissa sint. Quamobrem non inveni commediorè simul facilioremque rationem, quàm alphabeticam: cui hoc etiam accedit commodi, quòd nihil opus sit eadem diuersis in locis repeti, id quod omnino faciendum fuisset tractationis discrimen sequenti: vt in Theophrasto, qui non physicè tantum, idque bifariam, vt dixi, de plantis agit, sed etiam historicè & medicè passim, & similiter in aliis pluribus. Porrò licet nonnulli recentiorum parum Latinè aut doctè scripserint, & erudito hoc sæculo ab omnibus contemnuntur, nolui tamen illos silentio præterire, quòd harum rerum studiosi & curiosi homines, in plerisque omnibus etiam barbaris libris (quos ab iis solis qui iam iudicio valent, optimis legendis primùm exercitati, versari velim) non inutilia quædam reperturi sint, quamuis & pauca, & vix digna fortassis ea temporis iactura quæ in istis inquirendis insumitur. Sed quidam adeo curiosi sunt, vt quodcunque studium sibi ex-

colendum sumpserint, in eo vt excellent, minutatim omnia perquirant. Mihi quidem ipsi hæc authorum commemoratio iucunda est, & gratitudinis quoddam officium cuique pro scriptis & lucubrationibus suis, quibus posteritati consultum, quantum in se esset, quisque voluit, hisce enumerandis fermè præstare mihi videor.

Græci qui de Plantis scripserunt.

A

A Etius, vide in Cl. Galeno.
 Alexander Magnus, quære in Herme.
 Alexias Rhizotom^{us} in Thrasya dicitur.
 Anaxagoras Physicus Philosophus citatur à Theophrasto de Hist. 32. vbi de generatione plantarum agit.

Andream qui multa superstitiosè & arroganter scripsit, relinqui suadeo: & multò magis Pamphilum, qui ne in somnis quidem vnquam vidit stirpes illas, quarum effigies describere conatur. Tales enim homines, vt & Tarentinus Heraclides eos comparabat, simillimi sunt præconibus, qui fugitui alicuius mancipij, etiam nunquam ab eis conspecti, notas quas auditu acceperint, describunt: & tanquam incantationis alicuius verba

verba proferunt, ne si proximè quidem astaret, illum quem describunt cognituri, Galenus *Κραταύας ἢ πρῶτος, ἢ Ἀνδρῆας ἢ Ἰαλκῆς*, (hi enim cæteris diligentius hanc partem tractasse videntur) vtilissimas radices multas herbasque aliquot inde scriptas reliquerunt. Veruntamen pro antiquioribus testandum illud est, in paucis quæ tradita ab eis fuerunt, quod exactum erat eos tradidisse, Dioscorides.

Brunfelsius Andream Chium herbarum scriptorem in primo Dioscoridis libro memorari ait: ego Chij cognomen (vt sic appellem & gentile est) nusquam legisse memini. Nam Plinius etiam Andream Medicum persæpe citat, primum libro vicesimo, deinde sex proximè sequentibus, patrię nomen, quod equidẽ sciam, nusquam adiecit.

Andream Medicum de serpentibus, & de iis quæ falsò creduntur, scripta quedam reliquisse author est Athenæus. Eiusdem libri qui *Νάπηθος* inscriptus sit, meminit Scholiastes Nicandri in Theriacis.

Androcides animaduersa brassicæ natura viti infensa, ex eadem remedium contra vinum & ebrietatem inuenit. Theophrastus circa finem libri quarti de hist. Pl. & ex eo mutuatus Plinius 17. 24. qui raphanum vocem Græcam reliquit, Gaza melius brassicam transtulit. Idem nimirum fuit Andracydes, quando & temporis ratio congruit, qui (vt refert Plinius 14. 5.) ad regem Alexandrum scripsit: Vinum

potaturus, ô rex, inemento te bibere sanguinem terræ, &c.

Androtion author est myrtum & oleâ maximè purgatione egere, Theophrast. de hist. plan. 28. Idem à Varrone & Columella nominatur inter rei rusticæ scriptores quorum patria ignoratur: item à Plinio inter eosdem, libro 8. & 10 14 15. 17. 18.

Antigoni cuiusdam verba de lauro & dauco refert Nicandri Scholiastes in Theriacis.

Apollodorus de odorib. scripsit, Plinius libro 12. & 13. Idem lib. 20. & 24.

Apollodorum Tarentinû & alterû Cittiensem, ambos Medicos commemorat.

Apollonius medicamenta parabilia conscripsit, Galen. in præfatione lib. 6. de simplicibus, ubi simplicium pharmacorum scriptores enumerat. Non exprimit autem, cuius is fuerit, cû plures hoc nomine Medici fuerint, vt Antiocheni duo, Memphites, Pitaneus, & quartus cognomento Mys. Memphitem quidem aliquid de plantis condidisse ex Scholiis in Nicandri Theriaca constat. Claudij Apollonij Medici secundo de antidotis Galenus meminit. Sed parabilium remediorum scriptores alij etiam plures sunt, qui non ex professo de stirpibus, sed obiter quædam de eis prodiderunt.

Archigenes inter recentiores Medicos in Therapeuticis suis libris multa passim de usu remediorum scripsit, Galenus.

Archi-

Archilochus carysum ait vtilem esse pecori, quia lac auget, Nicandri Scholiastes in Theophrasti.

Aristenas ceu qui de plantis aliquid scripserit, Ibidem.

Aristogiton anonymon herbam celebrauit, Plinius.

Aristophilus pharmacopola Plataicus vires quasdam herbarum mirabiles compertas sibi esse dicebat, Theophrastus de histor. Plantarum 9. 19.

Aristotelis de Plantis libri obscuri sunt, propter illam per diuersas linguas mutationem obscuriores etiam facti. Trástulit eos Andreas de Lacuna, & alius quidam innominatus. Citantur alicubi ab Athenæo. Noui Augustini Niphi coniecturam, qui Theophrasto adscriptos libros Aristotelis esse putat: & duos illos breues.

Aristoteli attributos, Theophrasti esse non probo.

Aristotelis problemata de stirpium genere & oleraceis, problematum eius sectione 36. leguntur.

Asclepiades Medicus citatur à Plinio libris 7. 15. 20. & aliis septem deinceps. Plurima autem de eo scribit libro vigesimo sexto capite tertio. item libro septimo, capite 37. & libro 25. capite 1.

Nemo æquè de omnibus medicamentis simplicibus scripsit, ac Dioscorides, nisi quis

etiam Tanitrum Asclepiadis (τάνιτρον Ἐσκληπιάδης) laudet: qui sane meretur laudari, præterquam in iis vbi causas rerum assignare conatur. Galenus. Ego Tanitrum libri alicuius inscriptionem esse, conicio, cuius author sit Asclepiades.

Asclepiodotus Alexandrinus à puero ferebatur promptissimi inter æquales ingenij & doctissimus esse, ita vt curiosus de quauis re obuia interrogaret siue naturali siue artificiali. Itaque breui tempore omnino perceperat tum colorum, quibus tinctorum vtuntur, mixtiones omnes, & omne genus tincturæ ad vestes pertinentes, item innumeras lignorum differentias, & quomodo fibræ ipsarum secundum rectum different, aut quomodo contextæ essent. Quin & lapidum herbarumque variorum facultates ac species, tum communium tum rariorum, omnibus modis ab eo inquirebantur ac inueniebantur. Quamobrem multum negotij facessabat rerum singularum professoribus, sæpe illos conueniens, & singulatim accuratissimè inquirens. Plantarum quidem historiam maxime faciebat: & magni etiam animalium, partim ipse suis oculis perdicens & explorans quantum poterat, partim inquirens ab aliis quàm diligentissimè, & omnia de iisdem veterum scripta perlegens, &c. Suidas.

Bassus

B

BAssus Tylæus, vide in Sextio Nigro.
 Iulius Bassus (homo Romanus aut Latinus saltem) Græcè de Medicina scripsit, citatus à Plinio lib. 24. & 26.

Bion Solensis citatur à Plinio cùm alibi, tũ libris 14. 15. 17. 10. in quib. de vitibus, arboribus & agricultura docet, & libro 28. Cæcilius Bion qui scripsit *περὶ ἰατρικῆς*, inter externos: Cæcilius verò Medicus simpliciter libro 29. inter Latinos authores.

C

CÆcilius, lege Bion.
 Callimachus & Mestheus Medici apud Græcos de coronis priuatim scripsere, quæ nocerent capiti. Plinius 31. 3.

Callimachum de trifolio scribentem Nicandri interpretes in Theriacis citat.

Castritius, Cefennius & Firmus Cepurica, .i. de re hortensi scripserunt, Plinius lib. 19. inter Latinos authores.

Cefennius in Castritio dictus est.

Chæreas Atheniësis aliquid de plantis scripsit, circa carduos & spinas diligentissimus teste Plinio lib. 20. capite 23. Citatur & ab eodem libris 8. 10. 12. 14. 17. 18.

Chryssippi volumina referta herbarũ mentione inuenimus. Plinius. Idem lib. 20. Chry-

sippus Medicus, inquit, priuatim volumeni Brassicæ dicauit, per singula membra hominis digestum.

Cl. Galeni libri doctissimi de simplicibus medicamentis existant vndecim, pro quibus vt plurimum illi debere nos fateor: ita miror tam doctum & excellentem hominem, & diuitiis omniq̃ occasione noua experiendi affluentem, non solum tamen plantas nouas nullas descripsisse, neque veterum nomina sui sæculi, aut aliarum linguarum nominibus interpretatum esse, verum etiam plurima à Dioscoride aliisque tradita præteriisse. Quod forsitan fecit, quod in ipsa arte elaborada plus temporis ponendum existimaret, & materiam medicam satis abunde nobis suppetere, magisque vt ea quæ in promptu & communia sunt penitus cognosceremus secundum primas & singularum secundas qualitates, & insuper experientiam, opus esse putaret, quam multis, variisque & incertis nouis absque fine perquirendis occupari. Hæc excusatio etiam si alicuius momenti est, non omnino tamen mihi satisfacit. nam ne in illis quidem quæ tradit, experientiam suam nobis approbat: cum in plurimis appareat, eum de facultatibus stirpium, earumque gradibus, vt uocant, non eo quo debebat modo pronunciare, primis qualitatibus ad secundas progrediendo, aut ex gustu & sapore de eis iudicando: sed viceuersa, ex secundis qualitatibus

bus quas Dioscorides aliiq̄ue eis attribuunt, de primis iudicium ferendo; quod vt fieri aliquando potest, cūm simplices remediorum sunt facultates, ita cūm eadem partibus & viribus diuersis constant, fieri non potest, multo minūs verò ex tertiis qualitatibus secundas ac primas inuenire est, at secundas & tertias ex primis faciliūs atque certius. Hinc equidem coniiicio, plantas illas in quibus eum iudicandis quo dixi modo errare contigit, vel ignotas ei prorsus, vel per negligentiam, vel quòd nimium suo iudicio tribueret, inter scribendum non gustatas esse, aut vllò experimento probatas. Hæc & nostra iam olim fuit sententia, & postea Valerium Cordum, & alios quosdam à simplicium medicamentorum cognitione laudatos homines similiter sensisse intellexi. Eandem reprehensionem & maiorem etiam merentur, Aegineta, Aetius & Oribasius, qui similiter vt Galenus aliorum ante se multa medicamenta omisit, sic ipsi multa Galeni, & insuper tantum eius authoritati tribuerunt, vt ne latum quidem vnguem ab eius iudicio vsquam discesserint, & nihil fere prorsus de suo adiecerint: sed omnia sua ex Galeno vel iisdem verbis, vel breuiūs aliquanto repetierint. Itaque hac in parte multo magis laudauerim Arabes, qui inter cætera quæ à Græcis mutuantur, multa passim de suo & Græcis incognita addiderūt & posteritati cōmunicarūt.

Sed his vt hoc facerent, maior occasio fuit, vt qui in alia orbis parte, & posteriores tempore vixerint. Attribuitur etiam Galeno de simplicibus liber ad Paternianum, qui Latine tantum, etsi parum Latine circumfertur, nullo interpretis nomine adiecto, neque equidem ex Græco translatum puto. Græcè non existat. Capita sunt 299. enumeratis ordine alphabeti Latini medicamentis. Insunt Barbara quedam & Arabica vocabula. Nihil ferè, ni fallor, in eo legitur quod non ab aliis authoribus melius & purius editum habeamus. Item de centauro minore libellus.

Galeni librum de 46. plantis habemus cum Commentario Humain, Gentilis.

Cleodemi sententiam de generatione plantarum adfert Theophrastus de hist. pl. 3. 2. vbi Græcè *Κλεοδημείος* legitur, alibi verò *Κλεόδημος*, Cleodemus, vt lib. 5. cap. 12. de causis, vbi de morbis arborum loquitur: & eiusdem operis libri primo cap. 10. causam inquirens, cur calida hyeme potius germinent, æstate frigida.

Cleophanti Medici nomen frequens legitur in historia Plinij à libro vicesimo vsque ad 27. libro 26. vini rationem ab eo illustratam scribit, & alibi vixisse eum ante Asclepiadem.

Cratenas, Dionysius, Metrodorus, de herbis Græcè scripserunt, ratione blandissima, sed qua nihil penè aliud quàm rei difficultas intelligatur. Pinxère namque effigies herbarum, atque ita subscribere effectus. Verum & pictura

ctura fallax est, & coloribus tam numerosis, præsertim in æmulatione naturæ, multum degenerat transcribentium fors varia. Præterea parum est singulas earum ætates pingi, cum quadripartitis varietatibus anni faciem intuent. Quare cæteri sermone eas tradidere: aliqui ne effigie quidem indicata, & nudis plerunq; nominibus defuncti, quoniam satis videbatur potestates vimque demonstrare querere volentibus, Plinius: à quo passim citatur lib. 20. & septem proximè sequentibus. Crateus rhizotomus, diligenter quidem scripsit quæ scripsit de radicibus & herbis, sed multa præterit, Dioscor. Galenus reprehendit illos qui herbarum & aliorum remediorum cognitionem ex libris & descriptionib. magis quam præceptoribus petunt: & similes eos ait esse *τοὺς ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ βερβύτου*, id est, nauium gubernatoribus, qui artem ex commentario aliquo hauserint. Si quis tamen, inquit, huiusmodi descriptionibus egeat, nemo tam miser (aut imperitus) est, qui in Dioscoridis, Nigri, Heraclidæ, Crateuæ, & aliorum quam plurimorum qui in arte ista consenuerunt, libros sit neglecturus.

Crateuæ *βερβύτου* Nicandri Scholiastes in Theriacis allegat: vbi etiam legimus inuenisse eum Thapsum herbam in Thapso insula vna Sporadum.

Exstat ad ipsum Hippocratis epistola, quæ eum laudat tanquam optimum rhizotomon;

quòd & ipse exercitatus sit in hac arte, & à ma-
i oribus eam acceperit.

D

D Alion herbarius citatur à Plinio lib. 20.
cap. 17. & sequentibus aliquot libris, & in
iisdem etiam Damion Medicus.

Damocrates trimetris iambicis Iberidem
herbam celebrauit in libr. qui Clinicus inscri-
bitur, quos recitat Galenus lib. 10. de compos.
phar. sec. locos in cura ischiadicorum, alibi e-
tiam tum eodem in opere, tum in eo quod est
de compositione secūdum genera, & libro se-
cundo de antidotis, versus ipsius de medica-
mentis quibusdam compositis refert.

Seruius Damocrates inuentor & bucci-
nator herbæ quam iberida appellauit, qua cū
omnes suos ægros curabat, Plinius 25. 8.

Democritus peragratis Persidis, Arabiæ,
Æthiopiæ, Ægyptiq; magis, volumen de her-
barum effectu composuit, & similiter Pytha-
goras, Plin.. Citatur Democritus apud Theo-
phrastum de hist. plan. 1. 8. & de causis 2. 16. &
6. 1. Ex duobus quidem prioribus locis ipsum
etiam de plantis, quod ad causas, literis man-
dasse non nihil, satis clarum sit.

Democritus in libro Chirocinetum inscri-
pto de herbis quibusdam magicis mirabiles
effectus tradit, quos repetit Plinius 24. 17.

Diagoram Medicum de plantis aliquid cō-
posuisse apparet ex frequenti eius citatione a-
pud

puđ Pliniũ libris 12. 13. 20. & seq. aliquot. Libri
viceſimi capite 18. mentionem eius facit in o-
pio ſeu papaueris ſucco parando.

Dieuches multa obiter de vſu remediorum
ſcripſit in therapeuticis ſuis voluminib. Gale-
nus, citatur etiã paſſim à Plin. lib. 20. & 7. de in-
ceps. De Braſſica priuatim ſcripſit, eod. teſte.

Diocles Caryſtius rationalis ſectæ Medicus
& herbariæ medicinæ ſtudioſus fuit, aliquoties
citatus à Galeno, Plutarcho, Scholiaſte Nican-
dri in Theriacis: item à Plin. lib. 20. & 7. ſeq.

Dioclis Caryſtij volumina, qui ſecundus ab
Hippocrate ætate famaꝛue extitit, referta
herbarum mentione inuenimus volumina.
Plinius 26. 2. Idem Galen. teſtatur, Athenæus
huius Dioclis *ὄνυμα* citat.

Diodotus, Niger & Petronius Mediçi, Aſcle-
piadæ omnes, Commétarios de vſitata mate-
ria Medica ſcripſerunt, &c. Dioſc. vide in Ni-
gro. Plinius lib. 20. circa finé cap. 8. Petronius
Diodotus (inquit) qui Antilegomena ſcripſit,
in totum damnauit ſerin, multis modis ar-
guens. Eundem (Petronium Diodotum) ali-
quoties libris 4. ſequentibus nominat, & Dio-
doti Empirica, libro 20. cap. 12.

Diogenes Phyſicus Philoſophus citatur à
Theophrasto de hiſt. plan. 3. 2. vbi de genera-
tione plantarum agit.

Dionyſius ſcriptor *ἡσπί φυτόν* memoratur à
M. Varrone de re ruſt. 1. 1. Plinius Dionyſium
effigies herbarũ pinxiſſe ait, vt in Crateua reci-

taui. Idē alibi sæpè in plātarū mētione Dionysij Medici autoritate vitur, libris 12. 13. 20. & septē deinceps, & Salustij Dionysij Medici libro 32. cap. 7. ex ramis remedium describens.

Dionysij *ῥιζοτομικὰ*, Nicandri in Theriacis Scholiaſtes adducit.

Dioscorides vide Pedacius.

Diphilus Siphnius Medicus reliquit librū de alimētis, vel vt Athenæus citat, *περὶ τῶν προσφερομένων τοῖς νοσῶσι καὶ ὑγιάνουσιν*, in quo multa passim de stirpibus & alimento ex eis docuit.

E

EPænetus de oleribus scripsit, Scholiaſtes Nicandri in Theriacis.

Epicharmi Medici mentio fit apud Plinium lib. 20. & septem deinceps.

Erasistrati volumina referta herbarū mentione inuenimus, Plinius.

Euax rex Arabum de simplicium effectibus ad Neronem scripsit, Plinius: insinuat autem eum Græcè scripsisse. Extat hodie libellus Latinis carminibus ineptis exaratis, qui in hunc regem authorem refertur.

Eudemus pharmacopola hac in arte facile princeps: & alter Chius Eudemus arte minimè laudatus, nominantur 9. 18.

Eudemus hic fuisse videtur, cuius in Pluto Aristophanes meminit, tanquam pharmacopolæ annulos vendentis contra venena & serpentium morsus.

Athenęus libro 9. Dipnos. ex Eudemi Atheniensis de oleribus libro verba quædã recitat. Idem libro primo Euthydemi cuiusdam qui de oleribus scripserit, meminit. Euryphon in Therapeuticis suis voluminibus passim quædam ad plantas pertinentia adfert, Galenus.

G

Glaucias Medicus aliquid de herbis conscripsit, circa carduos diligentissimus, referente Plin. lib. 20. c. 23, Idem sequentib. etiam 7. libris aliquoties eundẽ authorem nominat.

Glaucō bupleuron olus laudavit in medicina, Plinius 22. 22.

H

Heraclides Tarentinus & Iolas Bithynus medicamenta simplicia paucis attigerunt, re herbaria prorsus relicta, metallorum quoque & aromatum nulla mentione facta, Dioscorides in præfatione. Ego eos de radicibus & liquoribus potius quàm de herbis egisse puto, nã & paulò post radices & herbas distinguit Dioscorides. Galenus hunc authorẽ de pharmacorum apparatu & delectu præcepisse ait: unde videri posset descriptiones ac vires, herbarum præsertim, præteriisse: nisi rursus hæc Galeni verba eodem in loco (in præfatione libri 6. de simpl.) legerentur: Si quis plantarum descriptionibus egeat, Dioscoridis, Nigri, Heraclidæ, Crateuæ & aliorum qui in arte ista

consenuerunt, libros sibi comparabit.

Heraclides Tarentinus citatur à Plinio lib. 12. & 13. & Heraclides Medicus in eiufdè duodecimi libri authorum catalogo tanquam diuersus, quod mihi non videtur, & libro 23. & quatuor sequentibus.

Hermæ Ægyptio attribuitur quidam liber continens herbas sacras triginta sex horoscoporum, ex quo Pamphilus aeton, id est, aquilam dictam herbam commemorat, Galenus: addens, hæc omnia nugas esse, & ab authore excogitata, nec vsquam in natura extare herbas illas triginta sex. Ego apud Aggregatorem sæpe inuenio Thessalion quendam citatum, qui herbis nomina à Zodiaci signis indit. Vide & Iatromatheumatica Hermæ Trismegisto attributa, in quo medicaméta aliquot simplicia, calida primùm, post frigida enumerantur.

Apud Græcos est quidam liber Alexandri Magni de septem herbis septem planetarum: & alter, qui dicitur Thessali mysteriũ, & Hermes, id est, Mercurius de 12. herbis 12. signis attributis, & 7. aliis herbis per 7. stellas. Hi libri rectè huic operi præponentur, Gerardus Cremonensis in præfatione sua in libros Kiranidis à se translatos.

Herophilus clarus medicina herbarum studiosus fuit maximè, vnde & dictum ab eo ferunt, quasdam fortassis etiam calcatas prodesse, vt refert Plin. 25. 2. Hinc fortè aniculę Medi-
cæ cal

et calceis quasdam imponi iubent, vt chelidoniū contra auriginē. Meminit etiā eius Galenus lib. 2. Therapeut. Et in præfatione In sextum de simplicibus, de vsu remediorum multa passim in therapeuticis ipsius voluminibus reperiri scribit.

Herophilo quanquam subtilioris sectę conditori, ante omnes celebratam rationem eam (per herbas medēdi, legimus:) paulatim (post veteres illos Medicos) vsu ad verba garrulitatemque descendente. Sedere namque in his scholis auditioni operatos gratius erat, quā ire per solitudines, & quærere herbas alias aliis diebus anni, Plinius 26. 2. qui & sequente mox capite huius authoris meminit, & rursus 29. 1.

Hicesius de conditura vini scripsit, Plinius lib. 14. cap. 19. qui & inter Medicos hunc auctorem nominare solet libro 20. & septem sequentibus. & 27. 4. Hicesius non parvę auctoritatis Medicus anonymon herbam celebravit.

Hippocratis, qui primus medendi præcepta clarissimè condidit, referta herbarum mentione inuenimus volumina, Plinius. Idem testatur Galenus in præfatione libri sexti de simpl. med.

Hippon etiam aliquid de plantis scripsit, vt apparet apud Theophrastum 1. 6. & 3. 3. de hist. plant.

I

Iolas (Ιόλαος) Bithynus materiam Medicam tractauit, sed imperfectè. Vide suprâ in Heraclide Tarentino. Apud Plinium vbi que Iolas per L duplex scribitur: à quo citatur libris 12. 13. & 20. & sequentibus septem & 33. 34. 35. In Nicâdri Theriacorum Scholiis Iolaus pro Iola non rectè legitur.

Iubæ regis in Aphrica auctoritatem sæpissimè de plantis quibusdam peregrinis scribens adfert Plinius lib. 13. 14. & c. Nunquam autem ex professo hunc regem de plantis scripsisse puto, sed historias earum expeditionibus & peregrinationibus suis à se descriptis obiter inseruisse, vt animalium quoque.

Celebrauit inter alia herbam Euphorbiam, Plinius 25 7.

Iulius, Bassus, vide in Basso.

L

Lycus Neapolitanus Medicus citatur à Plinio libro 20. cap. 20. vbi de atriplice scribit & aliquoties in septem deinceps libris, & alibi semper inter externos, & inter Medicos, vbi illorum nomina separat.

M

MAnteas (Μαντιάς) scripsit de medicamentis purgantibus, & clysteribus: item de

de remediis secundum partes corporis humani, Galen.

Medius Medicus citatur à Plinio lib. 20. & septem deinceps.

Menander qui Biochresta scripsit, citatur Plinio libro 19. & octo sequentibus, nec inter Medicos numeratur, etsi pleraque omnia, ni fallor, ubi nominatur, ad plantas pertineant.

Menestor citatur à Theophrasto de hist. pl. 1. 3. & 5. 4. & 5. 10. & de causis plan. libro 1. cap. 21. & eiusdem libri cap. 26. in quibus locis omnibus aliquid ab eo quod ad plantas pertineat, proditum refertur, item 2. 5. de causis.

Menetheus quidam *uſubius*, scripsit nomenclaturas pharmacorum, ut refert Galenus in Glosis in dictione *βένυπας*. Sed querendum, an vox corrupta, neque enim vsitatum inuenio huiusmodi proprium nomen, nec etymon apparet.

Menodorus Erasistratus Medicus fuit, Hicelij amicus, cuius de cucurbitis scripta Athenæus repetit, lib. 2. Sympos.

Metrodorus herbas depinxit: vide supra in Crateua. Plinius libro 21. & sex sequentibus, Metrodorum Medicum non raro citat.

Mictionis (*Μίκτων*) rhizotomica Scholiastes Nicandri in Theriacis adducit. Plinius lib. 20. & septem sequentibus non Mictionem sed Mictionem Medicum nominat: & lib. 28. Mictionem Smyrnæum.

Idem libro 20. cap. 23. Mictionis rhizotomu-

mena memorat, egorrhizotomica potius dixerim.

Mnesidis Medici de Opio sententiam Plinius profert lib. 20. cap. 18. & libris septem sequentibus, & lib. 13. & 33. 34. 35. sæpè hunc auctorem nominat.

Mnesthei Atheniensis Medici volumen *ἡγιῶσι*, hoc est, de iis quæ in cibo sumuntur, Athenæus prædicat lib. 2. Dipnos.

Mnestheus de coronis priuatim scripsit quæ nocerent capiti, Plinius 13. 3. Eiusdem subinde meminit lib. 29. & septem sequentibus.

Museus post Orpheum & Hesiodus, polion herbam mirati sunt, Plinius 25. 1.

N

Nicandri Poetæ Theriaca & Alexipharmaca extant, quibus passim multas herbarum descriptiones ac vires intermiscet. Citatur à Dioscoride (vt in morsu cenchri) & Plinio. Et mihi quidem videtur Dioscorides plurima à Nicandro mutuatus, cum eadem præscribant in plerisque omnibus venenis tum signa tum remedia, & herbis quas describunt, notas easdem ferè attribuant, vt nihil apud Nicandrum sit quod non apud Dioscoridem quoque legatur. aut potius ambo ex vno quodam tertio sua descripserunt. Plinius Nicandri autoritate vtitur libris 8. 10. 11. 20. & septem deinceps. Item 29. 31. 32. 36. 37.

Niceratus Medicus, vide mox in Nigro. Multa de

ta de re medica scripsit, sed nihil tam probatur Cælio Aureliano quàm commentarium eius de Catalepsia. Nominatur à Plinio libro 31.

Niger, Plinio Sextius vel Sestius, homo Latinus Græcè de Medicina scripsit, citatus à Plinio libris 12. 13. 14. 20. cum decem sequentibus, & 32. 33. 34. Qui plantarum descriptiones desiderat, Nigri, Dioscoridis & aliorum qui in arte ista consenuerunt, volumina facillè sibi comparabit, Galenus. Ego pleraquæ à Plinio citata ex Sestio Nigro, apud Dioscoridem reperio, vt sunt loci de castoreo, salamandra, maluis, & nasturtio, in quo tamen quædam Plinius è Sestio citat, quæ apud Dioscoridem non leguntur. Recentiores vt Bassus Tylæus, Niceratus, Petronius, Niger & Diodotus, Asclepiadæ omnes, communem notamque omnibus & in vitæ humanæ vsu quotidianâ materiam exacta descriptione dignati, medicas remediorum vires & probationes in decursu tradiderunt: non experientia rerum vires, probationes & efficaciam metientes, sed vano de causis sermone vsque ad contentionis rumorem, vbique rem extollentes & alia pro aliis aliquando describentes. Si quidem qui inter eos excellere Niger videtur, multa passim falsa tradidit, vnde apparet pleraque non vt ipse viderat, sed ex historia aliorumque traditionib. docuisse,
Dioscorides.

O

Olympias Thebana Medicinæ perita, citatur frequenter à Plinio libro 20. & septem deinceps.

Ophion Medicus aliquoties legitur apud Plinium lib. 20. & sequentibus septem circa plantas & earum vires, etsi impressi codices Opion habeant. in catalogo quidem authorum, hoc est, primo libro semper Ophion scribitur.

Nominatur & Ophilius Medicus libro 28. Plinij.

Oribasius ex Dioscoride plantarum descriptiones ordine alphabeti digessit.

Orpheus primus omnium quos memoria nouit, de herbis curiosius aliqua prodidit, Plinius. Et mox Orpheus & Hesiodus suffitiones commendauere.

Extant etiamnum huius curiositatis indicia in libro qui hymnos continet, siue huius siue alterius Orphei, ubi semper quæ singulis diis suffiri debeant, initio singulorum hymnorum nominantur.

P

PAmphilus de stirpibus volumen edidit ordine literarum, in quo sæpè fabulas quasdam aniles recenset, & superstitiosa quædam describit, & incantationes, quibus in eruendis herbis

herbis quidam vtuntur: Quin & amuleta quædam & alia vana, non curiosa solùm & extra rem medicam, sed & falsa omnia. Solet autem vnicuique herbæ primùm varia nomina temerè adiuicere, & Ægyptia, Babylonia, & quæ quidam peculiariter aut symbolicè eis imposuerunt, (hinc nimirum adiectæ sunt illæ quæ in nonnullis exemplaribus Dioscoridis reperiuntur nomenclaturæ.) Deinde metamorphoses addit, si quem hominum fortè in stirpem inutatum esse in fabulis sit: tum incantationes, sacrificia & suffimenta quæ circa herbas eruendas à nonnullis obseruantur, & alias huiusmodi nugas ac superstitiones: cuius generis etiam hoc est, quod herbas alias aliis diis aut dæmonibus sacras facit, & quasdam à sideribus vel horoscopis denominat. Sed apparet eum nihil quàm grammaticum fuisse, nec vidisse herbas de quibus scribit (vt supra etiã in Andrea dictum est) nec vires earum expertum esse, & quibusuis aliorum scriptis temere fidem adhibuisse, Galenus.

Pamphilus in Glossis *νιρρίον* à Romanis inquit *νιρρον*, appellari, Athenæus lib. 3. Et alibi aliquoties citat Pamphili Alexandrini de nominibus & glossis librum. ego eundem hunc Alexandrinum grammaticum cuius Pratum dictionum Suidæ dictionario accessit, de plantis etiam scripsisse puto.

Paulus Aegineta Galeni de simplicib. medicamentis libros in compendium redegit.

Pedacius, vel ut alij malunt, Pedanius Dioscorides, Anazarbeus, miles sub Antonio & Cleopatra, omnem materiam medicam omnium absolutissimè scripsit, Galeno etiam teste, &c. de quo plura in Bibliotheca scripsimus, & ipse de suo opere satis multa in præfatione dicit.

Dioscoridem cum ipsa Cleopatra vixisse Suidas author est, & libros viginti quatuor medicinales ab eo conscriptos. Quos libros nihil aliud continere quàm illos qui habentur puto, ordine viginti quatuor apud Græcos literarum digestos, quo ordine etiam hodie reperiri eos audio.

Petrichus, *πέτριχος*. Caucahis illinitur & contra venena marinorum, sicut Petreius in carmine suo significat, Plinius 22. 22. Ego Petrichum hunc authorem esse puto, qui & carmine scripsit & Ophiaca, hoc est, remedia serpentium & venenatorum, quæ à Nicandri Scholiaste aliquoties citatur, nec refert quòd Petreius alibi etiam sæpè in Plinio legatur, item Petreius & Petridius libro primo in catalogo authorum à libro 20. vsque ad 27. semper enim hoc nomen eodem ordine & inter medicos ponitur, ut à Petricho ubique corruptum facillè intelligatur. Petrichus qui Ophiaca scripsit, Plinius 20. 23. Hæc scripseram cum reperi Gyraldum in opere suo de Poetis, Plinij loco supra citato ex libro 22. Petrichum legere, sine aspiratione, nimirum emendatio.

datiore codice vsu. Etiam si verò hoc in opere Petrichus de animalibus venenatis eorumq; remediis agat, multas tamen obiter est in plantis etiam & earum viribus scribendis.

Petronius, vide in Diodoto.

Phanias Physicus Medicus qui de stirpibus scripsit, citatur à Plinio lib. 21. & sex deinceps. Athenæus Eresium & peripateticū fuisse scribit, quintum eius de plantis librum adducens libro tertio Dipnosophistarum, & rursus libro nono. Reperio & *ταυρίας* aliquoties apud eundem per *αι*, quod non placet.

Philippus & Archigenes inter recentiores multa vtiliter de vsu remediorum simplicium in Therapeuticis suis voluminibus scripserūt, Galenus in præfatione lib. 6. de simpl. Quidam pro Philippo hinc Pamphilum legunt, sed perperam: cum Pamphilum Galenus omnino relinquendum, vt qui prorsus inutiliter scripserit, suadeat, neque vlli eius therapeutici libri vt Archigenis & Philippi ferantur.

Plinius 18. 41. Philippum quendam citat qui astronomicum aliquid reliquerit.

Philippus Cous primus Empiricam separauit à Logica, rationes accipiēs ab Herophilo cuius discipulus fuit, Galenus in Isagoge.

Philistion Medicus nominatur à Plinio lib. 20. & septem sequentibus, ita vt appareat eum permulta ex plantis remedia tradidisse.

Philotimi liber *περί τροφῆς*, hoc est, de alimentis memoratur Athenæo libro secundo.

Phyllinus Medicus nominatur à Plinio lib. 20. & septem sequentibus.

Plistonicus & Praxagoras in therapeuticis suis voluminibus non pauca passim de usu simplicium pharmacorum docent.

Plistonici frequens mentio fit apud Pliniū lib. 20. & septem deinceps, & 36.

Plutarchus etiam nominatur in Scholiis Theriacorū Nicandri, tanquam de virib. herbarum aliquid scripserit, forte obiter tantum.

Praxagoræ & Chryssippi volumina referta herbarum mentione inuenimus, Plinius: qui passim eius autoritate vtitur libro 20. & septem sequentibus. Vide in Plistonico.

Pythagoras mirabiles quasdam herbarum effectus tradit in libro quem quidam Cleomporo Medico ascribunt, sed Pythagoræ pertinax fama antiquitasq; vindicat, Plinius 24. 17: Et alibi; Pythagoras clarus sapientia, primus (etsi prius scripserit Orpheus, sed pauca quedam curiosa) volumen de herbarum effectū composuit. Composuit & Democritus, ambo peragratis Persidis, Arabiæ, Aethiopiæ, Aegyptique magis regionibus.

Et alibi: Brassicam priuatim celebravit, vt & M. Cato.

R

Rvfus Ephesus libros quatuor de herbis hexametro carmine condidit, & multa passim remedia in therapeuticis suis libris describit,

describit, Galenus. Aldus olim Venetiis cum Dioscoride Græco carmina aliquot Græca de viribus quarundam herbarum excudit, authoris incerti, quæ an Rufi sint, aliis inquirendum relinquo.

S

Salustius Dionysius, vide Dionysius.

Satyrus quidam nominatur à Theophr: de hist. plant. 3. 12. ita vt de plantis aliquid scripsisse videri possit.

Seruilius Damocrates, vide Damocrates.

Sextius aliàs Sestius, vide Niger.

Simus Medicus super viribus herbarum quarundam memoratur à Plinio, libro 21. & sex deinceps.

Solon Smyrnæus atriplex difficulter in Italia nasci tradidit, Plin. lib. 20.

Soranus Ephesius, qui sub Troiano & adhuc sub Galeno vixit, composuit libros aliquot pharmacorum, Cælio Aureliano teste.

Sosimenes Medicus stirpium aliquot vires prodidit, citante Plinio libro 20. & quinque sequentibus.

Symeon Sethi librū de cibariis & condimentorum facultatibus condidit Græcè, quem & Latinum habemus Lilio

Greg. Gyraldo interprete.

T

TAnitrus, vide in Asclepiade.

Themison celebrauit vulgarem herbã plantaginem volumine de ea ædito.

Theophrasti libri de historia deque causis plantarum, noti sunt omnibus: de quib. non-nihil supra in Aristotele diximus, plura autem in primo Tomo Bibliothecæ. Et in libris quidem de historia inscriptis, stirpium genera, species, ac differentias describens, historias quoque passim siue descriptiones & medicas facultates aliosque vsus admiscet. In libris verò de causis planè Physicum agit, variorum quæ circa plantas eueniunt affectuum causas reddendo. Theodorus Gaza horum voluminum interpres in multis reprehendi potest, sensum authoris non assequutus, vt ego ipse collatis plerisque locis diligenter obseruauì. Idem dixerim de locis quæ ex hoc authore Plinius transtulit.

Theophrasti *φυτῶν* liber decimusquartus citatur à Scholiaste Nicandri in Alexipharmacis, vbi os in persico caryon appellari docet.

De floribus scripsit Theophrastus apud Græcos: ex nostris autem inscripsere aliqui libros Anthologicon: flores verò persecutus est nemo, quod equidem inueniam, Plinius 21. 3. Idem plerosque libros sui operis Theophrasti autoritate ornauit, nempe octauum

Octauum & sex deinceps, & decimum sextum cum tredecim sequentibus: & 31. 35. 36. 37.

Theffalus, vide supra in Hermè.

Thrasyas Mantinensis radicū peritissimus habitus est, Theophrastus 9. 17. & 18. histor. Alexias quoque eius discipulus ingenij plurimum valuit acrimonia, nec infra illum bonis artibus fuit instructus. nam & reliquas medicinæ partes, quas ille non tenuit, is egregiè consecutus est, Idem 9. 17. histor. plantarum.

Timaristi Medici mentio crebra apud Plinium lib. 21. & sex deinceps. Libro 26. non rectè pro Timaristo Timarchus scribitur.

Tlepolemus Medicus subindè nominatur Plinio in describendis plantarum viribus libro 20. & septem sequentibus. Primus quidè liber, id est, Catalogus authorum Theopolemum pro Tlepolemo perperam habet. Nos libro 20. capite 17. Tlepolemum legimus. Theopolemi certè nomen ominosius est, quàm vt eo vsus quisquam existimari debeat. Tlepolemus verò vsitatum est nomen, idem ferè quod Menæchmus significans.

Tryphonis Alexandrini *φύτικα* siue *φύτῶν ἰσότης* citat Athenæus libro 3. tribus in locis: & primo quidem secundum huius operis librum nominat.

Tykanion ceu qui de stirpibus aliquid considerit, à Scholiastè Theriacorum Nicandri

nominatur. Eundem esse credo Tyrannidem Messenium philosophum, qui (Suida teste) de auspiciis & alia plura vtilia scripsit.

X

Xenocrates Aphrodisiæsis homo curiosus & magicæ vanitatis non expertus, condidit antiphrasim super diuersis & peregrinis stirpium nominibus, Galenus.

Eundem esse putô quæ Plinius inter Medicos citat lib. 20. & decem sequentibus. Idem alium Ephesium nominat lib. 12. & 13.

LATINI VETERES.

A

Aemilius Macer Veronensis poeta, volucres & herbarum facultates carmine prosecutus est, de quo Ouidius in libro de Tristibus

Sæpe suas volucres legit mihi grandior ævo.

Quæq; nocet serpens, quæ innat herba Macer.

Meminit & Plinius Macri, eiusq; testimoniis utitur, item Galenus libro 6. pharmacorum. Aemilius Macer (inquit Gyraldus) patriam habuit Veronam, sed diu Romæ versatus est, in poematis suis Nicandrum poetam imitatus, vt scribit Fabius, &c. Huius Macri nomine corruptores quidam & plagiarij, de herbis opuscu-

opusculam, carmine quidem concinnatum, sed rude & barbarum in vulgus dederunt. In eo quoque C. Plinius citatur, qui vno plus minus seculo post Macrum floruit. plura vide in Biblioth. nostra.

Aemilij Macri autoritate vtitur Plinius libris 9. 10. 11. & 17.

Antonius Castor.

Nobis Herbas plerasq; omnes, inquit Plinius, (à priscis descriptas) exceptis admodum paucis, contigit contemplari scientia Antonij Castoris, cui summa autoritas erat in ea arte nostræ æuo, visendo hortulo eius, in quo plurimas alebat, centissimum ætatis annum excedens, nullum corporis malum expertus, ac ne ætate quidem memoria aut vigore concussis. Citatur autem à Plinio lib. 20. & sequentibus.

Antonius Musa Cæsaris Augusti Medicus de herbæ Vetonicæ remediis 47. libellum ad M. Agrippam exaravit. Vide plura in Bibliotheca nostra.

C

CAius Plinius secundus in Historia mundi, quæ libris 37. constat, sedecim scripsit de stirpibus, nempe à duodecimo vsque ad vigesimum septimum, variis omnino modis de eis tractans, philosophicè, historicè, medicè, rusticè, magicè, &c. In hoc opere emen-

dando multi hactenus egregij viri defudarunt, quorum lucubrationes exstant. Nos nuper etiam Guilelmum Pellicerium episcopum Montispessulanensem emendatissimam horum voluminum æditionem parare auidiuimus.

Magna pars Dioscoridis scriptorum in Plinij etiam historiis reperitur, cum tamen Dioscoridem ipse nusquam citet, aliis nimirum authoribus vsus, ex quibus Dioscorides quoque pleraque desumpserat. Ex Theophrasti etiam de historia plantar. libro plurima transtulit, & quædam non satis feliciter, vt in Theophrasto dixi.

C. Plinij Secundi nomine excusi sunt de re medica libri quinque. Horum primitres passim ex Plinij operibus ab aliquo collecti videntur aduersus morbos diuersos. Quartus simplicium medicamentorum numero 58. facultates describit, Galenum & Dioscoridem aliquoties citans, vnde apparet C. Plinij Secundi hoc opus non esse. Paulus Iouius in libro de piscibus Romanis capite 35. Plinij Valeriani esse iudicat, cuius marmoreum sepulchrum etiamnum Comi conspiciatur, vbi Pliniorum familia floruit.

C. Valgius vir illustris & eruditione spectatus post Marcum Catonem & Pompeium Lenæum, de remediis herbarum volumen imperfectum ædidi ad diuum Augustum,
Plinius:

Plinius : qui & testimoniis eius utitur libris
23. 24. 26.

I

Iulius Bassus homo Latinus Græcè de medicina scripsit, vide supra in Basso inter Græcos.

L

LApuleij Madaurenfis Philosophi Platonici de viribus herbarum liber hodie in manibus habetur, quem à Chirone Centauro præceptore Achillis, & ab Aesculapio dicitur accepisse.

M

MAcer, vide Aemilius Macer.
Marcus Cato. Herbarum remedia apud Latinos primus & diu solus idem ille M. Cato, omnium bonarum artium magister, paucis duntaxat attigit, bouum etiam medicina non omiffa, Plinius.

Brassicam peculiariter celebrauit, Idem
20. 9. in opere scilicet de re
rustica.

P

Plinius Valerianus, vide C. Plinius.
Pompeius Lenæus.

Mithridates Ponti rex, in reliqua ingenij magnitudine, Medicinæ peculiariter studiosus, ab hominibus subiectis, qui fuere pars magna terrarum, singula exquirens, scrinium commentationum harum (de remediis stirpium) & exemplaria, effectusque in arcanis suis reliquit. Pompeius autem omni regia præda potitus, transferre ea sermone nostro libertum suum Pompeium Lenæum, grammaticæ artis doctissimum, iussit: vitæque ita profuit non minus quàm reipub. victoria illa. Et hoc primùm tempore hanc scientiam ad nostros peruenisse animaduerto, Plinius.

S

Sextius (alias Sestius) Niger, homo Latinus Græcè de Medicina scripsit: Vide inter Græcos in Nigro.

AR ABICI SCRIPTO-

RES.

A

AVerrois libro quinto sui Colliget, id est, vniuersalis, in re medica operis, primùm

primum de alimentis & medicamentis, eorumque facultatibus ac differentiis in genere agit, deinde insigniorum stirpium vires ex Galeni libris de simplicibus eodem ordine alphabeti Græci recenset, ut nos obseruauimus.

Auicenna librum secundum sui operis de medicamentis simplicibus omnis generis conscripsit, omnibus in vnum literarum ordinem redactis, in quo authores citat, Galenum, Dioscoridem, & quosdam paucos Arabes. Idem in libro de corde, simplicia medicamenta (ut vocant) cordialia, serie literarum enumerat.

Abenbitar (vel, ut scribunt alij, Ebenbitar) scripsit de simplicibus medicamentis opus insignis & magnum, ordine alphabetico, citatis authoribus, quod à Bellunensi aliquoties citatur, qui & Arabicum expositorem eum alicubi nominat. Hoc nuper ex peregrinatione sua in Orientem doctissimus vir Guil. Postellus secum aduexit. In eo (inquit in epistola quam de suis ac peregrinis & secum aduectis libris nuper ad me scripsit) simplicia quam plurima & remedia innumera, quorum nec nomen, nec virtus, nec vsus, nobis adhuc innotuit, sunt expressa: atque omnia ita absolute, ut quicquid super iisdem medicamentis apud Dioscoridem, Galenum & Oribasium imperfectum & mutilatum est, ex hoc volumine restitui & sarciri possit. Idem & alia multa de medicamentis simplicibus volumina, in nominatis authoribus, & Dioscoridis compen-

dium, (omnia puto Arabicè scripta) se attulisse scribit.

Alcanzi ab Auicenna & Io. Serapione in explicâdis simplicium facultatibus citatur: item à Ioanne Mesue.

Arahîb apud Auicennam.

Alchuin aliquid de simplicibus condidit, citante Bellunenfi in Auicennam.

E

EBenefis liber de simplicibus memoratur Bellunenfi, qui eundem expositorem Arabicum vocat, & expositionem eius in librum Samaritandi citat, ex capite de mania. Samaritandum verò alibi de signis scripsisse ait.

Ebengiesen de simplicibus apud eundem.

Elluchafem Elimithar Medicus de Baldais in Tacuinis sanitatis tuédæ, plurimorum tum alimentorum tum medicaminum simplicium facultates describit, eorum duntaxat quæ in cibû vel condimenta veniunt, per classes quasdam rerum, ordine dicens de fructibus arborum, de cerealibus, seminibus, leguminibus, panificio, oleribus & reliquis.

H

HAli filius Abba libro secundo partis secundæ voluminis Regalis de medicamentis simplicibus agit.

Humain, quem vulgò Ioannitium vocant, citatur ab Auicenna aliquoties lib. 2. vt in Scebram:

bram: & à Ioanne Mesue tū hic tū filius eius.

Cl. Galeni librum de 46. plantis habemus, cum Commentario Humain, Gentilis.

I

IO. Damascenus filius Mesue librum edidit de simplicibus pharmacis purgantibus tum leuioribus tum vehementibus.

Io. filius Serapionis omniū qui ante ipsum de medicamentis simplicibus scripserant tum Græcorum tum Arabum lucubrations collegit, & in ordinem digessit. Ab initio quidem operis authores enumerantur 79. quorum nomina hic omitto, quod pleriq; obscuri sint, & nihil eorum extet, quod sciam, vt Abugerig, Abix, Atabari, Albasari, &c. Sed maxima huius operis pars ex Dioscoridis & Galeni verbis constat. Insunt tamen plurima passim (vt etiā in Auicennæ lib. 2.) à Græcis veteribus non descripta simplicia, partim cognita hodie, partim incognita.

Isaaci liber de diætis particularibus plurima alimentorum condimentorumque genera enumerat cū singularum facultatibus tum circa victus rationem, tum ad medendum, similiter vt in suo de alimētis lib. Simeon Sethi.

R

RAsis volumen de re Medica in nouem libros digestum condidit, quorum tertius alimentorum & medicamētorum simplicium facultates edocet. Io. Serapio etiā passim hu

ius authoris verba citat, quæ conferendo deprehendi alia esse quàm quæ in iam dicto Rasis libro habentur: an verò in Continente sic inscripto huius authoris opere inueniatur, haud scio.

S

Salomonem Dauidis filium, in historia Regum, mortalium omnium multò sapientissimum fuisse legimus, mox autè inter fructus & opera sapientiæ eius commemorantur, Parabolarum tria millia, Carmina quinque supra mille, Historia plantarum à cedro vsque ad hyssopum, (hoc est, omne genus platarum, arborum, fruticum & herbarum:) postremò historia animalium.

Serasim (aliàs Sirasi, vel Sirasim) interpretatur vocabula quædam Arabica, cùm aliatum simplicium pharmacorū, citatus aliquoties Bellunensi.

RECENTIORES.

A

Adamus Lonicerus Germanus nuperri-
mè de omni materia Medica scripsit, volumine ex veterum ac recentiorum scriptis concinnato vtiliter, breuiter ac modestè, hoc est, citra reprehensionem aliorum. Multis quidem in locis Hieronymi Tragi & Valerij Cordi, sententiam sequitur.

Ægi.

Ægidij (eiusdem scilicet qui de vrinis & pulsibus scripsit) de herbarum quarundam viribus carmina legere memini. Conieci aliquando huius esse carmina illa de herbis quæ Emilio Macro adscribuntur, propter similitudinem styli.

* Ægidius Euerartus scripsit Commentariolum de Nicotiana.

Albertus Magnus in libello secretorū herbis quibusdam vires magicas adscribit. In eiusdem libello de mirabilibus mūdi diuersa herbarum vocabula, sed corruptissima leguntur. Hæc legat qui bonas horas malè collocare volet.

Aloisij Mundellæ clarissimi hoc tempore Medici Brixie in Italia Animaduersiones in Examen simplicium Antonij Musæ Brassauoli.

Amati Lusitani Annotationes in Dioscoridem.

Andræ Carolostadij de viribus & vsu Brasice libellus Germanicus.

Antonius Musa Brassauolus Medicus illustrissimi Ferrariæ ducis Herculis Estensis, conscripsit Examen omnium simplicium medicamentorum, quorum vsus est in Officinis.

* Antonius Schneebergerus scripsit Catalogum plantarum Latino Germanico Polonicum.

Arnoldo de Villa noua quidam attribuunt librum de omni genere simplicium medicamentorum, qui Aggregator practicus inscri-

bitur, confarcinatus ex Auicenna, Serapionē, Pandectario, Plateario, &c. sed falso, cū in eodem opere Arnoldus de Villa noua citetur.

Cæterum in libro cui titul. de simpl. medicam. facultates per locos describit Arnoldus; h. e. secundum qualitates primas, secundas & tertias, &c. Vide infra in Iacobo de Dondis.

Vidi & fragmētum libelli eius de remediis ex quercu:

B

Baptista Fiera in Cœna sua plurima simplicia condimentaq; & eorum facultates carmine Elegiaco satis eleganter descripsit.

Baptista Sardus scripsit in Pandectas Syluatici.

Bartholomæi Anglici lib. 19. de proprietatibus rerum ex libris veterum collecti, sed sine iudicio & eruditione, & stylo barbaro, superiori sæculo in pretio erant. Horum 19. de plantis agit.

* Bartholomæi Marantę Methodus elegantissima cognoscendorum simplicium medic. lib. 3.

* Benedictus Aretius Theologus descripsit Herbas Stockhorni & Nefsi Montium.

Benedictus Textor Segusianus Medicus eruditus, superiorib; annis libellum de stirpiū differentiis ex descriptionibus Dioscorid. utili sanè, & pulcherrima methodo digessit.

C

Cæsaris Odoni annotationes in Theophrastum de plantis, cum Imaginibus Herbarum.

* Carolus Clusius Atrebas, edidit Historiam Hispaniæ & Pannoniæ Herbarum, &c.

Carolus Figulus in Bothanomethodo de herbis cognoscendis in genere quædam tractat.

Carolus Stephanus multa utilissimè docet in libris de re Hortensi, Vineto, Seminario aut Plantario, Agro aut Prato & Sylva, quibus non solum platarum cognitionem, sed etiam linguæ Latinæ usum illustravit.

* Christianus Morfianus, Danus, fertur aliqua de plantis scripsisse.

* Christophorus à Costa edidit Aromatum Orientalium Historiam.

Cleinundus Anglus & Stephanus Aquæus Bituricensis in totam naturalè historiam Plinij Commentarios reliquerunt, in quibus an quicquam ad plantarum cognitionem utile reperiatur, haud scio.

* Conradus Forerus Stirpium differentias è Dioscoride, Theophrasto & Plinio collegit.

Conradi Gesneri, extat Catalogus plantarum, ubi nomina duntaxat in quatuor linguis, Latina, Græca, Germanica & Gallica, è regione ponuntur. Adiectæ sunt

quæ in plerisque Dioscoridis codicibus repè-
riuntur Nomenclaturę stirpium variæ & ple-
ræque barbaræ, serie literarum.

Item historia plantarum, eodem ordine, de-
scriptiones tantum continens ex Dioscoride
Plinio, Theophrasto: facultates autem breuif-
simè in genere tantum ex Ægineta ferè, &c:
cum Græcis & Arabicis nominibus per mar-
gines adiectis.

In libro physicorum, qui cum secunda parte
Bibliothecæ habetur, stirpium quasdam clas-
ses instituit, & locos aliquot authorum, vbi de
singulis agant, ostendit.

Purgantia quoque medicamenta, & aluum
mollientia, & vomitoria eodem ordine recen-
suit, &c.

Conradus Mégenberger de plantis & cæte-
ris diuersis rebus naturæ volumen Germani-
cè scriptum reliquit.

Cornelij Petri libellus de Herbis.

D

* David Kyberus Rei Herbariæ Lexicon
trilingue elegans concinnauit.

E

* Ephodij cuiusdam Herbarum vocabula,
Lex omnibus Græcis collecta in Biblio-
theca R. Galliæ habentur.

Eucharius Rhodion, vide in Ioanne Cuba:

Euonymi Philiatri Thesaurus de liquorib:

&c

& oleis destillatis, aliisque medicamentis quorum non in substantia usus est, Tiguri nuperimè excusus.

Euricij Cordi dialogus de herbis variis.

Idem Nicandri Theriaca & Alexipharmaca latinis carminibus expressit.

F

FAustus Longianus Dioscorid. in linguam Italicam transtulit ante Petrum Andream Mattheolum.

* Ferdinandus Mena scripsit de purgantibus medicamentis.

* Frânciscus Bonafides scripsit in Aristotelis lib. de Plantis. de nominibus ad historiâ plantarum pertinentibus.

* Franciscus Calceolarius Commentariorum de Plantis Matthioli epitomen fecit: item opusculum de itinere quo itur Verona in Baldum montem plantarum fertilissimum.

G

* **G**abriel Fallopius scripsit de simplicibus medicamentis purgantibus, de Asparagis.

* Garcias ab Horto scripsit Historiam aromatum & simplicium aliquot medicamentorum apud Indos nascentium.

Gabriel Humelbergius Antonij Musæ de herba Vetonica, & L. Apuleij de medicaminibus herbarum libros recognovit, & commen-

tarios adiecit, ex quibus quod ad plantarum cognitionem nihil proficias.

Galeatij cuiusdam librum ante annos octoginta scriptum vidi, in quo ordine literarum omne genus simplicium pharmacorum describit, & facultates recenset, stylo barbaro, & Arabicis plerunque nominibus.

Galfredum nescio quem de herbis aliquid scripsisse legi.

* Gaspar Bauhinus Historiam vniuersalem plantarum, & montis Mutetæ Herbarum descriptionem propediem in lucem dabit.

* Gaspar Schuenckfelt in suo Thesauro Pharmaceutico etiam facultates medicamentorum persequitur.

* Gasparus Vvolphius tum aliorum quorundam, tum maximè Conradi Gesneri libros de simplicibus medicamentis à se recognitos edidit.

* Georgius Bertinus libro 18. suæ Medicinæ multorum simplicium Medicamentorum facultates recenset.

Georgij Dardani annotationes centum in Simplicium materia extant.

* Gerardus Cremonensis librum Albenigenit de virtute medicinarum & ciborum transtulit.

* Gerardi Nocitosci Expositio super libro simplicium Medicinarum.

* Gifsibertus Horstius de Turpeto & Thapsia

psia libellum edidit.

Gualtherus Riffus Dioscoridem edidit cū Annotationibus, in quibus nihil proprium ab eo afferri puto, sed aliorum duntaxat in eundem authorem aut similis argumenti scripta reperi, adiectis etiam figuris stirpium & animalium aliquot.

Idem in Germanico suo de liquoribus destillandis opere, singulis ferè liquoribus vires adscribit easdem quæ plantis ipsis attribuuntur, & licèt semper alienis vtatur scriptis, authores tamen nusquam nominat.

* Guilelmus Holme Anglus scripsit de simplicibus medicinis lib. i.

Guilielmus Pellicerius Episcopus Monspefulanensis, vir cū alias tum stirpium & animalium, præcipuè piscium, historiæ longè doctissimus, Plinij naturalis historiæ, vt suprà dixi, emendatissimam editionem parat.

Guilielmus Placentinus libro quarto voluminis, quod summam conseruationis & curationis inscripsit, de medicamentis tum simplicibus tum compositis pertractat.

* Guilelmus Puteanus scripsit libros duos de purgantium medicamentorum facultatibus, vide in Bibliotheca Generali.

* Guilelmus Rouillius, vide in Bibliotheca Generali.

Guilielmus Turnerus vir diligentissimus doctissimusque, plantarum effigies, & vires Anglicè descripsit, cuius operis partem excu-

sam nuper vidimus, & quod reliquum est, avidissimè expectamus.

H

* **H**elideus composuit libros de simplicibus & compositis medicamentis humores euacuantibus.

* Henricus Huntingronésis scripsit de Herbis, aromatibus, &c.

* Hermannus Comes à Nuenare quædam de Herbis scripsit, quæ excusa sunt cum Herbario Otthonis Brunfelsij.

Hermolaus Barbarus Patritius Venetus, vir eruditionis nomine nunquam satis laudatus, Dioscoridem nobis primus Latinum reddidit, elegantissima & Pliniana oratione, ubi tamen accusatur, quòd nimio Plinium imitandi studio nonnunquam à Dioscoridis sententia recesserit. Adiecit etiam Corollarium longè doctissimum & varij argumenti, quo non Dioscoridem solum & rem medicam illustrat: sed etiam utramque linguam & omnem philologiam pulcherrimè exornat. Idem in Plinianis Castigationibus passim quædam ad stirpium cognitionem vtilia intermiscet.

Hieronymus Brunsvicensis primus de liquoribus destillandis ex omni remediorum simplicium genere Germanis suis scripsit vtilissimum volumen: ex quo postea multi multa mutuati, de iisdem vel Germanicè vel Latine condiderunt.]

Eucharius Rhodion quidem totū ferè illud opus in Germanicū librū de simpl. medic. Ioannis Cubæ transtulisse se profitetur. Eundē autem putō esse librum quem Theodericus Dorstenius è Germanico nuper Latinū fecit.

Hieron. Cardanus M. Mediolanēsis lib. 8. operis de Subtilitate multa de plantis rara & egregia adfert, Philosophicè, Medicè & historicè. Idē in libell. de simpl. medicina hęc tractat:

Quòd nulla simplex medicina est sine culpa.
De principalibus vniuscuiusque medicinæ iuuamentis.

De earundem propriis nocumentis.

De ipsorum nocumentorum peculiaribus emendationibus.

De quorundam illarum malo vsu.

Item in libro de 100. Erroribus, Errore II. Quòd auxilia simplicia & composita corrupta habeant.

Hieron. Tragus, vide in fin. hui⁹ alphabeti.

Hildegardis abbatissa in Germania circa annū D. 1180. elucubrauit libros 4. de medicam. simplicib. ex metallis, plantis & animalib. & c. phrasis pro sæculi ratione barbara est, & multa insūt superstitiosa, & omni ratione carētia.

I

* **I**acobus Cornetanus Soldanellę herbę volum. dicato laudes eius Hepaticis p̄dicauit.

* Iacobus Dalechāpius fertur esse præcipuus auctor vniuersalis Historiæ plantarum, quam

Rouilius excudit Lugduni 1588.

Iacobi de Dondis, quem vulgò *Aggregator* vocant, librum de viribus simplicium, alicubi aut vidi aut citatum legi, & forsàn is est qui Arnolde de Villa noua attribuitur, nã Arnoldi non esse certum est, & *Aggregator* quoque inscribitur, sicut magnum volumen huius Iacobi, vbi medicamenta tum simplicia tum cõposita per locos communes secundùm facultates eorum digessit.

Iacobus Goupylus Medicus Parisiësis Græcè & Latinè doctissimus Dioscoridem nuper plurimis in locis emendatum in vtraque lingua dedit, seruata Io. Ruellij translatione.

* Iacobus Horstius de Vite vinifera, &c.

Iacobus Syluius Ambianus de omnire Medica optimè meritis in libris de simplicium medicamentorum delectu, præparatione & compositione, vniuersam materiam medicam vtilissimè illustrauit.

* Iani Antonij Saraceni Medici doctissimi Commentarios in Dioscoridem expectamus.

Ianus Cornarius Macri poema de plantis, & aliud incerti authoris de iisdem & animalium partibus ac terræ speciebus emendauit, & annotationes adiecit.

* Ioachimus Camerarius F. edidit Hortum Medicum, &c. Matthiolum in Epitomen Latinam contraxit, & eundem Germanicè redditum diligenter illustrauit.

Ioan-

Ioannis Agricolæ Ammonij libri 2. de herbis aliisque medicamentis simplicibus veterum & recentiorum.

Idem scripsit Indicem copiosum simplicium pharmacorum à Dioscoride proditorum: Et alium communē libris de simplicibus. Dioscoridis, Galeni & Serapionis.

* Ioannes de S. Amando scripsit de Simplicibus librum I.

Io. Atrocianus Commentarios quosdam edidit in Macrum de herbis.

* Ioannes Bacchanellus edidit librum de consensu Medicorum in cognoscendis Simplicibus.

Ioannis Baptistæ Egnatij in Dioscoridem annotationes extant, quas nondum vidi.

* Ioannes Baptista Montanus scripsit in Galenum de simplicibus medicamentis.

* Ioannes Bauhinus conscripsit opus magnum de Consensu & dissensu Stirpium, & Tractatum de herbis quæ à Sanctis denominationem habent.

* Ioannes Caius scripsit historiam rariorum Plantarum.

* Ioannis Costei de vniuersali stirpium Natura libri 2. extant.

Io. Cuba Medicus olim Francofordiæ ad Mænum de simplicibus medicamentis Germanicè scripsit, quem librū postea Eucharius

Rhodion pater, eiusdem vr̄bis Medicus emendauit & auxit cū alijs tum inserto passim Hieronymi Brunsvicensis lib. de liquorib. destillatis. Idē, aut propemodū idem, opus esse puto quod nuper Theoderic⁹ Dorstenius Botanici titulo Latinum dedit, sed multis locis auctius. Impressa sunt hæc volumina aliquoties ab Engelpho Francofordiæ cum imaginibus.

Io. Dantzius condidit Dialogos vtilissimos de simplicium pharmacorū facult. in genere, ex prioribus Galeni libris eiusdē argumenti.

Dioscoridem etiam Germanicē reddidit, qui & cum figuris publicatus est.

* Ioan. Gratisdene Anglicus scripsit de simplicibus medicinis lib. I. &c.

* Ioannes Harchius scripsit Enchiridion simplicium pharmacorum carmine &c.

* Ioannes Iordanus Theophrastum de plantis cum veteribus exemplaribus contulit & emendauit.

* Ioannes Kentmanni Obseruationes de Stirpibus. nescio an editæ.

Io. Lonicerus Scholia composuit in Dioscoridis libros cum Nomenclaturis Græcis, Latinis, Germanicis, & Hebraicis.

Io. Manardus in doctissimis epist. suis tū alia multa passim ad cognitionē medicaminū simplicium eruditē docet, tum in prima libri 8. epistola Marcelli Vergilij interpretationem in primum Dioscoridis librum examinat.

Io. Michaelis Sauonarolæ catalogus, cōtinēs
tam

tam simplicium quàm compositorum medicamentorum nomenclaturas, vsum & summam.

Io. Monhemius librum de plantis in publicum dedit, in quem totam nostram plantarum historiam transcripsit: & quædam ex catalogo nostro plantarum. Adiecit insuper nonnullas, ex L. Fuchsio præcipuè, vt videtur, recentiorum præsertim & veteribus indictarum stirpium descriptiones, ordine literarum.

*Ioannes de S. Paulo scripsit de Simplicibus librum I.

Io. Platearij liber (vulgo dictus Circa instans, ab initio eius) de medicamentis simplicibus, iis duntaxat quorum frequentior vsus est in pharmacopoliis.

Io. Ruellius Græcæ & Latinæ linguæ peritissimus, de natura stirpium libros tres eleganter, doctè & copiosè conscripsit, ita vt omnes qui ante eum scripserunt, faciliè vicerit. Primi quidem libri bona pars communes & generales de plantis considerationes cõtinet, ad imitationem historię plantarum Theophrasti. Multa etiam in eodem grammaticè interpretatur. Vellem eum quæcunque ex veteribus & aliis desumpsit, ita separasse, vt quæ cuius authoris essent, appareret, quæ item ipsius: id si fecisset, faciliùs etiam excusaretur crebræ illæ earundem rerum, verbis paululum variantibus, repetitiones. Ita nihil est omni ex parte absolutum.

Dioscoridem quoque Latinè expressit: quæ eius translatio, cæteris (Marcelli & Hermolai) ferè præfertur, quoniam postrema est, inspectis ab ipso aliorum interpretationibus. Sed hæc etiam suis næuis non caret.

*Ioannes Thalius edidit Catalogum Plantarum Sylvæ Hercyniæ.

Io. Tollati cuiusdam liber de remediis herbarum aliisque, Margarita medicinæ in scriptis, ordine literarum Argentiniæ publicatus est anno Domini 1518. chartis 10.

*Iosina Scotorum R. IX. scripsit de virtutibus Herbarum lib. I.

Isidorus lib. 17. Etymologiarum de re rust. & variis plantis quædam scripsit.

*Iulius Cæsar Scaliger commentatus est in Theophrastum de Plantis.

*Iustus Mollerus collegit ex Dioscoride & Matthiolo Fasciculum Remediorum.

KIranis, (vel ut alij scribunt, Kiranides, Kiranus, Caranus) scripsit quædam Arabicè de facultatibus magicis & medicis stirpium quarundam, lapidum & animalium, lib.

4. quos Gerardus Cremonensis

Latinos fecit barba-

ra dictio-

ne.

Lauren-

L

L Aurétius Frisius Medicus Germanus scripsit Synonyma materiæ Medicæ Latinis, Græcis, Arabicis & Germanicis vocabulis, opusculo Germanico, inepto sanè & mendosissimo.

* Leodegarius à Quercu scripsit Epitomen in Ruellium de stirpibus.

Leonhartus Fuchsius primùm in paradoxis suis lib. 1. multa vtiliter super quibusdam simplicibus medicamentis, & circa eadem erroribus scripsit, dein magnum volumen de historia stirpium ædidi, Latinè & Germanicè cum imaginibus: cuius alter etiam Tomus iam dudum expectatur.

* Leuini Lemnij liber de similitudinibus desumptis ex Herbis quæ in S. Scriptura extant.

M

M Arcellus Vergilius Florentinus Dioscoridem Latinum fecit & commentarios doctissimos adiecit, in quib. partim Dioscoridem explicat, partim translationis suæ rationem reddit, partim reprehendit Hermolai translationem, ad ipsam quidem plantarum rariorum aut incognitarum notionem non multum emolumentum adfert, de quo plura scripsi in Bibliotheca.

Macer vide supra inter veteres Latinos in Emilio Macro.

* Marcelli Donati tractatus de radice purgante, quæ Mechioachan vocant, excusus habetur.

*Martinus Acakia Synopsin Galeni de Simplicibus fecit.

*Martinus Rulandus scripsit *Ἀποφαρισμὰς*, &c.

*Matthias Lobelius scripsit elegatissimum Herbarium.

Matthæi Syluatici Pandectæ medicinales quanquam magna barbarie & inscitia rerum verborumque contaminatæ, nonnihil tamen homini docto & industrio ad medicamentorum simplicium cognitionem occasionis adferunt.

*Melchior Guilandinus edidit Epistolas 41 de Stirpibus: scripsit etiam de erroribus commentariorum Matthioli in Dioscoridem.

Michaelis de Capella Synonyma medica, quæ nondum vidi.

N

Nicolaus Leonicensus in opere de Plinij & aliorum in re medica erroribus, multa ad stirpes noscendas vtilia docet.

*Nicolaus Monardus scripsit de medicamentis simplicibus ex Occidentali India allatis.

*Nicolaus Vvinckler^o edidit Chronica Herbarum, florum, seminum, fructuum, &c. quæ nimirum tempore singula eorûdem colligenda, & in vsu Medicum adferenda.

Otho

O

OTho Brunfelsius stirpium historiam ædedit, Latinè & Germanicè, cum iconibus perpulchrè expressis. Et quanquam alij mox secuti omnia perfectiùs & eruditiùs tractauerunt, plurimum tamè illi debetur, quòd occasionem aliis præbuerit, & plantarum figuras primus omnium nostro sæculo eleganter & ad vjvum depictas dederit. Idem in *Onomastico*, id est, *Dictionario suo medicinali*, medicamentorum simplicium & alia plurima vocabula recenset & interpretatur. Verùm id volumen inæptiis & mendis in rebus ac verbis refertius est, quàm ab eruditis hominibus tollerari possit. Præterea *Marcelli Vergilij in Dioscoridem commentariis* ea quæ superflua videbantur ademit.

Ædedit & reformationè *Officinarũ per omnia medic. simplicia vsitata*, vbi etiã docet, quomodo quæq; colligi, seruari, & parari debeant.

P

* **P**Andulphus Collenutius scripsit *Apologiam ad Leonicum pro Plinio*, maxime de simplicibus Medicamentis.

Petrus Andreas Mattheolus Senensis Dioscoridem nuper in sermonem Italicum conuertit, & commentarios eadem lingua copiosos & eruditos adiecit, vbi diligentissimè quæcunq; de iisdem medicamentis *Galenus scri-*

perat, suo quæq; loco recēset, plerunq; etiã Plinij & aliorum scriptis vtitur. Et recentiora medicamenta à Dioscoride omiſſa ex recentioribus paſſim commodè adiicit, & plurima ſua aduerſus varios morbos & eximia quædã experimenta deſcribit. Audio nunc idem opus Venetiis Latinè ædendum. Sed, vt fata ſunt hominum, cùm in aliis reprehendendis frequentiſſimus ſit, partim iure, partim iniuria, ipſe interim ſuos quoque errores, quorum aliquot ipſe deprehendi, committit.

* Petrus Creſcentius de Agricultura multisq; plantarum generibus ſcripſit.

* Petrus Bellonius, vide in Bibliotheca generali.

Petrus Hiſpanus condidit Theſaurum pauperũ, qui liber idem ferè eſt cum Roſa Anglica, vt Gatinaſia ſcribit: in quo ſimpliciũ aliquot medic. facultates ab eo exponi puto.

Petri Paduani Additiones in veterẽ translationem Dioſcoridis.

* Petrus Pena cum Matthia Lobelio edidit Stirpium Aduerſaria doctiſſima.

Q Apollinaris nomine Argentinae nuper ſunt æditi libri duo Germanicè, quorũ prior remedia continet ex ſtirpibus ad diuerſos affectus à capite ad pedes. Secundus herbarum aliquot uſitatarum, & qui ex eis deſtillantur liquorũ facultates præſcribit, & herbarum

barum imagines addit. Ego hoc authoris nomen confictum puto. Opus ipsum etsi non inutile est, nihil tamen in eo reperias, quod non contineatur in illorum libris, qui de stirpiis ex professo tradiderunt.

R

Raphael Volaterranus commentariorum urbanorum libro 26. de plantis agit.

Remaclus Fuchs consarcinavit nomenclaturas stirpium vsitatarum pharmacopolis ordine literarum, Latinè, Gallicè, Germanicè, quandoque etiam Italicè & Hispanicè. Sed ita ut nihil doceat, quod non prius ab aliis scriptum sit. Item historiam aquarum distillatarum: & Libellum de simplicium medic. quorum frequentior vsus est, electione.

* Remberti Dodonæi Historia Plantarum elegantissima, & triginta libris distincta extat.

Rodericus Lusitanus annotationes non contemnendas in duos priores libros Dioscoridis reliquit.

S

Sebastianus Montuus dialexi quarta libri primi, de simplic. medicam. notione quadam disserit.

Symon Genuensis Synonyma scripsit.

Symphoriani Campegij Hortus Gallicus, de medicament. simplicibus. Haud scio an idem sit huius authoris liber qui inscribitur

Campus Elysius Gallia. Extant eiusdem Castigationes pharmacopolarum & Arabum medicorum, &c. vide in Bibliotheca nostra.

T

Theodericus Dorstenius : vide in Ioann. Cuba.

Thomas Gypson Anglus herbarium volumen sermone patrio conscripsit.

V

Valerius Cordus Euricij filius scripsit quædam de simplicibus medicamen. quorum an extet aut excusum sit quicquam, haud scio. In Antidotario quidem, vt vocant, Norimbergæ per ipsum ædito, multa obiter interpretatur.

* Valerij Cordi Commentarij in Dioscoridem, & Historiæ stirpium libri quatuor Argentinae prodierunt.

Vincentius Belluacensis lib. 10. Speculi Naturalis, & quinque sequentibus, de omni genere plantarum perscribit. Sunt autem Collectanea ex scriptis veterum Græcorum & Arabum ferè.

Hactenus recentiores enumeravi, qui stirpium historiam scribendo illustrarunt: inter quos Hieronymus Tragus, Ioannes Ruellius, & Leonhardus Fuchsius, tanquam soles quidam

dam minora sydera relucēt. De Ruellio quid sentiam, & quid in eo desiderem, dixi: quoniam ille diem suū obiit. Scripta certē ipsius æternitatē merētur. De Trago & Fuchsis, qui adhuc in viuis sunt, non æquē decet iudicare. Ambo viri eruditi sunt, & in hac palæstra exercitatisimi. Vterq; volumen suū, si Deus Opt. Max. vitam eis extenderit, excolere, augere, & emendare poterit. Ne tamen affectu aliquo motus, nihil de eis dicere voluisse videar, vt sententiā meam occultarem: dicam q̄ sentio, absit inuidia & omnis candidè dictorum sinistra interpretatio.

Leonhardus Fuchsius igitur paulò post Hieronymum Tragam, opus suum de historia stirpium, quod Tomum primum appellat, euulgauit. Et quoniam vtriq; in Germania scripserunt, æmulatio quædam inter eos exorta est, vt solet inter homines: sed non inutilis illa. Hac enim excitatus vterque lucubrationes suas magis magisq; ornare & augere nūc pergit. *Ayaly d' epis vdi Bpōstici.* Ego qui vtrumque ex æquo amo, & inter optimos & doctissimos viros suspicio atq; veneror, (ita tamen vt dissentire ab vtroq; mihi quoties videtur, liberū esse velim,) & meritò quidem, cum ex vtriusque scriptis & iam olim profecerim ipse & proficiam indies, ita eos hoc certamen certare opto, vt publicæ potiùs vtilitatis & rei ipsius exornandæ, perficiendæque, quàm priuatæ gloriæ & ambitionis gratiâ, quod faciunt fe-

cisse videri possint. Et spero sanè hunc animum, tanquam non doctis tantum, sed probis etiam piisque viris, in iis quæ posthac ædent non defuturum. Ego neutrum neutri præfero. habet vterque fortassis quo excellit, sed aliud in alio genere, quum comparatio nisi in eodem genere, vt Philosophi docent, legitima non sit. Itaque laudo & amplector vtrumque, & pro scriptis suis, ex quibus tum fructum tum voluptatem subinde capio, ex æquo vtrique gratias habeo. Nec metuo ne id mihi ab eis accidat, quod fieri solet ab hominibus improbis, nam quò improbius quisque est, aut saltem ab animi celsitudine remotior, eò min⁹ tollerare potest illos qui ipsum non maioris quam aduersarium fecerint. Omnino enim præferri vult, nec satis habet non se fieri minoris, quin contumeliam & inimicitiam interpretatur, nisi non vno aut altero tantum, sed modis omnibus anteponatur. Huiusmodi viros si illos quibus de scribo existimarem, ne incepissem quidem hæc scribere. Sed Fuchsij laudes, quas certè multas & magnas meretur, ne sim prolixior, nunc omitto.

De Trago dicam, quoniam Typographo placuit, vt quaecunque hoc scriptum nostrum in operis ipsius fronte poneretur. Semper igitur mirificè mihi placuit huius viri studium in stirpium historia indefessum, & quod de illis præcipuè plantis quas Germania nostra profert plerisque omnibus diligentissimè omnium

minimè hæcenus docuerit. Descriptiones singularum tam accuratas & exquisitas instituit, ut quæque vel primùm nascuntur, vel adolefcunt, vel iam perfecta sunt, per omnes partes, coloribus etiam, magnitudinibus & figuris, & si quid aliud sub conspectum cadit, ita expressis, ut nullus pictor repræsentare meliùs possit. Cæteras etiam tactiles qualitates, item odores, sapesque diligentissimè expressit. atque hæc omnia fermè non ex commentariis aut historia, sed occultus ipse testis & obseruator singulorum.

Iam quod ad numerum, nullus est siue veterum siue recentiorum in hunc usque diem, qui stirpes plures nobis descripserit. Non enim de illis tantùm agere voluit, quæ in communi medicorum aut vulgi vsu sunt, sed omnino de omnibus quæ ad manus eius perueniunt, etsi vel nomina, vel vires vel facultates vel etiam vtrumque ignoraret, quod eius institutum mihi valde probatur, nam & ingenium est quæ nescias fateri, & aliis ad inquirendum proponere: & animus Philosophicus ipsis per se naturæ operibus delectatur. Medici verò eruditi de quouis etiam ignoto & nunquam antehac viso remedio, ex sapore, odore, aliisque iudicandi & experiendi modis vniuscuiusque vim & naturam facillè addiscunt. Accedit & illud adhuc viri laudes, quod in Germania vel primus (post Brunsvicensem, quod vtiliter quidem scripsit, sed propter sæculi sui riditatem,

neque de multis, nec eruditè, præsertim quod ad vetera stirpium nomina attinet) vel inter primos, hoc argumentum publicè illustrâre, & in iis potissimum plantis quas Germania fert, præ cæteris omnibus diligentissimè sit versatus.

Porrò facultates non illas tantùm in singulis explicat, quas doctissimi quique veterum Græcorum Latinorumq; & Arabum tradiderunt: sed plurima passim vtilissimè de suis ac propriis experimentis adiungit. Multa à vulgo & vulgari per Germaniam vsu accepit: non illa quidem leuia & contemnenda, sed à multis sæculis veluti per manus tradita, & per petuo quodam vsu confirmata. Huiusmodi sunt remedia multa ex illis quibus ferè vtuntur rustici, pastores, hippiatræ & chirurgi quidam, & alij nonnulli illiterati, qui non quibusuis morbis sed certis quibusdam mederi se profitentur, quod & mulierculæ quædam præsertim ætate proejectiores, faciunt. Hoc genus hominum cùm non ex literis aut veterum scriptis, nec vlla methodo, quæ exercet, didicerit: verisimile est eos multa eorum quæ sciunt, à maioribus suis & aliis eiusdem nationis hominibus, per communem confirmatumque in singulis regionibus longo tempore vsu fama accepisse. Non est autem quòd Medicum pudeat, vel ex rusticis & mulierculis, & reliquo hominum vulgo, rerum quarundam cognitionem petere. Vniuersalia enim
& eam

& eam quæ propriè ars dicitur, à viris eruditis tantùm haurire possumus: particularia verò cum cætera tum in simplicibus medicamentis, quòd propemodum infinita sunt, à quibusvis hominibus discere nō dedignabimur. Habet enim vt dixi, quæque regio, veluti propria quædam & per manus tradita medicamenta, & medicamentorum nomina, quæ plerunque non temere imposita sunt, sed vel aliud quippiam ad plantę naturam pertinens, vel peculiarem aliquam eius in medendo facultatē denotant, qualia sunt apud Germanos Wundkraut / Wermut / Gachheil / Hirschkraut / Imbentraut / Bärwurz / Dostwurz / &c. & alia innumera. Hæc de Hieronymo Trago dixerim, doctrinæ & diligentix summæ viro, non solùm in stirpium historia, vt dixi, quam doctissimus vir David Kyberus Argentinensis ex Germanica lingua in Latinam optima fide, purè & eleganter conuertit: verùm etiã in aliis medicamentis simul alimentisque simplicibus, quod nuper declarauit libro Germanico de alimentis ædito, & declarabit amplius, si vixerit, aliis quibusdam edendis libris, quos vt commodè & foeliciter absoluat, faxit Deus Optimus Maximus.

DE SCRIPTORIBVS

ILLIS QVI SPARSIM ET OBLITER
*utilia quaedam ad plantarum co-
 gnitionem tradide-
 runt.*

HAstenus ferè qui ex professo & præcipuè de stirpib. monumenta reliquerunt, enumeravi: nunc pergam de iis dicere, qui passim, & inter cætera obiter in lucubrationibus suis operæ pretium aliquid quod ad plantas aliquot, ut cunq; paucas, tradiderunt, & primū de medicis, deinde cæteris quibusdam, ut rerum rusticarū aut hortensū scriptoribus, &c. quanquam illi quoq; ferè medica intermiscēt.

Medici igitur plerique in therapeuticis suis voluminibus, siue practicis, ut vulgo vocant, multa ad stirpium & virium ipsarum cognitionem utilia intermiscunt, quod Galenus etiam testatur in præfatione libri sui sexti de simplicibus, & priuatim de Hippocrate, Eryphonate, Diocle, Plistonico, Herophilo, Philippo & Archigene. Et Plinius de Hippocrate, Praxogora, Chryssippo, Erasistrato, ut supra inter veteres scriptores singulatim recitauimus. Etsi horum omnium nomina, ceu qui non ex professo hoc egerit, illic omitti, & in præsentia tantum memorari poterant. Sed hi non multi sunt, & fortè quaedam illic commodius dicta. His adnumero etiam Galen. in lib. de compos. medic.

medic. secundum locos affectos, Actiū, Actuariū, & recentiores, quos nominare nihil attinet. Alexander Benedictus tantum, vt qui excellat, taceri non debet, qui cum in libris suis viginti nouem multa pulchrè & eruditè passim de plantis quibusdam scripisset, ab initio tricesimi & vltimi, quib. in libris quænam peculiariter animaduertenda descripsit, tum in stirpium genere tum alia quædam ordine literarum recenset.

His adde plerosque illos, qui therapeuticos aliorum libros commentariis suis explicauerunt, inter quos (quod ad hoc argumentum) prætulerim Iani Cornarij annotationes in Galenum κατὰ τόξους.

Medici omnes qui de alimentis scripserunt, vt Galenus & Græci illum secuti, Simeon Sethi, Isaacus, Hieronymus Tragus, Ant. Gazius, & alij multi veteres ac recentiores, quorum (præsertim veterum) in præcedentibus aliquot nomina retuli.

Authores librorum de venenis per classes quasdam de venenis agere solent: sunt enim alia metallica, alia ex animantibus, & alia ex plantis, vt Dioscorides, Nicander, Galenus in libris de antidotis, Petrus Aponensis, Anton. Guainerius, Aetius, Aegineta, Arnoldus de Villa noua, Scribonius Largus, Guillemus, Plantinus, Varignana, &c.

PHARMACOPOEA.

Quotquot medicamentorum compositionum descriptiones reliquerunt, Antidotaria vocant: vt Galenus præcipuè in libris de Antidotis, Nicolaus Myrepsus, in quæ eruditæ annotationes Leonh. Fuchsi extant, qui eundem authorem, Latinitate donauit. Cornelius Celsus, Scribonius Largus, Actuarius. Et ex Arabibus Ioan. Mesue, cuius Antidotarium Christophorus de Barziziis interpretatur: Iacobus Syluius idem emendauit & pura Latinitate reddidit adiectis Scholiis. Idem nuper monachi quidam in Italia emendarunt & annotationibus illustrarunt, quibus sanè plurima ad plantarum historiam vtilissima inseruerunt. Rasis. Io. Serapio. Io. Damascenus, Auicenna libro quinto Canonis, Constantinus. Io. de S. Amando in Antidotarium Nicolai. Galaf. Israelita. Iacobi Manlij luminare maius siue interpretatio Antidotorum. Io. Mesue & aliorum illustrium Medicorum.

Bernardus Gordonius circa finem libri primi Operis q̄ Liliū inscripsit, de Antidotis à capite ad pectus. Arnold. de Villa noua. Guilielmus Placentinus lib. 4. Summæ. Antonius Guainerius. Bartholomæus Montagnana. De medicamentis compositis nostro sæculo apud pharmacopolas vsitatis, Ant. Musa & Valerius Cordus scripserunt, & multa vtiliter de simplicib. medicamentis quibusdam addiderunt.

Theo.

Theobaldus Lepleignius etiam Enchiridion condidit medicamentorum compos. v. sitiorum.

Symphorianus Campegius libro secundo de castigationibus pharmacopolarum castigat Antidotarium Mesue, Nicolai, Serapionis, & aliorum receriorum. Succedaneorum scriptores, ut author libelli qui cum Galeni operibus coniungi solet, & Æginetæ, quem nos olim emendatum cum annotationibus dedimus. Iacobus Syluius, & Arabs quidam.

* Præter illos quos Pharmacopœas vulgò dictas & de compositione medicamentorum scripsisse notauit hîc Gesnerus, sequentes obiter obseruauimus: nomina simpliciter referemus, cum ex superioribus reliqua nullo negotio peti possint.

Adolphus Occo. Alchindus. Antonius Fumanellus. Antonius Stupanus. Anutius Foesius. Bartholomæus ab Vrbe veteri. Benedictus Victorius. Bernardus Dessenius. Boscho Alexandrinus. Bulgafis. Camillus Squarcialupus. Conradus Gesnerus. Felix Platerus. Franciscus Alexandrinus. Franciscus Bonafides. Franciscus Caballus. Franciscus Rota. Frisimelga. Gabriel Fallopius. Gariopontus. Gaspar Schuenckfelt. Gétilis Fulginas. Georgius Bertinus. Georgius Collanutius. Georgius de Honestis. Georgius Melichius. Georgius Pistorius. Gerardus Cremonensis. Gualtherius. Gualtherus Riffus. Guido de Cauliaco. Guilelmus Rôdeletius. Hali Abbas. Hieronymus

Cardanus. Hieronymus Mercurialis. Iacobus Alkindi. Iacobus Hollerius. Ianus Cornarius. Ioannes Serapio. Ioannes Baptista Montanus. Ioannes Caius. Ioannes Dantzius. Ioannes Fernelius. Ioan. Guint. Andernacus. Ioan. Iacobus Vveckerus. Ioann. Kneffnerus. Ioannes Manardus Ioan. Michael Sauonarola. Io. Placotomus. Ioan. Stephanus. Ioan. Syluius. Laurentius Grillus. Laur. Ioubertus. Laurentius Maiolus. Leonard. Fuchsius. Leonard. Legius. Mantias. Marcus Oddus. Martinus Rulandus. Martinus Stainpers. Menecrates. Michael Viljanouanus. Mundinus Florentinus. Narcissus Solanus. Nicolaus Houeus. Nicolaus Muttonus. Oribasius. Ortho Brunfelsius. Paulus Suardus. Petrus Coudeburgius. Petrus Goræus. Petrus de Tusignano. Quiricus de Augustis. Remachus Fuchs. Reutha Nathacius. Saladinus de Esculo. Sebastianus Coquillatus. Simon à Touar. Theodorus Priscianus. Victor Tincauellius.

* His addere potes Antidotaria in vsum aliquot ciuitatum conscripta, vt Colonienſe, Florentinum, Augustanum, Ferrarienſe, &c. si autem cupias intelligere, quænam inter illa sint præcipua: & quifnâ ordo in illis obseruetur, lege præfationem dispensatorij L. Iouberti.

Qui vno opere varia rei Medicæ argumenta tractarunt, pergit Gesnerus, vt epistolarum & dialogorum conditores: Ioan. Manardus, Aloisius Mundellâ. Fuchsius in Paradoxis. Hier.

Cardanus in libris Contradictionum, & de erroribus Medicorum, & de malo medendi vsu.

Dictionariorū conditores, vt Pandectarius, Andr. Bellunēs. Brúfelsius supr. etiā nominati.

Qui de abditis rerum causis scripserunt, vel de sympathia & antipathia rerum, vt Io. Fernelius, Hieronymus Fracastorius. Constantino Africano tribuitur liber quidam de phycis ligaturis, quem etiam reperio inter opera Arnoldi de Villa noua.

Scriptores de coloribus, vt Aristoteles, Ant. Thylesius, Baysius in libro de vestibus.

Veterinarij, vt Absyrtus, Hierocles & alij quorū scripta vno volum. Græcō cōprehēduntur, Vegetius, & rei rust. authores aliquot. Et qui aliorū animalū curationes tradiderūt, vt Demetrius quidā de accipitribus & canibus, cuius Græcum codicem nuper nactus sum.

Geoponicorum seu rei rusticæ scriptores Græci Latiniq̄ue quos nominavi Tomo 2. Bibliothecæ lib. Physicorum Tit. 13. Est & inter opera Philonis Iudæi de cultu plant. lib.

Vina & vitium genera quidā celebrarūt, quos Plin. recenset 14. 19. vt Euphronius, Aristomachus, Coniades, Hicesius, omnes Græci.

Cepuricorū, i. rei hortēsis scriptores veteres, Firmus Cesennius, Castritius, à Plin. citati: Columella in horto. Recentiores, Carolus Stephanus, Strabus Gallus poeta. Io. Iouianus Pontanus poeta celebravit cultum citriorum libris sex, quos hortos Hesperidum inscripsit.

Marius Grapaldus in parte operis sui de partibus ædium ad plantas diuertit.

Fr. Massarius dum nonum Plinij librum interpretatur, qui de piscibus est, multa eruditè de plantis quibusdam disserit.

Plutarchus in libro de fluuiis varias quasdam & mirabiles, plerasque incredibiles, in singulis nascentes herbas commemorat.

Apud Arrianum in Nauigatione Maris rubri, rara quædam aromata nominâtur, vt magla, moto, gizir, asyphe, mocroti, thymiama, duaca, abirminæa.

Postremò historici quidam & geographi obiter interdum stirpes aliquas memorant aut describunt : præcipuè verò recentiores Nati orbis scriptores quidam, vt Ludouicus Romanus & alij, aromata aliasque peregrinas plantas sparsim describunt.

DE

DE ILLIS QUI DE MEDICA
 CAMENTORVM SIMPLICIVM
 facultatibus secundum differentias
 qualitatum primarum, secun-
 darum & reliquarum
 scripserunt.

VNc de illis dicam authoribus, qui plantarum facultates nō suas cuiusque omnes vno loco enumerarunt, sed per classes quasdam & locos communes distribuerunt, primū secundū qualitates primas, calidū, frigidum, humidum, siccum, earumque differentias, quas gradus vel excessus vocant. deinde iuxta secundas qualitates, vt saporum differentia sunt, & alia quaedam, vt sunt astringere, discutere, abstergere & expurgare, ora vasorum aperire, extenuare, euocare vel extrahere, adurere, emollire, indurare, flatus discutere, semen generare vel promouere, vrinam ciere, menses detrahare aut sistere, venenis resistere, ambustis mederi, lenire & mitigare dolorem, strumas discutere, vëtre melle, purgare, & si quid huiusmodi est. Et secundū tertias qualitates, quibus etiam præcedentium quaedam adnumerari possunt. Voco autem tertias particulares, quæ nullo sensu iudicari possunt, sed aut ratione aut experien-

tia tantum, ut quæ ad certam aliquam corporis partem referuntur, aut certos quosdã morbos peculiariter curant. Est autem huiusmodi medicamentorum distributio, non solum magis artificiosa, sed ad morborum curationes utilior, cum sic ex multis ad eundem usum pertinentibus, commodiora deligere liceat, & in quorundam inopia alia substituere. Sed plerique omnes ex Galeno, & aliis collegerunt tantum singularia, quæ per suos locos digesserunt. Pauci artem ipsam qualitates istas earumque gradus discernendi docuerunt, & qui id fecerunt plerique imitati sunt Galenum qui primus & copiosissime diligentissimeque hoc præstitit in prioribus quinque de medic. simplicibus libris. Neque id mirum, est enim per quam difficile suos cuique qualitati gradus assignare, graduum differentias, (hoc est, initia fines & media) difficilius. Plurima diuersis aut contrariis virib. constat, de quib. minimè facile est pronunciare. Et sæpè in hoc iudicio, ut supra dixi, Galen. etiã hallucinatur. Non ideo tñ negligendũ hoc studiũ est, quoniam non nihil difficultatis habet. sat enim fuerit, si nõ exactè & per demonstrationẽ quæ proximè tamè fieri potest, & fide digna cõiectura remediorũ facultates cognoscere. quæ quidẽ cognitio longè præferenda est illi, quæ circa plantarum historias & nomina versatur, ab homine medico videlicet, non enim de Grammaticis aut Philosophis nuncloquor. Itaque hortor omnes rei medicæ stu-

æ studiosos, præcipuè tyrones, vt stirpium omnium, aut saltem præcipuarum & quæ in aliquo vsu receptæ sunt, temperamenta, excessus & qualitates perdiscant, cùm ex veterû libris, vbi & librarij multa corruerunt, & authores ipsi aliquoties aberrarût, tû ex vniuersali quadam methodo & scientia, quæ ferè ex sapore, odore, colore, & partium crassitie aut tenuitate deducitur, & aliis quibusdam indiciis ratione vel experientia cognoscendis, &c.

Io. Dantzius dialogos quosdam reliquit ex prioribus quinque Galeni libris de facultatibus simplici med. diiudicandis, diligenter concinnatos. Et tabulas in eodem volumine de facultatibus medicam. simpl. quæ apud Dioscor. & Galenum reperiuntur, (iis quæ ab animalibus sumuntur acceptis) ordine alphabetico collatis simplicibus, ita digestas, vt Tacuini Elluchasem, ex libris Galeni. Adiecit etiã typographus alias tab. ex superioribus collectas, quibus simplicia medic. digeruntur secundum qualitates, quibus præditæ sunt, & affectus quibus medentur, ordine literarum, quales etiam habentus aliquoties cum Latino Dioscoride, sed amplissimæ illæ & mendaces impressæ sunt.

Aetius, Ægineta & Oribasius Galenum secuti, de viribus medicamentorum simpl. in genere quædam tradiderunt, classibus institutis.

Quæ Oribasij nomine de viribus simplicium & eorundem delectu ad Eunapium, Basileæ olim excusa sunt, omnia apud Aetium quoque habentur lib. secundo. Sunt autem tabulæ simpli-

cium secundū primas & secundas qualitates.

Cor. Celsus libro quinto simplicia med. secundum varias facultatum differentias enumerat. Sed multis vires falsas attribuit: vt & Hermes Trifmegistus in Iatromathematicis, frigida & calida medicamenta aliquot seorsim recensens.

De simplicium medicamentorum viribus pronuntiandi Methodum. Ioan. Serapio & Auerrhoes scripserunt, ab initio librorum vbi de iisdem particulatim tractant, item Albengefit in libro de facultatibus remediorum & alimentorum, doctè quidem & egregiè, nisi quòd interpretatio barbara est, & Auicenna tractatu primo lib. 2.

De alimentorum quidem facultatibus per locos communes in genere Galenus egit.

De medicamentorum simpl. gradibus seu primarum qualitatum differentiis extat scriptum Iac. Alkindi, cuius authoritate etiam Ioannes Mesue vtitur: item Arnoldi de Villa noua per Aphorismos. Idem in libro de simplicibus, facultates medicamentorum describit iuxta qualitates primas, secundas & tertias: vt & Iulianita quidam, & Leonhardus Fuchsius circa finem libri primi Compendij medicinæ.

Rursus de gradibus medicamentorum scripserunt Iacobus Forliuiensis, Gentilis Fulginas, Laurentius Maioli, Gerardus de Solo, Angelus de Gyra.

Constantini Africani liber de gradibus simplicium

plicium medicamentorum per singula medicamenta, primùm enumerat ea, quæ primi sunt ordinis cuiuscunq; facultatis, deinde quæ secundi, & sic deinceps. Præfatur autem pauca de gradibus in genere, chartis II.

Iacobus de Dondis, qui Aggregator Patauinus cognominatur, ex veterum scriptis omne genus remediorû & simplicium & compositorum per libros nouem digessit, secundùm locos communes primarum, secundarû, & tertiarum qualitatum, &c. vide in Bibl. nostra.

Otho Brunfelsius Iatrion medic. simpliciu in scriptis opus, in quo libris quatuor ex Dioscoride, Plinio & aliis authoribus diuersis medicamenta, præcipuè simplicia, vt variis quæque affectibus à capite ad pedes conducunt, digessit, item ad vlcera, vulnere, febres, morbos muliebres & venena.

Leonhardus Legius collegit ex priscis aliquot Medicis Summam seu tabulam Pharinæ eorum simplicium & compositorum, secundùm ordinem alphabeticum partium corporis, vel affectuum, quib. medentur aut nocet.

Idem in eodem volumine ordine literarum medic. simplicia vtitiora enumerat, ita vt cû vnoquoque nominet medicamentum aliquod compositum cui admiscetur, (qualis ferè tabula cum Luminari maiori, vt vocant, habetur, sed copiosior.) Deinde simplicia recenset secundùm primas qualitates, ordine literarum

similiter, sed graduum differentias omittit.

Q. Apollinaris nescio quis (suprà dixi suspirari me fictum esse nomen) in priore libro è duobus Germanicè nuper æditis, remedia ex plantis ad diuersos affectus à capite ad pedes præscribit.

Io. Ruellius libri primi de natura stirpium cap. 21. de medicaminū ratione & viribus breuiter, sed doctissimè agit.

Guilielmus Puteanus in libro vbi aloen aperire ora venarum, &c. pro Io. Mesue aduersus Manardum & Fuchsiū contendit, multà doctissimè ad simplicium medic. facultates noscendas in genere differit. Ianus Cornarius in fine Epigraphes rei medicæ simplicium pharm. classes instituit secundùm primas qualitates, adiectis vnique graduum differentiis.

Ant. Guainerius in Antidotario non composita solùm medicamenta describit, sed etiam simplicia passim enumerat, quæ alterent, id est, calefaciant vel refrigerent, caput, pectus & pulmonem, cor, stomachum, hepar, splenem, renes, vterum, iuncturas, item purgantia.

Iac. Hollerius de materia chirurgica doctissimè scripsit secundùm classes facultatum.

Io. Mesuæ librū de simplicibus pharm. purgantibus erudita metaphrasi illustrauit Ioan. Tagautius. Extant in eūdem annotationes & censura Io. Manardi.

Symph. Campegius lib. 3. de castigationibus pharm.

Pharmacopolarum scripsit de modo curandi
per medicinas laxatiuas.

Hieronymus Cardanus in libello de sim-
plici medicina, multa de purgantibus tractat.

Nos etiam aliquando tabulas de simplici-
bus medicamentis purgantibus, aluum mol-
lientibus, & vomitoriis, dedimus. Hactenus
Gesnerus. Multa autem hic cōsimilia possent
addi, quæ vniuscuiusque diligentia tantisper
relinquimus, donec alteri, vel mihi, hæce tra-
ctandi fusiùs, occasio & otium suppe-

rant. nonnulla tamen ad-
huc accipe,

Ff 2

 THERAPEVTICAE
 MATERIÆ SCRIPTORES
 QVORVM TAMEN PLERIQVE
 particularium morborum cu-
 rationem tradunt.

A

Actuarius.
 Aetius.
 Albicus.
 Alexander Trallianus.
 Alphonsus Bertusius.
 Amatus Lusitanus.
 Andreas Planerus.
 Archangelus Piccolhomi-
 nius.
 Aretæus.
 Arnoldus de Villa noua.
 Auicenna.
 Aurel. Cornel. Celsus.
 Azarius.

B

Benedictus Musinus.
 Benedictus Victorius.

Bernardus Gordonius.
 Bertoldus de Sueuia.
 Bertrutius.
 Bobahyla Byngezla.

C

Camillus Thomaius.
 Claudius Galenus.
 Crato Thorinensis.

D

Dominicus Leo.
 Donat. Ant. ab Altomari.
 Dionysius Fontanonus.

F

Flauius.
 Felix Platerus.
 Franciscus Boussuetus.
 Franciscus Valleriola.
 Cassas

G

Gaspar Vvolophius.
 Georgius Bertinus.
 Georgius Pistorius.
 Gelatius de S. Sophia.
 Gerardus Cremonensis.
 Gerardus de Solo.
 Gilbertus Anglus.
 Gualterus Bruele.
 Guilelmus Brixienfis.
 Guilelmus Dalton.
 Guil. Placentinus.
 Guilelmus Rondeletius.
 Guilelm. Varignana.

H

Hieron. Mercurialis.
 Hieronymus Montuus.
 Hippocrates.

I

Iacobus Hollerius.
 Iacobus Syluius.
 Ioannes Serapio.
 Ioannes de S. Aegidio.
 Ioannes Anglicus.
 Ioannes Archimedicus.
 Io. Baptista Montanus.
 Ioannes Bocaudius.
 Ioannes Caius.

Ioannes Crato.
 Ioannes Fernelius.
 Ioannes Guint. Anderna-
 cus.
 Ioannes Heurnius.
 Ioannes Iacobus Vreckez
 rus.
 Ioannes Marfelde.
 Ioannes Marquardus.
 Ioannes Mathæus.
 Io. Michael Sauonarola.
 Ioan. de S. Paulo.
 Ioan. Paulus Perumia.
 Ioannes Philippus Ins-
 grassia.
 Ioannes Platearius.
 Ioannes Rænerius.
 Ioannes de Sophia.
 Ioan. de Tornamira.
 R. Iudas Charisius.

L

Laurentius Ioubertus.
 Leonardus Fuchsius.
 Leonardus Iacchinus.
 Leonellus Fauentinus.
 Ludonicus Mercatus.

M

Marcellus Empiricus.

Marcus Gatinaria.	Paulus Aegineta.
Marsilius de S. Sophia.	Pedacius Dioscorides
Martinus Rulandus.	Petrus Bayrus.
Menghus Fauentinus.	
Michael Ioannes Pascha- lius.	Q
Mundinus.	Q. Serenus.

N

Nicolaus Pifo.
Nonus.

R

Rafes.

O

Octavius Horatianus.
Oribasius.

Siltanus de Nigris.
Symphorianus Camprea-
gius.

P

Pamphilus Montius.

V

Valescus de Taranta.
Victor Trimcauellius.

Infiniti alij sunt qui hoc argumentum pas-
sim tractant, priuatim verò & ex professo hi fe-
rè tantùm : si alij occurrant, eos obseruare tui
erit vsus & diligentia.

CONSI.

CONSILIORVM MEDICORVM SCRIPTORES

IN QUIBVS FERE MORBORVM

Curationes continentur, hos

in praesentia no-

tauimus.

A

Antonius Baueria.
Antonius Cermisof-
nus.

Antonius de Gradis.
Anton. Marias Venustus.

B

Bartholom. Mötagnana.
Bauerius de Baueriis.
Benedictus Victorius.

G

Gentilis Fulginas.
Georgius Bertinus.
Guido de Cauliaco.

H

Hieronym. Mercurialis.

Hugo Senensfs.

I

Iacobus è Regio.
Ioannes Argenterius.
Ioannes Baptista Mon-
tanus.

Ioanes Bauerius.
Ioannes Fernelius.
Lucillus Philaltheus.
Mathæus de Gradibus.
Reinerus Solenander.

V

Victor Trincauellius.

Ef 4

Scio infinitos authores hinc inde materiam istam in suis scriptis tractasse, in primis illos qui de Febribus egerunt. Nos autem illos solum collegimus, qui speciales tractatus huic argumento dicarunt, & ediderunt.

A

A Dolphus Occo.
Albicus.

Alexander Massaria.

Andreas Gallus.

Andreas Lacuna.

Antonius Fornensis.

Antonius Fumanellus.

Antonius Gaynerus.

Antonius Schneebergerus.

B

Baptista Fiara.

Benedictus Textor.

C

C. Clodius Ceruianus.

D

D. Droetus.

F

Ficinus.

Francisc. Emericus Op-
pauianus.

H

Gabriel Aiala.

Gentilis Fulgias.

Georgius Agricola.

Georgius Honderlas-
gius.

Georgius Phædro.

Georgius Pistorius.

Gerardus Bergensis.

Germanus Seilerus.

Gualterus Riffus.

Guilelmus Gratarolus.

Guilelmus Magistrat.

H

Hartmannus Schedelius.

Henricus Steinheyll.

Henricus de Topelstein.

Hierony-

Hieronymus Cardanus.	Ioannes Philippus Inz
Hieronym. Donzellinus.	grasia.
Hieronymus Fracasto-	Ioannes Pistorius.
rius.	Ioannes Rouschius.
Hieronym. Mercurialis.	Ioannes Salicetus.
Hippocrates.	Ioannes Trieffenbach.
	Ioannes Vochs.

I

Iacobus Cornicius.	L
Iacobus Dalechampius.	Laurentius Ioubertus.
Iacobus Ferdinandi.	Leonardus Fuchsius.
Iacobus Gengerus.	M
Iacobus Hollerius.	Matthæus Vicecomes.

Iacobus Peletarius.	N
Ianus Antonius Sarace-	Nicolaus de Houffemais
nus.	ne.

Ianus Cornarius.	Nicolaus Massa.
Ioachim. Camerarius F.	Nicolaus Montanus.

Ioachimus Schillerus.	O
Ioannes Baptista Mon-	Oddus de Oddis.

P

Ioannes Coittarus.	Petrus Bayrus.
Ioannes Crato.	Petrus Cuffmanus.
Ioannes Geslerus.	Petrus Droelus.
Ioannes Guint. Anders	Petrus Forestus.
nacus.	Petrus Iacobus Banellus.
Ioannes Iacobus.	Petrus Salius.
Ioannes Itrensis.	Petrus Sybillinus.
Ioannes Kueffnerus.	Sebastianus Buschius.

Simon Simonius.

Victor de Bond.

T

Victor Trimcaellius.

Tarquinius Schnelbergius.

Vv

Thomas Thyricus.

Vvolffgangus Thalhufer.

V

Valescus de Taranta.

SCRIPTORES DE
LVE VENE-

REA.

Hic etiam recensentur illi solùm, qui subiectum istud speciatim tractandum & ex professo susceperunt.

A

Albertus Belfortis.

Benedictus Victorius.

Angelus Bolognius.

C

Conradus Schellinus.

Antonius Chalmeteus.

G

Antonius Francantianus.

Gabriel Fallopius.

Antonius Musa Brassauolus.

Georgius Dardanus.

Augerius Ferrerius.

Guilelmus Rondeletius.

Augustinus Niphus.

H

B

Hieronymus Cardanus.

Bartholomæus à Sileben.

Hieronymus Fracastorius.

Bastianus Landus.

rius.

Iaca

I

Iacobus Cornicius.

Ioannes Almenar.

Ioannes Baptista Montanus.

Ioannes Elisius.

Ioannes Fernelius.

Ioannes Syluius.

Ioannes Vochs.

Ioannes Grunbeckius.

L

Laurentius Ioubertus.

Leonardus Bottallus.

M

Michael Angelus Blond.

N

Nicolaus Leoniceus.

Nicolaus Leonicus.

Nicolaus Massa.

Nicolaus Poll.

P

Petrus Andreas Matthaeus.

R

Ranutius.

Rases.

Reinerus Solenander.

Remaclus Fuchs.

S

Sebastianus Aquilanus.

Simon Pistorius.

T

Thomas Philologus.

V

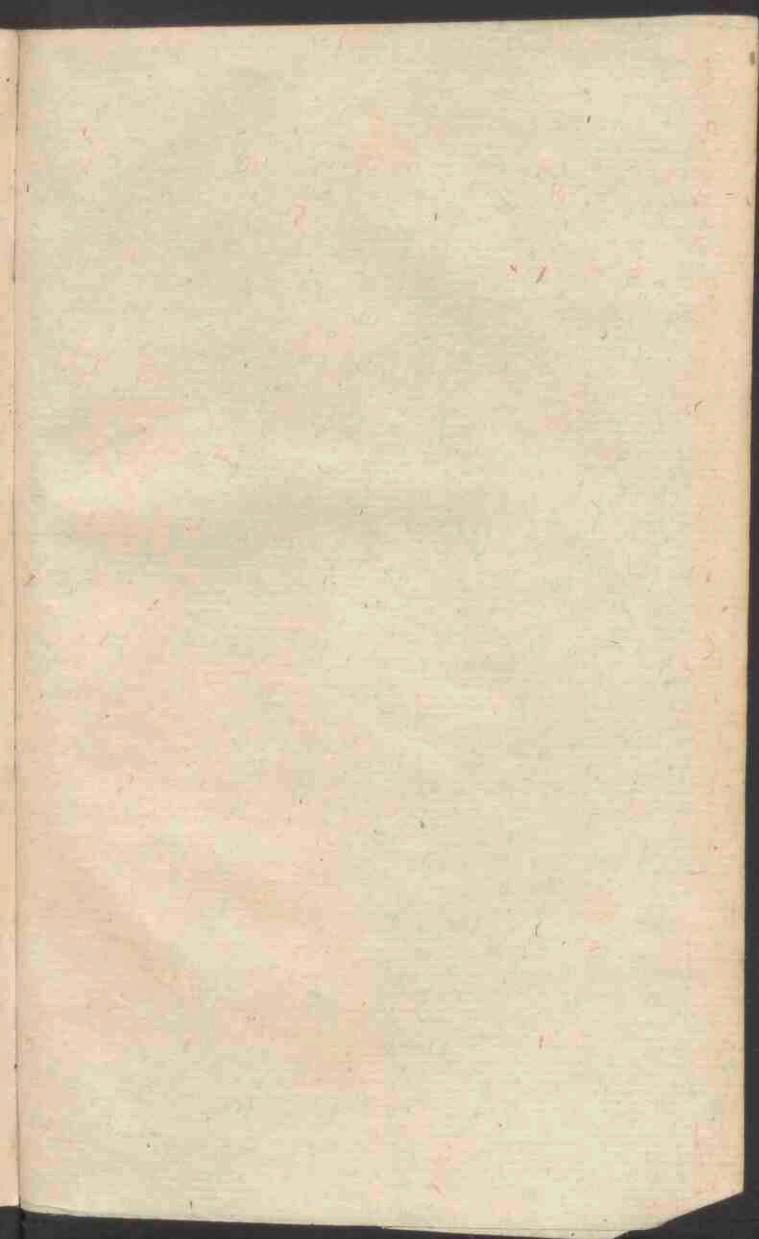
Vvendelinus Hack.

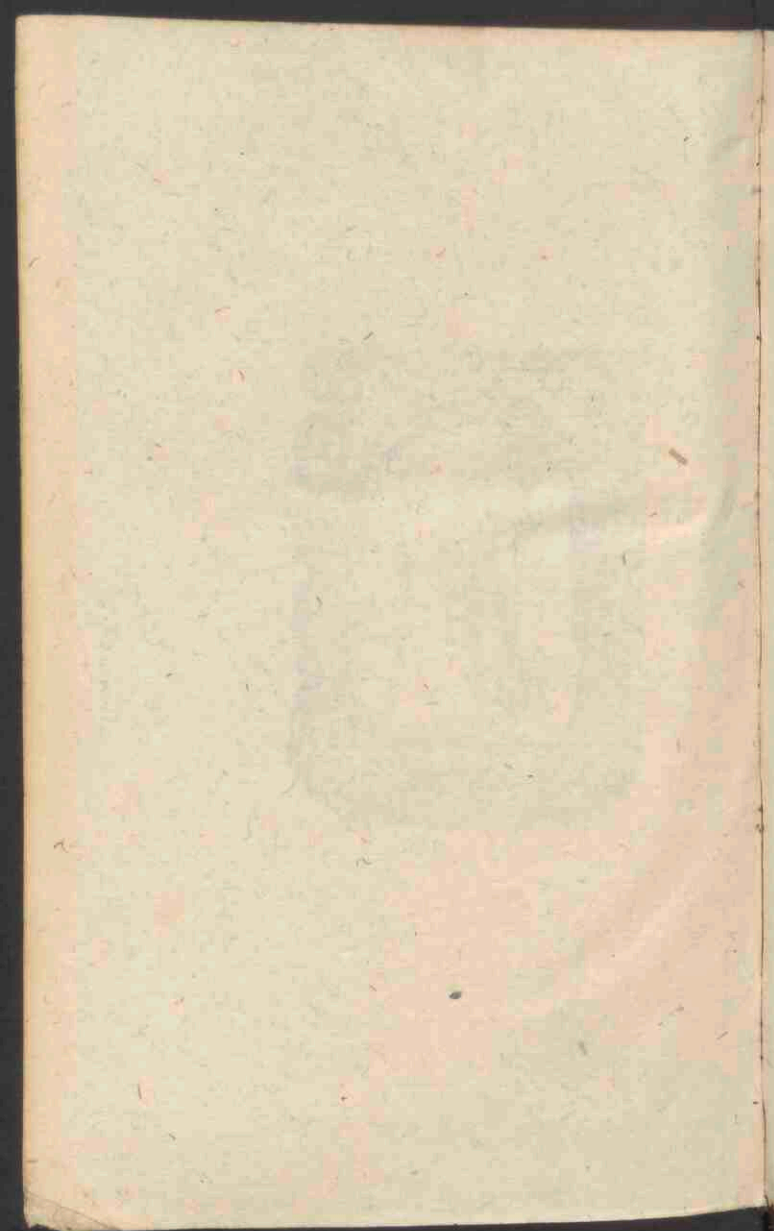
FINIS.

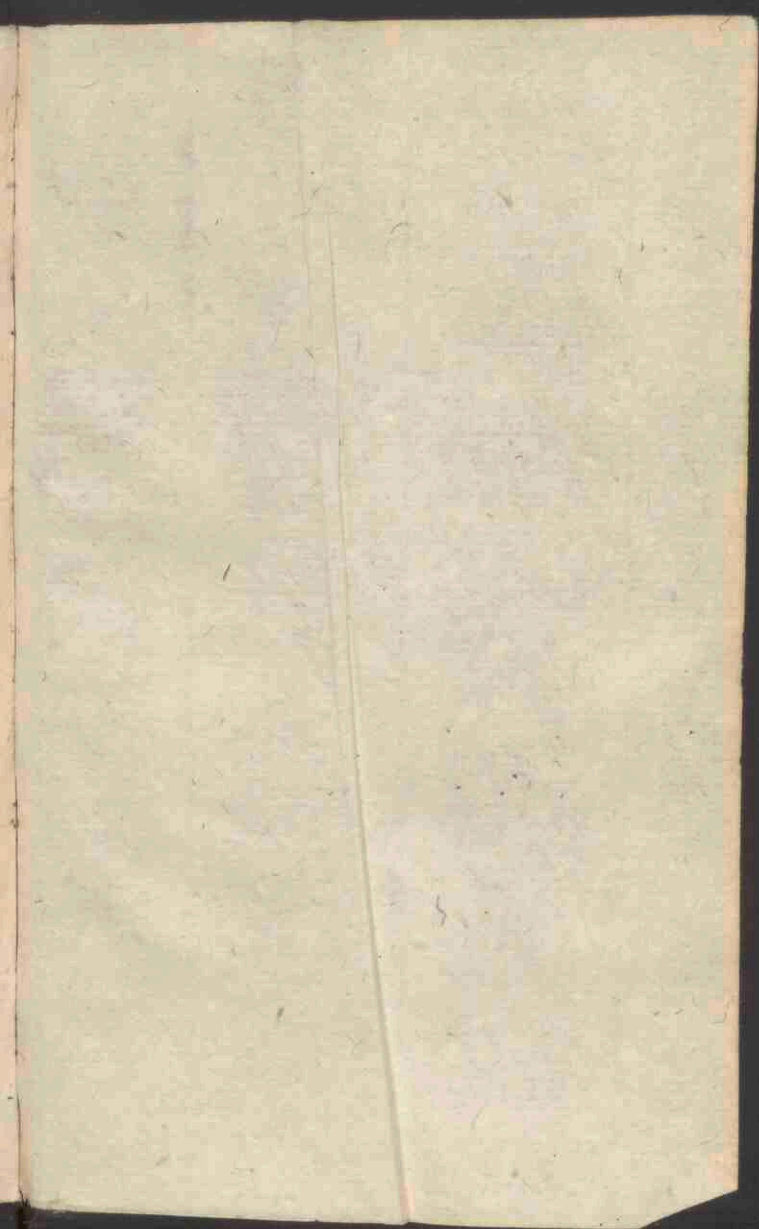

A 142939 5

OCW 41327515

